



RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2014
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 2

Inhoud

[zitting van 12 augustus 2014](#)

rolnummer 2014/094

rolnummer 2014/097

rolnummer 2014/100

rolnummer 2014/125

rolnummer 2014/128

rolnummer 2014/129

rolnummer 2014/132

rolnummer 2014/133

rolnummer 2014/135

[zitting van 14 augustus 2014](#)

rolnummer 2014/105

rolnummer 2014/107

rolnummer 2014/108

rolnummer 2014/109

rolnummer 2014/113

rolnummer 2014/121

rolnummer 2014/122

rolnummer 2014/123

rolnummer 2014/143

rolnummer 2014/150

rolnummer 2014/151

[zitting van 21 augustus 2014](#)

rolnummer 2014/110

rolnummer 2014/115

rolnummer 2014/116

rolnummer 2014/119

rolnummer 2014/120

rolnummer 2014/124

rolnummer 2014/130

rolnummer 2014/134

rolnummer 2014/144

rolnummer 2014/149

[zitting van 1 september 2014](#)

rolnummer 2014/118

rolnummer 2014/126

rolnummer 2014/136

rolnummer 2014/137

rolnummer 2014/138

rolnummer 2014/139

rolnummer 2014/147

rolnummer 2014/157

[zitting van 2 september 2014](#)

rolnummer 2014/140

rolnummer 2014/146

rolnummer 2014/148

rolnummer 2014/153

rolnummer 2014/161

[zitting van 18 september 2014](#)

rolnummer 2014/142

rolnummer 2014/160

rolnummer 2014/162

rolnummer 2014/166

rolnummer 2014/169

rolnummer 2014/175

[zitting van 30 september 2014](#)

rolnummer 2014/113

rolnummer 2014/173

rolnummer 2014/182

rolnummer 2014/204

Zitting van 12 augustus 2014

Rolnr. 2014/094 - 12 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de hierbij toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor het opleidingsonderdeel 'didactiek'.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven aan het Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen van het bisdom

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'didactiek'.

3.2. Bij aangetekend schrijven van 14 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Uit het samenlezen van de artikelen II.285 en II.291 en uit de algemene doelstelling van de Codex Hoger Onderwijs volgt dat de Raad enkel bevoegd is om kennis te nemen van beroepen tegen studievoortgangsbepalingen betreffende het hoger onderwijs, ingesteld door 'studenten' of daarmee gelijkgestellten. Uit de definities in artikel I.3, 59° en 69° Codex Hoger Onderwijs volgt bovendien dat enkel beslissingen van hogescholen of universiteiten een studievoortgangsbepaling kunnen zijn.

Aangezien het voorliggende beroep klaarblijkelijk gericht is tegen een examenbeslissing van een onderwijsinstelling die niet als hogeschool of universiteit in de zin van de Codex Hoger Onderwijs gekwalificeerd kan worden en bijgevolg niet onder het systeem van rechtsbescherming in de Codex Hoger Onderwijs valt, is de Raad niet bevoegd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/097 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsmankantoor houdende te, waar keuze van
woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een score van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Film-TV-Video, meer specifiek

Het beroep betreft de score van 9/20 van 25 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde, na lezing van enerzijds het beroepsschrift en anderzijds het juryrapport, dat de motivering van het juryverslag duidelijk en afdoende onderbouwd is. De interne beroepscommissie stelde dat zij op geen enkele manier heeft kunnen vaststellen dat er een onregelmatigheid is gebeurd bij de beoordeling van het werk, noch dat zij een fout of onzorgvuldigheid heeft kunnen vaststellen bij de gehanteerde beoordelingsmethode van de

jury. De interne beroepscommissie stelde dat de jury als collegiaal orgaan op een rechtmatige wijze tot een eindoordeel is gekomen waarbij de verschillende onderdelen van het praktijkvak besproken en geëvalueerd werden. De beroepsbeslissing stelde dat de evaluatiescore niet gebeurt door een onderling gewicht toe te kennen aan de verschillende onderdelen van het praktijkvak maar wel door een globale beoordeling van het al dan niet verworven hebben van de vereiste basiscompetentie volgens de ECTS-fiche. De beroepsbeslissing verwijst naar de ECTS-fiche, stellende dat de student minimale basiscompetenties moet bereiken op vlak van Attitude, op vlak van Techniek en op vlak van Creativiteit om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel, waarbij er geen onderlinge compensatie mogelijk is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Het verzoek tot getuigenverhoor

Verzoekende partij verzoekt om een medestudent te horen als getuige.

De verzoekende partij meent dat de getuige ook verduidelijking kan verschaffen over het vierde praktijkwerk [REDACTED], een praktijkwerk dat vanwege de jury alle lof heeft gekregen en als tweede beste werk werd weerhouden doch waarvan in het dossier van verzoeker geen enkel spoor meer zou te vinden zijn.

Daarnaast meent de verzoekende partij dat de getuige verdere toelichting zou kunnen verschaffen omtrent zijn medewerking aan het praktijkwerk van de getuige zelf waarbij zijn inbreng onontbeerlijk zou zijn geweest voor het bereiken van een 'voldoende' als quotering voor haar praktijkwerk.

Beoordeling door de Raad

De Raad kan enkel nagaan of de beslissing van de verwerende partij over de door verzoekende partij ingeleverde werkstukken op een wettige wijze is tot stand gekomen en, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk is. De Raad is van oordeel dat een eventuele inbreng van verzoekende partij bij een werkstuk van een

andere student niet bij de beoordeling dient betrokken te worden en geen meerwaarde zal toevoegen aan het onderzoek door de Raad.

Wat betreft de verzochte getuigenis met betrekking tot de lovende beoordeling van de jury over het vierde praktijkwerk Reportage van de verzoekende partij, verwijst de Raad naar het verder onderzoek ten gronde. Een getuigenverhoor kan ook hieromtrent geen verdere meerwaarde voegen aan de procedure.

De Raad gaat niet in op de vraag tot getuigenverhoor van een medestudente van de verzoekende partij. Hij acht zich voldoende ingelicht op basis van de stukken van het dossier en de debatten.

6. Grond van de zaak

6.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiele en de formele motiveringsplicht.

6.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat, hoewel de permanente evaluatie meetelt voor de eindbeoordeling, hiervan geen stukken in de vorm van evaluaties of quoterings worden voorgelegd, noch maken deze deel uit van het dossier. Daarnaast stelt zij dat de beslissing van de examenjury, als collegiaal orgaan, enkel is ondertekend door de juryleden die deel uitmaken van de examenjury, zodat niet zou blijken door wie het juryverslag werd opgesteld.

Daarenboven vindt de verzoekende partij in het juryverslag nergens de bespreking of de quoterings van het vierde praktijkwerk 'reportage' terug, die door de jury nochtans als tweede beste van het jaar 1 FILM werd becommentarieerd. Zij meent een schending van de formele motiveringsplicht te vinden in het feit dat het juryverslag niet weergeeft hoe de eindscore tot stand is gekomen of met welke weging de scores in aanmerking zijn genomen. Tevens meent de verzoekende partij dat het juryverslag zich verkeerdelijk steunt op beoordelingscriteria die van toepassing zijn op het jaar 2 FILM, daar waar verzoekende partij jaar 1 FILM aflegde.

Bovendien stelt de verzoekende partij vast dat de dragende motieven van de beslissing tegenstrijdig zijn waar bijvoorbeeld enerzijds wordt geoordeeld dat de verzoekende partij in de praktijkwerken 'conceptfilm en koers' filmische kunde aantoonde doch voor wat betreft het praktijkwerk 'fictiefilm' niet over de nodige filmische kunde zou beschikken.

Verwerende partij stelt dat het juryverslag voorligt zodat niet kan gesteld worden dat evaluatieverslagen of quoterings ontbreken. Hierbij aanvullend stelt verwerende partij dat de permanente evaluatie werd mee opgenomen in het juryverslag en dat er geen noodzaak is tot permanente evaluatieverslagen.

Ingeval de verzoekende partij de rechtsgeldigheid van het juryverslag verder aanhoudt, meent verwerende partij dat verzoekende partij een valsheidsprocedure dient te voeren. Verwerende partij stelt dat het juryverslag is ondertekend door de titularis, die optreedt als verslaggever, waarbij het verslag de samenstelling van de jury vermeldt.

Zij ziet een duidelijke materiële motivering in de beslissing van de beroepscommissie daar waar de interne beroepscommissie van oordeel is dat het de verantwoording voor het toegekende cijfer blijkt uit de bespreking naar aanleiding van de jurypresentatie en de tekortkomingen zoals deze werden vastgesteld door de jury.

Verder stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij onterecht een schending van de formele motiveringsplicht aanhaalt daar waar zij toch in staat is om bladzijden lang in te gaan op de motieven die aan de basis liggen van de beslissing. Verwerende partij stelt dat de vastgestelde score afdoende becommentarieerd en deze score hiervan slechts een weerslag is.

Zij merkt op dat specialisaties die in het tweede jaar worden uitgediept, niet impliceren dat deze in het eerste jaar genegeerd moeten worden en zeker niet willen zeggen dat in de beoordeling van een film deze filmische termen niet zouden mogen gebruikt worden om de filmische prestaties te becommentariëren. De jury oordeelde dat door onoordeelkundig gebruik van bepaalde technieken (muziekbed, losse camera-steady cam shots) waarbij de verzoekende partij het technische aspect als voornaamste goed ziet, wat niet kan in een kunstenrichting.

6.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad merkt op dat de ondertekening van het juryverslag door alle juryleden in geen enkele reglementering op straffe van nietigheid staat voorgeschreven. Er is ook geen bepaling die vereist dat een ondertekening noodzakelijk is om te voldoen aan de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat het juryverslag is ondertekend door de titularis met opgave van de samenstelling van de jury. Het verslag vermeldt duidelijk de leden van de jury. De jury heeft geoordeeld bij consensus. Niets wijst erop dat dit verslag niet de weergave is van het gezamenlijk oordeel van al deze leden. De Raad wijst er ook op dat de interne beroepscommissie zich dit juryverslag heeft eigen gemaakt en toegevoegd heeft aan haar door de leden van de interne beroepscommissie ondertekende beslissing.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij vooropstelt dat er door de jury geen rekening gehouden werd met een vierde praktijkopdracht (naast fictie 1 film, conceptfilm en koers, ook 'reportage' genoemd). Uit het dossier blijkt niet hoeveel opdrachten moesten gemaakt worden in kader van het betwiste opleidingsonderdeel. Het juryverslag maakt in zijn motivering enkel melding van drie opdrachten: fictie 1 film, conceptfilm, en koers. Tijdens de zitting bevestigt de raadsman van de verwerende partij dat een zogenaamde groepsopdracht wel degelijk tot het opleidingsonderdeel behoorde, maar dat in de motivering van het juryverslag hieromtrent niets werd opgenomen. Verwerende partij stelt ter zitting dat de beoordeling van deze groepsopdracht niet dermate doorslaggevend was dat ze als dragend motief in de beroepsbeslissing diende te worden opgenomen.

De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is daar nergens uit de stukken blijkt dat er rekening gehouden werd met een vierde opdracht.

Het middel is gegrond.

6.2. Gelet op het gegrond bevonden eerste middel, dient de Raad de overige middelen niet te beantwoorden daar dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

6.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30

november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/100 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze van
woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze van
woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk' (27 SP), niet alle credits heeft verworven en verzoekende partij niet geslaagd werd bevonden voor het geheel van de opleiding en tegen het uitblijven van een beslissing van de interne beroepscommissie binnen de voorziene termijn na het ingediende verzoekschrift op intern beroep.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing tot het toekennen van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk', het uitstellen van de beslissing over het opleidingsonderdeel 'Praktijk', het niet verwerven van alle credits en het niet geslaagd worden bevonden voor het geheel van de opleiding, evenals het uitblijven binnen de wettelijke termijn van 15 dagen na het ingediende intern beroep van een beslissing van de interne beroepscommissie zonder enige aankondiging wanneer de beslissing op intern beroep zou volgen.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 27 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. De beslissing van de interne beroepscommissie diende te worden genomen en medegedeeld aan de verzoekende partij binnen een termijn van 15 dagen na het ingediende intern beroep. Deze interne beroepsbeslissing bleef uit op datum van uiterlijk 12 juli 2014.

Uiteindelijk volgde een beslissing op intern beroep per 14 juli 2014 waarop deze per schrijven van 15 juli 2014 werd toegezonden aan de verzoekende partij. De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep ontvankelijk doch als ongegrond diende te worden afgewezen.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de interne beroepsinstantie van verwerende partij op 8 juli 2014 een beslissing heeft genomen die op 15 juli 2014 werd meegedeeld aan de verzoekende partij.

Het huidig beroep tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep is dan ook zonder voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/125 - 12 augustus 2014

Inzake
wonende te
Hebbende als raadsman
Met kantoor te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk en gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Het beroep betreft de beslissing van de interne beroepscommissie voor het opleidingsonderdeel 'bachelorproef' d.d. 3 juli 2014.

3.2. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 3 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk en gegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat hoewel het eindresultaat van de bachelorproef onvoldoende was, zij vaststelde dat er mogelijks tegenstrijdige of niet transparante informatie werd gegeven en alleszins dat de verwachtingen van de projectcoach en de opdrachtgever niet overeenstemden waardoor een correcte evaluatie van het product en het proces werd verhinderd. Zij liet wel na om een datum aan te geven waarop de nieuwe beslissing van de examencommissie diende te worden genomen.

De beslissing op intern beroep werd per 14 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

De interne beroepscommissie legde het dossier na vernietiging opnieuw voor aan de examencommissie die akkoord ging met de overwegingen van de interne beroepscommissie

en besloot om voor de betrokken studenten waaronder de verzoekende partij een nieuwe examenkans te organiseren.

3.5. Verzoekende partij stuurde op 17 juli 2014 een e-mail aan de voorzitter van de interne beroepscommissie met de vraag wanneer een nieuw cijfer zou worden toegekend.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.7. Bij e-mail van 21 juli 2014 werd aan de studenten meegedeeld dat er een tweede examenkans zou worden aangeboden voor het hele team.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp.

Vermits verzoekende partij bij schrijven van 1 augustus 2014 stelt haar klacht in te trekken en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/128 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor 'Stage 3' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de stagementor elementen van inspanning, groei en proces positief gewaardeerd heeft, maar dat deze uitspraken niet op gelijke voet staan met een antwoord op de vraag of de door verzoekende partij te behalen competenties (vertaald in Functionele Gehelen) effectief bereikt werden. De interne beroepsbeslissing gaf aan dat de stagebegeleider geoordeeld heeft dat er duidelijke tekorten zijn waardoor verzoekende partij niet kon slagen. De interne beroepsbeslissing stelde dat de stagebegeleider op verschillende momenten feedback heeft gegeven en aandachtspunten heeft aangereikt en ziet geen tegenstrijdigheden in de begeleiding.

De interne beroepsbeslissing gaf aan dat ook de stagementor enkele werkpunten heeft aangegeven. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de verzoekende partij de kans heeft gekregen om haar competenties te verwerven, maar niet slaagde. De beroepsbeslissing stelde eveneens dat de beoordeling niet subjectief is daar ze objectief werd vastgesteld na overleg in de stagecommissie. De interne beroepsbeslissing stelde tenslotte dat positieve resultaten voor vorige stages geen garantie zijn voor het slagen op 'Stage 3' aangezien de competenties hier op een hoger niveau beoordeeld worden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger dan 14 juli 2014 kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de stagegids en de ECTS-fiche.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de gebruikte evaluatievorm niet in de stagegids, noch in de ECTS-fiche vermeld staat zodat ervan kan uitgegaan worden dat de stage beoordeeld werd door middel van permanente evaluatie, zijnde een continue beoordeling van de studieprestaties. Zij merkt op dat er geen continue beoordeling van haar stage met het oog op het bereiken van de competenties op niveau 3 geweest is daar de stagebegeleider slechts drie keer op bezoek is geweest en deze daarbij geen oordeel over het bereikte competentieniveau heeft uitgesproken. Zij stelt dat er enkel positieve punten en werkpunten werden aangegeven die hoogstens een richtlijn naar competentiegroei zouden kunnen zijn. Zij stelt dat er eerder sprake is van een productevaluatie waarbij een tweede examenkans gegeven zou moeten worden.

Verwerende partij stelt dat dit middel onontvankelijk is daar dit niet opgeworpen werd in het intern beroep. Zij merkt overigens op dat de evaluatiewijze wel nauwkeurig werd omschreven. Zij wijst er ook op dat aangegeven staat dat een tekort op FG1 automatisch ertoe leidt dat men niet kan slagen voor de stage.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat dit middel betreffende de evaluatievorm niet werd opgeworpen tijdens het intern beroep zodat het niet voor de eerste keer voor de Raad kan opgeworpen worden. De Raad ziet ook niet in waarom dit middel niet eerder kon opgeworpen worden. De Raad stelt ook vast dat verzoekende partij in haar wederantwoordnota aangeeft dat dit 'nieuwe' argumenten zijn en zij haar eerder in het intern beroepschrift aangehaalde argumenten herneemt.

Het middel wat de evaluatievorm betreft, hangt in grote mate samen met het middel van de gebrekkige begeleiding dat verzoekende partij verder inroept. De Raad voegt gezien de verwevenheid met het middel van de gebrekkige begeleiding ten overvloede, wat de evaluatie betreft, volgende overwegingen toe.

De Stagegids – stage 3 op pagina geeft duidelijk de inhoud van de beoordeling door de stagebegeleider weer. Ook de ECTS-fiche geeft op pagina duidelijk de evaluatie (beoordelingsnormen per functioneel geheel en de totaalbeoordeling) weer. De verwerende partij heeft conform met deze reglementering verzoekende partij een score van 9/20 gegeven. Zij behaalde op een functiegeheel een onvoldoende en het betreffende 'Functiegeheel 1' kan ook niet gecompenseerd worden. De Raad heeft meermaals geoordeeld dat een tekort op één competentie (*in casu* een functiegeheel dat verschillende competenties integreert) in principe voldoende is om een credit niet toe te kennen.

De Raad is ook van oordeel dat uit het dossier blijkt dat verwerende partij op een degelijke wijze en conform met de voorgeschreven beoordelingswijze tot deze evaluatie is gekomen. Verzoekende partij toont onvoldoende het tegendeel aan.

De stagebegeleider heeft drie stagedagen geobserveerd gevolgd door telkens een mondelinge bespreking van 15 minuten waar zij aandachtspunten aangeeft. De neerslag van deze observaties in de tussentijdse begeleidingsfiches en de neerslag in het eindbeoordelingsverslag bij elk functioneel geheel zijn zorgvuldig opgesteld zodat de Raad niet kan concluderen dat er een onvoldoende observatie door de studiebegeleider zou hebben plaatsgehad om tot deze eindbeoordeling te komen.

De beoordeling van stages komt *in casu* toe aan de stagebegeleider (zie stagegids- stage 3 punt). Deze houdt hierbij rekening met de stagemap, het synthesesedocument stagebegeleiding van de klasmentor stage 3 en de gesprekken met de student, de stagementor, klasmentor en de directie van de stageschool, en het beheersingsniveau van de competenties.

De stagebegeleider geeft de eindbeoordeling met dien verstande dus dat bij die stagebeoordeling ook de verslagen en de bevindingen van de stagementoren betrokken moeten worden. Deze begeleidt de student vanuit de stageschool en geeft feedback. Neerslag daarvan is terug te vinden in het synthesesedocument van de stagementor. Uit het eindbeoordelingsverslag van de stagebegeleider blijkt niet dat dit niet degelijk is gebeurd. Bepaalde commentaren uit de synthesesdocumenten van de stagementor werden ook overgenomen.

Dat de studiebegeleider niet telkens concreet heeft aangegeven in welke mate het competentieniveau niet werd bereikt, betekent niet dat er niet naar behoren en permanent werd geëvalueerd.

De Raad wijst in dit verband ook op het feit dat de beoordeling een stage 3 betrof. In de richtlijnen aan de stagementor en de stagebegeleider staat dat de beoordeling van de competenties van de stage in het derde bachelorjaar gebeurt op niveau 3 wat impliceert dat de student de competenties 'volledig autonoom' moet bereiken.

Tijdens een stage 2 verwerft de student de competenties onder 'supervisie'. In het eerste bachelorjaar verwerft de student de competenties onder 'begeleiding'.

De Raad is dan ook van oordeel dat verzoekende partij, gezien ook het te bereiken competentieniveau 3, dat door de instelling autonoom wordt vastgesteld, correct werd geëvalueerd.

Het middel is niet ontvankelijk en is niet gegrond voor zover het ook betrekking heeft op het hierna behandelde middel met betrekking tot de gebrekkige begeleiding.

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op een gebrekkige begeleiding.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat nergens tijdens haar gehele stageperiode, maar enkel bij het eindoordeel een probleem voor FG1 niveau 3 werd gesignaleerd dat ertoe zou kunnen leiden dat zij niet zou slagen en dat dit ook niet aangetoond werd door de interne beroepscommissie. Zij stelt dat nergens een gerichte remediëring werd gegeven in functie van de tekorten op niveau 3 voor FG1 zodat zij zich niet kon bijsturen. Zij stelt dat de gegeven mondelinge en schriftelijke begeleiding niet vertrok vanuit een remediërend oogpunt. Zij stelt ook dat bij de twee eerste stagebezoeken slechts vijftien minuten tijd door de stagebegeleider werd genomen voor de mondelinge begeleiding zodat problemen niet grondig, in het bijzonder gelet op het belang van de verweten tekorten, besproken werden teneinde zicht te krijgen op de ontwikkeling van haar competenties. Zij stelt dat de mondelinge begeleiding bij het derde stagebezoek wel 45 minuten duurde, maar dat het daar al een eindbeoordeling betrof. Zij stelt dat de schriftelijke begeleiding vooral gericht is op feiten die tijdens de lessen al dan niet zijn gebeurd, waarbij de meeste positief en enkele negatief geformuleerd werden. Zij stelt dat nergens in de feedback verwezen wordt naar de competenties en het niveau daarvan. Zij stelt ook dat geen concrete tips werden gegeven om het onvoldoende niveau op te krikken. Zij merkt in het bijzonder voor FG1 op dat zij geen enkele opmerking van de stagebegeleider gekregen heeft over haar lesvoorbereidingen zodat ze haar niveau niet kon inschatten en dus ook niet kon weten dat ze op een onvoldoende niveau zat om te kunnen slagen voor FG1.

In haar intern beroepschrift wijst verzoekende partij op de discrepantie tussen het beoordelingsrapport van de stagebegeleider met het positieve synthesesdocument opgesteld door de stagementor en op de tegenstrijdigheid betreffende de tussentijdse begeleidingsfiches van de studiebegeleider en haar beoordelingsrapport.

Zij stelt dat de stagebegeleider niet objectief heeft gehandeld, aangezien haar derde beoordeling niet strookt met haar eerdere positieve beoordelingen. Zij wijst ook op de positieve resultaten op overige opleidingsonderdelen en de positieve evolutie die ze heeft doorgemaakt.

Zij geeft aan in haar wederantwoordnota dat het juridisch niet correct is dat ze nieuwe argumenten heeft aangehaald in haar extern beroepschrift voor de Raad en beroept zij zich opnieuw op haar voorheen aangehaalde argumenten.

Verwerende partij stelt in eerste orde dat bepaalde grieven (m.b.t. lesvoorbereidingen, mondelinge en schriftelijke begeleiding) niet in het intern beroep ter sprake kwamen en dus onontvankelijk zijn. Wat de begeleiding betreft, stelt de verwerende partij dat een slechte begeleiding er niet toe leidt dat een onvoldoende gewijzigd moet worden in een voldoende. Voor het tekort op FG1 stelt verwerende partij dat men in de verslagen kan lezen wat men wil, maar dat de tekorten tijdens de begeleiding duidelijk geformuleerd werden. Zij verwijst naar de begeleidingsverslagen d.d. 18 maart 2014, 29 april 2014 en 7 mei 2014. Zij stelt dat het niet nodig is om concreet te verwijzen naar de competentie die niet bereikt werd en dat de boodschap voldoende duidelijk was. Zij wijst er ook op dat alle verslagen het tekort voor FG1 verantwoorden.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden – dat zijn omstandigheden die de betrouwbaarheid van de beoordeling in gevaar brengen – er niet toe leidt dat een ongunstige evaluatie moet omgezet worden in een voor de student meer gunstige evaluatie.

De Raad stelt vast dat de stagebegeleider driemaal langs is geweest om de verzoekende partij te observeren, te beoordelen en te remediëren. De Raad wijst er vooreerst op dat indien de verzoekende partij de mondelinge begeleiding na de les te beperkt vond, niets haar belette om bijkomende toelichting te vragen, wat zij blijkbaar niet gedaan heeft.

De stagegids (punt Begeleiding) geeft aan dat de begeleiding met inbegrip van de lesvoorbereidingen ook vanuit de stageschool door de stagementor gebeurt die de nodige feedback geeft en zo nodig bemiddelt. Verzoekende partij geeft geen aanwijzingen dat dit onderdeel van de begeleiding door de stagementor niet correct is verlopen. Zij heeft ook geen bijkomende toelichting gevraagd via de stagementor.

De Raad stelt verder vast dat in de schriftelijke begeleidingsfiches van de stagebegeleider zowel positieve elementen als aandachtspunten vermeld werden.

De Raad merkt verder op dat de aandachtspunten in de verslagen erop wijzen dat de betrokken competentie volgens de stagebegeleider nog niet voldoende (*in casu* voor verzoekende partij op het niveau 3) bereikt werd. De Raad stelt eveneens vast dat de stagebegeleider minstens impliciet aanwijzingen heeft gegeven door bv. te wijzen op hulpbronnen of hoe iets concreets aangepakt moest worden.

Met betrekking tot lesvoorbereidingen stelt de Raad vast dat de stagegids aangeeft dat de stagementor deze dient na te lezen en tips moet geven. De Raad vindt *in casu* geen concrete aanwijzing van enige begeleiding ter zake door de stagementor. Desalniettemin stelt de Raad wel vast dat de stagebegeleider meermaals naar de lesvoorbereidingen tijdens haar stagebezoeken geïnformeerd heeft en ook de nodige opmerkingen aangebracht heeft. De stagementor geeft ook aan in het synthesesdocument dat er een positieve evolutie was bij het plannen van de lesvoorbereidingen.

De Raad wijst in het bijzonder op de stagebegeleidingsfiche d.d. 29 april 2014 van de stagebegeleider waarin zeer duidelijk gebreken aangegeven worden zodat verzoekende partij wist of kon weten dat ze moest werken aan het formuleren van haar lesdoelen (nl. niet vertrekken vanuit concrete activiteiten of oefeningen, maar vanuit observeerbaar gedrag) en dus in welke richting zij zelfstandig diende bij te sturen. De Raad herhaalt bovendien ook dat 'Stage 3' op niveau 3 (de student toont volledig autonoom deze competentie) beoordeeld moet worden zodat zeer concrete remediëring de beoordeling op niveau 3 doorkruist en in die zin ook niet verwacht kan worden door de verzoekende partij.

Wat de in het intern beroep aangehaalde discrepantie betreft enerzijds met de synthesesdocumenten van de stagementor en anderzijds tussen de begeleidingsfiches van de studiebegeleider en haar eindbeoordelingsrapport merkt de Raad op dat de verzoekende partij dit middel niet opneemt in haar verzoekschrift bij de Raad.

De Raad merkt ten overvloede op dat verzoekende partij slechts zeer algemeen opmerkt dat de stagementor positief is en de stagebegeleider negatief zonder concreet te onderbouwen dat er sprake is van tegenstrijdigheid. De Raad stelt wel vast dat de stagementor eerder algemeen positiever is dan de stagebegeleider maar zeker niet uitgesproken om te kunnen spreken van een tegenstrijdigheid. Ook tussen de begeleidingsfiches (die geleidelijk meer aandachtspunten aangeven en het uiteindelijke beoordelingsrapport dat een onvoldoende geeft op één van de functiegehele en de overige functiegehele bovendien positief beoordeeld heeft) is er geen sprake van tegenstrijdigheid. Zo wordt meermaals in de aandachtspunten gewezen op het belang van de lesdoelen. De Raad herhaalt dat het niet onredelijk is dat zelfs een tekort op één competentie tot gevolg heeft dat een credit niet kan toegekend worden.

De Raad ziet in het concrete dossier geen bewijzen van een gebrekkige begeleiding, noch van uitzonderlijke omstandigheden die er toe zouden kunnen hebben geleid dat de beoordeling geen correcte inschatting is van de verworven competenties.

Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoekende partij onvoldoende aangeeft in welke mate de stagebegeleider niet objectief zou hebben geoordeeld. Het feit dat de derde begeleidingsfiche negatiever is opgesteld en dat er een communicatieprobleem was, wat de activiteit toneel betreft, toont dit onvoldoende aan.

Dit middel mist feitelijke grondslag.

Het middel is ongegrond.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/129 - 12 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een onvoldoende kreeg voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch slechts deels gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in de Rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2014 een intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 17 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar deels ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betwiste vraag verwarrend is en dat geen van de opgegeven antwoordkeuzes helemaal correct is. De institutionele beroepscommissie besloot in deze omstandigheden om de vraag niet in rekening te brengen en het tweede deel van het examen te quoteren op 9 in plaats van op 10, maar te verrekenen naar een punt op 10.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 19 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 18 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 19 juli 2014.

Het beroep van 19 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat haar antwoord (alternatief C) op de meerkeuzevraag in haar ogen de meest correcte oplossing van de casus was.

De betwiste examenvraag gaat als volgt:

“In een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is de vallei van de Demer in de stad Diest aangeduid als natuurgebied. Het stadsbestuur wil hierop evenwel een uitzondering maken ten voordele van de plaatselijke landbouw en duidt gans deze vallei in haar ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan aan als agrarisch gebied met ecologisch belang. Mag het stadsbestuur dit doen ? In het gewestplan, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 1978, werd de vallei als agrarisch gebied ingekleurd, zodat de nieuwe door het stadsbestuur gegeven bestemming daarbij mooi aansluit. De vallei bestaat uit weilanden in eigendom van landbouwers.

- A. Neen, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mag niet afwijken van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
 - B. Neen, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mag niet afwijken van het gewestplan.
 - C. Ja, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mag desnoods afwijken van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
 - D. Ja, het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan mag geen rekening houden met het onwettig gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.
- Motivering:

Zij stelde dat haar motivering voor het gekozen alternatief C, gelet op de gewijzigde decreetgeving d.d. 4 april 2014, correct is daar “desnoods” volgens haar impliceert dat de afwijking onderworpen is aan voorwaarden (cfr. arrest Heylen). In haar motivering verwees ze ook naar het gewijzigde artikel 2.2.13, §3 VCRO waarbij wordt aangegeven dat een

Gemeentelijk RUP niet kan afwijken van een Provinciaal of Gewestelijk RUP tenzij de provincieraad dan wel de Vlaamse regering daarvoor instemming verlenen. Zij stelt dat deze gewijzigde bepaling overeenstemt met "desnoods" in het alternatief C.

Verwerende partij stelt dat het antwoordalternatief C niet correct is en dat de interne beoordelingscommissie correct heeft gehandeld door deze te weren uit de beoordeling. Zij stelt dat de zinsnede "desnoods mag afwijken" een zeer specifieke juridische betekenis heeft, die in de rechtspraak van de Raad van State werd verduidelijkt en restrictief werd geïnterpreteerd zoals in het arrest dat de verzoekende partij heeft vermeld. Zij stelt dat die betekenis thans niet meer actueel is en dat de omstandigheden waaronder een gemeentelijk RUP vandaag mag afwijken van een gewestelijk RUP anders zijn dan die waaronder een gemeentelijk plan van aanleg kon afwijken van het gewestplan. Zij stelt immers dat alternatief C met "desnoods" verwijst naar de regeling uit het opgeheven DRO. Zij wijst erop dat in de opgeheven regeling geen voorafgaande instemming nodig was, en dat afwijkingen slechts "desnoods" kon, wat door de rechtspraak restrictief werd ingevuld.

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel, in subsidiaire orde, dat het door de interne beroepscommissie gehanteerde quoteringsysteem voor het *multiple choice*-gedeelte niet billijk is. Zij stelt zelf een alternatief voor dat volgens haar eerlijker en correcter is: een beoordeling op 10 vragen, met correctie naar 9 vragen waarbij men elk cijfer deelt door 10 en vermenigvuldigt met 9. Zij stelt dus dat haar drie fouten moeten leiden tot 6,25/10, gecorrigeerd naar 5,625/9 om terug te herleiden naar een score op 10 (6,25) teneinde om samengeteld (3,5/10 en 6,75/10) tot een eindscore van 9,75/20 te komen.

Verwerende partij stelt vooreerst dat verzoekende partij de regelmatigheid of juistheid van het door de interne beroepscommissie aangepaste quoteringsysteem voor de *multiple choice*-vragen niet betwist. In subsidiaire orde stelt zij dat de wijze waarop de interne beroepscommissie de score voor het *multiple choice*-gedeelte niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Zij stelt ook dat het systeem dat verzoekende partij voorstelt niet kan werken, daar na weglating van de derde vraag, het *multiple choice*-gedeelte maar negen vragen meer telt en verzoekende partij nog steeds uitgaat van 10 examenvragen. Zij stelt immers dat men geen 10 fouten kan maken op een examen met slechts 9 *multiple choice*-vragen en dat bij fouten voor alle 9 vragen de student nog steeds 0,675 zou behalen, wat niet kan.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling kan stellen. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad is van oordeel wat het *eerste middelonderdeel* betreft dat in het examen een gebrekkige vraag is geslopen. Temeer daar de verwerende partij bij het opstellen van het examen niet duidelijk heeft aangegeven volgens welke regelgeving deze vraagstelling diende beantwoord te worden, kan het verzoekende partij niet kwalijk worden genomen dat zij de meest recente regelgeving heeft toegepast en binnen de aangereikte oplossingen in de meerkeuzevraag voor het meest correcte antwoord heeft geopteerd. De Raad is van oordeel binnen de marge van zijn bevoegdheid dat de overige alternatieven eveneens als incorrect voorkomen.

Verwerende partij erkent tevens dat de vraag aldus verwarrend bleek en dat naar een gepaste oplossing moet worden gezocht voor verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat de beslissing op zich om de betwiste *multiple choice*-vraag wegens het verwarrende karakter te weren uit de examenbeoordeling niet kennelijk onredelijk is, gezien het gegeven antwoord van de verzoekende partij voor de voorgelegde casus ook niet als juridisch correct kan worden beschouwd, gelet op de vigerende decreetgeving op het moment van het examen.

De Raad is het met de verwerende partij namelijk eens dat het alternatief C, gelet op de specifieke betekenis van het woord "desnoods" zoals restrictief ontwikkeld in de rechtspraak van de Raad van State, verwijst naar een oude opgeheven hiërarchieregeling, die niet meer dezelfde is als de thans vigerende hiërarchieregeling in artikel 2.2.13, §3 VCRO.

De Raad is verder van oordeel dat *het tweede onderdeel* gelezen kan worden als een klacht over het redelijke karakter van het alternatief quoteringssysteem.

De Raad is van oordeel dat wanneer een examen dient opnieuw gecorrigeerd te worden door omstandigheden vreemd aan de student zelf, bij het zoeken naar een aangepaste quotering zulks in geen geval in het nadeel van de betreffende student mag spelen.

De Raad wenst geen keuze te maken tussen enerzijds het door de verzoekende partij voorgestelde berekeningsmechanisme en anderzijds het door de instelling toegepaste aangepaste systeem, dat in principe in lijn is met de specifieke quoteringwijze van de examinerator. Het is aan de onderwijsinstelling om te bepalen, in elke omstandigheid, op welke wijze zij een examen wenst te corrigeren, vanzelfsprekend binnen de grenzen van de reglementering en voor zover de beoordeling niet kennelijk onredelijk is.

De Raad is wel van oordeel dat een correctie die, gezien de specifieke omstandigheden *in casu*, verzoekende partij enigszins strenger zou beoordelen dan in de situatie voordien, de toets van de redelijkheid niet kan doorstaan. Zulks geldt des te meer waar *in casu* blijkt dat, naargelang het toegepaste mechanisme, de student als gevolg van de toepassing van een reguliere afronding al dan niet een credit zou verwerven.

De Raad stelt vast dat in het oude berekeningsmechanisme dat door verwerende partij wordt toegepast een student die drie MC-vragen fout beantwoordt een score van 6,25 /10 behaalt. In totaal geeft dit *in casu* van verzoekende partij een totaalscore van 6,25 (deel 1) +3,5 (deel 2) =9,75 afgerond 10/20 en dus een credit.

In het nieuwe door verwerende partij toegepaste systeem behaalt een student die drie MC-vragen fout beantwoordt een score van 5,25/9; omgezet naar 10 wordt dit 5,83/10. In totaal geeft dit *in casu* van verzoekende partij een totaalscore van 5,83+3,5=9,33/20 wat afgerond tot 9/20 leidt en dus geen credit oplevert. Dit is het geval voor verzoekende partij na schrapping van de gebrekkige vraag.

Als we beide systemen letterlijk vergelijken zal verzoekende partij met drie foute antwoorden in principe strenger worden behandeld en de cesuur hoger worden gelegd in het aangepaste systeem, wat in het geval van verzoekende partij ook zou resulteren in het niet-behalen van een creditbewijs.

De Raad neemt hierbij ook in overweging het feit dat door de schrapping van de gebrekkige vraag, wat op zich zoals bij de beoordeling van het eerste onderdeel is gesteld, niet kennelijk onredelijk is, de verzoekende partij slechts 9 vragen dient te beantwoorden, maar anderzijds wel een kans wordt ontnomen om zich te bewijzen op het examen. Het schrappen van een vraag uit een MC-examen dat slechts uit 10 vragen bestaat heeft ook tot gevolg dat het precare evenwicht van het examen enigszins verstoord wordt.

De Raad is dan ook van oordeel dat verwerende partij bij het zoeken naar een aangepaste beoordeling van het examen van de verzoekende partij deze overwegingen in beschouwing dient te nemen.

Het middel is ontvankelijk en ongegrond wat het eerste onderdeel betreft en gegrond wat het tweede onderdeel betreft.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk, en deels gegrond is.

De beslissing van de institutionele beroepscommissie van 17 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 25 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/132 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de tussenbeslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep uitgesteld wordt en onderzoeksmaatregelen bevolen worden.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de fiscaliteit.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel (7/20) waaruit ook de beslissing voortvloeit om verzoekende partij niet-geslaagd te verklaren voor de opleiding.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 17 juli 2014 werd de verdere behandeling van het intern beroep uitgesteld en werden onderzoeksmaatregelen bevolen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 18 juli 2014 en per aangetekend schrijven aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld. De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie op 17 juli 2014 besloten heeft om de behandeling van het intern beroep (tegen zowel de examenbeslissing inzake het opleidingsonderdeel als de examenbeslissing betreffende het niet-slagen voor de opleiding), gelet op de nauwe samenhang, op te schorten teneinde de examenkopij van de verzoekende partij voor te leggen aan een andere externe specialist in de materie. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een extern beroep instelt tegen een tussenbeslissing, meer bepaald een beslissing alvorens recht te doen, zijnde het bevelen van een onderzoeksmaatregel (beoordeling van het examen door een externe specialist in de materie) en de gekoppelde beslissing om de verdere behandeling op te schorten.

De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie van oordeel is dat zij het gerezen geschil, in de staat waarin het administratief dossier zich bevindt, niet kan beslechten zodat er geen eindbeslissing genomen werd over de bezwaren van de verzoekende partij waardoor het intern beroep nog niet is uitgeput.

Artikel II.294 Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de termijn om een beslissing op intern beroep te nemen van 15 kalenderdagen kan verlengd worden ingeval de instelling aan de student een latere datum van beslissing meedeelt (*in casu* half augustus). In zeer uitzonderlijke omstandigheden die een langer durend onderzoek vergen kan het verantwoord zijn om in het belang van de student de termijn te verlengen.

De Raad begrijpt dat de hele situatie voor verzoekende partij frustrerend is, temeer daar dit opleidingsonderdeel momenteel het enige creditbewijs is dat verzoekende partij nog dient te verwerven om haar diploma te kunnen behalen. Voorliggend opleidingsonderdeel is bovendien reeds voorwerp geweest van een gelijkaardige beroepsprocedure vorig academiejaar. Ook huidig academiejaar neemt een beroepsprocedure lange tijd in beslag. Het is echter in haar belang dat de examenbeslissing voorgelegd wordt aan een onafhankelijke derde wat ook haar initieel verzoek is. Dit vraagt echter wat meer tijd voor behandeling.

Verwerende partij geeft aan in haar antwoordnota dat de externe expert tegen 8 augustus 2014 een advies zal uitbrengen. Op de zitting deelt verwerende partij mee dat het advies ontvangen werd en dat de interne beroepscommissie zo snel mogelijk een eindbeslissing zal nemen waartegen verzoekende partij in voorkomend geval opnieuw een extern beroep zal moeten instellen indien zij met deze beslissing niet akkoord gaat.

De Raad rekent erop dat de verwerende partij thans al het mogelijke doet om een spoedige eindbeslissing te bekomen en dat zij erover zal waken dat de verzoekende partij, in het geval de interne beroepsprocedure na het ontvangen van de conclusies van de onafhankelijke derde leidt tot een afwijzing van het intern beroep, in redelijke omstandigheden (timing, objectiviteit en sereniteit) en onder voorbehoud de tweede examenkans kan afleggen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

Rolnr. 2014/132 – 12 augustus 2014

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/133 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 8/20 werd toegekend voor 'stage 1' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'stage 1'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de algemeen directeur van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 7 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de stagebegeleider heel genuanceerd, duidelijk en omstandig de positieve punten en de hiaten heeft vermeld. De beroepsbeslissing stelde dat er geen tegenstrijdigheden zijn in de verslagen. De beroepsbeslissing geeft aan dat enkel kritiek vermelden zou wijzen op slechte begeleiding, wat niet het geval is. De beroepsbeslissing stelde dat de feedbackdocumenten doorheen de stage duidelijke signalen bevatte. De beslissing stelde dat er geen twijfel bestaat over het feit dat verzoekende partij de kritiek ter harte nam, maar dat er geen garantie tot groei is. De beslissing stelde dat het eindresultaat

dus niet uit de lucht komt vallen. De beslissing geeft aan dat bij elke competentie welke criteria behaald werden en welke niet, en waarom.

De beroepsbeslissing geeft ook aan dat niets aantoonde dat het zorgstatuut van de verzoekende partij onevenredig zwaar in haar nadeel gespeeld heeft. De beroepsbeslissing stelde dat er meer faciliteiten werden toegekend dan gevraagd en dat er meer begeleiding dan normaal was. De beroepsbeslissing geeft aan dat de late wissel van stageplaats betreurd wordt, maar dat er geen bewijs van tijdige melding voorligt zodat de effectieve reactie van de opleiding zodra de onverenigbaarheid bekend was efficiënt was.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de verwijzingen naar resultaten voor muzische activiteiten niet bewijzen dat alle opleidingscompetenties bereikt zijn. De beslissing stelde ook dat het begrijpbaar is dat de opleiding vanuit haar ervaring aangeeft dat zij een negatieve visie heeft op de toekomst van de verzoekende partij in de opleiding, maar dat dit geenszins belet dat de verzoekende partij het recht behoudt om de stage te hernemen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij bekritiseert dat verwezen wordt naar haar studieverleden daar zij dit onbillijk vindt gelet op haar resultaten van het laatste jaar. Zij stelt dat het feit dat de opleiding zelf aangeeft dat dit niet strikt noodzakelijk was, de discrepantie weergeeft tussen het stagerapport en de eindcommentaar (het advies over haar toekomst in de opleiding).

Zij bekritiseert vervolgens het motief waarin gesteld wordt dat zij pas laattijdig de onverenigbaarheid op een stageplaats gemeld heeft, daar zij tweemaal elektronisch en eenmaal ondertekend op papier en mondeling aan de stagebegeleider gemeld heeft dat haar oom als ICT-coördinator werkzaam was in een bepaalde scholengroep.

Zij stelt dat de interne beroepscommissie enkel verwijst naar tekorten, en geen rekening gehouden heeft met het waarschijnlijke feit dat zij volgend academiejaar enkel 'Stage 1' kan opnemen en dat dit een zware, ernstige belemmering is van haar studieverloop. Zij stelt dat er geen rekening gehouden werd met de uitzonderlijke omstandigheid dat zij enerzijds een klas van 28-30 leerlingen had en dus uitzonderlijke inzet en motivatie moest tonen om in deze context een voldoende te halen, en anderzijds met het feit dat de mentor aangaf zelf moeite te hebben met zo'n grote groep en zelf aangaf niet in staat te zijn om een eerstejaarsstudente te begeleiden. Zij stelt dat zij de opmerkingen inzake handvaten en methodes van de stagebegeleider bij de stageplanning ter harte genomen heeft door een middenweg te zoeken tussen de vereiste competenties en de structuur van de klas.

Verwerende partij stelt dat de eerste kritiek geen betrekking heeft op het stageresultaat zelf, maar op het eindcommentaar over haar toekomst, dat slechts een advies is aan de verzoekende partij nadat het eindscore werd vastgesteld door de stagebegeleider en dat het studieverleden dus niet heeft meegespeeld in de beoordeling van deze stage. Zij stelt ook dat de interne beroepscommissie heeft uitgelegd waarom deze aanbeveling in het eindrapport werd opgenomen en dat deze geen invloed heeft op het verdere verloop van haar studies.

Zij stelt vervolgens dat de verzoekende partij zelf nalatig is geweest bij het melden van onverenigbaarheden op de stageplaats en dat de instelling dit pas door het melden van een co-stagiaire te weten is gekomen en onmiddellijk heeft gehandeld door een nieuwe stageplaats aan te wijzen. Zij merkt ook op dat verzoekende partij geen bewijzen geeft voor de bewering dat zij dit gemeld zou hebben. Zij stelt ook dat de opleiding in de elektronische systeem geen meldingen heeft kunnen vinden.

Verwerende partij stelt dat bij een betwisting vooral het negatieve en de beperkingen in de focus moeten gezet worden. Zij stelt wel dat dit niet wegneemt dat doorheen de stage en op de stagedocumenten ook de positieve zaken vermeld staan. Zij stelt ook dat de omstandigheden waarnaar de verzoekende partij verwijst helemaal niet extreem zijn daar een klas met 28 - 30 kleuters op het einde van het schooljaar geen uitzondering is. Zij betwist ook dat de mentor niet in staat was om de stage te begeleiden. Zij werpt ook op dat het argument dat de juf zelf moeite had om de klas te beheren nergens wordt bewezen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van de student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissingen niet onregelmatig tot stand zijn gekomen of kennelijk onredelijk zijn.

De Raad herinnert er ook aan dat een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden – dit zijn omstandigheden die de betrouwbaarheid van de beoordeling in het gedrang brengen –, geen reden zijn om een ongunstige evaluatie in een voor de student meer gunstige evaluatie te wijzigen. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij deze omstandigheden moet aantonen.

De betwisting over de al dan niet tijdige melding van de onverenigbaarheid en de daaropvolgende wijziging van de stageplaats door de opleiding kort voor het begin van de stage kan geïnterpreteerd worden als een verwijt inzake gebrekkige organisatie of begeleiding bij de stage zodat de verzoekende partij alle voorbereidingen opnieuw moest doen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij echter nalaat concreet aan te tonen dat zij de onverenigbaarheid effectief tijdig heeft gemeld zodat de late wissel van stageschool en kleuterjaar niet aan de verwerende partij kan verweten worden. De Raad verwijst in dit verband naar van de Stagegids waarin duidelijk als restrictie bij de toewijzing van de stageplaats wordt gewezen op de 'verantwoordelijkheid van de student' om mogelijke betrokkenheid te melden aan de procesbegeleider. Verzwijgen van betrokkenheid wordt als fraude beschouwd.

De Raad begrijpt dat deze late wijziging van stageplaats niet gemakkelijk was voor verzoekende partij, maar de opleiding stelt terecht dat zij pas kon reageren op het moment dat dit werd gesignaleerd. Uit het dossier blijkt echter ook niet dat verzoekende partij een afwijking heeft aangevraagd aan de stagecoördinator. De Stagegids laat toe dat afwijkingen kunnen toegekend worden. Verzoekende partij heeft niet gevraagd om haar eerste stageplaats te kunnen behouden.

De Raad is wat de nieuwe stageplaats betreft van oordeel dat het standpunt dat de omvang en samenstelling van een klasgroep kleuters een stage wel moeilijker kunnen maken, maar dat dit in de praktijk geen extreme omstandigheid is waarmee in het bijzonder rekening moet gehouden worden, niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Verzoekende partij toont niet concreet aan in welke mate dit haar belemmerd heeft om haar stage succesvol te volbrengen. Uit het Stageverslag Quoting Stage 1 blijkt dat de tekortkomingen ook te maken hebben met voorbereiden en plannen, kritisch reflecteren (onder meer ontwikkelingskansen en doelen selecteren, spelmogelijkheden, inhouden, groeperingsvormen en methodische aanpak voorbereiden, kindgerichte planning, kritisch naar zichzelf en het eigen functioneren kijken). Dit zijn competenties waar de grootte van de klasgroep niet direct een rol speelt. Op het veilig en functioneel organiseren van een klasruimte met zorg voor elk kind behaalt verzoekende partij daarentegen wel een voldoende.

De Raad is verder van oordeel dat niet bewezen is dat de stagementor niet geschikt was om haar te begeleiden. Het feit dat er regelmatig een onderhoud heeft plaatsgehad omtrent de manier, alsmede de hoedanigheid van de stagebeoordeling van een eerstejaars stagiair zoals verzoekende partij aangeeft in haar wederantwoordnota toont onvoldoende aan dat dit het geval zou zijn geweest.

De Raad stelt bovendien vast dat het proces van begeleiding, observatie en beoordeling door de stagementor en de procesbegeleider volgens de voorgeschreven regels in de stagegids is gebeurd, waarbij de stageschool als partner optreedt in het beoordelingsproces, maar de opleiding de eindverantwoordelijkheid draagt. Blijkt dat verzoekende partij drie stagebezoeken heeft gehad van haar stagebegeleider, waarvan telkens een feedbackverslag werd opgesteld. In het kader van haar intern beroep maakt zij wel melding van tegenstrijdigheden in de verslaggeving. De Raad leest in de toelichting bij het verslag naast negatieve zaken ook positieve elementen maar met een duidelijke aanduiding van een negatieve score (NNV) op een aantal competenties. Verzoekende partij geeft verder geen concrete aanwijzingen van een gebrek in die zin. Ter zitting is gebleken uit de verslagen van de stagementoren dat er telkens duidelijke werkpunten werden aangegeven.

De Raad herinnert eraan dat bij de beoordeling van een stage alle positieve en negatieve elementen in overweging moeten genomen worden en vermeld worden in de verslagen. De Raad stelt *in casu* op basis van het beoordelingsdocument van de stage vast dat er naast de positieve punten ook heel wat negatieve punten of tekortkomingen vermeld worden. De Raad herinnert er vervolgens aan dat een tekort op een onderdeel of competentie een tekort voor het geheel van de stage kan verantwoorden.

De Raad is verder van oordeel op basis van de stukken dat er bij de beoordeling geen rekening werd gehouden met het studieverleden van de verzoekende partij en dat de commentaar over de toekomst, i.e. een niet-bindend advies, slechts het gevolg van de concrete beoordeling van de stage is en *in casu* niet een motief voor die beoordeling.

De Raad is eveneens van oordeel dat bij de beoordeling van de stage geen rekening moet gehouden worden met de impact van een tekort voor de stage op het mogelijke studieprogramma van de verzoekende partij voor een volgend academiejahr. Bovendien zoals aangegeven door de verwerende partij zal onder meer rekening houdend met de volgtijdelijkheid van opleidingsonderdelen voor verzoekende partij een gepast geïndividualiseerd traject uitgetekend worden zodat zij niet noodzakelijk een semester dient te verliezen.

Verzoekende partij meldt in het kader van haar intern beroepschrift dat geen rekening gehouden is met de bijzondere omstandigheid van haar zorgstatuut, op basis van haar beperking dyspraxie. In het kader van de begeleiding van de stage werden volgens de verzoekende partij zelfs geen kleine tips gegeven die haar reeds zouden kunnen helpen om

adequaat te reageren. Het verzoekschrift bij de Raad ingediend maakt geen melding van deze tekortkomingen.

De Raad maakt ten overvloede in dit verband volgende overwegingen. Uit het dossier blijkt dat verzoekende partij zich kon beroepen op faciliteiten in het kader van de overige opleidingsonderdelen. Zij ontving ook GON-begeleiding. Verzoekende partij spreekt dit niet tegen. Zij toont ook niet concreet aan in hoeverre haar beperking in haar nadeel heeft gespeeld bij de beoordeling van de stage. De Raad stelt ook vast dat zij op een relevante competentie waar interactie met kinderen van de klasgroep (OC1) centraal staat een voldoende score behaalt. Verzoekende partij deelt mee ter zitting dat zij in samenspraak met de GON-begeleider besloten had geen melding te maken van haar zorgstatuut op de stageschool en om geen speciale faciliteiten aan te vragen. De Raad wijst erop dat het feit dat de verzoekende partij een zorgstatuut heeft er niet toe kan leiden dat zij bij de beoordeling niet alle competenties op het gepaste niveau dient te bereiken.

Op basis van de stukken ontwaart de Raad geen uitzonderlijke omstandigheid in de klacht van de verzoekende partij.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 7 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jean Goossens

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/135 - 12 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 12 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen telkens een 8/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het sociaal werk, afstudeerrichting sociaal-cultureel werk.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 25 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen telkens 8/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het tekort voor de stage heel concreet werd beoordeeld door de stagebegeleider. De beroepsbeslissing stelde dat er een onvoldoende werd gehaald voor heel wat stageleerdoelen ondanks de grote bereidheid van de stagebegeleider om verzoekende partij te blijven ondersteunen en opvolgen. In de beroepsbeslissing wordt gesteld dat de gunstigere eindbeoordeling door de stagementor geen

contradictie inhoudt met de eindbeoordeling. De beroepsbeslissing stelde dat ook het verslag van mentor heel wat nuanceringen bevat, die eerder een bevestiging zijn van wat de stagebegeleider wil dat op het niveau van een derdejaars gekend of verworven is. De beroepsbeslissing geeft ten slotte aan dat het tekort uit het syntheseverslag is onderbouwd door heel wat mailverkeer, reflecties en verslagen uit het dossier.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 14 juli kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2014 om te eindigen op 19 juli 2014. Gelet op het feit dat de laatste dag een zaterdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerste dag dat de postdiensten beschikbaar zijn, zijnde dinsdag 22 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. In het verzoekschrift beroept de verzoekende partij zich in een eerste middel op de schending van artikel OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de ontvangen beroepsbeslissing enkel ondertekend is door de voorzitter van de interne beroepscommissie. Zij stelt dat de beroepsbeslissing enkel ondertekend is door de voorzitter zodat de interne beroepscommissie niet geldig is samengesteld, noch geldig kan beraadslagen. Zij stelt dat minstens niet blijkt uit de bestreden beslissing of de interne beroepscommissie geldig was samengesteld, dan wel dat de beraadslaging geldig is verlopen.

Verwerende partij stelt dat het middel onbegrijpelijk is daar de verzoekende partij samen met haar vader aanwezig was op de hoorzitting, waar de leden aan haar werden voorgesteld. Zij stelt dat in de beslissing de aanwezigen worden opgesomd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing enkel ondertekend werd door de voorzitter, maar niet door de andere leden. De Raad wijst erop dat de ondertekening door alle leden van de interne beroepscommissie in geen enkele reglementering op straffe van nietigheid voorgeschreven is. De Raad stelt vast dat de samenstelling op de beroepsbeslissing vermeld staat. De Raad ziet geen elementen in het dossier om eraan te twijfelen dat de

interne beroepscommissie regelmatig was samengesteld en het beraad op geldige wijze was verlopen.

Het middel is ongegrond.

5.2. In het verzoekschrift beroept de verzoekende partij zich in een tweede middel op de schending van het stagereglement, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij volgens het stagereglement tot een afgesproken periode kan reageren op het syntheseverslag. Zij stelt dat meegedeeld werd dat de het verslag uiterlijk op 16 juni 2014 beschikbaar zou zijn zodat verzoekende partij en de mentor tot 18 juni 2014 reacties en/of aanvullingen konden doorgeven aan de stagebegeleider daar het consult op 18 juni 2014 gepland stond. Zij merkt op dat het syntheseverslag slechts op 17 juni 2014 's avonds via e-mail en met kennisname op 18 juni 2014 ontvangen werd zodat zij niet meer in de mogelijkheid was om tijdig aanvullingen en reacties mee te delen. Zij stelt dat de procedurele mogelijkheid om te reageren haar buiten haar wil werd ontnomen zodat haar belangen geschaad zijn. Zij werpt immers op dat de termijn verstreken was zodat het voorstel tot quoterings op 18 juni 2014 werd besproken zonder haar reacties of aanvullingen. Zij stelt voorts dat zij pas op 19 juni 2014, na het consult, haar opmerkingen in een persoonlijk onderhoud aan de stagebegeleider heeft kunnen meedelen. Zij stelt vervolgens dat zij deze opmerkingen op 22 juni 2014 ook schriftelijk heeft meegedeeld. Zij stelt dat zij nog steeds het syntheseverslag met addendum niet ontvangen heeft en ook niet weet of de examencommissie kennis heeft kunnen nemen van haar opmerkingen en de inhoudelijke bezwaren. Zij werpt ook op dat de mentor niet gehoord werd.

Zij stelt dat door het schenden van de procedure ook het gelijkheidsbeginsel geschaad werd.

Verwerende partij stelt dat het geen verschil uitmaakt dat de verzoekende partij pas op 17 juni 2014 in plaats van op 16 juni 2014 de mogelijkheid heeft gehad om te reageren op het syntheseverslag. Zij stelt dat de uiteindelijk gemaakte opmerkingen bestaan uit een aantal fragmentarische opmerkingen in de kantlijn waarbij niets ten gronde wordt tegengesproken. Zij merkt op dat de mentor geen opmerkingen heeft gemaakt. Zij stelt dat de quoterings niet in het stageconsult diende besproken te worden daar de stage van de verzoekende partij reeds op 5 juni 2014 het voorwerp van een collegiaal consult was geweest en er zich ook geen nieuwe feiten hadden voorgedaan. Zij werpt bovendien op dat het consult slechts adviserend is. Zij merkt op dat de stagebegeleider de documenten heeft doorgestuurd aan de voorzitter van de examencommissie met verduidelijking dat het ging om de opmerkingen van verzoekende partij bij het syntheseverslag. Zij stelt vervolgens dat de mentor niet gehoord diende te worden. Zij stelt dat de mentor door niet te reageren zich akkoord verklaarde met de inhoud van het verslag. Zij stelt ook dat de verzoekende partij niet gevraagd heeft om de stagementor te horen, hoewel zij de mogelijkheid had. Zij stelt ten slotte dat het laattijdig doorsturen geen fout is die de negatieve score kan doen wijzigen in een betere score. Zij stelt dat het examenresultaat op basis van alle stukken werd vastgesteld.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de procedure in de stagegids enige vorm van wederwoord instelt bij het vaststellen van het document, dat aan de eindbeoordeling ten grondslag ligt daar het syntheseverslag voor commentaar kan voorgelegd worden aan de verzoekende partij en de stagementor binnen een afgesproken periode. De Raad stelt vast dat dat proces tot doel heeft om onvolledigheid of gebrek aan nuance in het ontwerpverslag bij te sturen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij op 19 juni 2014 tijdens een persoonlijk onderhoud haar opmerkingen en aanvullingen heeft kunnen maken bij het verslag door schriftelijke aantekeningen op het syntheseverslag te maken, wat zij niet betwist. De Raad is bijgevolg van oordeel dat de belangen van de verzoekende partij niet geschaad zijn.

Uit de stukken (syntheseverslagen) die beide partijen aan de Raad hebben voorgelegd en die niet betwist worden, blijkt volgens de Raad dat de verzoekende partij thans niet kan

volhouden dat zij de definitieve versie van het syntheseverslag niet kende of kon kennen daar de definitieve versie (ontwerpverslag + toegevoegde bemerkingen) het document is waar de verzoekende partij zelf aantekeningen en opmerkingen op heeft gemaakt. De Raad stelt vast dat door verzoekende partij enkel fragmentarische opmerkingen werden gemaakt bij een aantal feitelijkheden en bij de overweging dat zij geen waardering voor sociaal werk zou hebben. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de andere veeleer negatieve punten niet genuanceerd heeft.

Ten overvloede merkt de Raad op dat er uit het dossier blijkt dat d.d. 19 juni 2014 de verzoekende partij een persoonlijk onderhoud heeft gehad om haar opmerkingen te bespreken, wat niet ontkend werd door de verzoekende partij, en dat dit door de stagebegeleider bevestigd werd in een e-mail d.d. 22 juni 2014.

De Raad ziet geen enkele aanwijzing in het dossier dat het definitieve syntheseverslag, conform de interpretatie van de Raad, en aangevuld met een voorstel van score, niet zou zijn neergelegd bij de afstudeerrichting daar de examencommissie tot een vaststelling van de score (8/20) voor beide stages is gekomen.

Wat het horen van de stagementor betreft, wijst de Raad erop dat geen enkele bepaling in het OER, noch enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de interne beroepscommissie deze persoon hoort. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar intern beroepsschrift vraagt om samen met haar raadsman gehoord te worden. Uit geen enkel stuk blijkt dat de verzoekende partij gevraagd heeft om de stagementor te horen hoewel zij daartoe de mogelijkheid had.

Het middel is ongegrond.

5.3. In het verzoekschrift beroept de verzoekende partij zich in een derde middel op de schending van de formele motiveringswet, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het syntheseverslag niet behoorlijk gemotiveerd is daar het de verzoekende partij niet in staat stelt om te begrijpen waarom de beslissing genomen werd. Zij stelt dat het syntheseverslag een weergave dient te zijn van de bevindingen van drie actoren: student, stagementor en stagebegeleider. Zij werpt op dat het verslag *in casu* slechts de weergave van een eenzijdige visie is. Zij wijst daarnaast op de grote discrepantie tussen het verslag van de stagementor en de visie van de stagebegeleider. Zij stelt dat er slechts over een beperkt aantal items overeenstemming is. Zij stelt dat de stagebegeleider de bevindingen van de stagementor zonder motivering negeert en deze heeft omgezet in een negatieve beoordeling, wat leidt tot een 8/20. Zij stelt bijgevolg dat de visie van de interne beroepscommissie onjuist is. Zij stelt dat de stagebegeleider en de interne beroepscommissie hun beoordeling over de beroepsattitude van verzoekende partij enkel steunen op een zeer persoonlijke e-mail van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat de stagementor zich akkoord verklaarde met de inhoud van het syntheseverslag door niet te reageren op het verslag. Zij merkt bovendien op dat het feit dat de stagementor minder kritisch is, niet terzake doet daar de mentor slechts een begeleidende en geen beoordelende rol heeft. Zij wijst erop dat de stagebegeleider als enige verantwoordelijk is voor de stagebeoordeling. Zij wijst erop dat het stageverslag genuanceerd is. Zij stelt voorts dat verzoekende partij zelf heel wat redenen aangeeft voor haar tekort. Zij merkt op dat de tekorten gestaafd worden door de onderliggende documenten (opvolgingsdossier, stagedagboek en gespreksverslagen). Zij stelt voorts dat er geen misbruik kan worden gemaakt van de e-mail d.d. 9 mei daar deze volgt na de tussentijdse evaluatie, waarna verzoekende partij moest beslissen om de stage al dan niet voort te zetten.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instantie van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen of kennelijk onredelijk is.

De Raad herinnert eraan dat bij de eindbeoordeling zowel positieve als negatieve punten van een stage vermeld moeten worden, maar dat de eindbeoordeling geen rekenkundig gemiddelde of compensatie is van tekorten en voldoende. De Raad bevestigt dat een onvoldoende voor één enkele competentie (*in casu* een leerdoel of competentie binnen een leerdoel) kan rechtvaardigen dat de verzoekende partij een onvoldoende krijgt voor de gehele stage.

De Raad herinnert eraan dat het enkel aan de stagebegeleider, i.e. een personeelslid van verwerende partij, toekomt om de stage te beoordelen, met dien verstande dat rekening moet gehouden worden met de verslagen of andere bevindingen van de stagementoren. De Raad wijst er vervolgens op dat bij een grote discrepantie tussen de beoordeling door de stagementor en de beoordeling door de stagebegeleider, het verschil op enige wijze door de stagebegeleider moet gemotiveerd worden.

De Raad stelt vast dat de beoordeling van de stage betrekking heeft op de mate waarin door de verzoekende partij aan de acht leerdoelen is voldaan. Uit de stagegids (.....) blijkt volgens de Raad dat voor de concrete stagebeoordeling in een syntheseverslag alle aanwezige evaluatiebronnen (de stage zelf, de stage-opdrachten, de gesprekken en de kwaliteit van de omgang met het leerproces) verwerkt moeten worden. De Raad stelt voorts vast dat in de stagegids (.....) de werkinstrumenten voor de stage vermeld staan: o.a. de stage-opdracht, de reflecties, de voortgangsrapporten, de voorbereidingen op gesprekken en de planningen.

De Raad stelt vast dat het syntheseverslag een bondige en genuanceerde weergave bevat van de positieve en de negatieve aspecten van de stage in functie van de te beoordelen leerdoelen. De Raad stelt vast dat het verslag van de mentor weliswaar overwegend positief is, maar dat er bij verschillende leerdoelen toch ook meerdere werkpunten en aandachtspunten vermeld staan (voor doelgroep/thema; methoden en technieken SCW; werkuitvoering en planning; beroepsattitudes: o.a. een te beperkte zin voor initiatief, veeleer passief, zetje nodig, problemen met planning, methode, praktische uitwerking). De Raad merkt ook op dat de mentor in tegenstelling tot de stagebegeleider ook niet altijd een goed zicht heeft op alle elementen die bij de eindbeoordeling van het al dan niet voldoen aan de vooropgestelde stageleerdoelen (en onderliggende competenties) betrokken kunnen worden zodat een verschil kan gerechtvaardigd zijn op basis van allerlei stukken die de verzoekende partij uitwisselt met de stagebegeleider, bv. de dagboeken, de zelfreflecties en andere verslagen, waaruit een verschillend oordeel over de te bereiken competenties kan voortvloeien.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat het syntheseverslag voor de positieve aspecten steun vindt in het verslag van de stagementor. Verzoekende partij probeert in haar e-mail d.d. 22 juni 2014 een aantal feitelijkheden en bevindingen te nuanceren en te weerleggen, maar deze zijn, hoewel ze ook grotendeels steun kunnen vinden in het mentorverslag, niet van aard het oordeel in het definitieve syntheseverslag in het gedrang te brengen.

De Raad stelt immers vast dat de negatieve punten uit het syntheseverslag steun kunnen vinden in meerdere evaluatiebronnen, die de stagebegeleider in acht mocht nemen om de mate van het bereiken van de competenties bij de leerdoelen te beoordelen, in het bijzonder de eigen reflectie van de verzoekende partij d.d. 9 mei 2014 (met een aantal ernstige bekentenissen van de verzoekende partij over het verloop en de invulling van haar stage, haar visie op het werkveld, haar positie, en de relatie met de opleiding en het diploma), de verschillende gespreksverslagen (vooral de vraag tot meer diepgang en regelmatige rapportering via dagboeken en meerdere suggesties voor initiatieven), de voorbereiding van de eindevaluatie door de verzoekende partij (waarin de verzoekende partij zelf twijfels uit over haar rapportering, haar engagement, en het feit dat zij niets uit de praktijk kon vastknopen aan de theoretische opleiding, haar eigen functioneren als sociaal werker) en het

mailverkeer (o.a. uitblijven van de dagboeken, de reflecties en het instellingsverslag en de duidelijke waarschuwing dat verzoekende partij zichtbare resultaten diende voor te leggen om de leerdoelen en de omgang met het leerproces te kunnen evalueren).

Gelet op het voorgaande kan de Raad binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid niet tot de vaststelling komen dat de negatieve punten in het definitieve syntheseverslag onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn zodat de eindscore 8/20 en de beslissing van de interne beroepscommissie niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft behouden.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 12 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jan Geens

Jean Goossens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 14 augustus 2014

Rolnr. 2014/105 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een score van 8/20 heeft gekregen voor het opleidingsonderdeel en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 11 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het intern beroep onontvankelijk diende te worden verklaard nu het intern beroep buiten de vervaltermijn werd ingediend, onder verwijzing naar de desbetreffende artikelen uit het OER. Daarnaast benadrukte de interne beroepscommissie dat de mogelijkheid tot intern beroep evenzeer vermeld werd bij de weergave van de examenresultaten.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per e-mail van 14 juli 2014 werd verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de interne beroepsbeslissing betreft.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De Raad gaat ambtshalve na of het intern beroep regelmatig is verlopen en of het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij wenst te wijzen op de twee weekenddagen tijdens de vervalltermijn en het feit dat een nabespreking met de betrokken docent slechts kon plaatsvinden op de vijfde kalenderdag na de bekendmaking van de examenbeslissing.

Verwerende partij stelt dat bij de bekendmaking van de examenresultaten, *in casu* op 4 juli 2014, de student geïnformeerd werd over de mogelijkheden om beroep aan te tekenen, waarbij werd verwezen naar de beroepstermijn van 5 kalenderdagen.

Zij merkt op dat de verzoekende partij in haar e-mail van 11 juli 2014 aan de interne beroepscommissie liet weten dat zij zich bewust was van het feit dat haar beroep te laat werd ingediend, onder verwijzing naar het gegeven dat het feedbackgesprek slechts na deze datum had plaatsgevonden. Zij verwijst naar de voorziene mogelijkheid aan haar onderwijsinstelling van het instellen van een bewarend beroep, waarbij een student op deze wijze zijn rechten op het instellen van een intern beroep kan vrijwaren in afwachting van een gesprek met de examiner. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij ook geen dergelijk bewarend beroep heeft ingediend.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij pas op 11 juli 2014 effectief een intern beroep ingesteld heeft tegen de examenbeslissing d.d. 4 juli 2014. Slechts uitzonderlijk neemt de Raad omstandigheden aan die het overschrijden van de normale beroepstermijn kunnen rechtvaardigen. De Raad stelt vast dat verzoekende partij op de examenbeslissing behoorlijk

geïnformeerd werd over de beroepsprocedure zodat zij geacht wordt de beroepstermijn te kennen. Het feit dat de verzoekende partij vooreerst een gesprek met de docent wenste af te wachten, impliceert niet dat de termijn niet strikt nageleefd moet worden door de verzoekende partij, te meer daar de verwerende partij in dergelijk geval in haar OER voorziet in de mogelijkheid tot het instellen van een bewarend intern beroep.

In casu wordt er door verzoekende partij geen overmacht of enig andere verschoonbare omstandigheid afdoende aangetoond om het overschrijden van de vervaltermijn te rechtvaardigen. In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij dat het gesprek met de docent kon plaatsvinden op de vijfde kalenderdag na de bekendmaking van de examenbeslissing, zijnde de laatste nuttige dag voor het tijdig instellen van het intern beroep. Het intern beroep werd slechts op de zevende kalenderdag na de bekendmaking van de examenbeslissing ingediend. Het intern beroep werd dus laattijdig ingesteld. Het intern beroep werd bijgevolg correct als onontvankelijk afgewezen

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van
ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 4 juli 2014 en de beslissing van 14 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/107 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan.

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze
van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota
en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen 1) de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 waarbij de verzoekende partij 9/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel: enerzijds het ontbreken van een beoordeling en van een score voor het vak 'supervisie', zij het als afzonderlijk vak, zij het als wezenlijk op zichzelf staand onderdeel van het vak 'stage' en anderzijds de beoordeling en quoterings van het resultaat van de stage die verzoeker in het buitenland heeft gelopen; 2) tegen de beslissing van de examencommissie waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en haar diploma niet werd toegekend en 3) tegen de beslissing van interne beroepsinstantie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor sociaal werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft enerzijds de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel en anderzijds de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 van de examencommissie waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en haar diploma niet werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het buitenlandse opleidingsonderdeel 15 studiepunten telt en er voor dit opleidingsonderdeel geen tweede examenkans mogelijk is. De interne beroepscommissie stelt dat hoewel de verzoekende partij meent dat toegekende score voor de buitenlandse opleidingsonderdelen onduidelijk zou zijn, dit niet geval is nu de ECTS 'grade' B voor 'social works techniques and communication' vertaald werd in een 16/20 voor het opleidingsonderdeel (3SP) en dat voor het opleidingsonderdeel de ECTS 'grade' FX werd toegekend op basis van de buitenlandse standaarden, wat overeenkomstig de 'grading scales' van de verwerende partij overeenkomt met een 7 of 8 of 9/20, waarbij zowel aan de verzoekende partij als aan de gastinstelling deze 'grading scales' werden bezorgd. Dat de gastinstelling op basis van het eigen scoreformulier van verwerende partij de score heeft verijnd tot de score van 9/20 dewelke de meest voordelige interpretatie van de score FX inhoudt. Als laatste punt haalt de interne beroepsinstantie aan dat gelet op het aantal studiepunten van het opleidingsonderdeel, dit niet in aanmerking kan komen voor tolerantie, waarna de interne beroepsinstantie besluit dat de eindscore van 9/20 gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 10 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 11 juli 2014.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de interne beroepsbeslissing betreft. De middelen zoals opgeworpen tegen de twee examenbeslissingen *an sich* kunnen niet behandeld worden in het kader van de extern beroep ingevolge de devolutieve werking van het intern beroep. In het extern beroep kan enkel beoordeeld worden of de beslissing op intern beroep regelmatig werd genomen en niet kennelijk onredelijk is.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de motiveringsplicht, verder uitgewerkt naar een schending van het redelijkheidsbeginsel, het

zorgvuldigheidsbeginsel, het beginsel van fair-play, naast andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste middelonderdeel eerste middel

In een eerste middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat de interne beroepsbeslissing onregelmatig zou voorkomen ingevolge een gebrek aan deugdelijke opgave van motieven, c.q. verwijzing naar welbepaalde stukken uit het administratief dossier van aard om de beslissing te kunnen schragen met betrekking tot de examenbeslissing inhoudende het toegekende cijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel gevolgd in het buitenland.

Zij stelt dat de interne beroepscommissie nagelaten heeft te antwoorden op verschillende elementen dewelke in het verzoek tot heroverweging waren opgenomen. (bijvoorbeeld: geen antwoord op het aangegeven gebrek van het ontbreken van 'supervisie' evenals het ontbreken van een eigen beoordeling van zulke 'supervisie' dan wel het ontbreken van een eigen inbreng van degene die als 'supervisor' had behoren op te treden, geen antwoord op het verzoek tot heroverweging van het verzoek tot deliberatie).

Verzoekende partij werpt verder op dat de beslissing van de interne beroepscommissie niet naar behoren is gemotiveerd. Zo laat de interne beroepscommissie fundamentele dubbelzinnigheid bestaan over de rol en het belang van de eigen beoordelingsregels van de onderwijsinstelling. Daarnaast laat de interne beroepsbeslissing niet toe om uit te maken op welke dossierstukken de interne beroepscommissie heeft beoordeeld, nu aan het verzoek om 'volledige opening van zaken' geen gevolg is gegeven.

Zij merkt op dat de beslissing van de interne beroepscommissie nergens verwijst naar concrete elementen van beoordeling, tenzij hetgeen zij omschrijft als het 'scoreformulier voor binnenlandse studenten' zoals de verwerende partij het heeft overgemaakt aan de verzoekende partij.

Zij werpt op dat de interne beroepsinstantie nergens verduidelijking heeft verschaft omtrent welke afspraken er zijn gemaakt met de gastinstelling over de inhoud en de doelstellingen van de vakken die verzoekende partij in het buitenland heeft gevolgd, noch over de wijze waarop de verzoekende partij voor deze vakken zou worden beoordeeld.

Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet gevolgd kan worden waar zij voorhoudt dat de beslissing van de interne beroepscommissie niet deugdelijk zou gemotiveerd zijn.

Zij verduidelijkt dat het diplomacontract inderdaad effectief een wijziging heeft gekend, doch dat dit zijn oorsprong vindt in het feit dat vooreerst de verzoekende partij had aangegeven geen bijkomende lessen te zullen gaan volgen aan de gastinstelling, waarna de verzoekende partij dit toch heeft gedaan, waarvoor de verwerende partij de verzoekende partij wenste te belonen door de toevoeging van een extra opleidingsonderdeel voor 3 studiepunten.

Wat betreft de opmerking dat de verzoekende partij geen volledige inzage zou hebben gekend in het administratief dossier, waardoor zij geen kennis zou kunnen gehad hebben van de motieven van de beslissing en zij daardoor zou zijn geschonden in haar rechten van verdediging, meent de verwerende partij dat deze faalt nu de verzoekende partij weldegelijk kennis had van het evaluatieverslag van en dat bovendien de verzoekende partij alsdan niet heeft opgeworpen dat er een gebrek aan supervisie zou zijn geweest.

De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij niet verduidelijkt hoe de resultaten van de buitenlandse stage op een onregelmatige wijze zou zijn beoordeeld.

Zij stelt dat het opleidingsonderdeel beoordeeld wordt volgens criteria van de stageplaats en de gastinstelling. Tevens merkt zij op dat het opleidingsonderdeel

in de gastinstelling één vak uitmaakt, zo ook in de eigen hogeschool van verwerende partij, met name [REDACTED], doch hier bestaat het vak wel uit twee onderdelen, met name supervisie en stage.

Zij benadrukt dat het de gastinstelling is die een score bepaalt, dewelke in het kader van de zorgvuldigheid door de gastinstelling ook nog eens werd bepaald via het *eigen* scoreformulier (m.a.w. het scoreformulier van verwerende partij). De score is duidelijk, zo stelt de verwerende partij dat om een 10/20 te halen de verzoekende partij op alle grijs gemarkeerde onderdelen minstens een voldoende had moeten scoren. Het betreffen immers fundamentele competenties. De verzoekende partij scoort op verschillende grijs gemarkeerde onderdelen onvoldoende en kon dus niet slagen volgens verwerende partij. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij zowel naar Franse normen als naar de eigen normen, toegepast door de gastinstelling, onvoldoende scoorde. Dit beoordelingsverslag werd bovendien, nog voor er een eindbesluit werd opgesteld, besproken met de verzoekende partij.

Tweede middelonderdeel eerste middel

Verzoekende partij stelt verder dat bij de beoordeling van een stage onmogelijk kan worden volstaan met de toekenning van een 'cijfer' zonder meer. Het enige document dat zou voorliggen betreft het scoreformulier, dat door de verwerende partij zou zijn overgemaakt aan de gastinstelling, hetgeen elke verantwoording in rechte mist en daarom behoort te worden vernietigd.

Zij werpt op dat het eindcijfer waarmee de buitenlandse stage van verzoekende partij is beoordeeld (9/20) niet overeenstemt met de 'scores' die voor elke van de te beoordelen 'items' aan verzoekende partij zijn toegekend. Nergens blijkt trouwens dat bij het toekennen van het eindcijfer 9/20 rekening is gehouden met de 'scores'.

Daarnaast merkt zij op dat de bewering als zou aan het 'scoreformulier' zoals het voorligt, nog een andere, eerdere beoordeling zijn voorafgegaan, problematisch voorkomt, waarbij niet naar recht kan worden nagegaan of dergelijke eerdere beoordeling het resultaat zou zijn geweest van een deugdelijke, objectieve en controleerbare feitengaring.

Wat betreft de beoordeling van supervisie, waarbij het eindbesluit van de stage wordt bekritiseerd, stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partij telkens de oorzaak van de negatieve opmerkingen legt bij anderen of de bijzondere omstandigheden. De verwerende partij merkt op dat deze klaarblijkelijke moeilijkheden slechts zeer laattijdig worden meegedeeld door de verzoekende partij. Daarnaast stelt de verwerende partij dat het eindverslag uitgebreid gemotiveerd is, waaruit blijkt dat de verzoekende partij bepaalde competenties waarover een derdejaarsstudent normaliter dient te beschikken nog niet onder de knie heeft, waardoor een quotering van 9/20 werd gegeven.

Derde middelonderdeel eerste middel

Met betrekking tot de examenbeslissing inzake het niet slagen voor het geheel van de opleiding beroept de verzoekende partij zich eveneens op de schending van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, naast andere algemene beginselen van behoorlijk bestuur met betrekking tot het feit dat noch de examencommissie, noch de interne beroepsinstantie blijk heeft gegeven van een weloverwogen beslissing om verzoekende partij alsnog niet te delibereren, met afweging van alle elementen van de zaak, waaronder de omstandigheden, van aard om de betrouwbaarheid van de beoordeling van de stage te hebben aangetast, naast de degelijke resultaten voor alle andere vakken die verzoekende partij heeft behaald.

Zij stelt dat de interne beroepscommissie vooreerst verkeerd heeft begrepen dat de verzoekende partij op eigen gezag gebruik zou willen maken van het systeem van 'toleranties'.

Zij werpt op dat de interne beroepscommissie er zich onterecht heeft toe beperkt een algemene regel te stellen dat *in casu* de student niet voor deliberatie in aanmerking kon

komen, zonder nadien nog te hebben afgewogen of deze regel in het licht van de omstandigheden van de zaak nog kan in stand blijven.

Met betrekking tot de niet-deliberatie of het niet-geslaagd verklaren voor de gehele opleiding stelt verwerende partij dat vanaf 1 oktober 2013 deliberatie niet meer mogelijk is en er enkel en alleen nog sprake is van tolerantie. Afhankelijk van het aantal studiepunten van het betrokken opleidingsonderdeel in functie van de totaliteit wordt duidelijk in het OER omschreven wanneer men op tolerantie kan beroep doen. *In casu* vertegenwoordigt de stage 15 studiepunten. Zij is een zeer belangrijk onderdeel van het leerpakket in het derde jaar, om welke reden geen tolerantie mogelijk is, zoals blijkt uit aldus het OER en de ECTS fiche. Of de verzoekende partij al dan niet goede punten heeft behaald voor andere vakken doet niet ter zake.

5.1.2. Beoordeling door de Raad omtrent alle middelonderdelen van het eerste middel samen.

Vooreerst herinnert de Raad eraan dat de interne beroepsinstantie in haar beslissing niet dient te antwoorden op alle opgeworpen grieven in het intern beroep, tenzij de bezwaren verband houden met de dragende motieven van de aangevochten beslissing die de interne beroepsinstantie bevestigt. De Raad gaat in het kader van zijn bevoegdheid na of de interne beroepsbeslissing op een regelmatige wijze is tot stand gekomen en of de beroepsbeslissing *in casu* gemotiveerd is. De Raad gaat dus na of de interne beroepsinstantie op een regelmatige wijze tot het oordeel is kunnen komen dat de eindscore 9/20 gerechtvaardigd voorkomt en steunt vindt in dragende motieven uit het dossier en of deze beslissing niet kennelijk onredelijk is. De Raad kan zijn appreciatie omtrent de verdiensten van een verzoekende partij niet in de plaats stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij.

De interne beroepsinstantie stelt in haar bestreden beslissing als volgt:

"Gezien:

- Het ingesteld beroep de examenbeslissing over het buitenlands opleidingsonderdeel '.....: Supervision and coaching practice 3 SW' betreft;
- De student 9/20 behaalde voor dit opleidingsonderdeel;
- Dit opleidingsonderdeel 15 studiepunten telt;
- Voor dit opleidingsonderdeel geen tweede examenkans wordt ingericht;
- Er wel tussenkomst van de ombuds is geweest;
- De student zijn toetredingsovereenkomst voor akkoord ondertekende;
- De student opwerpt dat de toegekende score voor de buitenlandse opleidingsonderdelen onduidelijk zijn:
- Dat het cijfer 'ECTS GRADE':B voor 'Social works technique and communication' vertaald werd in een score van 16/20 voor het opleidingsonderdeel '.....: Lectures (3ECTS)';
- Dat voor het opleidingsonderdeel '.....: Supervision and coaching practice 3SW' de student een score van 'FX' werd toegekend op basis van de buitenlandse standaarden voor de stage aldaar, wat volgens de 'grading scales' van overeenstemt met 7 of 8 of 9/20;
- Dat de 'grading scales' aan de buitenlandse instelling en aan de student zijn bezorgd;
- Dat de opleiding de moeite heeft genomen om het eigen scoreformulier voor de binnenlandse studenten aan de gastinstelling te bezorgen;
- Dat de gastinstelling op basis hiervan de score heeft verfijnd tot de score 9/20;
- Dat dit de meest voordelige interpretatie van FX (de aanvankelijke score) is voor de student;
- Dat dit het tekort nogmaals bevestigt;
- Dat het opleidingsonderdeel te veel studiepunten heeft om in aanmerking te komen voor tolerantie;
- Dat de eindscore 9/20 gerechtvaardigd is;"

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen het Erasmus Study systeem werd uitgestuurd naar de onderwijsinstelling in Rennes waarbij een internationale stage zou

gelopen worden bij (Rennes, Frankrijk). De Raad stelt na onderzoek vast dat het mogelijk is om een buitenlandse studieperiode te combineren met een stage in het buitenland, wat een gemengd buitenlands verblijf inhoudt dat onder de noemer 'Erasmusuitwisseling voor studies' valt.

Er dient hierbij naast een Erasmuscontract ook een Learning Agreement (LA) of studieovereenkomst ondertekend te worden, welke een opsomming inhoudt van de in het buitenland te volgen cursussen. Het waarborgt de volledige academische erkenning van de buitenlandse studieperiode. Wijzigingen hieraan dienen in principe te worden doorgevoerd tijdens de eerste maand van de uitwisseling. Na afloop van de uitwisseling worden alle credits en behaalde resultaten van de tijdens de uitwisseling gevolgde cursussen in een *Transcript of Records* (TOR) opgenomen. Op basis van de resultaten die op dit document vermeld staan, worden dan de resultaten berekend die hiermee overeenstemmen aan de thuisinstelling van de uitwisselingsstudent.

De Raad herinnert eraan dat bij een uitwisseling een student opleidingsonderdelen opneemt uit het aanbod van de gastinstelling, waarbij het OER en de beoordelingscriteria voor het opleidingsonderdeel bij de gastinstelling onverkort van toepassing zijn. De Raad leest in de stukken dat dit ook de bedoeling was van verwerende partij.

Uit het stuk 5 van de verwerende partij blijkt dat:

- voor aanvang van de erasmusuitwisseling het studiecontract voor het semester (6) er als volgt uitzag:
 - Stage 2 – 12 ECTS
 - Supervisie 2 – 3 ECTS
 - Praktijkseminarie – 3 ECTS;
- dit studiecontract werd aangepast aan het learning agreement als volgt:
 - Supervision and coaching practice 3 SW – 15 ECTS
 - Lectures – 3 ECTS
 - Eindwerk – 3 ECTS (blijft in);
- dat voor internationale studenten het onderdeel *praktijkseminarie* wordt toegevoegd aan hun internationale programma; dat voor de studenten die geen mogelijkheden zouden zien om cursussen te volgen aan de gastinstelling, dit onderdeel wordt toegevoegd aan hun stage; voor de verzoekende partij werd afgesproken dat zij ter plekke zou nakijken wat er interessant was om te volgen waaraan dan de Learning Agreement zou worden aangepast. De verzoekende partij bleek in eerste instantie geen mogelijkheid te zien om andere cursussen te volgen bij de gastinstelling waardoor zij zich vooreerst zou concentreren op de stage;
- dat de verwerende partij hierbij stelt dat bij ontvangst van de scores van de verzoekende partij is gebleken dat de verzoekende partij weldegelijk aanvullende cursussen had gevolgd aan de gastinstelling en dat de gastinstelling deze wilde honoreren. Op basis van een ontwerp Transcript of Records werden de scores gehonoreerd binnen het vrije OLOD 'Lectures' zodat het niet slagen voor de stage geen groter effect zou hebben en verzoekende partij niet slaagt op 15 ECTS in plaats van 18 ECTS zoals vooreerst voorzien in haar uitwisselingsprogramma.

De Raad wijst erop dat, aangezien de score zijn grondslag vindt in de beoordeling door de gastinstelling, doch overeenkomstig art. OER wordt vastgesteld door de examencommissie van de thuisinstelling, alle stukken die het voorwerp uitmaken van het buitenlands dossier (bv. verslagen door de gastinstelling in het kader van het opleidingsonderdeel) de score moeten dragen zodat deze stukken moeten voorgelegd worden bij de beslissing en thans in de procedure voor de Raad.

Het feit dat de thuisinstelling in het kader van de zorgvuldigheid de score ook nog eens laat verfijnen op basis van het eigen scoreformulier staat op gespannen voet met het principe dat de gastinstelling de stagebeoordeling moet doen volgens haar eigen criteria. De Raad wijst

erop dat door het sluiten van de Learning Agreement reeds vastgesteld werd dat het opleidingsonderdeel dat in de gastinstelling opgenomen zou worden, *in casu* de stage, *grosso modo* beantwoordt aan de inhoud en de doelstellingen van het equivalent uit de opleiding aan de thuisinstelling zodat een bijkomende evaluatie op basis van de criteria van verwerende partij niet aan de orde is.

In het dossier wordt enkel de door de gastinstelling ingevulde eigen beoordelingsfiche – volgens verwerende partij in haar antwoordnota in het kader van de zorgvuldigheid aan bezorgd - van de verwerende partij aangebracht, zonder dat andere evaluatieverslagen voorliggen. In het stuk 5 van verwerende partij wordt verwezen naar de eigen criteria van de gastinstelling evenals een eerste evaluatieverslag van de gastinstelling, maar deze stukken worden niet voorgelegd aan de Raad en de verzoekende partij. Ook uit de mails die tussen verzoekende en verwerende partij voorafgaand aan de interne beroepsprocedure zijn uitgewisseld is niet duidelijk af te leiden welke informatie met betrekking tot de evaluatie aan de student is meegedeeld. Enkel wordt een TOR (Transcript of Records) voorgelegd (zonder enige handtekening of stempel – terwijl het document zelf vermeldt dat het zonder deze niet geldig is – waaromtrent de Raad aanneemt dat het voorgelegde document het in stuk 5 van verwerende partij bedoelde “ontwerp” betreft) waarin op onduidelijke manier scores worden vastgelegd, zonder verdere motivering (stuk 13 verwerende partij).

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de score duidelijk zou zijn, waarbij zij specificeert dat om een 10/20 te halen de verzoekende partij op alle grijs gemarkeerde onderdelen van het in de thuisinstelling gehanteerde beoordelingsformulier minstens een voldoende had moeten scoren, met name op de fundamentele competenties, wat *in casu* niet het geval zou zijn. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij zowel naar Franse normen als naar de normen van de thuisinstelling – waarvan de relevantie voor de beoordeling van de in het kader van het aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel te bereiken competenties, in het licht van hetgeen reeds is uiteengezet, de Raad twijfelachtig voorkomt - onvoldoende scoorde, doch de gemotiveerde beoordeling op basis van de ‘Franse normen’ i.e. de standaarden of de criteria van de gastinstelling ligt niet voor.

Hoe de gastinstelling volgens haar eigen beoordelingscriteria tot de score FX en tot de, volgens de interne beroepsbeslissing aan de hand van de door gehanteerde ‘grading scale’ omzetting naar het voor de student meest gunstige cijfer, met name 9/20 is gekomen voor het opleidingsonderdeel is onduidelijk. Dit is zeker het geval nu de verwerende partij aangeeft dat de beoordeling aan de hand van het scoreformulier van de thuisinstelling tot een ‘verfijning’ van het resultaat heeft geleid. Dit wordt enkel verder toegelicht in het scoreformulier van de thuisinstelling, waarbij de beoordeling gebaseerd wordt op criteria van de thuisinstelling. Evenwel dient, zoals reeds uiteengezet, de score en evaluatie te gebeuren op basis van de criteria van de gastinstelling. Hieromtrent wordt evenwel geen enkel stuk voorgelegd.

De Raad is van oordeel dat voor de verantwoording van een toegekende beoordeling voor een stage de loutere score geen afdoende motivering is. Met het oog op de motivering dringen dragende motieven in evaluatieverslagen zich op.

In casu diende de evaluatie in het kader van de *Erasmus Study* gemaakt te worden volgens de criteria en standaarden van de gastinstelling. Deze liggen niet voor, zodat de Raad niet kan nagaan in hoeverre de prestaties van de verzoekende partij afgemeten aan deze criteria de beoordeling verantwoorden.

Nu geen stukken in het dossier zijn opgenomen die de beoordeling, gegeven door de gastinstelling volgens haar eigen beoordelingscriteria, ondersteunen, en deze evenmin uit de beroepsbeslissing blijken, motiveert deze laatste beslissing niet afdoende dat de score 9/20 correct tot stand gekomen is en steun vindt in het dossier (meer in het bijzonder dat uit het dossier zou blijken dat de competenties, voorgeschreven in het aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel, niet zouden zijn bereikt).

Het eerste middelonderdeel van het eerste middel en het tweede middelonderdeel van het eerste middel zijn gegrond in de aangegeven mate.

Verder stelt het OER van de verwerende partij in artikelOER duidelijk dat een student in een bacheloropleiding automatisch geslaagd wordt verklaard voor de opleiding op grond van het feit dat voor alle opleidingsonderdelen van de betrokken opleiding een creditbewijs is verworven en/of een vrijstelling is toegekend en/of een tolerantie is opgenomen in zijn tolerantiedossier. Tegelijk stelt artikelOER dat in afwijking van §1 en §2 een student door de examencommissie voor het geheel van de opleiding kan geslaagd worden verklaard indien de student alle examens die horen bij het opleidingsprogramma, heeft afgelegd en indien de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

De ECTS fiche van het opleidingsonderdeel, vrijgezet in het curriculum met het oog op opname van vakken aan de gastinstelling in het kader van het Learning Agreement, stelt uitdrukkelijk dat geen deliberatie mogelijk is indien de student niet geslaagd is voor dit opleidingsonderdeel. De Raad acht het logisch dat ook een tekort van het in het kader van het Learning Agreement aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel waarvoor dit onderdeel is vrijgezet tot gevolg heeft dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma niet globaal zijn verwezenlijkt.

Hieruit volgt dat geen gebruik kan worden gemaakt van de afwijkende mogelijkheid in artikel 17.1§3 van het OER. Daarnaast volgt uit artikelvan het OER dat de departementale aanvullingen voorzien dat er geen tolerantie kan worden ingezet voor het opleidingsonderdeel, Evenzeer volgt uit artikelOER dat het tolerantiekrediet vanaf academiejaar 2013-2014 beperkt is tot maximum 10% van het aantal studiepunten dat de verzoekende partij nog dient op te nemen om het diploma te behalen. *In casu* betreft het opleidingsonderdeel 15 studiepunten wat het maximum van 10% overstijgt. Dat *in casu* het opleidingsonderdeel waarvoor het tekort werd behaald een aan een gastinstelling gevolgd opleidingsonderdeel betreft (waaromtrent niet bekend is of een tekort ervoor aan de gastinstelling tolereerbaar zou zijn) hoeft niet tot een andere conclusie te leiden, omwille van de 'integratie' ervan in het studieprogramma aan de thuisinstelling op basis van het Learning Agreement voor 15 studiepunten, als equivalent met het aan de thuisinstelling 'vrijgezette' opleidingsonderdeel

De beslissing van de interne beroepscommissie onder verwijzing naar het te hoog aantal studiepunten waardoor geen tolerantie mogelijk zou zijn, komt dan ook – hoewel zij bijzonder summier is – niet onregelmatig voor noch kennelijk onredelijk.

Het derde middelonderdeel van het eerste middel is ongegrond.
Het eerste middel is gegrond in de aangegeven mate.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op het feit dat supervisie zou ontbreken, op de wijze zoals zij met de gastinstelling was afgesproken, c.q. afgesproken had moeten zijn, wat in de context van de zaak een uitzonderlijke omstandigheid inhoudt dewelke een negatieve aantoonbare weerslag zou hebben op de betrouwbaarheid van de beoordeling van het vak (buitenlandse stage).

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie voorbij is gegaan aan de door verzoekende partij opgeworpen middelen in het interne beroep, waarbij de verzoekende partij tot de vaststelling komt dat het administratief dossier kennelijk geen gegevens bevat die het de interne beroepscommissie zouden hebben kunnen toelaten om te weerleggen wat de verzoekende partij heeft aangevoerd.

Zij werpt op dat de betrouwbaarheid van de beoordeling bovendien nog meer wordt ondermijnd daar waar er een gebrek was aan eigenlijke supervisie in de loop van de stage, waardoor verzoekende partij niet ondersteund werd in haar vermogen om zichzelf te remediëren en waardoor er evenmin objectieve elementen hadden kunnen voorliggen waarop een afzonderlijke beoordeling mogelijk zou zijn geweest van het leervermogen van de

verzoekende partij, i.e. het vermogen om lering te trekken uit supervisie en uit de coaching, wat een essentieel onderdeel is van een stage.

Zij merkt op dat zij nooit een formele, laat staan een schriftelijke verwittiging heeft gekregen waarbij zij er op gewezen werd dat zij essentiële bijsturing nodig had, waardoor zij nimmer de mogelijkheid heeft gehad om zichzelf bij te sturen.

Verwerende partij stelt dat de student niet kan ontkennen dat er vier gesprekken hebben plaatsgevonden met de supervisor van Hogeschool en dat de stage bovendien met de drie stagebegeleiders meerdere keren uitvoerig is besproken, wat blijkt uit de eigen e-mail van de verzoekende partij d.d. 23 juni 2014.

Ook het evaluatieverslag geeft weer dat er opmerkingen werden geformuleerd t.a.v. de verzoekende partij. De verzoekende partij heeft nooit gemeld dat hij nood had aan meer supervisie en dit alsnog opwerpen na de beoordeling door de examencommissie is laattijdig, alsook indien dit pas voor het eerst eind juni 2014, na de eindevaluatie in Rennes gebeurt.

Zij stelt verder dat de studiewijzer Stage 3 en weergeeft dat voor het onderdeel supervisie twee evaluatiemomenten worden voorzien, met name een tussentijdse evaluatie en een eindevaluatie. Deze evaluatiemomenten hebben plaatsgevonden. Tijdens deze evaluatiemomenten werden bepaalde werkpunten geformuleerd.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

Gelet op de gegrondheid van het eerste middel dient de Raad niet verder te antwoorden op de overige middelen nu dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond in de aangegeven mate.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is in de aangegeven mate.

De examenbeslissing van 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 1 september 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

Rolnr. 2014/107 – 14 augustus 2014

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/108 - 14 augustus 2014

Inzake
wonende te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 7/20 werd toegekend voor en tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de vroedkunde.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de directeur onderwijs en onderzoek van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de score van 7/20 ongewijzigd bleef.

Deze stagescore werd berekend op basis van

- Een eerste verplichte verlosstageperiode in az groeninge te Kortrijk waarbij op 15 items onvoldoende aanwezig (OA) werd behaald;
- Een tweede verplichte verlosstageperiode in het Jan Ypermanziekenhuis te leper waarbij we een positieve evolutie konden vaststellen met nog 1 onvoldoende aanwezig;
- Rekening houdend met de behaalde scores en de evolutie over beide stageperiodes werd als eindresultaat voor beide stageperiodes:
 - o 21 items: hoger gescoord, groel in rekening gebracht
 - o 28 items: reële score behouden
 - o 11 items: score van de 1^{ste} stageperiode in rekening gebracht

Bij deze berekening wordt het systeem gebruikt:

- o OA uit de 1^{ste} stageperiode gecombineerd met een VA uit de 2^{de} stageperiode: beurtelings gescoord als VA of OA, startend met een VA (in het voordeel van de studente)
- o VA uit de 1^{ste} stageperiode gecombineerd met een B uit de 2^{de} stageperiode: beurtelings gescoord als B of VA, startend met een B (in het voordeel van de studente)
- o VA uit de 1^{ste} stageperiode gecombineerd met een VA uit de 2^{de} stageperiode: bleef behouden als VA

De beroepsbeslissing stelde dat men maximaal voor zes items een OA (onvoldoende aanwezig) mag scoren, zijnde 10% van de 60 te beoordelen items, om te kunnen slagen voor de stage. De beslissing stelde dat de praktijklectoren op 3 juli 2014 het opgestelde proces-verbaal van de eindscore hebben doorgestuurd. De beslissing stelde ten slotte dat een onvoldoende voor de stage niet-tolereerbaar is zoals vermeld in de ECTS-fiche. De examencommissie stelde dat zij verwacht dat de verzoekende partij zich in beide stages bewijst. Zij stelde dat het goed presteren op de ene dienst dus niet zomaar kan worden ingeroepen om het disfunctioneren op de andere dienst te compenseren. De beslissing stelde ten slotte dat een extra dienst op een verloskwartier de verzoekende partij toelaat haar competenties grondig en langdurig te verankeren.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 11 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze

beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 12 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met een schending van het 'patere legem quam ipse fecisti', samengaan met een schending van het rechtzekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het gehanteerde beoordelingssysteem zoals blijkt uit de beroepsbeslissing abstract en steriel is en de toepassing ervan op geen enkele manier kan leiden tot een beslissing die voldoet aan het stagereglement en evenmin tot een voldoende draagkrachtige afweging van de resultaten van de beide stageperiodes. Zij werpt op dat artikel van het Stagereglement van de onderwijsinstelling stelt dat bij de evaluatie, meer specifiek bij de omzetting van scores naar punten vooral rekening dient gehouden te worden met "*de evolutie gedurende het jaar, de moeilijkheidsgraad van de stage*". Zij stelt dat zij een spectaculaire evolutie heeft doorgemaakt en daarbij haar faalangst – doorslaggevende reden voor haar zwak presteren tijdens de eerste stage – overwonnen heeft. Zij stelt vast dat de beoordeling ten onrechte en in strijd met de voorschriften voorbijgaat aan het feit dat de beoordeling van het opleidingsonderdeel, hoewel het eindoordeel geen rekenkundig gemiddelde van twee stageperiodes is, niet aangeeft welke competenties verzoekende partij niet behaald heeft en waarom deze niet behaald werden. Zij merkt immers op dat beide stageperiodes afzonderlijk besproken worden, maar dat de afweging tussen de beide stageperiodes volledig ontbreekt.

Zij werpt vervolgens op dat door verwerende partij niet aannemelijk wordt gemaakt, noch wordt gemotiveerd hoe het gehanteerde beoordelingssysteem in overeenstemming met het stagereglement rekening kan houden met groei en evolutie. Zij stelt dat het systeem geen rekening houdt met evolutie, gelet op het feit dat een positieve evolutie tussen de stageperiodes voor een bepaald item slechts om de keer leidt tot een VA voor het item in het eindresultaat. Zij stelt dan ook dat daar waar een positieve evolutie gehonoreerd wordt, een andere positieve evolutie niet wordt gehonoreerd en de eerste omzetting teniet doet. Zij werpt ook op dat niet alle prestaties van verzoekende partij achter de OA uit de eerste stageperiode even slecht waren zodat elke nuance ontbreekt.

Zij stelt dat het stagereglement enkel aangeeft dat NA of een teveel aan OA leidt tot het niet-slagen voor de stage, maar dat zij niet vooraf weet wat 'een teveel aan OA' precies inhoudt. Zij stelt dat het gehanteerde systeem niet opgenomen is in het stagereglement of het OER zodat zij bij het ondertekenen van de respectievelijke roze fiches voor de beide stageperiodes niet wist hoe deze fiches van de docent (gecombineerd) resulteren in een cijfermatige score. Zij merkt op dat zij geen akkoord heeft gegeven met de wijze van afweging tussen de twee beoordelingen en hoe daarbij de evolutie slechts in heel beperkte en onvoldoende mate kan in rekening gebracht worden, met name enkel indien de verzoekende partij een oneven aantal OA uit de eerste periode kan combineren met VA voor de overeenkomstige items.

Zij merkt voorts op dat het beoordelingssysteem volledig voorbijgaat aan het feit dat zij voor drie van de zes rollen tijdens de tweede stageperiode, waarvoor zij VA behaalde, op een hoger niveau (geïntegreerd) beoordeeld werd zodat zij eveneens het lager niveau voor dezelfde prestaties uit de eerste stageperiode behaald dient te hebben. Zij merkt ook op dat, ofschoon vereist door het stagereglement, geen rekening is gehouden met de aspecten 'moeilijkheidsgraad' en 'oefenkansen'. Zij merkt in het bijzonder op dat geen rekening werd

gehouden met verschillen tussen de stageperiodes: de eerste stageperiode betrof 16 dagen verloskwartier, terwijl de tweede stageperiode 25 dagen uitsluitend verloskwartier betrof. Zij stelt dat verwerende partij voor haar beoordelingssysteem een niet-meegedeelde omrekeningssleutel gebruikt die volledig abstract is, en dat deze sleutel niet aantoonde dat er rekening is gehouden met de drie elementen uit het reglement: evolutie, moeilijkheidsgraad en oefenkansen. Zij werpt ook op dat voor bepaalde items waarvoor verzoekende partij in de eerste stageperiode OA behaalde, tijdens de tweede periode eerst een B, later VA (na gebruik van tippex) werd toegekend. Zij stelt dat het niet duidelijk is hoe het systeem omgaat met een OA en een B.

Zij stelt dat niet gemotiveerd wordt welke eindcompetenties door verzoekende partij niet werden behaald, en dat evenmin gemotiveerd wordt waarom deze niet behaald werden en/of waarin ze concreet tekort geschoten is. Zij merkt immers op dat de synthesefiche haar niet bekend is. Zij wijst er ook op dat niet blijkt hoe bij de beoordeling artikel van het stagereglement is meegenomen. Zij stelt dat dit artikel bepaalt dat "de praktijklectoren en de school het meest zicht hebben op factoren die een eindoordeel kunnen vertekenen, zoals (...) eventueel 'belastende factoren voor de student". Zij merkt op dat nergens uit de beslissing blijkt of en hoe de gekende medische problematiek van verzoekende partij in de beoordeling betrokken is geworden.

Zij stelt dat bij de bespreking op 10 juli 2014 gebleken is dat verzoekende partij bij de eindevaluatie zeven OA's had, wat had moeten leiden tot een 8/20 of 9/20 volgens de interne omzettingsregels. Zij merkt immers op dat zes OA (zijnde 10%) leidt tot het slagen (10/20) zodat het niet duidelijk is hoe de verzoekende partij met 7 OA aan een score van 7/20 komt. Zij stelt voorts dat op het besproken omzettingsdocument vermeld stond dat per item een gemiddelde genomen wordt over het jaar waarbij de evolutie in rekening wordt gebracht. Zij merkt op dat het document aangaf dat bij meer OA dan VA bij de laatste stage, deze als een negatieve evolutie moet gezien worden waarbij de OA in rekening gebracht moet worden. Zij stelt dat in dezelfde logica bij een positieve evolutie, zoals *in casu* (meer VA dan OA), de VA in rekening gebracht moet worden, wat niet gebeurd is. Zij stelt ook dat uit het motief dat de verzoekende partij nog een extra stage nodig heeft om haar competenties grondiger en langduriger te verankeren volgt dat ze de competenties wel bezit.

Wat de motiveringsplicht betreft, stelt de verwerende partij dat de beroepsbeslissing de initiële score bevestigt en dat de berekeningswijze op transparante wijze kenbaar wordt gemaakt voor zover die al niet bleek uit het stagedossier. Zij merkt op dat verzoekende partij reeds kennis had van de evaluatiefiches van de twee stageperiodes en dat ook het PV werd overgemaakt. Zij werpt op dat de verzoekende partij dus weet heeft van de wijze van beoordeling (door middel van stagedossier, aangevuld met de beroepsbeslissing), de motivering van de scores in de eerste en de tweede stageperiode (door middel van de evaluatiefiches en het PV), de wijze van berekening van de eindscores en de punten. Zij merkt op dat de synthesefiche ter kennis gebracht op 30 juni 2014 en 10 juli 2014, geen woordelijke motivering bevat, maar enkel de toepassing van de berekeningsmethode zoals aangegeven in de beroepsbeslissing. Zij stelt dat de motivering geenszins omvattend moet zijn en dat het volstaat dat de gegeven score wordt gemotiveerd. Zij werpt bovendien op dat zij geantwoord heeft op alle argumenten in het intern beroep, hoewel zij daartoe niet verplicht was. Zij stelt dat in de beroepsbeslissing ook uitvoerig wordt verwezen naar de stukken uit het dossier zodat blijkt dat de examencommissie met kennis van alle elementen geoordeeld heeft.

Verwerende partij stelt dat het stagereglement niet geschonden werd. Zij stelt dat bij de evaluatie van de eerste en de tweede stageperiode de scores voorzien in het stagedossier werden toegepast. Zij stelt dat voor de vaststelling van de puntenscore geen bepalingen opgenomen zijn. Zij stelt dat met zeven OAs terecht een onvoldoende werd toegekend. Zij wijst erop dat de verzoekende partij de OAs voor de respectieve stageperiodes niet betwist. Zij betwist wel dat er gradaties zouden moeten aangebracht worden bij de OA voor de items, wat niet kan gevolgd worden. Zij stelt vast de verzoekende partij enkel de zeven OA's voor de eindbeoordeling betwist. Zij wijst er wel op dat de beoordeling van de twee stageperiodes in rekening werd gebracht. Zij werpt op dat het feit dat de evolutie in rekening gebracht moet worden, niet impliceert dat bij een positieve evolutie tijdens de tweede stageperiode er geen

rekening meer mag gehouden worden met de eerste stageperiode. Zij stelt dat er voor de bepaling van de eindscore geen regels zijn vastgelegd, maar dat om willekeur uit te sluiten toch interne richtlijnen vastgesteld zijn. Zij stelt dat het beoordelingssysteem werd toegelicht in de beroepsbeslissing. Zij merkt op dat in dit systeem niet alle OA's uit een eerste stageperiode systematisch VA's worden bij een positieve evolutie om te vermijden dat een slechte eerste stage niet meetelt in het eindcijfer. Zij stelt dat de competenties te zwaar doorwegen om deze zomaar in een VA om te zetten. Zij stelt dat er ook de mogelijkheid blijft bestaan om rekening te houden met specifieke omstandigheden zoals bijvoorbeeld een moeilijke stageplaats. Zij stelt dat in de beoordelingen wel degelijk rekening is gehouden met de positieve evolutie van de verzoekende partij, enerzijds in de beoordeling van de tweede stageperiode (met slechts één OA, veel VA's en B's) en anderzijds in de eindbeoordeling (met slechts zeven OA's). Zij stelt dat er bij het bepalen van het te bereiken niveau voor de verzoekende partij rekening werd gehouden met de duur van de stageperiode. Zij merkt op dat de verzoekende partij tijdens de langere duur van de tweede stageperiode meer tijd heeft gehad om haar competenties te laten blijken. Zij stelt vervolgens dat er niet moet afgeweken worden van de normale beoordelingswijze daar de verzoekende partij geen moeilijke stageplaats had en haar geen oefenkansen werden ontzegd. Zij stelt dat verzoekende partij wel het probleem inzake zelfvertrouwen als omstandigheid inroept, maar dat het te simplistisch is om de slechte score bij de eerste stageperiode daardoor te verklaren. Zij merkt op dat de tekorten tijdens de eerste periode ook te maken hadden met voorbereidende taken en een gebrek aan kennis, die losstaan van zelfvertrouwen. Zij merkt ten slotte op dat een gebrek aan zelfvertrouwen niet van aard is om aan een slecht presteren een goede score toe te kennen, temeer daar het gaat om een stage in de afstudeerfase van de opleiding. Zij stelt dat het slecht presteren niet vergoelijk kan worden door een gebrek aan zelfvertrouwen daar de functie van vroedvrouw grote verantwoordelijkheid met zich meebrengt.

Zij stelt dat het tot de discretionaire bevoegdheid van de examencommissie behoort om een opleidingsonderdeel te beoordelen en een score toe te kennen. Zij stelt dat de wijze van berekening niet strijdig is met het OER of het reglement, noch dat deze kennelijk onredelijk is. Zij stelt dat nergens voorgeschreven wordt dat deze berekeningswijze vooraf meegedeeld zou moeten worden.

Zij merkt ook op dat verzoekende partij geen belang heeft bij het argument dat zij een 8/20 of 9/20 had moeten krijgen daar zij daar toch niet mee kon slagen; een tekort voor de stage is niet-toleraarbaar. Zij stelt dat de examencommissie het reglement correct heeft toegepast daar de verzoekende partij meer dan zes OA's (10% van 60 items) heeft zodat zij niet kon slagen. Zij wijst erop dat de verzoekende partij de regel kon kennen en dus zelf kon berekenen hoeveel OA's zij mocht hebben. Zij stelt dat het niet vereist is dat verzoekende partij weet hoeveel OA's zij heeft bij een samenvoeging. Zij stelt dat het argument dat verzoekende partij niet getekend zou hebben indien zij wist wat de eindscore zou zijn, niet steekhoudend is. Zij stelt dat door de ondertekening verzoekende partij aangeeft dat de beoordeling correct is.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij geen recht op slagen heeft, noch dat dit haar werd voorgehouden. Zij stelt dat verzoekende partij wist dat de beoordeling van de eerste stage negatief was en meetelde, evenals dat 10% OA zou leiden tot een tekort voor de stage. Zij werpt ook op dat de beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van de student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad herinnert eraan dat een beoordeling de eindcompetenties (in voorliggend geval voor de stage) moet evalueren. Zij dient met andere woorden te meten of de verzoekende partij de in het stagedossier aangegeven vereiste competenties voldoende bezit. De Raad stelt vast dat een 'OA' *in casu* betekent dat de verzoekende partij nog werkpunten heeft bij een beoordeelde competentie. De Raad stelt *in casu* vast dat het stagedossier expliciet aangeeft

dat vanaf 10% OA's op de synthesefiche (globaal oordeel over de 9 weken stage) de verzoekende partij niet kan slagen voor de stage zodat de verzoekende partij wist of kon weten dat zij vanaf 6 OA's bij de globale synthesebeoordeling niet kon slagen voor de stage.

De Raad stelt vast dat het opleidingsonderdeel bestaat uit 9 weken verplichte stage in het verloskwartier. De Raad stelt vast dat deze stage gespreid werd over twee periodes (respectievelijk 4 en 5 weken) in verschillende ziekenhuizen. De Raad stelt vast dat de ECTS-fiche bepaalt dat er geen definitief punt wordt toegekend per stageperiode, wat verwijst naar een cijfer op 20. De Raad stelt vast dat de coördinerend verantwoordelijke voor het opleidingsonderdeel daarmee aangeeft dat rekenkundige compensatie tussen de beide stageperiodes niet mogelijk is. Dit wijst volgens de Raad op een enkelvoudige globale beoordeling van de competenties voor de beide stageperiodes. De Raad stelt ook vast dat volgens de ECTS-fiche en het stagedossier bij de synthesebeoordeling rekening moet gehouden worden met de groei en de evolutie van de verzoekende partij tijdens de stage.

De Raad stelt *in casu* vast dat voor de beide stageperiodes afzonderlijk niet-cijfermatige beoordelingen worden gegeven, die een definitief karakter hebben (zie verder). Immers, elke stagecompetentie wordt tijdens de eerste stageperiode en tijdens de tweede stageperiode afzonderlijk niet-cijfermatig beoordeeld. Dit betekent naar het oordeel van de Raad in alle redelijkheid dat de eerste roze fiche betrekking heeft op de prestaties van verzoekende partij in functie van het vereiste competentieniveau tijdens de eerste stageperiode. De tweede roze fiche heeft betrekking op de beoordeling van de geleverde prestaties in functie van het vereiste competentieniveau tijdens de tweede stageperiode. Beide zijn op zichzelf staande beoordelingen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij vijftien OA's heeft zodat zij ook vijftien werkpunten heeft, waarvan de Raad uitgaat dat zij *an sich* remedieerbaar zijn en dat elke verbetering tijdens het verdere verloop van de stage, zijnde het *in casu* grotendeels wegwerken van de werkpunten resulterende in een beoordeling VA of B bij alle items (uitgezonderd 1), ook gehonoreerd wordt.

De Raad stelt vast dat de examencommissie een bijzonder beoordelingssysteem, dat – hoewel volgens verwerende partij toegelicht tijdens de exameninzage – niet vooraf meegedeeld werd aan de studenten, hanteert waarbij de twee niet-cijfermatige beoordelingen op gelijke voet naast elkaar worden gelegd. Uit dat beoordelingssysteem blijkt dat slechts 1 op de 2 OA's uit de eerste stageperiode kan weggewerkt worden indien de tweede stageperiode een VA of een B oplevert voor het betrokken item, wat niet in overeenstemming is met de vooropgestelde beoordeling in functie van groei en evolutie daar voor de helft van de competenties deze groei of evolutie niet in rekening wordt gebracht.

Volgens verwerende partij is het duidelijk dat de beoordeling van de twee stageperiodes in rekening wordt gebracht en dat rekening wordt gehouden met de evolutie die de student doormaakt. Dit betekent niet dat bij een positieve evaluatie tijdens de tweede stageperiode geen rekening zou gehouden worden met de eerste stageperiode. Terwijl de Raad deze analyse van de verwerende partij kan bijtreden is het de Raad, noch op basis van de interne beroepsbeslissing noch op basis van andere elementen uit het dossier, duidelijk hoe het 'mechanische' systeem (waarbij goede prestaties onvoldoende prestaties 'beurtelings' compenseren) het voor elk van de te bereiken competenties waarvoor tijdens de eerste stageperiode onvoldoende en tijdens de tweede stageperiode voldoende werd behaald toelaat in voorliggend geval de evoluties in rekening te brengen, zonder daarbij het resultaat voor de betrokken competentie tijdens de eerste periode uit het oog te hoeven verliezen. Waar het gehanteerde mechanisme willekeur oogt te vermijden lijkt het in zijn toepassing, zoals hierboven toegelicht, het gevaar tot willekeur in zich te dragen bij het in ogenschouw nemen van de door de student gerealiseerde evolutie. Deze overweging doet geen afbreuk aan de volgens de Raad terechte bekommernis dat een slechte eerste stage niet zou meetellen in het eindcijfer, maar het beurtelings omzetten van een 'OA' uit de eerste stageperiode naar een 'VA' lijkt – hoewel zij de impact van de evolutie op de totaliteit van de te beoordelen competenties nuanceert om niettegenstaande een goede evolutie voldoende rekening te houden met een slechte eerste stage – geen adequaat middel om voor elk van de competenties afzonderlijk de evolutie en de impact ervan op de globale score, voor deze competentie, te berekenen.

De Raad merkt ten overvloede op dat met dit systeem de verzoekende partij na haar eerste stageperiode nooit meer kon slagen, hoewel zij tijdens de tweede stageperiode aantoonde gegroeid te zijn in de vereiste competenties (met uitzondering van één OA) daar deze minstens als voldoende werden beoordeeld. Immers, vijftien OA's of werkpunten kunnen met het voorliggende systeem nooit meer naar vijf OA's gebracht worden, wat het honoreren van effectieve groei en evolutie naar een voldoende niveau op het einde van de stage (in de globale beoordeling van het al dan niet bereikt zijn van de competenties) uitsluit. Hoewel de Raad niet uitsluit dat de tijdens de eerste stageperiode getoonde competenties, niettegenstaande de evolutie, tot gevolg kunnen hebben dat de student over de beide stageperiodes beschouwd de competenties onvoldoende bezit, belet een te groot aantal OA's tijdens een eerste stage, wat ook de aard van de evolutie is, automatisch het slagen voor het opleidingsonderdeel. Het is voor de Raad dan niet duidelijk of het kwestieuze systeem redelijk is, in die zin dat het in voldoende mate ruimte biedt om in dergelijk geval voor elk van de betrokken competenties individueel en zinvol te onderzoeken hoe de groei wordt gehonoreerd.

De Raad is bijgevolg van oordeel dat de examencommissie aldus een mathematisch abstract model van compensatie of van het in rekening brengen van twee stageperiodes hanteert dat niet in overeenstemming is met de ECTS-fiche en het stagedossier, en dat bovendien kennelijk onredelijk is. De Raad wijst er immers op dat het systeem zoals thans voorligt, niet op een redelijke wijze in aanmerking neemt dat de verzoekende partij in de tweede periode van haar stage, die chronologisch later volgt dan de eerste periode, de competenties (uitgezonderd 1) wel als voldoende of beheerst bereikt heeft, wat enkel verklaard kan worden door een groei en evolutie van de verzoekende partij. Het door de verwerende partij aangehaalde gebruik van bijsturingselementen op basis van specifieke omstandigheden – ongeacht de vraag of zij in dit dossier aanwezig zijn -corrigeert op zich niet de kwestieuze wijze waarop de toegelichte mathematische beoordelingswijze "evolutie" in de beoordeling betrekt.

De Raad is daarbij van oordeel dat het argument van de verzoekende partij dat de verbetering te wijten is aan een gegroeid zelfvertrouwen geloofwaardig is, gelet op de commentaren op de eerste roze fiche voor de eerste stageperiode. Daarom ziet de Raad niet in waarom de tweede roze fiche, zijnde een beoordeling van de competenties uit de tweede stageperiode, niet ten volle zou moeten kunnen doorwerken in de synthesebeoordeling over de competenties. Deze moet immers een beeld geven over het al dan niet bereikt zijn van al de relevante competenties: ofwel zijn deze voldoende aanwezig, ofwel zijn deze niet voldoende aanwezig.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. De overige onderdelen, in zoverre daar al formeel sprake van is, van het middel kunnen niet tot een ruimere vernietiging leiden zodat daarop niet geantwoord dient te worden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 26 juni 2014 en de beslissing van de examencommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 27 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen. Zij dient daarbij een beoordelingssysteem te hanteren dat op een transparante en een redelijke wijze de groei en evolutie voor elk van de betrokken competenties afzonderlijk, met name het wegwerken van OA's, doorheen de stage op gemotiveerde wijze in rekening brengt.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Grootte

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/109 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de examencommissie waarbij de verzoekende partij voor een onvoldoende behaalde (7/20) en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het bedrijfsmanagement, afstudeerrichting

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat op basis van de stukken (examenkopij van de verzoekende partij en de verbeterleutel), die de lector voorgelegd heeft, gebleken is dat de lector de aanpak en inhoud van het examen kan verantwoorden. De beroepsbeslissing stelde

dat de interne beroepscommissie geen reden ziet om te twijfelen aan de evaluatie door de lector, die wegens haar expertise werd aangetrokken. De beroepsbeslissing stelde voorts dat de lector beaamde dat het examen niet gemakkelijk is, maar dat zij daarom in de loop van het academiejaar tijdens de lessen vergelijkbare oefeningen geeft en dat ze een modeloefening met antwoorden op het elektronisch platform geplaatst. De lector heeft volgens de interne beroepscommissie op transparante wijze de kennis en kunde van de verzoekende partij getoetst. De beslissing stelde voorts dat de interne beroepscommissie de rechten van verzoekende partij bij het nemen van de beslissing heeft in acht genomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de beoordeling ten gronde na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig, binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep, ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van het OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsbeslissing nietig is daar ze enkel ondertekend werd door de voorzitter van de interne beroepscommissie en niet door de andere leden. Zij stelt dat dit een schending is van artikel OER waarin aangegeven wordt dat de interne beroepscommissie uit minstens drie specifieke leden bestaat. Zij werpt op dat ze, temeer daar geen hoorzitting plaatsvond die haar toeliet zich *de visu* van de samenstelling van de commissie te vergewissen, dus niet kan nagaan of de andere leden hebben deelgenomen aan het beraad en de beslissing mee hebben genomen.

Verwerende partij stelt dat de interne beroepscommissie regelmatig was samengesteld, met name – zoals de beroepsbeslissing aangeeft – uit de algemeen directeur, een departementshoofd en een lid van de hogeschoolwerkgroep OER. Zij stelt dat de papieren versie inderdaad enkel door de voorzitter werd ondertekend, maar dat dit niets afdoet aan het feit dat de beslissing werd genomen door alle leden in consensus. Zij merkt overigens op dat het OER geen enkel vormvoorschrift in verband met de ondertekening oplegt.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat de ondertekening van de interne beroepsbeslissing, nog daargelaten door alle leden die aan de beraadslaging van de interne beroepscommissie hebben deelgenomen, door geen enkele reglementering op straffe van nietigheid is voorgeschreven zodat dit niet leidt tot de ongeldigheid van de beslissing, te meer daar de vermelde samenstelling op de beslissing regelmatig is.

Het middel is ongegrond.

5.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van de rechten van verdediging.

5.2.1. Argumenten van de partijen

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat zij niet gehoord werd en dat de interne beroepscommissie dit toch diende te doen omdat (1) de beroepstermijn slechts vijf kalenderdagen bedraagt en zij dus slechts drie werkdagen had om haar raadsman te consulteren en een beroep op te stellen en te versturen; (2) zij niet genoeg tijd heeft gehad om het examen op te vragen en haar beroep verder te ondersteunen. Zij stelt dat zij op 11 juli 2014 via e-mail bijkomende argumenten heeft aangebracht, maar dat daar niet op werd geantwoord door de interne beroepscommissie. Zij werpt ook op dat het onaanvaardbaar is dat de verwerende partij wel tijd vindt om een bemiddelingsgesprek maar geen hoorzitting bij de interne beroepscommissie te organiseren.

Verwerende partij stelt dat de korte vervaltermijn voor intern beroep het gevolg is van de decretale bepalingen zodat zij daar niets kan aan doen. Zij stelt dat deze korte termijn niet vereist dat de verzoekende partij door de interne beroepscommissie gehoord zou worden. Zij merkt op dat de verzoekende partij in haar intern beroepsschrift ook niet gevraagd heeft om gehoord te worden. Zij werpt bovendien op dat de verzoekende partij en haar raadsman effectief gehoord werden tijdens het bemiddelingsgesprek en dat van dit gesprek een verslag werd opgemaakt, waarvan de interne beroepscommissie kennis heeft kunnen nemen. Zij merkt op dat dit bemiddelingsgesprek plaats vond acht dagen na bekendmaking van het examenresultaat zodat verzoekende partij ruim voldoende tijd had om haar argumenten te laten gelden. Zij merkt op dat de e-mail van de verzoekende partij dateert van ná de beslissing d.d. 10 juli 2014 zodat de interne beroepscommissie er uiteraard geen rekening mee kon houden.

In een tweede onderdeel klaagt de verzoekende partij in wezen aan dat de interne beroepsprocedure niet tegensprekelijk is. Zij stelt dat haar rechten van verdediging geschonden zijn omdat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van en rekening heeft gehouden met drie stukken die haar onbekend zijn en die haar niet op tegensprekelijke wijze werden meegedeeld: de motivering van de lector, verbeter sleutel examen en de ECTS-fiche.

Verwerende partij stelt dat de ECTS-fiche beschikbaar is op de website van verwerende partij zodat verzoekende partij zich niet op onwetendheid kan beroepen. Zij stelt dat wat de motivering door de lector en de verbeter sleutel betreft, verzoekende partij geen recht heeft op mededeling daarvan in de interne beroepsprocedure, maar enkel op een kopie van haar examenkopij, die zij bekomen heeft. Zij stelt voorts dat de verbeter sleutels en de motivering van de lector tijdens het bemiddelingsgesprek aan bod zijn gekomen zodat verzoekende partij de inhoud daarvan kende.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat, zoals aangegeven door verwerende partij en wat dit betreft niet weersproken door verzoekende partij, verwerende partij een bemiddelingsgesprek heeft georganiseerd, waarbij verschillende partijen (*in casu* de verzoekende partij, haar raadsman, het opleidingshoofd en de lector) gezamenlijk onder leiding van een bemiddelaar gehoord worden over hun grieven en weerwoord. De Raad neemt aan dat verzoekende partij hiermee uitvoering heeft willen geven aan art. OER dat bepaalt dat de interne beroepsprocedure

tot een dading kan leiden, hetgeen impliceert dat partijen bij het aftasten van de mogelijkheden om tot een dading te komen elkaars standpunten en de motieven ervan kunnen uitwisselen. De Raad stelt vast dat er een verslag gemaakt werd van het bemiddelingsgesprek, waarvan de interne beroepscommissie – die qua samenstelling niet samenvalt met de deelnemers aan voormeld gesprek – kennis heeft kunnen nemen.

De Raad erkent dat uit het plaatsvinden van het bemiddelingsgesprek niet kan worden afgeleid dat verzoekende partij is gehoord. Tegelijk stelt de Raad vast dat het OER van verwerende partij met betrekking tot de interne beroepsprocedure bepaalt dat de interne beroepscommissie beslist op stukken, maar dat deze kan beslissen om eenieder wiens aanwezigheid nuttig kan zijn, te horen, wat niet uitsluit dat verzoekende partij had kunnen vragen om effectief gehoord te worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet gevraagd heeft om gehoord te worden. De Raad stelt vast dat het OER de interne beroepscommissie niet verplicht om verzoekende partij te horen, zelfs zo die erom gevraagd mocht hebben. De Raad wijst er vervolgens op dat het algemeen beginsel inzake het hoorrecht niet impliceert dat de verzoekende partij gehoord moet worden, behoudens indien de beslissing steunt op het persoonlijke gedrag van de verzoekende partij (bv. naar aanleiding van examentuchtfeiten). De Raad wijst er ook op dat verzoekende partij de mogelijkheid heeft gehad om haar argumenten schriftelijk in het intern beroepsschrift uiteen te zetten en toe te lichten in het bemiddelingsgesprek waarvan een schriftelijke neerslag in het dossier van het intern beroep aanwezig was zodat het niet onredelijk is dat de interne beroepscommissie zich zonder bijkomende hoorzitting met verzoekende partij voldoende ingelicht beschouwde.

Hoewel verzoekende partij zich erover beklagt dat zij slechts drie werkdagen had om intern beroep in te stellen, waaruit zij afleidt dat de interne beroepscommissie haar mondeling had moeten horen daar deze termijn haar niet toeliet al haar argumenten coherent en logisch naar voor te brengen, bleek zij in staat om binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen een intern beroep in te stellen. De Raad wijst erop dat het de vrije keuze is van verzoekende partij om een advocaat aan te stellen en dat het feit dat de termijn een zaterdag en zondag omvat niet belet dat de verzoekende partij zich kan informeren en advies kan inwinnen teneinde een intern beroepsschrift op te stellen en hierbij haar grieven uit te werken. Volgens de Raad is het evenmin uitgesloten dat de verzoekende partij, vooraleer de beslissing op intern beroep tussenkwam, haar verzoekschrift aanvult met elementen waarover zij op het ogenblik van de neerlegging van het verzoekschrift niet kon beschikken, bijvoorbeeld omdat het 'studentencontact' pas na het verstrijken van de beroepstermijn wordt georganiseerd (*quod non in casu*). De Raad wijst er eveneens op dat de interne beroepscommissie uiteraard geen rekening diende te houden noch kon houden met een e-mail die dateert van ná de interne beroepsbeslissing, *a fortiori* daar deze e-mail ruim tien dagen na het instellen van het intern beroep en zeven dagen na het bemiddelingsgesprek werd verstuurd zodat de interne beroepscommissie redelijkerwijs kon veronderstellen dat er geen bijkomende stukken meer zouden neergelegd worden.

Wat het tweede onderdeel betreft, wijst de Raad erop dat het tot de autonomie van de onderwijsinstelling behoort om de interne beroepsprocedure vorm te geven. De Raad stelt vast dat noch het OER van verwerende partij, noch de Codex Hoger Onderwijs bepalen dat de interne beroepsprocedure derwijze zou moeten worden ingericht dat verzoekende partij met het oog op weerwoord alle stukken vooraf moet krijgen. De Raad wijst erop dat het volstaat dat de verzoekende partij haar grieven kan kenbaar maken. De rechten van verdediging, in het bijzonder het bekritisieren of weerleggen van stukken waarop de interne beroepscommissie zich gesteund zou hebben bij het nemen van de beslissing kunnen bovendien uitgeoefend worden in het kader van het extern beroep bij de Raad. Ten overvloede merkt de Raad op dat de ECTS-fiche, waaromtrent verzoekende partij stelt dat zij haar niet werd overgemaakt met het oog op weerwoord, publiek beschikbaar is zodat de verzoekende partij deze kon kennen.

Het middel is ongegrond.

5.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van het redelijkheidsbeginsel, al dan niet in samenhang met het motiveringsbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat de interne beroepsbeslissing foutieve overwegingen bevat. Zij verwijst naar het feit dat de beslissing vermeldt dat de verzoekende partij niet aanwezig geweest zou zijn bij de bespreking van het examen, wat zij betwist. In een tweede onderdeel stelt zij dat de interne beroepscommissie niet geantwoord heeft op haar vijf pertinente grieven uit het interne beroepsschrift. Zij werpt op dat de interne beroepscommissie enkel zegt dat er niets fout is bij de evaluatie van het examen van verzoekende partij, maar niet waarom. Zij stelt vervolgens dat er op de examenkopij zelf geen beoordeling te vinden is. Zij stelt ook dat een derde, een erkend bedrijfsrevisor, aan wie zij haar examenkopij heeft voorgelegd, meent dat er erg eng gequoteerd werd en dat verzoekende partij enige punten meer verdiende.

Verwerende partij stelt dat de grieven van verzoekende partij tijdens de bemiddeling beantwoord zijn geweest, dat dit antwoord zijn neerslag vindt in het verslag van het bemiddelingsgesprek. Zij stelt dat de interne beroepscommissie kennis heeft genomen van dit verslag, er rekening mee heeft gehouden en er uitdrukkelijk naar verwezen heeft in de beroepsbeslissing. Zij stelt dat dit volstaat daar het niet nodig is dat de interne beroepscommissie expliciet op elk bezwaar zou antwoorden. Zij werpt op dat de mening van de erkende bedrijfsrevisor over de score voor verzoekende partij niet ter zake doet daar deze niet bekend is met de cursusinhoud en niet de lector van het vak is. Zij stelt dat de lector op onafhankelijke en deskundige wijze oordeelt over het afgelegde examen en dat *in casu* objectieve verbeter sleutels werden gebruikt. Zij stelt dat de lector erkent dat haar opleidingsonderdeel geen hoge toppen scheert wat slaagpercentage betreft daar het een moeilijk examen is.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat in een georganiseerd administratief beroep de interne beroepscommissie als orgaan van actief bestuur niet verplicht is om alle bezwaren van de verzoekende partij te beantwoorden. Het volstaat dat zij in de beroepsbeslissing dragende motieven vermeldt die deze ondersteunen. De Raad stelt vast dat de interne beroepsbeslissing meermaals aangeeft dat de beoordeling van het examen correct en transparant gebeurde door een deskundige lector op basis van een verbeter sleutel. De Raad stelt vast dat de interne beroepscommissie voor haar oordeel verwijst naar de examenkopij van verzoekende partij, de verbeter sleutel en de motivering van de lector, alle bij de beroepsbeslissing gevoegd zodat de verzoekende partij de motieven voor de score kan kennen. Immers, voor een kennisexamen zoals *in casu* volstaat de toegekende score als motivering, te meer daar deze kan blijken uit een eenvoudige vergelijking van de meegedeelde examenkopij en de verbeter sleutel.

De Raad wordt in het verzoekschrift minstens impliciet uitgenodigd om zelf de prestaties van verzoekende partij te gaan beoordelen. De Raad herinnert eraan dat het hem niet toekomt om zijn oordeel over de verdiensten van de student in de plaats te stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, *in casu* de lector. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid komt de Raad niet tot de vaststelling dat het examen van verzoekende partij onredelijk beoordeeld is geweest. De Raad wijst erop dat er een weerlegbaar vermoeden van deskundigheid in hoofde van de examinerator geldt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nergens opwerpt, noch aantoont dat de lector niet de vereiste expertise bezit om het examen correct te beoordelen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij onder verwijzing naar e-mailverkeer met een derde, erkend revisor, meent dat er erg eng werd gequoteerd en dat enige punten meer correct ware geweest. De Raad is evenwel van oordeel dat een moeilijk examen of een strenge verbetering – wat ook erkend wordt door de lector zelf, die ook daarom vergelijkbare oefeningen behandelt tijdens de onderwijsactiviteiten en een beantwoorde modeloefening op het leerplatform plaatste – niet impliceert dat de beoordeling van het examen van de verzoekende partij onredelijk, laat staan

kennelijk onredelijk is. De Raad is daarenboven na onderzoek van de voorgelegde stukken (de examenkopij en de verbeter sleutel) van oordeel dat de beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Bijgevolg is de beroepsbeslissing afdoende gemotiveerd en kon de interne beroepscommissie op redelijke gronden oordelen dat de beoordeling correct verlopen is.

Wat het eerste onderdeel betreft, wijst de Raad erop dat dit een kritiek is op een overtollig motief, dat niet determinerend is voor de beslissing. Het kan bijgevolg niet leiden tot een vernietiging aangezien, zoals hierboven is uiteengezet, de bestreden beroepsbeslissing gesteund is op andere dragende motieven. Ten overvloede merkt de Raad op dat het bewijs van inschrijving voor een studentencontact niet bewijst dat verzoekende partij ook effectief aanwezig was.

Het middel is ongegrond.

5.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/113 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

De Raad heeft de partijen gehoord.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

- A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 16/20 voor 'masterpaper', een 13/20 voor en een 15/20 voor werden toegekend en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.
- B. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij zij niet geselecteerd wordt als (i.e. de weigering tot aflevering van een aanvaardingsattest), in samenhang met de beslissing van het bureau van de facultaire selectiecommissie tot afwijzing van haar bezwaar en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard
- C. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering tot het afleveren van een attest/visum buiten contingent, en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Maatregel alvorens recht te doen

De Raad stelt, na kennis genomen te hebben van de neergelegde stukken en na de partijen gehoord te hebben op de hoorzitting van 14 augustus 2014, vast dat het administratief dossier met betrekking tot de bestreden beslissingen zoals vermeld onder punt 2: 'Voorwerp van het verzoekschrift' thans als onvolledig voorkomt waardoor het de Raad niet toelaat de beoordeling van de ontvankelijkheid en desgevallend de gegrondheid van het beroep op gepaste wijze te onderzoeken.

De Raad oordeelt dan ook dat in eerste instantie het volledige administratief dossier voor alle voormelde beslissingen digitaal dient voorgelegd te worden ten laatste op 25 augustus 2014 door verwerende partij aan de Raad en aan de verzoekende partij.

Beschikking

Om deze redenen beveelt de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging inzake het beroep van, de heropening van de debatten.

De verwerende partij dient het volledig administratief dossier voor te leggen aan de Raad en de verzoekende partij op uiterlijk maandag 25 augustus 2014.

De verzoekende partij kan haar verdere opmerkingen schriftelijk formuleren tegen uiterlijk maandag 1 september 2014. De verwerende partij kan haar verdere opmerkingen schriftelijk formuleren tegen uiterlijk maandag 8 september 2014.

Vervolgens zal de Raad de zaak ambtshalve opnieuw agenderen op een openbare zitting in dezelfde samenstelling.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/121 - 14 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze
van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'stage' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel 'stage'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde onder verwijzing naar artikel OER dat het de titularissen van de hogeschool zijn die de eindverantwoordelijkheid dragen voor een opleidingsonderdeel en niet de externe mentoren, die naast een beoordelende functie tevens een begeleidende functie dragen. De interne beroepsinstantie meent dat het opleidingsdossier, dat volledig is gekend bij de verzoekende partij, aantoont dat de verzoekende partij verschillende competenties niet bezit en er aldus werkpunten zijn die niet

alleen voorkomen tijdens de eerste stage maar ook nog bij de laatste stage. Uit het praktijkrapport zou afdoende gemotiveerd blijken waarom de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel geen voldoende kan worden toegekend. De interne beroepsinstantie besluit dat de kunde en kennis van de verzoekende partij op een transparante wijze werd getoetst en dat er geen sprake is van een kennelijke onredelijke evaluatie.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 16 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot het volgende:

"Met dit schrijven wil ik, ondergetekende, beroep aantekenen tegen de uitspraak van de interne beroepscommissie van de betreffende de recente beslissing tot toekenning van het resultaat voor het opleidingsonderdeel 'stage' in de opleiding Bachelor kleuteronderwijs."

Het verzoekschrift is naar het oordeel van de Raad dermate summier opgesteld dat er geen enkele grief in kan worden ontwaard. Het is volgens de Raad niet duidelijk welke precieze juridische bezwaren de verzoekende partij inbrengt.

Het verzoekschrift bevat geen minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*)::

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste

worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen.”

Het verzoekschrift geeft zelfs niet summier een onregelmatigheid in de interne beroepsbeslissing aan en beperkt zich ertoe mee te delen dat verzoeker beroep wil aantekenen tegen de uitspraak van de beroepscommissie betreffende de recente beslissing tot toekenning van het resultaat voor 'stage'. De verzoekende partij brengt de verwerende partij middels het verzoekschrift niet op de hoogte van hetgeen zij haar ten laste legt, zodat het voor deze laatste niet mogelijk is een zinvol verweer op te bouwen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/122 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij de inschrijving voor de derde examenperiode geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor bedrijfsmanagement, afstudeerrichting

Het beroep betreft de beslissing d.d. 7 juli 2014 om verzoekende partij niet meer toe te laten zich in te schrijven voor de tweede examenkans.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de deadline voor inschrijvingen betreffende de derde examenperiode bepaald werd op 6 juli 2014 en dat verzoekende partij te laat was en geen overmacht aantoonde.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In haar antwoordnota betwist de verwerende partij dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbepaling is.

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid en gaat na of de weigering om de verzoekende partij in te schrijven voor de derde examenperiode, en haar aldus de deelname aan de tweede examenkans te ontzeggen een beslissing is die als een studievoortgangsbepaling gekwalificeerd of daarmee gelijkgesteld kan worden.

De Raad stelt vast dat artikel OER bepaalt dat een student zich voor de derde examenperiode dient te registreren binnen de deadlines uit de academische kalender. Art. OER maakt geen melding van een sanctie. De Raad stelt vast dat de jaarkalender van de verwerende partij een datum bepaalt voor de uiterste inschrijving voor de derde examenperiode (tweede examenkans). In de kalender wordt de deadline voor inschrijving op 2 juli 2014 vastgesteld.

De Raad merkt op dat artikel II.223, §2 Codex Hoger Onderwijs iedere student het recht geeft op twee examenkansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou toelaten. Uit niets blijkt dat het *in casu* gaat om opleidingsonderdelen die uit hun aard een tweede examenkans zouden uitsluiten. Dit impliceert dat de Codex Hoger Onderwijs verzoekende partij *in casu* het recht op twee examenkansen biedt.

De Raad stelt eveneens vast dat alvorens beoordeeld kan worden of een student al dan niet voldoet voor een opleidingsonderdeel (= examenbeslissing *stricto sensu*), de student zich *in casu* administratief voor de derde examenperiode moet registreren. De niet-registratie of laattijdige registratie leidt tot een impliciete (geautomatiseerde indien registratie via een elektronisch platform niet meer beschikbaar of niet meer mogelijk is) of een expliciete (persoonlijk meegedeelde) uitsluiting van de tweede examenkans. Bij de decretaal gewaarborgde tweede examenkans gaat met andere woorden, aan de examenbeoordeling zelf (i.e. examenbeslissing over opleidingsonderdeel of zelfs een gehele opleiding) een al dan niet impliciet beslissingsproces over de onvankelijkheid van de registratie voor de tweede examenkans vooraf. Door de bestreden beslissing wordt verzoekende partij, nu vaststaat dat verwerende partij zich niet kan beroepen op een afstand van recht in hoofde van verzoekende partij, volgens de Raad de deelname aan de tweede examenkans definitief ontzegd. Dit is *de facto* en *de iure* een griefhoudende (ongunstige) voorbeslissing die een eindbeslissing, nl. de examenbeslissing, zijnde een oordeel over het voldoen voor een opleidingsonderdeel of een gehele opleiding, in de weg staat.

Nu de verzoekende partij als gevolg van de laattijdige inschrijving voor de tweede examenkans in het kader van deze tweede examenkans niet kan beoordeeld worden voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij zich niet tijdig registreerde, leidt dit ertoe dat zij voor deze opleidingsonderdelen zoniet *de iure* dan minste *de facto* geen credit in academiejaar 2013-2014 kan verwerven. Aldus beschouwd draagt de aangevochten beslissing onmiskenbaar een eindoordeel over het voldoen door de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen in de tweede examenkans in zich, aangezien de aangevochten beslissing als voorbeslissing minstens *de facto* dwingend en onafwendbaar tot de voor de verzoekende partij negatieve uitkomst van de 'examenbeslissing' – een studievoortgangsbepaling *sensu stricto* – voert, in die zin dat verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij laattijdig registreerde voor de tweede examenkans geen credit in het academiejaar 2013-2014 kan verwerven. Aldus beschouwd is de aangevochten weigeringsbeslissing – ongeacht of zij impliciet dan wel expliciet is – indien geen impliciete 'examenbeslissing', zoals bedoeld in de Codex Hoger Onderwijs, dan minstens een voorbeslissing die een eindoordeel over het verwerven van een credit voor de betrokken opleidingsonderdelen in zich draagt of minstens

bindend is voor het resultaat van dergelijk, *in casu* voor de verzoekende partij negatief, eindoordeel waar zij dwingend toe voert.

Met andere woorden, de impliciete beslissing of de expliciete beslissing om een student deelname te ontzeggen aan de tweede examenkans zijn naar het oordeel van de Raad *in se* administratieve rechtshandelingen, i.e. voorbeslissingen, waarbij aan de rechtspositie van de verzoekende partij, in het bijzonder haar studievoortgang op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze werd geraakt.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (*in casu* de impliciete en/of expliciete ontzegging aan de verzoekende partij van de tweede examenkans), die de eindbeslissing (i.e. examenbeslissing) kunnen beïnvloeden, minstens onmogelijk kunnen maken en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de uitsluiting van de tweede examenkans wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen aan *in casu* een opleidingsonderdeel bij de tweede examenkans rechtstreeks geraakt daar deze examenbeslissing over de derde examenperiode ten aanzien van verzoekende partij *a priori* wordt uitgesloten, minstens beperkt.

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing minstens een voorbeslissing en dus ook een *accessorium* is van een studievoortgangbeslissing en dat het bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing om al deze redenen ontvankelijk is.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. *Vormvereisten*

In het verzoekschrift beperkt de verzoekende partij zich tot het volgende:

"Ik [...] zou het zeer erg vinden mocht ik verplicht worden om volgende vakken: [...] te moeten meenemen naar het volgend academiejaar [...] Toen ik mij op zondagnamiddag 6 juli 2014 wou inschrijven stelde ik vast dat de inschrijvingstool reeds afgesloten was."

De verwerende partij stelt dat zij geen middelen kan terugvinden in het verzoekschrift, dan wel dat deze niet in het intern beroep zijn opgeworpen.

De Raad stelt op basis van de beslissing van de interne beroepscommissie vast dat de interne beroepscommissie het intern beroepsschrift zelfstandig heeft geïnterpreteerd als een klacht tegen de weigering tot inschrijving voor de derde examenperiode, met name tegen het feit dat zij zich op 6 juli 2014 niet meer online kon registreren voor de tweede examenkans, in het kader van artikel OER (i.e. een schending van rechten bij een studievoortgangsbepaling) waarbij zij een antwoord formuleert dat kan gezien worden als een antwoord op een verondersteld bezwaar tegen de wettelijkheid en redelijkheid van de weigering (niet-toelating tot de derde examenperiode) daar verzoekende partij zich in het intern beroep erover verbaast dat zij zich diende in te schrijven en dat ze dat op 6 juli 2014 niet meer online kon. De Raad is van oordeel dat de beroepsbeslissing dit ook zo gelezen en verwijst impliciet naar een regel die de verwerende partij blijkt te hanteren en naar het feit dat de verzoekende partij geen enkel argument aanbrengt om af te wijken van de regel, met andere woorden om de strikte toepassing van de regel tot het redelijke te milderen (bv. overmacht).

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift weliswaar summier is opgesteld, maar dat de verwerende partij toch in staat blijkt te zijn om inhoudelijk te reageren en grieven te ontwaren. De Raad interpreteert het verzoekschrift als een klacht waarin de redelijkheid van de beslissing om de verzoekende partij uit te sluiten van de derde examenperiode (= ontnemen tweede examenkans) met als gevolg dat deze opleidingsonderdelen enkel in een volgend academiejaar opgenomen kunnen worden en zo haar studievoortgang vertragen, aangekaart wordt. Gelet op het feit dat zowel de Raad als de verwerende partij het intern beroep en het extern beroep in dezelfde zin kunnen interpreteren, bevat het verzoekschrift ontvankelijke middelen en is het verzoekschrift in zijn geheel ontvankelijk.

Het verzoekschrift bevat aldus een minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij het zeer erg zou vinden mocht zij verplicht worden om vijf opleidingsonderdelen te moeten meenemen naar een volgend academiejaar omdat zij zich niet tijdig zou geregistreerd hebben voor de derde examenperiode. Zij stelt dat zij de uiterste datum niet gezien heeft en dat op 6 juli 2014 de inschrijvingstool reeds afgesloten was. Zij werpt op dat zij door werkomstandigheden slechts beperkte toegang had tot internet.

Verwerende partij stelt dat de beslissing om de verzoekende partij niet toe te laten tot de derde examenperiode redelijk is. Zij werpt op dat telkens studenten examenresultaten wensten te raadplegen een "pop up" verscheen, die hen wijst op de uiterlijke datum van inschrijving voor de derde examenperiode, nl. 2 juli 2014. Zij wijst er ook op dat deze datum eveneens in de studiegids die relevant is voor verzoekende partij, op de website en op het intranet vermeld was. Zij merkt op dat deze deadline, teneinde de gelijkheid tussen alle studenten te bewaren, verlengd werd tot 6 juli 2014 omdat een studiegids voor een ander departement deze datum had vermeld. Zij stelt dat alle studenten die zich tot en met 6 juli 2014 geregistreerd hebben, toegelaten zijn tot de tweede examenkans. Zij stelt dat verzoekende partij zich pas op 7 juli 2014 gemeld heeft bij de ombudsman.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat artikel II.223 Codex Hoger Onderwijs iedere student het recht geeft op twee examenkansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou toelaten. Uit niets blijkt dat het *in casu* gaat om opleidingsonderdelen die uit hun aard een tweede examenkans zouden uitsluiten. Integendeel, het zijn allemaal louter kennisexamens. Dit impliceert dat verzoekende partij *in casu* een decretaal recht heeft op twee examenkansen. De Raad stelt niettemin vast dat de beroepsbeslissing en de daaraan

voorafgaande weigering tot toelating tot de derde examenperiode raakt aan het recht uit artikel II.223 Codex Hoger Onderwijs. De Raad stelt eveneens vast dat de beroepsbeslissing niet *expressis verbis* steunt op artikel OER of ernaar verwijst, maar dat er toch sprake is van een regel.

De Raad bevestigt het principe dat onderwijsinstellingen een ruime vrijheid hebben bij de organisatie van hun onderwijs- en examenactiviteiten, maar wijst er tegelijk op dat deze vrijheid beperkt wordt door wetgevende normen en het redelijkheidsbeginsel. De Raad stelt vast dat de decreetgever het recht op een tweede examenkans absoluut heeft geformuleerd. Het decreet maakt enkel voorbehoud voor het geval de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd. Het decreet koppelt aan de uitoefening van dit recht geen enkele voorwaarde. De Raad is van oordeel dat hiermee rekening moet worden gehouden bij een eventuele afweging van het recht van de student op en diens belang bij twee examenansen en het recht van de onderwijsinstelling om de deelname aan deze examenansen aan niet decretale voorwaarden te verbinden en het belang (bv. de praktische organisatie van de derde examenperiode) dat zij hiermee beoogt. Op grond van het voorgaande ziet de Raad, alle omstandigheden van het concrete dossier in acht genomen, geen of minstens onvoldoende afdoende argumenten om de verzoekende partij de toegang tot de derde examenperiode te ontfeggen.

De Raad stelt vast dat de praktijk, en het reglement waarop deze lijkt te steunen, aldus in de gegeven omstandigheden niet tot een rechtmatige beslissing kan leiden.

De Raad merkt ten overvloede op dat een afstand van recht (bv. de niet-oefening van een recht op twee examenansen) niet kan steunen op vermoedens, noch op feiten die voor interpretatie vatbaar zijn. Het niet (tijdig) registreren kan, zeker in de gegeven omstandigheden, niet automatisch als een afstand van recht worden beschouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat de niet-naleving van de verplichte tijdige aanmelding voor de tweede examenkans niet geïnterpreteerd mag worden als een afstand van recht. Dit betekent dat verzoekende partij enkel op expliciete positieve wijze afstand kan doen van zijn recht op een tweede examenkans, met name door zich expliciet uit te schrijven.

De Raad voegt er bovendien aan toe dat in de hypothese waarin een uitoefening van het recht op twee examenansen aan voorwaarden gekoppeld zou kunnen worden, *quod non*, een voorafgaande registratieplicht binnen 7 kalenderdagen vanaf de kennisgeving zoals *in casu* voorligt, gelet op de zomerperiode, hem buitensporig kort voorkomt. De feitelijke verlenging van de mogelijkheid tot inschrijving voor de derde examenperiode tot 6 juli 2014, omtrent welke tolerantie de student niet geïnformeerd is en welke de onderwijsinstelling toeschrijft aan het feit dat een ander departement in zijn studiegids een van de in de instellingsbrede administratieve jaarkalender gehanteerde deadline van 2 juli 2014 afwijkende deadline hanteert (binnen dewelke de verzoekende partij beweert gepoogd te hebben zich online te registreren en hierbij stuitte op de technische onbeschikbaarheid van de relevante *webtool*), voert de Raad niet tot een ander besluit. Hieromtrent wijst de Raad ten overvloede op het belang, omwille van de ernst van de sanctie die de verwerende partij oplegt bij het niet respecteren van de deadline, iedere dubbelzinnigheid met betrekking tot de deadline, de tolerantie bij de toepassing en bij de informatie erover te vermijden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De weigeringsbeslissing die voortvloeit uit de niet-tijdige registratie voor de derde examenperiode en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met het feit dat verzoekende partij een billijke en maximale examenspreiding moet toegekend worden, waarbij het eerste examen van de derde examenperiode niet vroeger dan drie kalenderdagen, die ingaan de dag na de schriftelijke kennisgeving van de nieuwe beslissing via e-mail kan gepland worden, en waarbij geen twee examens op eenzelfde dag georganiseerd mogen worden.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/123 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman
kantoor houdende, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 9/20 werd toegekend voor en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de vroedkunde.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 28 juni 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel duidelijk verwijst naar het stagereglement (alsook naar), dat uitdrukkelijk bepaalt dat artsen en patiënten anoniem moeten worden vermeld. De beroepsbeslissing verwijst naar de passage uit het reglement waaruit volgt dat de verzoekende partij wegens een schending van het

beroepsgeheim onherroepelijk een 0 krijgt voor haar stageboek. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat het feit dat de arts wiens naam werd vermeld geen bezwaar maakt, niets afdoet aan het feit dat de regel werd geschonden. De beroepsbeslissing stelde ten slotte dat het beroepsgeheim essentieel is voor een vroedvrouw.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Vermits de beslissing naar volgens verwerende partij aangenomen mag worden per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 naar het buitenland werd verstuurd en verzoekende partij desgevallend ten vroegste op 11 juli 2014 kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing, hetgeen evenwel niet door stukken uit het dossier gestaafd wordt, oordeelt de Raad dat het beroep van 16 juli 2014 tijdig is ingesteld, nu uit het dossier niet blijkt dat verzoekende partij er vroeger kennis heeft van kunnen nemen.

Het beroep van 16 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij geen naam van een patiënt heeft gebruikt en de naam van een arts onbewust werd overgenomen. Zij stelt dat ze onvoldoende nagedacht heeft over de gevolgen daarvan. Zij stelt dat zij vooraf onvoldoende geïnformeerd werd door de stagebegeleiders over de gevolgen. Zij werpt ook op dat er gezien de zorgplicht van de school niet kan volstaan worden met een loutere verwijzing naar een dik stagereglement. Zij stelt bovendien dat zij nooit het reglement ondertekend heeft, noch dat zij het vooraf gekregen heeft. Zij stelt dat ook de opdrachtverstrekking voor de stage niet verwijst naar de zware sanctie.

Verzoekende partij merkt op dat een gemis van slechts 0,2 punten op 10 zwaarwegende persoonlijke gevolgen heeft omdat zij een heel jaar opnieuw moet doen. Zij werpt op dat het buiten proportie zou zijn dat zij haar studies zou moeten stopzetten wegens deze kleine fout. Zij stelt dat zij een hardwerkende studente is en intensief heeft gewerkt aan haar opdracht. Zij werpt ook op dat het onrechtvaardig is dat zij geen enkel punt heeft gekregen voor haar pagina's lange verslag. Zij merkt op dat de betrokken arts verklaard heeft dat zij haar naam mocht vermelden.

Verwerende partij stelt dat een paar grieven niet in het intern beroep opgeworpen werden (onvoldoende informatie door stagebegeleiding, onvoldoende verwijzing in de opdrachtverstrekking, niet volstaan met verwijzing naar dik reglement op). Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij het studiecontract heeft ondertekend zodat zij wist of

kon weten hoe het stageverslag beoordeeld zou worden. Zij wijst erop dat de sanctie (een 0 voor stageboek) duidelijk in het stagereglement is opgenomen. Zij wijst erop dat de verzoekende partij op blz. 11 van haar verslag de naam van een arts heeft vermeld. Zij merkt op dat het stagereglement niet vereist dat de schending van het beroepsgeheim opzettelijk gebeurd. Zij werpt op dat het louter schenden van het beroepsgeheim volstaat voor een 0. Zij wijst er ook op dat het niet aan de begeleiding is om verzoekende partij uit te leggen hoe ze het stageverslag moet schrijven. Zij merkt op dat alles duidelijk in het stagereglement staat, wat verzoekende partij verondersteld wordt te kennen. Zij merkt op dat de interne beroepsbeslissing correct verwijst naar de ECTS-fiche waarin wordt verwezen naar het stagereglement. Zij stelt dat het al dan niet aanvaarden van een schending van het beroepsgeheim niet kan worden beoordeeld in functie van het eventueel tekort voor het geheel.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vooreerst vast dat de niet-naleving van het beroepsgeheim bij de redactie van het stageboek tot de sanctie van 0 op het stageboek leidt. De Raad wijst erop dat verzoekende partij op verschillende manieren gewezen werd op het stagereglement – dat het respect voor het beroepsgeheim bij de stagerapportering en de sanctie bij het schenden ervan expliciet vermeldt – en de vindplaats daarvan. Zo maakt de ECTS-fiche uitdrukkelijk melding van het stagereglement. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij geacht wordt het stagereglement en dus de sanctie te kennen zodat zij daar niet door de stagebegeleiding op gewezen moest worden. De Raad stelt vervolgens vast dat deze sanctie is ingegeven door het feit dat de stagiair het beroepsgeheim dat geldt voor gezondheidswerkers, dient te respecteren. De Raad stelt vast dat het stagereglement de volgende richtlijn aangeeft: *“De studentstagiair is gebonden aan het beroepsgeheim dat geldt voor werkers in de gezondheidszorg. Zo dienen bijvoorbeeld gegevens verkregen uit onderzoeken onder patiënten of onder artsen geanonimiseerd in het stageverslag te worden opgenomen. Indien het beroepsgeheim niet wordt gerespecteerd wordt het stagehandboek onherroepelijk beoordeeld met een nul”*.

De Raad is van oordeel dat het hier om een zeer strenge sanctie gaat, waarbij gelet op de verklaring van verwerende partij, geen enkele ruimte wordt gelaten voor appreciatie van de intentie of andere verzachtende omstandigheden (bv. onachtzaamheid). De handelingen die binnen het toepassingsgebied van de sanctie vallen – en als het niet respecteren van het beroepsgeheim worden gekwalificeerd – moeten in het licht van deze sanctie ondubbelzinnig worden gedefinieerd, zodat het toepassingsgebied van de sanctie voor een zorgvuldige student voorzienbaar is en deze goed kan inschatten wat een schending van het beroepsgeheim inhoudt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij gesanctioneerd is voor het eenmalig vermelden van de naam van een arts en is, in het licht van het voorbeeld van het niet-respecteren van het beroepsgeheim dat het stagereglement zelf geeft, er niet van overtuigd dat zulks als het niet respecteren van het beroepsgeheim kan worden gekwalificeerd. Minstens is de Raad van oordeel dat niet op ondubbelzinnige wijze kan worden gesteld dat de kwestieuze vermelding in het toepassingsgebied van de sanctiebepaling valt.

De Raad ziet, zoals reeds aangehaald, niet in hoe zonder enige redelijke twijfel uit het stagereglement taalkundig, dan wel teleologisch blijkt dat het vermelden van de naam van een arts *ipso facto* als een schending van het beroepsgeheim geïnterpreteerd moet worden. *In casu* vermeldt de verzoekende partij met betrekking tot de briefing die zij over een opgenomen patiënt ontving: *“Mevrouw O, patiënte van dokter [familienaam arts]”*. De Raad is dan ook van oordeel dat, mede in het licht van de zwaarte van de sanctie, het stagereglement restrictief moet geïnterpreteerd worden in het licht van de doelstelling, met name het medisch beroepsgeheim verzekeren. De Raad vindt hiervoor steun in de aanhef van de bepaling in het stagereglement. Hij stelt dat: *“De studentstagiair is gebonden aan het beroepsgeheim dat geldt voor werkers in de gezondheidszorg”*.

De Raad wijst erop dat het beroepsgeheim in de gezondheidszorg *“ertoe strekt om de patiënten te beschermen; dat die regel berust op de noodzaak om volledige veiligheid te waarborgen van diegenen die zich aan de [gezondheidswerkers] moeten toevertrouwen en om iedereen in de mogelijkheid te stellen de verzorging te krijgen die uit hoofde van hun*

toestand, ongeacht de oorzaak daarvan, vereist is" (zie Cass. 16 december 1992, *Arr. Cass.* 1991-92, 1445). Dit impliceert dat een schending van het beroepsgeheim raakt aan de bescherming van de privacy van patiënten. Bijgevolg dient de woordgroep "*gegevens verkregen uit onderzoeken onder patiënten of onder artsen*" ook in die zin geïnterpreteerd te worden dat het inbreuken op de privacy van patiënten sanctioneert. Bijgevolg is de Raad van oordeel dat "*gegevens*" uit het stagereglement strikt moet geïnterpreteerd worden als identificatiegegevens van patiënten en niet zonder meer van artsen. Een andere interpretatie zou naar het oordeel van de Raad kennelijk onredelijk zijn daar zij voorbij zou gaan aan het doel van de regel, het bewaken van het beroepsgeheim en het beoordelen van deze beroepsattitude bij de verzoekende partij. Wat het onderhavig geval betreft merkt de Raad ten overvloede op dat de vermelde familienaam van de arts, zelfs gecombineerd met de eerste letter van de naam van de patiënt, niet toelaat de patiënt te identificeren. Dit impliceert dat het reglement in zijn huidige vorm enkel ondubbelzinnig toelaat de verzoekende partij te sanctioneren indien zij identificatiegegevens van patiënten heeft vermeld in het stageboek. De Raad valt op basis van bovenstaande overwegingen en de stukken het (minstens impliciete) standpunt van de verzoekende partij bij dat de sanctie (0 voor stageboek) kennelijk onredelijk is daar zij geen enkel identificatiegegeven van een patiënt vermeld heeft. De vermelding van de naam van een arts kan op zichzelf, noch in voorliggend geval in combinatie met de eerste letter van de naam van de patiënt, immers niet beschouwd worden als een twijfellose schending van het beroepsgeheim en het stagereglement kan *in casu* volgens de Raad in alle redelijkheid dan ook *a fortiori* niet leiden tot de zware sanctie die erin bestaat het stageboek met 0 te quoteren.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 27 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

Rolnr. 2014/123 – 14 augustus 2014

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/143 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze
van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze van
woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota
en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 waarbij de
verzoekende partij een score 'onvoldoende' (8/20) toegekend kreeg voor het
opleidingsonderdeel 'Stage II' en tegen de beslissing van interne beroepsinstantie d.d. 15 juli
2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch
ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Bachelor:
kleuteronderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage
II'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne
beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 10 juli 2014 werd het intern
beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde onder verwijzing naar artikel OER dat de
titularissen van de hogeschool de eindverantwoordelijkheid dragen voor een
opleidingsonderdeel en niet de externe mentoren. Deze laatste hebben naast een
beoordelende functie tevens een begeleidende functie. De interne beroepsinstantie meent dat

het opleidingsdossier, dat volledig is gekend bij de verzoekende partij, aantoonde dat de verzoekende partij verschillende competenties niet bezit en er aldus werkpunten zijn die zowel tijdens de eerste stage als tijdens laatste stage voorkomen. Uit het praktijkrapport zou afdoende gemotiveerd blijken waarom de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel geen voldoende kan worden toegekend. De interne beroepsinstantie besluit dat de kunde en kennis van de verzoekende partij op een transparante wijze werd getoetst en er geen sprake is van een kennelijke onredelijke evaluatie.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 16 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 juli 2014 om normaliter te eindigen op 21 juli 2014. Aangezien dit een wettelijke feestdag is, wordt de termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag, *in casu* 22 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig, binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep, ingesteld.

3. Vormvereisten van het verzoekschrift

De verwerende partij werpt op dat het gehele extern beroep onontvankelijk is bij gebrek aan middelen. Zij voert hierbij aan dat de verzoekende partij geen enkele grief ten aanzien van de beslissing van de interne beroepsinstantie inroept. Zij stelt dat de verzoekende partij zich beperkt tot een kopie van haar intern beroep en dat zij geen grief opwerpt met betrekking tot het antwoord dat de interne beroepscommissie hierop in haar beslissing formuleerde.

De Raad wijst erop dat niets er zich tegen verzet dat de verzoekende partij haar grieven uit het intern beroep quasi-letterlijk overneemt. Uit het hernemen van de grieven kan immers op voldoende wijze afgeleid worden dat de verzoekende partij meent dat het antwoord van de interne beroepscommissie onjuist is, minstens dat ze de beslissing niet redelijk vindt om de door haar uiteengezette redenen en het door de interne beroepscommissie ten aanzien van haar geformuleerde grieven gegeven antwoord wenst aan te vechten. De Raad stelt vast dat in de nota van wederantwoord een aantal bijkomende grieven worden opgeworpen. Deze grieven zijn onontvankelijk nu deze niet werden aangehaald in het verzoekschrift en de Raad ook geen redenen ziet waarom deze grieven in het kader van het verzoekschrift voor de Raad niet opgeworpen konden worden.

Het verzoekschrift bevat aldus een minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Tegen deze achtergrond is de Raad van oordeel dat het bij hem ingestelde beroep ontvankelijk is.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad onderzoekt de middelen voor zover zij in dezelfde lijn liggen als in het intern beroep en zoals ze in het verzoekschrift vervat zitten.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel in samenlezing met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

5.1.1.1. Standpunt verzoekende partij

Eerste middelonderdeel

Verzoekende partij stelt vooreerst dat er in het afgelopen academiejaar drie stages zijn geweest waarvan er twee voldoende tot goed werden beoordeeld, enkel de laatste stage bleek minder goed, doch daarbij zouden nog steeds meer stage-onderdelen positief zijn beoordeeld dan er stage-onderdelen negatief werden beoordeeld.

Tweede middelonderdeel

Verder stelt de verzoekende partij dat zij geen afdoende begeleiding verkregen heeft. Enerzijds stelt zij dat haar werd meegedeeld dat zij, ingevolge het gegeven dat zij reeds voor het theoretische gedeelte van de module was geslaagd, eigenlijk geen recht zou hebben op stagebegeleiding waardoor zij het niet aandurfde om meer begeleiding te vragen. Hierbij kaart de verzoekende partij aan dat de eerste stage door de mentor positief werd beoordeeld doch hiermee bleek de lector, na slechts een korte momentopname tijdens een stagebezoek van slechts een half uur, het niet eens. Anderzijds meent de verzoekende partij dat er haar onvoldoende ondersteuning werd geboden wat betreft haar werkpunten, waardoor zij zelf op zoek is gegaan naar oplossingen doch waarbij zij blijvend werd beoordeeld als zou zij dit werkpunt nog steeds hebben.

Met betrekking tot de derde stage, die zowel negatief werd beoordeeld door de mentor als door de lector, haalt de verzoekende partij aan dat deze stage minder goed is gelopen. Verzoekende partij schrijft dit enerzijds toe aan het stroef contact dat zij met de mentor had en anderzijds aan het feit dat haar vader tijdens de stageperiode een aantal dagen in kritieke toestand in het ziekenhuis diende te worden opgenomen. Zij stelt dit evenwel niet te hebben willen meedelen aan de school om er niet op afgerekend te worden van deze situatie misbruik te hebben gemaakt.

Derde middelonderdeel

Algeheel verwijst de verzoekende partij naar de discrepantie tussen de beoordelingen van de mentoren en deze van de lectoren.

Vierde middelonderdeel

Als laatste punt ter staving van haar goede prestaties haalt de verzoekende partij aan dat zij tussen de opgelegde stages door zelfstandig een stage heeft gelopen van het derde jaar. Deze stage is goed verlopen en werd bovendien positief beoordeeld.

5.1.1.2. Standpunt verwerende partij

Verwerende partij werpt vooreerst op dat het argument inzake gebrekkige ondersteuning met betrekking tot de werkpunten van de verzoekende partij, niet eerder werd opgeroepen in het intern beroep van de verzoekende partij, zodat het om deze reden als onontvankelijk dient te worden afgewezen.

Wat de grond betreft, stelt de verwerende partij dat de argumenten van de verzoekende partij niet gevolgd kunnen worden. De verwerende partij stelt dat de verslagen van de mentoren niet unaniem positief waren en dat het praktijkrapport van 30 juni 2014 uitgebreid aantoont waar de stages niet goed werden bevonden. Zij stipt aan dat op basis van de 'wegwijs praktijk', waaruit volgt dat om te slagen voor de stage, minstens de rollen 1, 2, 3, 5 en 10 met een voldoende dienen te zijn beoordeeld, de stage als onvoldoende werd beoordeeld.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Vooreerst stelt de Raad vast dat de opgeworpen grief inzake gebrek aan ondersteuning minstens impliciet reeds aangegeven werd in het intern beroepsschrift van verzoekende partij. Zij stelt er dat de eerste stage door de lector achteraf als een slechte stage werd beoordeeld, niettegenstaande de mentor ter plaatse positief was en gelet op het feit dat het stagebezoek slechts een korte momentopname van ongeveer een half uur inhield. Hieruit kan volgens de Raad afgeleid worden dat de verzoekende partij aangeeft dat zij tijdens de stage niet afdoende werd gewezen op haar werkpunten, hetgeen als een aspect van begeleiding kan worden gekwalificeerd.

Voorts herhaalt de Raad dat hij zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de examencommissie of van de bevoegde instantie van de verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld. Daarbij gaat de Raad vooral na of de determinerende motieven voor een negatieve quoteringsbeslissing van een stage voldoende steun vinden in het dossier.

De ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel bevat volgens de Raad volgende in voorliggende casus relevante toelichting met betrekking tot de evaluatie van de stages:

"Evaluatieactiviteiten

Stage II

Type: Permanente evaluatie zonder examen tijdens de examenperiode

Evaluatievorm: paper/werkstuk, procesevaluatie

Leermateriaal: cursusmateriaal, naslagwerk

Er is geen tweede examenkans.

Toelichting

DE EERSTE EXAMENKANS SITUEERT ZICH: in de tweede examenperiode (juni)

DE VERSCHILLENDE EVALUATIEVORMEN/ACTIVITEITEN EN HUN AANDEEL:

Procesevaluatie en paper/werkstuk

De beoordelingsprocedure, stageverwachtingen & evaluatiecriteria worden uitvoerig beschreven in de wegwijs praktijk (hoofdstuk 3), de competentiematrix BaKO en de moduleboeken stage.

WIJZE VAN BEOORDELEN: door middel van een cijfer op 20

WIJZE WAAROP HET EINDOORDEEL/EINDCIJFER TOT STAND KOMT: Wordt toegelicht in de wegwijs praktijk (hoofdstuk 3)

VOORWAARDEN VERBONDEN AAN BEPAALDE OPLEIDINGSONDERDELEN

- Sanctionering bij ongewettigde afwezigheid op verplichte dagen. Voor meer toelichting: zie wegwijs praktijk het moduleboeken stage.
- Sanctionering bij het niet tijdig inleveren van taken (paper, werkstuk, ontwerp, product, ...) die integraal deel uit maken van de evaluatie. Voor meer toelichting: zie wegwijs praktijk en moduleboeken stage.

TOLERANTIES TOEGESTAAN: NEEN

TWEDE EXAMENKANS: NEEN

De aangehaalde wegwijs praktijk stelt als volgt:

.....

De rol van de mentor (verwachtingen t.a.v. begeleiding en beoordeling tijdens de stage)

...

.....

De rol van de bezoekende lector (verwachtingen t.a.v. begeleiding en beoordeling tijdens de stage)

...

Doel en verloop van het stagebezoek

...

Opmerking:

- Een stagebezoek dient beschouwd te worden als een momentopname. Om een volledig beeld te krijgen van de student, worden nog andere elementen meegenomen (controle stagemap, gesprek met mentor, observatie- en reflectieopdrachten, deelname aan studietrajectbegeleidingssessies, ...)

- ...

.....

Rol van de student (aanstaande leraar)

...

.....

3.3 procedure om tot een oordeel te komen

3.3.1. het opleidingsonderdeel 'stage' wordt via permanente evaluatie beoordeeld

...

Algemene principes die de opleiding hanteert bij de beoordeling van het opleidingsonderdeel stage

In het kader van permanente evaluatie krijgt de student zowel in het eerste, het tweede en het derde opleidingsjaar de kans een ontwikkelings- en groeiproces te doorlopen en krijgt hij pas op het einde van een opleidingsjaar (juni) een definitieve beoordeling van het opleidingsonderdeel 'stage'.

De beoordeling in juni is **geen wiskundige verwerking** van de codes die de student doorheen het opleidingsjaar op beoordelingsformulieren ontvangen heeft.

De studietrajectbegeleider komt tot een synthese:

- **Volgens het principe van de permanente evaluatie: men houdt duidelijk rekening met de evolutie die een student (al dan niet) heeft doorgemaakt. Volgende overwegingen zijn hierbij richtinggevend:**
 - a. In hoeverre is de student geëvolueerd op de werkpunten?
 - b. Zijn er nieuwe werkpunten bijgekomen?
 - c. Zijn de positieve punten verder geëvolueerd of eerder afgezwakt?
- **Men weegt verschillende gegevens af en probeert rekening te houden met de context waarin deze tot stand kwamen.**

- De codes en beoordelingen die mentoren en bezoekende lectoren tijdens de stages op de beoordelingsformulieren toekennen, worden beschouwd als tijdsgebonden waardeoordelen.
- De eindbeoordeling is een kwalitatieve verwerking van gegevens uit de beoordelingsformulieren, schriftelijke toelichtingen, gesprekken met de stagementoren en bezoekende lectoren, stagedocumenten, gegevens i.v.m. de attitudes op het opleidingsinstituut, ...

De examencommissie valideert de eindbeoordeling.

...
i. Toelichting van de procedure per semester

...
.....: opleidingsfase 2

- ...
- Per rol wordt een code toegekend
 - ...
 - Vervolgens wordt een cijfer op 20 bepaald:
 - o Om 10/20 te behalen dient de student minstens voor volgende rollen **te slagen: rol 1, 2, 3, 5 en 10**
 - ... "

De Raad stelt vast dat de 'wegwijs praktijk' duidelijk vooropstelt dat de beoordeling van de verzoekende partij in juni geen wiskundige verwerking is van de codes die de verzoekende partij doorheen het jaar op de beoordelingsformulieren heeft ontvangen.

Het gegeven dat de verzoekende partij aanhaalt dat zij zelfstandig een stage zou hebben gelopen van het derde opleidingsjaar impliceert niet dat zij een voldoende dient te halen op de voorliggende stage. Het feit dat de verzoekende partij voor twee van de drie stages overwegend positief zou zijn beoordeeld impliceert daarom niet dat het globale resultaat automatisch positief moet beoordeeld worden. Indien *in casu* de verdere beoordelingen van de tweede stage minder of geen werkpunten meer zouden bevatten, betekent dit niet dat de eindbeoordeling daarom per definitie positief moet zijn, in het bijzonder nu in de beoordelingsformulieren meerdere werkpunten zijn vermeld met betrekking tot de eerste en de derde stage.

Verder herinnert de Raad er aan dat het de docenten of lectoren zijn en niet de mentoren die bevoegd zijn voor de evaluatie van de studenten tijdens de stage, met dien verstande dat o.a. de verslagen en de evaluatie van de mentoren elementen zijn die door de docenten of lectoren, en dus ook door de examencommissies, moeten betrokken worden in de eindevaluatie. Het feit dat de lector slechts bijzonder kort op stagebezoek zou zijn geweest is niet van aard om het oordeel van de lector onredelijk te maken daar elk stagebezoek, zoals aangegeven in de wegwijs praktijk slechts een momentopname kan inhouden zodat de beoordeling daarnaast gebaseerd wordt op verschillende elementen uit het dossier teneinde een volledig beeld te krijgen van de prestaties (o.a. controle stagemap, gesprek met mentor, observatie- en reflectieopdrachten, deelname aan studietrajectbegeleidingssessies, ...)

In casu toont de verzoekende partij niet aan dat in de eindevaluatie door de lectoren geen rekening zou zijn gehouden met de beoordelingen van de mentoren. Evenmin toont zij aan dat er een aanzienlijke, niet door de lectoren gemotiveerde, discrepantie zou bestaan tussen de beoordeling van de mentoren enerzijds en van de lectoren anderzijds. Ook de Raad kan dergelijke discrepantie niet vaststellen. De verslagen van de mentoren geven, weliswaar naast positieve punten, ook meerdere werkpunten aan.

De Raad overweegt tevens dat in de 'wegwijs praktijk' wordt bepaald dat de verzoekende partij om te kunnen slagen minstens voor welbepaalde rollen een voldoende dient te behalen. Daarnaast neemt de Raad in acht dat de 'wegwijs praktijk' bepaalt dat de eindscore niet tot stand komt door middel van een wiskundige verwerking van de codes die doorheen het jaar aan de student zijn gegeven. Bijgevolg kan de Raad niet vaststellen dat er *in casu* sprake zou zijn van een onredelijke beoordeling of motivering van de beoordeling. De negatieve beoordeling vindt afdoende determinerende motieven in het dossier.

Wat betreft het tekort aan begeleiding of feedback, verwijst de Raad naar de verschillende evaluatiemomenten en de formulieren van enerzijds de stagementoren en anderzijds de lectoren. Hierop staan telkens verschillende positieve en negatieve punten weergegeven. De verzoekende partij kan bijgevolg niet beweren hieromtrent onwetend te zijn. Zo besluit het formulier inzake tussentijdse feedback d.d. 31 januari 2014, na de voornaamste kwaliteiten en werkpunten op bepaalde rollen te hebben vermeld:

"Op basis van de beperkte stage-ervaring besluiten we voorlopig dat:

- *Een sterke groei zeker nodig is in het 2^{de} semester om de vereiste competenties (*) van STAGE II te kunnen behalen. "*

Ook het verslag van de mentor d.d. 20 november 2014 stelt volgende werkpunten, naast een oplijsting van kwaliteiten, waarbij de Raad opmerkt dat de formulieren enkel als quotatiemogelijkheden aangeven: NW (nog werk), OK, ++:

"Nadenken over aanbod in hoeken, ZA's moeten ze zelfstandig kunnen -> zorg voor duidelijke instructie.

Contact met de kleuters is nog afstandelijk

Probeer niet te roepen, doe een stilte spel/tussendoortje om de aandacht te krijgen

Als de aandacht verslapt, mag je de activiteit afronden."

Over dezelfde stage stelt de lector in haar verslag d.d. 14 november 2014, waarin voor een bepaald aantal punten effectief een 'duidelijke onvoldoende' werd gequoteerd (het betrokken formulier voorziet in volgende quotatiemogelijkheden : 'duidelijk onvoldoende, nog werk, voldoende, sterk, onvoldoende informatie'), als besluit:

"Met de voorhanden zijnde gegevens heeft de student op het moment van het stagebezoek nog veel werkpunten om de vereiste competenties te behalen."

Daarnaast meent de Raad dat de verzoekende partij niet afdoende aantoonde dat zij effectief verstoken zou zijn geweest van de nodige begeleiding of feedback, waarnaast de Raad dient te verwijzen naar zijn rechtspraak dat een negatieve evaluatie van een stage niet onrechtmatig wordt omwille van een gebrekkige begeleiding, behoudens in uitzonderlijke omstandigheden. Uitzonderlijke omstandigheden zijn omstandigheden die de betrouwbaarheid van de beoordeling in het gedrang brengen. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij het bestaan van een uitzonderlijke omstandigheid moet aantonen. *In casu* wijst de verzoekende partij geen uitzonderlijke omstandigheden aan.

De verwijzing dat enerzijds de laatste stage moeilijk zou zijn verlopen door het feit dat er een stroef contact zou zijn geweest met de mentor en anderzijds dat de verzoekende partij in een moeilijke persoonlijke situatie zou hebben verkeerd – die zij toen, noch achteraf aan de verwerende partij meldde – behelzen geen uitzonderlijke omstandigheden die er toe zouden kunnen leiden dat dit een beslissende invloed zou hebben gehad op de evaluatie.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 30 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepsinstantie d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van

deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/150 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij de inschrijving voor de derde examenperiode geweigerd werd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing d.d. 8 juli 2014 om verzoekende partij niet meer toe te laten zich in te schrijven voor de tweede examenkans.

3.2. Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 15 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de deadline voor inschrijvingen betreffende de derde examenperiode bepaald werd op 6 juli 2014 en dat verzoekende partij te laat was en geen overmacht aantoonde.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 29 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In haar antwoordnota betwist de verwerende partij dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbepaling is.

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid en gaat na of de weigering om de verzoekende partij in te schrijven voor de derde examenperiode, en haar aldus de deelname aan de tweede examenkans te ontzeggen een beslissing is die als een studievoortgangsbepaling gekwalificeerd of daarmee gelijkgesteld kan worden.

De Raad stelt vast dat artikel OER bepaalt dat een student zich voor de derde examenperiode dient te registreren binnen de deadlines uit de academische kalender. Art. OER maakt geen melding van een sanctie. De Raad stelt vast dat de jaarkalender van de verwerende partij een datum bepaalt voor de uiterste inschrijving voor de derde examenperiode (tweede examenkans). In de kalender wordt de deadline voor inschrijving op 2 juli 2014 vastgesteld.

De Raad merkt op dat artikel II.223, §2 Codex Hoger Onderwijs iedere student het recht geeft op twee examenansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou toelaten. Uit niets blijkt dat het *in casu* gaat om opleidingsonderdelen die uit hun aard een tweede examenkans zouden uitsluiten. Dit impliceert dat de Codex Hoger Onderwijs verzoekende partij *in casu* het recht op twee examenansen biedt.

De Raad stelt eveneens vast dat alvorens beoordeeld kan worden of een student al dan niet voldoet voor een opleidingsonderdeel (= examenbeslissing *stricto sensu*), de student zich *in casu* administratief voor de derde examenperiode moet registreren. De niet-registratie of laattijdige registratie leidt tot een impliciete (geautomatiseerde indien registratie via een elektronisch platform niet meer beschikbaar of niet meer mogelijk is) of een expliciete (persoonlijk meegedeelde) uitsluiting van de tweede examenkans. Bij de decretaal gewaarborgde tweede examenkans gaat met andere woorden, aan de examenbeoordeling zelf (i.e. examenbeslissing over opleidingsonderdeel of zelfs een gehele opleiding) een al dan niet impliciet beslissingsproces over de ontvankelijkheid van de registratie voor de tweede examenkans vooraf. Door de bestreden beslissing wordt verzoekende partij, nu vaststaat dat verwerende partij zich niet kan beroepen op een afstand van recht in hoofde van verzoekende partij, volgens de Raad de deelname aan de tweede examenkans definitief ontzegd. Dit is *de facto* en *de iure* een griefhoudende (ongunstige) voorbeslissing die een eindbeslissing, nl. de examenbeslissing, zijnde een oordeel over het voldoen voor een opleidingsonderdeel of een gehele opleiding, in de weg staat.

Nu de verzoekende partij als gevolg van de laattijdige inschrijving voor de tweede examenkans in het kader van deze tweede examenkans niet kan beoordeeld worden voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij zich niet tijdig registreerde, leidt dit ertoe dat zij voor deze opleidingsonderdelen zoniet *de iure* dan minste *de facto* geen credit kan verwerven in academiejaar 2013-2014. Aldus beschouwd draagt de aangevochten beslissing onmiskenbaar een eindoordeel over het voldoen door de verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen in de tweede examenkans in zich, aangezien de aangevochten beslissing als voorbeslissing minstens *de facto* dwingend en onafwendbaar tot de voor de verzoekende partij negatieve uitkomst van de 'examenbeslissing' – een studievoortgangsbepaling *sensu stricto* – voert, in die zin dat verzoekende partij voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij laattijdig registreerde voor de tweede examenkans geen credit kan verwerven in academiejaar 2013-2014. Aldus beschouwd is de aangevochten weigeringsbeslissing – ongeacht of zij impliciet dan wel expliciet is – indien geen impliciete 'examenbeslissing', zoals bedoeld in de Codex Hoger Onderwijs, dan minstens een voorbeslissing die een eindoordeel over het verwerven van een credit voor de betrokken opleidingsonderdelen in zich draagt of minstens bindend is voor het resultaat van dergelijk, *in casu* voor de verzoekende partij negatief, eindoordeel waar zij dwingend toe voert.

Met andere woorden, de impliciete beslissing of de expliciete beslissing om een student deelname te ontzeggen aan de tweede examenkans zijn naar het oordeel van de Raad *in se* administratieve rechtshandelingen, i.e. voorbeslissingen, waarbij aan de rechtspositie van de verzoekende partij, in het bijzonder haar studievoortgang op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze werd geraakt.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (*in casu* de impliciete en/of expliciete ontzegging aan de verzoekende partij van de tweede examenkans), die de eindbeslissing (i.e. examenbeslissing) kunnen beïnvloeden, minstens onmogelijk kunnen maken en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de uitsluiting van de tweede examenkans wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen aan *in casu* een opleidingsonderdeel bij de tweede examenkans rechtstreeks geraakt daar deze examenbeslissing over de derde examenperiode ten aanzien van verzoekende partij *a priori* wordt uitgesloten, minstens beperkt.

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing minstens een voorbeslissing en dus ook een *accessorium* is van een studievoortgangbeslissing en dat het bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing om al deze redenen ontvankelijk is.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2014. De Raad heeft reeds eerder aangegeven dat hij enkel op basis van het dossier de ontvankelijkheid kan beoordelen en dat het aan degene die de exceptie inroept toekomt om dit standpunt aan te tonen. Verwerende partij werpt de laattijdigheid van het ingestelde beroep op, maar brengt *in casu* geen enkel bewijs aan om de datum van effectieve kennisname door de verzoekende partij aan te tonen. Zij verwijst enkel naar de datum van kennisgeving – waarbij zij weliswaar melding maakt van een bewijs van aangetekend zending doch het niet in het stukkenbundel opneemt – en de reeds verstreken tijd. In deze omstandigheden ziet de Raad op basis van het dossier geen reden om het beroep onontvankelijk wegens laattijdigheid te verklaren.

Het beroep van 29 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. *Vormvereisten voor het verzoekschrift*

In het verzoekschrift vermeldt de verzoekende partij o.a. het volgende:

“Als student heb ik net zoveel recht als alle andere studenten op examenkansen”.

De verwerende partij stelt dat zij geen middelen kan terugvinden in het verzoekschrift.

De Raad stelt op basis van de beslissing van de interne beroepscommissie vast dat de interne beroepscommissie het intern beroepsschrift zelfstandig heeft geïnterpreteerd als een klacht, in het kader van artikel OER (i.e. een schending van rechten bij een studievoortgangsbeslissing –) tegen de weigering tot inschrijving voor de derde examenperiode. De beroepscommissie formuleert een antwoord dat kan gezien worden als een antwoord op een door haar in het intern beroepsschrift gelezen bezwaar tegen de wettelijkheid en redelijkheid van de weigering (niet-toelating tot de derde examenperiode). De Raad stelt tevens vast dat de interne beroepsbeslissing impliciet verwijst naar een regel die de verwerende partij blijkt te hanteren, en als gevolg waarvan wie de deadline voor registratie voor de derde examenperiode laat verstrijken niet meer tot deelname eraan wordt toegelaten, en naar het feit dat de verzoekende partij geen enkel argument aanbrengt om af te wijken van de regel, met andere woorden om de strikte toepassing van de regel tot het redelijke te milderen (*in casu* verwijst de beroepsbeslissing naar overmacht).

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift weliswaar summier is opgesteld, maar dat het de verwerende partij toch toelaat om er grieven in te ontwaren, waarop zij inhoudelijk kan reageren. De Raad interpreteert het verzoekschrift als een klacht waarin, in het licht van de concrete omstandigheden van het dossier, de redelijkheid van de beslissing om de verzoekende partij uit te sluiten van de derde examenperiode (= ontnemen tweede examenkans) en discriminatie ten opzichte van de rechten van andere studenten op een tweede examenkans, aangekaart worden. Het verzoekschrift bevat dus ontvankelijke middelen.

Het verzoekschrift bevat aldus een minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerd onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat zij evenveel recht heeft als alle andere studenten op een tweede examenkans. Zij stelt dat zij niet geïnformeerd is geweest over de uiterste datum van 6 juli 2014 als afsluitdatum voor de inschrijvingstool zodat zij niet wist dat ze na 2 juli 2014 toch nog kon inschrijven en dat ze niet geïnformeerd werd over de gevolgen van laattijdigheid. Zij stelt dat zij nooit eerder een probleem heeft gehad met de inschrijving en dat deze inschrijving nooit zo vroeg diende te gebeuren als nu. Zij werpt op dat zij door vakantieomstandigheden geen toegang had tot internet zodat zij zich niet voor 2 juli 2014 kon inschrijven.

Verwerende partij stelt dat de beslissing om de verzoekende partij niet toe te laten tot de derde examenperiode redelijk is. Zij werpt op dat telkens studenten examenresultaten wensten te raadplegen een "pop up" verscheen, die hen wijst op de uiterlijke datum van inschrijving voor de derde examenperiode, nl. 2 juli 2014. Zij wijst er ook op dat deze datum eveneens in de studiegids die relevant is voor verzoekende partij, op de website en op het intranet vermeld was. Zij merkt op dat deze deadline, teneinde de gelijkheid tussen alle studenten te bewaren, verlengd werd tot 6 juli 2014 omdat een studiegids voor een ander departement deze datum had vermeld. Zij stelt dat alle studenten die zich tot en met 6 juli 2014 geregistreerd hebben, toegelaten zijn tot de tweede examenkans. Zij stelt dat verzoekende partij zich pas op 7 juli 2014 gemeld heeft bij de ombudsman.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst erop dat artikel II.223 Codex Hoger Onderwijs iedere student het recht geeft op twee examenkansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou

toelaten. Uit niets blijkt dat het *in casu* gaat om opleidingsonderdelen die uit hun aard een tweede examenkans zouden uitsluiten. Integendeel, het zijn allemaal louter kennisexamens. Dit impliceert dat verzoekende partij *in casu* een decretaal recht heeft op twee examenansen. De Raad stelt niettemin vast dat de beroepsbeslissing en de daaraan voorafgaande weigering tot toelating tot de derde examenperiode raakt aan het recht uit artikel II.223 Codex Hoger Onderwijs. De Raad stelt eveneens vast dat de beroepsbeslissing niet *expressis verbis* steunt op artikel OER of ernaar verwijst, maar toch spreekt van een regel.

De Raad bevestigt het principe dat onderwijsinstellingen een ruime vrijheid hebben bij de organisatie van hun onderwijs- en examenactiviteiten, maar wijst er tegelijk op dat deze vrijheid beperkt wordt door wetgevende normen en het redelijkheidsbeginsel. De Raad stelt vast dat de decreetgever het recht op een tweede examenkans absoluut heeft geformuleerd. Het decreet maakt enkel voorbehoud voor het geval de aard van het opleidingsonderdeel niet toelaat dat tweemaal wordt geëxamineerd. Het decreet koppelt aan de uitoefening van dit recht geen enkele voorwaarde. De Raad is van oordeel dat hiermee rekening moet worden gehouden bij een eventuele afweging van het recht van de student op en diens belang bij twee examenansen en het recht van de onderwijsinstelling om de deelname aan deze examenansen aan niet decretaale voorwaarden te verbinden en het belang (bv. de praktische organisatie van de derde examenperiode) dat zij hiermee beoogt. Op grond van het voorgaande ziet de Raad, alle omstandigheden van het concrete dossier in acht genomen, geen of minstens onvoldoende afdoende argumenten om de verzoekende partij de toegang tot de derde examenperiode te ontzeggen.

De Raad stelt vast dat de praktijk, en het reglement waarop deze lijkt te steunen, aldus in de gegeven omstandigheden niet tot een rechtmatige beslissing kan leiden.

De Raad merkt ten overvloede op dat een afstand van recht (bv. de niet-oefening van een recht op twee examenansen) niet kan steunen op vermoedens, noch op feiten die voor interpretatie vatbaar zijn. Het niet (tijdig) registreren kan, zeker in de gegeven omstandigheden, niet automatisch als een afstand van recht worden beschouwd. De Raad is dan ook van oordeel dat de niet-naleving van de verplichte tijdige aanmelding voor de tweede examenkans niet geïnterpreteerd mag worden als een afstand van recht. Dit betekent dat verzoekende partij enkel op expliciete positieve wijze afstand kan doen van zijn recht op een tweede examenkans, met name door zich expliciet uit te schrijven.

De Raad voegt er bovendien aan toe dat in de hypothese waarin een uitoefening van het recht op twee examenansen aan voorwaarden gekoppeld zou kunnen worden, *quod non*, een voorafgaande registratieplicht binnen 7 kalenderdagen vanaf de kennisgeving zoals *in casu* voorligt, gelet op de zomerperiode, hem buitensporig kort voorkomt. De feitelijke verlenging van de mogelijkheid tot inschrijving voor de derde examenperiode tot 6 juli 2014, omtrent welke tolerantie de student niet geïnformeerd is en welke de onderwijsinstelling toeschrijft aan het feit dat een ander departement in zijn studiegids een van de in de instellingsbrede administratieve jaarkalender gehanteerde deadline van 2 juli 2014 afwijkende deadline hanteert, voert de Raad niet tot een ander besluit. Hieromtrent wijst de Raad ten overvloede op het belang, omwille van de ernst van de sanctie die de verwerende partij oplegt bij het niet respecteren van de deadline, iedere dubbelzinnigheid met betrekking tot de deadline, de tolerantie bij de toepassing en bij de informatie erover te vermijden.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De weigeringsbeslissing van 8 juli 2014 die voortvloeit uit de niet-tijdige registratie voor de derde examenperiode en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 21 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen, in het bijzonder met het feit dat verzoekende partij een billijke en maximale examenspreiding moet toegekend worden, waarbij het eerste examen van de derde examenperiode niet vroeger dan drie kalenderdagen, die ingaan de dag na de schriftelijke kennisgeving van de nieuwe beslissing via e-mail kan gepland worden, en waarbij geen twee examens op eenzelfde dag georganiseerd mogen worden.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/151 - 14 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman,
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
vertegenwoordigd door
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de daarbij gevoegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van Naric-Vlaanderen van 11 december 2013 waarbij het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet als volledig gelijkwaardig werd erkend met het niveau van de Vlaamse graad van "master".

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij behaalde in 2012 aan de University of London (Goldsmith College) het diploma "Master of Arts in scriptwriting".

Het beroep betreft de volledige gelijkwaardigheid van het diploma van "Master of Arts in scriptwriting" met het niveau van "Master"

3.2. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 11 december 2013 werd beslist dat het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard aan het niveau van de Vlaamse graad van master.

De definitieve erkenningsbeslissing stelde dat er een substantieel verschil bestaat omdat het niveau van het script en de bijhorende teksten niet het niveau van een masterthesis evenaart. De beslissing stelde voorts dat in het script en teksten de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies zeer beperkt zijn.

Deze beslissing werd meegedeeld via een gewoon schrijven op datum van 11 december 2013. Bij aangetekend schrijven van 10 januari 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3.3. Bij schrijven d.d. 14 januari 2014 heeft NARIC-Vlaanderen voor de verwerende partij minstens impliciet laten weten dat de bestreden beslissing ingetrokken wordt. Dit wordt impliciet bevestigd in een schrijven aan de verzoekende partij d.d. 22 januari 2014. Bijgevolg oordeelde de Raad in zijn besluit nr. 2014/001 dat het beroep zonder voorwerp was.

3.4. Bij beslissing van Naric-Vlaanderen op datum van 21 maart 2014 werd beslist dat het diploma "Master of Arts in scriptwriting" niet volledig gelijkwaardig werd verklaard aan het niveau van de Vlaamse graad van master.

De beslissing stelde dat wat de vaardigheden betreft, de verzoekende partij onvoldoende zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek heeft verricht daar er geen masterthesis werd gemaakt. De beslissing stelde voorts dat niveau van het script en de bijhorende teksten ook niet het niveau van de masterproef evenaart. Deze beslissing werd meegedeeld via een gewoon schrijven op datum van 24 maart 2014.

3.5. Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 23 april 2014 tegen de beslissing van 21 maart 2014. De Raad heeft bij besluit nr. 2014/053 d.d. 16 mei 2014 deze beslissing vernietigd wegens een schending van de motiveringsplicht op grond van volgende overwegingen:

"De Raad herhaalt dat het hem niet toekomt om zijn appreciatie in de plaats te stellen van die van de bevoegde instanties. De Raad ziet er wel op toe dat de bestreden beslissingen op regelmatige wijze tot stand zijn gekomen en binnen de grenzen van de redelijkheid liggen.

De Raad herhaalt dat uit de Lissabon Erkenningsconventie 1997 volgt dat kwalificaties (o.a. graden) van de verdragspartijen gelijkwaardig zijn tenzij dat de bevoegde instantie van de verwerende partij aantoont dat er substantiële verschillen zijn:

"To the extent that a recognition decision is based on the knowledge and skills certified by the higher education qualification, each Party shall recognise the higher education qualifications conferred in another Party, unless a substantial difference can be shown between the qualification for which recognition is sought and the corresponding qualification in the Party in which recognition is sought." (toegevoegde onderlijning).

Het voorgaande kader impliceert naar het oordeel van de Raad dat de verwerende partij bij een negatieve beslissing moet verantwoorden waarom het niveau van de Vlaamse graad van master substantieel verschilt van het niveau van de buitenlandse opleiding.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een aanvraag tot niveaugelijkwaardigheid voor de Vlaamse graad van master ingediend heeft. Uit artikel 1, 7° van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 14 juni 2013 betreffende de voorwaarden en de procedure tot de erkenning van buitenlandse studiebewijzen uitgereikt in het hoger onderwijs volgt dat een verzoek tot niveaugelijkwaardigheid een onderzoek vraagt naar de overeenstemming tussen het niveau van een buitenlands studiebewijs met het overeenstemmende Vlaams niveau, in casu het niveau van de graad van master, op basis van de niveaudecriptoren. De Raad stelt vast dat artikel 5 van het decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur acht niveaus, die aan de hand van een descriptor beschreven worden, onderscheidt. Een niveaudecriptor geeft volgens de decreetgever een generieke omschrijving van de karakteristieken van de competenties die eigen zijn aan de kwalificaties op dat niveau. De Raad stelt vast dat artikel 6 van voormeld decreet het Vlaamse masterniveau indeelt als niveau 7 (VKS 7) met de daaraan verbonden karakteristieken.

De Raad wijst erop dat artikel II.58, §6 Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een Vlaamse masteropleiding afgesloten wordt met een masterproef, wat impliceert dat het niveau van de Vlaamse graad van master een 'masterproef' vereist en dat dit element bij de beoordeling van de aanvraag betrokken kan worden. Het behoort tot de autonomie van de onderwijsinstellingen om dit per opleiding verder te gaan

concretiseren voor zover de uitwerking tegemoet komt aan de vereiste kwalificaties uit VKS 7. De Raad stelt vast dat aan het masterniveau het vereiste van een zelfstandig, gestandaardiseerd onderzoek gekoppeld is.

Gelet op de decretaal verankerde equivalentie tussen artikel 6 decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur en artikel II.141 Codex Hoger Onderwijs in art. 9, § 2 van voormeld decreet van 30 april 2009, volgt uit de noodzakelijke samenlezing van beide niveaudecriptoren naar het oordeel van de Raad dat er, gelet op de expliciete vermeldingen voor kunsten in art. II.141, 4°, a-d Codex Hoger Onderwijs, toch nuanceverschillen kunnen zijn voor de niveaudecriptoren van de master voor wat de kunsten betreft. Deze verschillen kunnen doorwerken in de concrete invulling van de te beheersen competenties. Het is aan de verwerende partij om daarover klaarheid te scheppen in de motivering bij een negatieve beslissing.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing (afwijzing van niveaugelijkwaardigheid) specifiek verantwoord wordt door het ontbreken van een masterthesis. De Raad wijst erop dat daarmee in eerste instantie enkel naar een instrument verwezen wordt om tot het al dan niet verworven karakter van bepaalde niveaucompetenties te concluderen. De Raad stelt evenwel vast dat in de beslissing ook wordt nagegaan of andere elementen in het dossier (nl. scriptie en reflectieteksten) dit formele gebrek zouden kunnen compenseren. In de beslissing wordt aangegeven dat het niveau van deze werkstukken niet het niveau van een master behaalt daar de gebruikte concepten, analysekaders en conclusies zeer beperkt zijn, en de literatuur eenzijdig en beperkt is. Het is de Raad evenwel, gelet op de equivalentie tussen de twee juridische bronnen van niveaudecriptoren voor de master niet duidelijk in hoeverre de bestreden beslissing van de verwerende partij rekening heeft gehouden met mogelijke nuanceverschillen voor de kunsten. Immers, de beknopte descriptoren uit artikel 6 decreet van 30 april 2009 betreffende de kwalificatiestructuur kunnen mogelijkwijs voor de kunsten, of een domein ervan, anders of breder geïnterpreteerd worden in het licht van artikel II.141, 4° Codex Hoger Onderwijs. De Raad is bovendien van oordeel dat de gegeven motivering uiterst summier is, wat op zichzelf niet noodzakelijk tot een vernietiging hoeft te leiden, maar in casu wel daar uit de zeer summiere en te algemene motivering niet blijkt of en hoe bij de beoordeling van het niveau van de buitenlandse opleiding rekening is gehouden met de equivalentie van de Vlaamse master-niveaudecriptoren, toegepast op de kunsten zoals geformuleerd in artikel II.141, 4° Codex Hoger Onderwijs. De gegeven motivering laat de verzoekende partij immers niet toe precies te weten wat aan de voorgelegde kunstenopleiding tekortschiet om een gelijkgeschakeling met het Vlaamse masterniveau te bekomen, desgevallend in het bijzonder voor de kunsten. De verwerende partij dient meer gedetailleerd en specifiek te rechtvaardigen waarom zij meent dat er in dit geval geen niveaugelijkwaardigheid kan toegekend worden.”

In het beschikkende gedeelte van Besluit nr. 2014/053 heeft de Raad de verwerende partij opgedragen een nieuwe beslissing te nemen tegen uiterlijk 20 juli 2014.

3.6. In opvolging van besluit nr. 2014/053 heeft de verwerende partij nog geen nieuwe beslissing genomen.

3.7. Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 29 juli 2014 tegen het uitblijven van een nieuwe beslissing.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

4. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij een beroep instelt tegen de niet-uitvoering van het besluit van de Raad nr. 2014/053, waarin een termijn tot uiterlijk 20 juli 2014 werd gegeven om een nieuwe beslissing te nemen. De Raad stelt vast dat er thans geen nieuwe beslissing voorhanden is en dat de vorige beslissing vernietigd werd en dus niet langer in het

rechtsverkeer is. Wanneer na een door de Raad uitgesproken vernietiging de verwerende partij geen beslissing neemt binnen de door de Raad bepaalde termijn, is het uitblijven van een beslissing binnen die termijn geen studievoortgangsbepaling. De Raad ziet dan ook geen voorwerp in het huidige beroep waarover hij zich zou kunnen buigen. De Raad is niet bevoegd om kennis te nemen van dit beroep. De Raad begrijpt de frustratie van verzoekende partij, maar wijst erop dat de verzoekende partij andere rechtsmiddelen bij de gewone rechtscollages kan aanwenden indien zij meent dat haar subjectieve rechten in het gedrang gebracht worden.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 14 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 21 augustus 2014

Rolnr. 2014/110 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van de heer werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie, genomen in het raam van het intern beroep, waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding bachelor in architectuur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel (9/20).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 3 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de gegeven opdracht uitdrukkelijk vermeldde dat verdediging tijdens de laatste jury niet mogelijk was en dat dit in overeenstemming is met de informatie over het opleidingsonderdeel in de studiegids. De interne beroepsbeslissing stelt verder dat het niet is aangetoond dat verzoeker beoordeeld werd op zijn persoon en niet op zijn werk. De interne beroepscommissie verwijst naar de motieven bij de beoordeling van het laatste werk waarbij wordt aangegeven dat het gebouw op een foutieve locatie werd ingeplant waardoor het aspect 'stedelijk wonen' uit de opdracht niet werd gerespecteerd. De interne beroepscommissie motiveert ten slotte dat het behalen van voldoende voor voorgaande opdrachten niet uitsluit dat bij latere opdrachten een onvoldoende wordt gescoord, gelet op de toegenomen moeilijkheidsgraad.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 11 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 juli 2014.

Het beroep van 15 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

a. Eerste middel

Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de rechten van verdediging.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat er een manifest gebrek is aan tegenspraak, daar de voorzitter van de examencommissie en een betrokken docent werden gehoord door de interne beroepscommissie in afwezigheid van verzoeker en zijn raadsman, zodat deze laatsten niet weten welke informatie deze personen aan de interne beroepscommissie hebben meegedeeld. Verzoeker argumenteert dat de voorzitter van de interne beroepscommissie tijdens de hoorzitting van 10 juli 2014 verwees naar toelichtingen ontvangen van de betrokken docent, maar dat deze toelichtingen noch aan verzoeker noch aan zijn raadsman werden overgemaakt, zodat ernstige tegenspraak niet mogelijk was.

Verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat de interne regels inzake het behandelen van interne beroepen zijn opgenomen in het onderwijs- en examenreglement (OER), en dat daarin niet is voorzien in een tegensprekelijk debat. Zij stelt voorts dat er geen decretales regels zijn die de werking van het interne beroepsorgaan bepalen. Zij wijst erop dat de interne beroepscommissie geen administratief rechtscollege is.

Beoordeling

Aangezien het geschil te dezen geen tuchtzaak betreft, zijn niet de rechten van verdediging in het geding, maar wel het recht om gehoord te worden.

Het is vaste rechtspraak van de Raad dat het recht om te worden gehoord als beginsel van behoorlijk bestuur niet inhoudt dat de betrokkene recht heeft op een fysieke hoorzitting met het bevoegde orgaan of een tegensprekelijk debat met de docent of andere betrokkenen. De hoorplicht verleent de student bijgevolg enkel het recht om zijn standpunt naar voor te brengen, tenzij de interne rechtsregels van de instelling aan de student een ruimere invulling

van dit hoorrecht waarborgen. De Raad ziet geen reden om hierover thans anders te oordelen.

Verzoeker voert geen rechtsregel aan waaruit blijkt dat het hoorrecht binnen het intern beroep van verwerende partij ruimer is gewaarborgd dan hiervoor is omschreven.

Verwerende partij harerzijds stelt weliswaar dat het OER niet in een tegensprekelijke hoorzitting voorziet, doch blijft in gebreke het OER bij het administratief dossier te voegen. Uit opzoekingen die de Raad zelf heeft verricht, meent de Raad te hebben kunnen vaststellen het OER 2013-2014 de interne beroepscommissie inderdaad geen enkele verplichting oplegt om de vakdocent te horen in aanwezigheid van de verzoekende partij.

Het middel is ongegrond.

b. Tweede middel

Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de onregelmatigheid van de interne beroepsbeslissing.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt dat de interne beroepsbeslissing volstrekt nietig is, daar zij enkel werd ondertekend door de voorzitter van de interne beroepscommissie en niet door de andere stemgerechtigde leden, die volgens de beslissing aanwezig waren.

Verwerende partij stelt dat de ondertekening van de beslissing door de voorzitter de authenticiteit van de medebeslissing door de andere leden, wier namen ook uitdrukkelijk zijn vermeld op de beslissing, waarborgt. Zij stelt dat de regels voor administratieve rechtscolleges niet van toepassing zijn op het intern beroep.

Beoordeling

De medeondertekening van de beslissing op intern beroep door alle aanwezige en beraadslagende leden van de interne beroepsinstantie, is door geen enkele bepaling op straffe van nietigheid als vormvereiste voorgeschreven. Noch volgt dit voor wat organen van actief bestuur betreft uit enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verwerende partij kan worden bijgetreden dat de vermelding van de aanwezigheden op de beroepsbeslissing en de ondertekening van die beslissing door de voorzitter, voldoende de waarachtigheid van de aanwezigheden waarborgt.

Zo verzoeker meent dat niet zozeer een vormvereiste is geschonden, dan wel dat de bestreden beslissing een onwaarachtige weergave van de aanwezigheden zou bevatten, dan dient verzoeker zich met een procedure inzake valsheid tegen dit stuk te voorzien. Nu dit laatste niet het geval is, dient het middel te worden verworpen.

Het middel is ongegrond.

c. Derde middel

Verzoeker beroept zich in een derde middel op een schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het gelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker voert aan dat het aspect 'stedelijk wonen' en de gekoppelde inplanting op een foutieve locatie het gevolg is van zijn concipiëren van de opdracht, zijnde een volledig losstaande constructie. Hij stelt dat de docent tijdens het uitvoeren van de opdracht heeft aangegeven dat mocht worden afgeweken van het principe dat tegen de bestaande muur mocht worden gebouwd.

Verzoeker stelt verder dat verschillende medestudenten ook niet tegen de muur hebben gebouwd. Hij werpt op dat hij aldus wordt gediscrimineerd ten aanzien van medestudenten, in het raam waarvan verzoeker *in concreto* verwijst naar een andere studente, wier verklaring ook wordt bijgevoegd, die geen enkele negatieve impact heeft ondervonden op haar score hoewel in haar ontwerp ook niet tegen de muur werd gebouwd. Verzoeker merkt op dat de maquette van deze studente werd bewaard, wat erop wijst dat het één van de beste werken betrof.

Het standpunt van verwerende partij in de antwoordnota is enigszins ambigu. Enerzijds stelt verwerende partij dat verzoeker geen bewijs voorbrengt van de toestemming tot afwijken die hij naar eigen zeggen van de docent zou hebben gekregen. Anderzijds stelt verwerende partij dat zij niet uitsluit dat verzoeker deze toestemming wel degelijk heeft gekregen, maar dat de student die afwijkt van de algemene opdracht-aspecten een "sterk gemotiveerde context" moet geven, wat te dezen niet het geval zou zijn.

Verwerende partij voert aan dat verzoeker geen context gaf voor zijn afwijkend ontwerp en bovendien bleek de schaal van zijn ontwerp niet goed. Zij stelt dat het gebouw veel te groot was en niet paste in de stedelijke omgeving. Verwerende partij werpt op dat een vergelijking met een medestudente niet opgaat, daar elk ontwerp anders is en op basis van inhoudelijke en contextgerelateerde analyse wordt beoordeeld, wat bij verzoeker ontbrak. Verwerende partij merkt ten slotte op dat verzoeker de kans had om bij de evaluatie van zijn loge-opdracht aanwezig te zijn zodat hij de motivering voor zijn score gekend kon hebben, en dat verzoeker ook na de bekendmaking van de resultaten niet aanwezig was op het feedbackmoment.

Beoordeling

De Raad brengt *ambtshalve* in herinnering dat een verzoekende partij in een beroep voor een administratief rechtcollege in beginsel geen nieuwe middelen kan opwerpen die voorheen niet in het georganiseerd administratief beroep – te dezen de interne beroepsprocedure – werden opgeworpen. Deze regel lijdt – behoudens afwijkende rechtsregel – enkel uitzondering voor de middelen die rechtstreeks tegen de beslissing op intern beroep zijn gericht, die steunen op elementen waarvan slechts na mededeling van het administratief dossier of de bestreden beslissing kennis kon worden genomen, of die de openbare orde raken.

In rekening nemend dat het derde middel niet raakt aan de openbare orde, ziet de Raad *prima facie* weinig indicaties dat verzoeker dit middel in de interne beroepsprocedure heeft aangevoerd. Ter zake moet de Raad vaststellen dat verzoeker alvast in het verzoekschrift tot intern beroep geen middel heeft opgeworpen dat – expliciet of impliciet – betrekking heeft op het thans aangevoerde argument dat de studenten, niettegenstaande de instructie van de opdrachtomschrijving inhoudend dat de nieuwe woning tegen de wachtgevel van een bestaande constructie moet worden ingeplant, van de docent toelating zouden hebben gekregen om van die richtlijn af te wijken. In die stand van het dossier is dat mogelijk toe te schrijven aan het feit dat verzoeker de precieze motivering voor het examencijfer nog niet kende.

Niettemin kan de Raad aannemen dat de vermeldingen in het verzoekschrift op intern beroep die luiden "*Verzoeker wenst dat de betrokken juryleden gehoord worden en hun beslissing objectief motiveren*" en "*Verzoeker maakt voorbehoud omtrent het gegeven dat, gelet op de korte beroepstermijn van 5 dagen, hij niet is kunnen overgaan tot opvraging van de formele motivatie van de jury teneinde zijn grieven meer uitgebreid te kunnen funderen*" voor de beroepsinstantie voldoende duidelijk moesten zijn opdat zij zou kunnen weten dat verzoeker zich op de motiveringsplicht beriep, en een woordelijke motivering van de gegeven quoterings verlangde.

De Raad bedenkt daarbij dat verzoeker zich wel op glad ijs begeeft door in het intern beroep te stellen dat hij binnen de beroepstermijn niet in staat was om de motivering van de jury op te vragen: de Raad herinnert eraan dat van de rechtsonderhorige enige waakzaamheid en diligentie mag worden verwacht, en dat een verblijf in het buitenland geen overmacht uitmaakt wat de decretale termijnen betreft. Deze vaststelling, samen gelezen met de libellering van het verzoekschrift op intern beroep, sluit verzoeker evenwel niet uit van het

beginsel dat in geval van een georganiseerd intern beroep – zoals het voorgeschreven intern beroep er een is – het aanvullen van middelen en argumenten door de verzoekende partij mogelijk is zolang de debatten niet zijn gesloten (zie o.a. RvStvb 11 augustus 2011, nr. 2011/81 en RvStvb 6 april 2011, nr. 211/026).

In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen: *"Dit argument wordt tegengesproken door de motieven aangehaald bij de beoordeling van de laatste opdracht waarbij wordt aangegeven dat het gebouw op een verkeerde locatie werd ingeplant (...)".* Het motief dat niet conform de opdracht – met gebruik van de wachtgevel van een bestaande constructie – werd ontworpen, lijkt hier voor het eerst op te duiken als motivering van het examencijfer. De Raad ziet alleszins in het administratief dossier geen enkel stuk dat deze motieven bevat, en evenmin blijkt dat zij ooit aan verzoeker zijn meegedeeld, anders dan in de bestreden beslissing. Daaruit volgt dat het een motief betreft dat pas in de bestreden beslissing zelf tot uitdrukking is gebracht, zodat verzoeker zich daartegen op ontvankelijke wijze kan voorzien in de huidige procedure voor de Raad.

Verwerende partij voert overigens de onontvankelijkheid van het middel niet aan.

Ten gronde komt de Raad tot de volgende beoordeling.

Er zij aan herinnerd dat de Raad zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling kan stellen. De Raad gaat enkel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De Raad wijst er vooreerst op dat een voldoende voor andere opdrachten binnen het opleidingsonderdeel niet impliceert dat verzoeker ook een voldoende moet krijgen voor de betwiste logeopdracht binnen het opleidingsonderdeel, daar het gaat om een syntheseopdracht in een kortere tijdspanne binnen een specifieke context zoals in de opdrachtomschrijving, die op grond van de aangegeven evaluatiecriteria beoordeeld zal worden.

De Raad stelt vast dat de opdrachtomschrijving duidelijk aangeeft dat de nieuwe woning tegen de wachtgevel van een bestaande constructie ingeplant moet worden. In die zin is het *an sich* niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat verzoeker een onvoldoende scoort op de opdracht (en door verrekening op het opleidingsonderdeel).

Verzoeker voert evenwel aan dat de docent toelating heeft gegeven om van die richtlijn af te wijken, dat hij dit ook heeft gedaan, evenals een medestudente die daarvoor niet negatief werd geëvalueerd en zulks ook bevestigt in een verklaring.

De Raad stelt vast dat de repliek van verwerende partij – zoals reeds gezegd – op zijn minst ambigu is. Eerst voert verwerende partij aan dat verzoeker niet bewijst dat hem toelating tot afwijking van de richtlijnen is gegeven, tweedens stelt zij dat niet wordt uitgesloten dat verzoekende partij die toestemming wél heeft verkregen en in derde instantie argumenteert verwerende partij dat de student 'altijd' de mogelijkheid heeft om af te wijken, mits hij daarvoor een "sterk gemotiveerde context" kan geven – waarin verzoeker dan zou hebben gefaald. Aldus gelezen, kan dit tegenstrijdige verweer niet overtuigen.

In deze omstandigheden en op basis van de beschikbare stukken is de Raad van oordeel dat moet worden aangenomen dat verzoeker wel degelijk, hetzij individueel, hetzij samen met andere studenten, toestemming heeft gekregen om af te wijken van de richtlijn met betrekking tot de wachtgevel. Uit niets blijkt dat deze toestemming afhankelijk is gemaakt van het aanvoeren van een "sterk gemotiveerde context".

Bijgevolg kan de motivering (het criterium van de locatie en inplanting) die de interne beroepscommissie aanhaalt als grond voor de score op de logeopdracht, *an sich* niet verantwoord worden dat de verzoekende partij een onvoldoende werd toegekend, daar dit blijkbaar niet werd toegepast bij andere studenten die de setting van de opdracht niet volledig gevolgd hebben (losstaande constructie).

De Raad kan aannemen dat er mogelijk andere argumenten zijn die een onvoldoende op de opdracht kunnen rechtvaardigen, zoals verwerende partij aangeeft in haar nota van antwoord. Ter zake wijst de Raad er evenwel op dat dit niet alleen niet blijkt uit enig stuk dat thans aan de Raad wordt voorgelegd, maar bovendien dat de beginselen van de formele motiveringsplicht ertoe leiden dat die motieven moeten blijken uit de individuele rechtshandeling, en niet in de antwoordnota kunnen worden toegevoegd.

Het middel is gegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep vanontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/115 - 21 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De antwoordnota wordt wegens laattijdigheid uit de debatten geweerd.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de beslissing van de klassenraad waarbij de haar een oriënteringsattest C werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het schooljaar 2013-2014 ingeschreven in het tweede jaar van de tweede graad van het secundair onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing van de klassenraad waarbij een oriënteringsattest C werd toegekend.

3.2. Verzoekster stelde op datum van 3 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 11 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelt dat de procedure uit het schoolreglement niet werd gevolgd.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Verzoekster is als leerling ingeschreven in het tweede jaar van de tweede graad van het secundair onderwijs.

Overeenkomst artikel II.285 van de Codex Hoger onderwijs is de Raad als administratief rechtcollege bevoegd om uitspraak te doen over de beroepen die worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van het in die Codex bedoeld intern beroep.

Hoewel artikel I.3, 59° van de Codex Hoger Onderwijs de *student* omschrijft als “de persoon ingeschreven in een instelling”, en artikel I.3, 69° een *studievoortgangsbepaling* onder meer definieert als “een examenbeslissing, zijnde elke beslissing die, al dan niet op grond van een deliberatie, een eindoordeel inhoudt over het voldoen voor een opleidingsonderdeel, meer opleidingsonderdelen van een opleiding, of een opleiding als geheel” – en deze bepalingen dus schijnbaar betrekking zouden kunnen hebben op een leerling in het secundair onderwijs – blijft het zo dat de Codex, waaruit de Raad zijn bevoegdheden put, krachtens artikel I.2, §1 uitsluitend van toepassing is op de universiteiten en hogescholen.

Een uitbreiding van 's Raads bevoegdheden tot het secundair onderwijs werd initieel weliswaar niet uitgesloten (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 20-21 en 182-183*), maar werd door de decreetgever tot op heden niet gerealiseerd (zie meest recent *Par. St. VI. Parl. 2013-2014, nr. 2421/1, 26*).

De Raad moet zijn bevoegdheid desnoods ambtshalve onderzoeken. De verwerende partij werpt de onontvankelijkheid van het beroep op.

De bovenstaande vaststellingen leiden ertoe dat de Raad niet bevoegd is om van het beroep van verzoekende partij kennis te nemen

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/116 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing waarbij hij bij examentuchtbeslissing een 0/20 werd toegekend voor en het resultaat voor werd herleid naar 0/20, en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 waarbij verzoeker voor het opleidingsonderdeel een 0/20 werd toegekend en waarbij het resultaat voor van 13/20 werd herleid naar 0/20.

3.2. Verzoeker stelde op datum van 3 juli 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing overweegt dat het tot de bevoegdheid van de examencommissie behoort om het bestaan van de fraude vast te stellen en de passende sanctie op te leggen. De beroepsbeslissing stelt dat de examencommissie correct tot de sanctie is gekomen en in haar beslissing rekening heeft gehouden met het feit dat een 0/20 voor het opleidingsonderdeel

niet doelmatig zou zijn daar de verzoekende partij sowieso niet geslaagd was voor het opleidingsonderdeel waarbij de fraude werd vastgesteld, zodat ook het cijfer voor het opleidingsonderdeel (13/20) werd herleid naar 0/20.

De interne beroepsbeslissing stelde verder de examencommissie oordeelde dat verzoeker de intentie had om te frauderen daar hij niet goed was voorbereid en enkel zijn kans kwam wagen met behulp van verboden pagina's over een belangrijk onderdeel van de leerstof.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 10 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Op basis van de stukken (e-mailverkeer met de beroepsinstantie) blijkt dat de verzoeker op 11 juli 2014 kennis heeft gekregen van deze beslissing. Dit gebeurde conform artikel OER 2013-2014. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 juli 2014 om te eindigen op 16 juli 2014.

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep niet. De Raad stelt *ambtshalve* vast dat het beroep van verzoeker, daterend van 17 juli 2014, niet tijdig binnen vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Ter zitting toont verzoeker het verzendbewijs van de post waarmee hij zijn verzoekschrift bij de Raad heeft ingediend. Dit verzendbewijs is afgestempeld op 17 juli 2014, wat de laattijdigheid van het bij de Raad ingestelde beroep bevestigt.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examentuchtbeslissing van 2 juli 2014 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

Rolnr. 2014/116 – 21 augustus 2014

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/119 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar een quotering van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef ' en tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Master in grafisch ontwerp.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 23 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel "Masterproef".

3.2. Verzoekster stelde op datum van 26 juni 2014 een intern beroep in bij de gemandateerde van de coördinator regelgeving en klachtenbehandeling van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 9 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de verzoekster zelf van onderwerp is veranderd nadat zij negatieve feedback had gekregen op de uitwerking van haar vorige onderwerp en zonder dat dit door de onderwijsinstelling werd opgelegd. In de beroepsbeslissing wordt verder gesteld dat het feit dat de beelden gebruikt werden voor een tentoonstelling, waarvoor de selectie niet door medewerkers van de onderwijsinstelling gebeurt en op basis van andere criteria dan die voor de masterproef, niet aantoont dat het werk van verzoekende partij voldeed aan de eisen van de masterproef. De beslissing op intern beroep luidt verder dat wel degelijk als een extern jurylid kan worden beschouwd, daar hij niet in de masteropleiding les geeft. De beslissing gaf ook nog aan dat het feit dat hij de student reeds kende uit de bacheloropleiding niet impliceert dat hij bevooroordeeld is. De buitengewone

examencommissie motiveert ter zake verder dat de samenstelling van de jury twee weken vooraf was meegedeeld en de verzoekende partij vooraf geen bezwaar heeft gemaakt. De beroepsbeslissing stelt ook dat een goede score voor de stage niet aantoonde dat verzoekster de competenties in verband met de masterproef bezit daar het om andere competenties gaat.

In de beroepsbeslissing wordt nog aangegeven dat verzoekster voldoende begeleiding heeft gekregen en dat zij ook signalen heeft gekregen dat de masterproef nog niet voldoende was. De buitengewone examencommissie oordeelt dat verschillende soorten feedback komende van verschillende coaches, een gegeven is waarmee een student in de masteropleiding moet kunnen omgaan, en dat ook eigen is aan het werkveld. Zij wijst er ook op dat mogelijke meningsverschillen worden ondervangen doordat het resultaat niet wordt beoordeeld door één beoordelaar, maar door een jury van interne en externe leden. Zij verwijst naar één van de competenties van de masterproef "in een onzekere context een oordeel vormen". In de beslissing wordt vastgesteld dat verzoekende partij, los van de kwaliteit van de beelden, de onderzoeksvraag niet beantwoordde en o.a. daardoor een onvoldoende scoorde. De buitengewone examencommissie oordeelde ten slotte dat de kwaliteit van een masterproef in niet enkel berust op de kwaliteit van de beelden, maar ook op de presentatie en de beantwoording van de onderzoeksvraag door de beelden.

De interne beroepsbeslissing werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014, gericht tegen de beslissing op intern beroep van 9 juli 2014. Verzoekster heeft op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014.

Het beroep van 17 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

a. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden afgeleid dat verzoekster een eerste middel steunt op een gebrek aan begeleiding en feedback, en dus op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vooreerst dat zij niet vrijwillig van onderwerp is veranderd, doch dat dit gebeurde na negatieve feedback door de coach. Verder verduidelijkt verzoekster dat zij niet zozeer een gebrek aan begeleiding als dusdanig verwijt, dan wel dat de verstrekte begeleiding haar onvoldoende voorbereidde op de jury. Zij brengt onder de aandacht dat de coach bijna steeds positieve commentaar feedback gaf op de beelden, dat negatieve commentaar van de ene coach door de andere coach(en) werd tegengesproken en dat de coach de tekst met enkele aanpassingen heeft goedgekeurd.

In haar antwoordnota stelt verwerende partij dat de masterproef voornamelijk steunt op zelfstudie, waarbij de studiegids wijst op de grote zelfstandigheid waarmee dit moet worden uitgevoerd. Verder stelt verwerende partij dat verzoekster op zeer regelmatige basis feedback kreeg van zowel de vaste coach als van de verschillende vrije coaches, en dat verzoekster meermaals van onderzoeksvraag veranderde, telkens nadat de verschillende coaches een aantal vragen, kritieken en bemerkingen hadden geuit. Verzoekster zou dan uiteindelijk in maart een definitieve keuze hebben gemaakt, waarvoor de onderzoeksvraag nog moest worden ingevuld. Omdat het werk op het derde plenum problematisch overkomt, nodigen de coaches verzoekster uit voor een extra feedbackmoment op 5 mei 2014 waarop alle coaches aanwezig zijn.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat de evaluatie van artistieke prestaties omwille van hun aard moeilijker objectiveerbaar is en dat naast de sterkte en kwaliteit van de foto's moet worden vastgesteld dat belangrijke leerdoelen niet werden bereikt, met name het verantwoorden van keuzes, kritische reflectie, het innemen van een contextuele positie en een kritische houding en het presenteren van het werk.

Beoordeling

De Raad brengt in herinnering dat het hem krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toevalt om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan er enkel op toezien dat de bestreden beslissing op regelmatige wijze tot stand is gekomen en niet kennelijk onredelijk is. Wat betreft de beweerde gebrekkige begeleiding of feedback in de loop van het academiejaar, herinnert de Raad aan zijn vaste rechtspraak dat een daarop gesteund middel, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, er niet toe leidt dat een negatieve evaluatie moet worden gewijzigd in een voor de verzoekende partij meer gunstige beoordeling.

Wat het onderwerp betreft, is de Raad van oordeel dat verzoekster in eerste instantie zelf een keuze kon maken, en dat zij niet aantoonde dat de wijzigingen aan het onderwerp die blijkbaar in de loop van het academiejaar zijn doorgevoerd, door verwerende partij werden opgelegd. Zoals hieronder ook nog aan bod komt, is het omgaan met kritiek en opmerkingen, ook al heeft die kritiek verschillende strekkingen en komt hij van verschillende personen, een gegeven waarmee een (master)student verwacht mag worden te kunnen omgaan. De Raad ziet in het dossier geen elementen die erop duiden dat verzoekster gedwongen werd om van onderwerp te veranderen, noch expliciet noch impliciet doordat het handhaven van het initiële onderwerp de kansen op het behalen van een credit zou uitsluiten.

Uit de studiegids en de aanvullende informatie omtrent het opleidingsonderdeel Masterproef kan de Raad vaststellen dat in belangrijke mate de nadruk wordt gelegd op het zelfstandig werk door de student. Zo wordt bij 'leerinhoud' gesteld: "*Werk dat getuigt van persoonlijkheid, met grote zelfstandigheid uitgevoerd*". Verder wordt verwezen naar een "persoonlijke visie" en een "eigen interpretatie/oplossing". Inzake begeleiding wordt voorzien in individuele coaching, groepsbesprekingen en de plenums. Wat dit laatste betreft, wordt verduidelijkt dat zij momentopnames zijn waarbij de student een stand van zaken voorstelt van zijn onderzoeksproces en de resultaten ervan, en dat bij twijfel de studenten na elk plenum persoonlijk worden uitgenodigd voor een gesprek met het coachend docententeam.

Daarnaast gaat volgens de studiegids het initiatief om docenten en externe partners te contacteren om zijn onderzoek te bespreken en mee op te volgen, steeds uit van de student.

Op grond van verzoeksters uiteenzetting in het verzoekschrift op intern beroep, moet worden vastgesteld dat er zeer regelmatig contacten zijn geweest tussen verzoekster en de docenten. Verzoekster ziet het gebrek in begeleiding ook enkel inhoudelijk, met name dat de begeleiding haar niet heeft voorbereid op de jurybeoordeling.

Zeker in een opleiding met een sterke artistieke inslag, is de Raad van oordeel dat een afdoende begeleiding en feedback in de loop van het academiejaar niet *ipso facto* veronderstelt dat de individueel gegeven feedback van alle aan de opleiding verbonden docenten, steeds volledig eensluidend moet zijn. In dat opzicht motiveert de bestreden

beslissing niet ten onrechte dat het feit dat verschillende soorten feedback werd ontvangen van verschillende coaches, een gegeven is waarmee een student mag verwacht worden te kunnen omgaan, te meer daar een van de competenties van de masterproef er precies in bestaat dat de student zich ook in een onzekere context een oordeel kan vormen.

Verzoekster duidt erop dat zij, uitgenomen wat de foto's zelf betreft, van verschillende coaches verschillende commentaar kreeg, waarvoor zij uiteindelijk op de foto's ging focussen. Naar oordeel van de Raad toont verzoekster met die kritiek niet aan dat zij zich in de uitzonderlijke omstandigheden bevond die de Raad ertoe kunnen brengen een middel gesteund op een gebrekkige begeleiding gegrond te bevinden, met name dat het gebrek aan informatie, begeleiding of feedback zo apert was dat de student redelijkerwijze niet kon weten wat precies van hem of haar werd verwacht (RvStvb 31 juli 2007, nr. 2007/015) of, *in casu*, onmogelijk kon voldoen aan de competenties van het opleidingsonderdeel. Integendeel is aan verzoekster, onder meer in plenum 3, duidelijk gemaakt dat de masterproef nog niet op punt stond.

Het eerste middel is ongegrond.

5.2. Tweede middel

Verzoekster steunt een tweede middel op een gebrek aan objectieve beoordeling.

Standpunt van de partijen

Verzoekster werpt op dat bij aanvang van het academiejaar geen informatie werd gegeven over hoe beroep kon worden aangetekend tegen leden van de jury (lees: de samenstelling van de jury), en dat dit verzoekster heeft verhinderd om bezwaar te maken tegen de aanwezigheid van een gewezen docent als extern jurylid. Daarnaast voert verzoekster aan dat een jurybeoordeling 'eerlijker' zou verlopen wanneer elk jurylid apart zou langskomen bij de student en daarna anoniem punten zou geven, zodat de juryleden elkaar niet zouden kunnen beïnvloeden. Ten slotte werpt verzoekster op dat de interne coaches niet de verdediging van verzoeksters werk hebben opgenomen tijdens de jurybeoordeling, terwijl dit bij andere studenten wel het geval zou zijn geweest.

Verwerende partij repliceert dat aan examinatoren en juryleden een vermoeden van objectiviteit en deskundigheid kleeft, en dat verzoekster niet aantoonde waarom de hier betrokken docent niet objectief zou hebben geoordeeld of kunnen oordelen. Verder argumenteert verwerende partij dat als 'extern' kan worden beschouwd, alle personen die geen les geven aan de student op dat ogenblik.

Daarnaast werpt verwerende partij op dat het onderwijs- en examenreglement weliswaar geen geformaliseerde wrakingsprocedure bevat, maar dat dit een nieuw middel is dat thans niet op ontvankelijke wijze kan worden opgeworpen, en dat bovendien verzoekster twee weken voorafgaand aan de presentatie kennis had van de precieze samenstelling van de jury en dus in de mogelijkheid was de ombuds daaromtrent aan te spreken. Ten slotte doet verwerende partij geldend dat ook de kritiek op de collegiale werking van de jury nieuw is, en dus onontvankelijk, waarbij verzoekster zichzelf ook zou tegenspreken.

Wat de samenstelling van de jury betreft, wijst de Raad er vooreerst op dat het tot de bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling behoort hoe een jury wordt samengesteld, uiteraard binnen de grenzen van het recht. Gelet op de libellering in de studiegids, ziet de Raad te dezen geen onregelmatigheid in de samenstelling van de jury. Immers, uit de studiegids blijkt dat enkel de lesgevers die betrokken zijn bij de begeleiding van de masterproef als 'interne juryleden' worden beschouwd. Ook in de aanvullende informatie betreffende het opleidingsonderdeel (stuk 5 administratief dossier) is uitdrukkelijk bepaald dat enkel de begeleidende docenten als 'interne juryleden' worden aangemerkt. Een dergelijke werkwijze strijdt naar oordeel van de Raad noch met het positief recht noch met enig beginsel van behoorlijk bestuur. Daarnaast toont verzoekster niet aan waarom er voor de Raad redenen zouden moeten zijn om het door verwerende partij terecht aangehaalde vermoeden van objectiviteit aan het wankelen te brengen.

Dat verwerende partij niet beschikt over een formele wrakingsprocedure is een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden ingeroepen in de huidige stand van de procedure. Bovendien bedenkt de Raad dat verzoekster ook geen positiefrechtelijke bepaling of beginsel van behoorlijk bestuur aanduidt waaruit de plicht zou volgen voor de instelling om wel in een dergelijke formele procedure te voorzien. Daarbij mede in rekening genomen dat verzoekende partij niet betwist dat zij conform de bepalingen van de studiegids is geïnformeerd over de samenstelling van de jury, en dat verzoekende partij naar aanleiding daarvan geen actie ondernomen, ook niet via de ombuds – wat overeenkomstig artikel van het onderwijs- en examenreglement wel tot de mogelijkheden behoorde – is de Raad van oordeel dat dit middel niet kan worden aangenomen.

Met betrekking tot de praktische organisatie van de werkzaamheden van de jury, ziet de Raad geen tegenstrijdigheid in verzoeksters argumentatie waar zij enerzijds individuele (en dus mogelijk tegenstrijdige) begeleiding in de loop van het academiejaar bekritiseert, en anderzijds een gezamenlijke (en dus mogelijk onderling beïnvloedbare) jurybeoordeling.

Dit gezegd zijnde, stelt verwerende partij met recht dat deze grief niet in de interne procedure werd opgeworpen en dus onontvankelijk is. Bovendien is de persoonlijke voorkeur van verzoekster omtrent de werking van een jury geen reden om een andere organisatievorm als onwettig of onredelijk te beschouwen.

Dat de interne juryleden niet zouden zijn tussengekomen om het werk van verzoekster te verdedigen tijdens de jurybeoordeling, is ten slotte evenmin een overtuigend middel. Verzoekster toont niet aan dat de interne coaches zich afzijdig zouden moeten houden en de Raad leest zulks ook niet in de studiegids. Overigens ziet de Raad ook niet in waarom bepaalde leden van de jury zich niet zouden mogen uitspreken en andere wel. Dat de interne juryleden bij andere studenten een andere houding zouden hebben aangenomen – wat door verzoekster evenmin concreet wordt aangetoond – leidt niet tot de onregelmatigheid van de jurybeoordeling ten aanzien van verzoekster.

Het tweede middel is niet gegrond.

5.3. Derde middel

Standpunt van partijen

In wat als een derde middel kan worden beschouwd, voert verzoekster kritiek aan tegen de discrepantie die zij ziet tussen enerzijds de appreciatie van een bedrijf in de sector waarin zij op basis van haar diploma kan worden tewerkgesteld en anderzijds de beoordeling van haar prestaties in de opleiding. In het intern beroep verwoordde verzoekster deze kritiek aldus dat de beoordeling van haar stage bij het reclamebureau meer zou mogen doorwegen in de eindbeoordeling.

Hierbij kan tevens worden betrokken, de opmerking van verzoekster dat de beelden van haar masterproef werden gevraagd voor een tentoonstelling.

Verwerende partij antwoordt hierop dat de evaluatie van de stage binnen een ander opleidingsonderdeel valt dan de masterproef, en dat wat de tentoonstelling betreft de bestreden beslissing duidelijk heeft gemotiveerd dat die selectie gebeurt op basis van andere criteria dan de beoordeling van de masterproef.

Beoordeling

Wat de beoordeling door het reclamebureau betreft, motiveert de bestreden beslissing het volgende: "Een goede score op stage toont niet aan dat de student beschikt over de competenties die gemeten worden door de masterproef, aangezien in stage andere competenties worden gemeten." Verzoekende partij spreekt niet tegen dat de beoordeling door het reclamebureau kadert in een ander opleidingsonderdeel, wat de Raad ertoe brengt te verwijzen naar het principiële standpunt dat resultaten in voorgaande academiejaren of voor andere opleidingsonderdelen geen recht, noch een vermoeden opleveren dat de student ook voor een daarvan losstaand opleidingsonderdeel goed zou moeten scoren. Bij gebreke aan

nadere toelichting door verzoekster, volstaat deze vaststelling om het middelonderdeel af te wijzen.

Aangaande de selectie van verzoeksters beeldmateriaal voor een tentoonstelling, heeft de bestreden beslissing het volgende geantwoord: *"Het feit dat de beelden gebruikt werden voor een tentoonstelling, waarvoor de selectie niet door medewerkers van de hogeschool gebeurt en op basis van andere criteria dan de beoordelingscriteria van de masterproef, toont niet aan dat het werk beantwoordde aan de eisen van de masterproef."*

De Raad moet vaststellen dat verzoekster zich ertoe beperkt haar initiële kritiek te hernemen, zonder de motieven van de interne beroepsinstantie te bekritisieren of weerleggen. Hiermee stelt verzoekster zich bloot aan het risico dat het middelonderdeel wegens die vaststelling alleen al, wordt afgewezen (zie bijv. RvStvb 4 oktober 2005, nr. 2005/027). In de mate dat verzoekster wel het motief lijkt te bestrijden dat de hogeschool en haar medewerkers volledig vreemd zijn aan de tentoonstelling, is de Raad van oordeel dat verzoekster niet aantoont dat de selectie van beeldmateriaal het bewijs in zich draagt dat de jurybeoordeling onregelmatig zou zijn, te meer nu de kwaliteit van het beeldmateriaal op zich niet echt ter discussie lijkt te staan – zulks blijkt ook uit de antwoordnota van verwerende partij – en de masterproef ook andere beoordelingscriteria bevat, zoals interactiviteit, communicatie, zelfkritische reflectie en de mondelinge presentatie, criteria waaromtrent de jury wel kritisch was. Bovendien blijkt niet dat de selectie van het beeldmateriaal is gebeurd door iemand die tevens lid was van de jury. Verzoekster toont dan ook niet aan dat de selectie van de beelden op zich in strijd is met de beoordeling die door de jury is gegeven aan de ruimere competenties van de masterproef als opleidingsonderdeel.

Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster een onvoldoende behaalde voor verschillende leerdoelen (in het bijzonder 'kritische reflectie' en 'verantwoording van keuzes') en dat deze onvoldoendes werden gemotiveerd, zodat de score voor de masterproef niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk voorkomt.

Het derde middel is ongegrond.

Het beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED], in zoverre ontvankelijk, ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 24 juni 2014 en de beslissing van de buitengewone examencommissie d.d. 9 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

Rolnr. 2014/119 – 21 augustus 2014

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/120 - 21 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar partij voor het opleidingsonderdeel een beoordeling 'NA' en voor opleidingsonderdeel een beoordeling 'NA' werd toegekend, en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen en (NA).

3.2. Verzoekster stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert voor wat het opleidingsonderdeel betreft, dat verzoekster afwezig was op de drie sessies tijdens het tweede semester en dat verzoekster geen portfolio heeft ingediend en niet heeft deelgenomen aan het afsluitend Integratief Assessment Moment (IAM). De beroepsbeslissing stelt verder voor wat de buitenlandse stage betreft, dat een puntenscore op basis van de gekende deelscores niet opgaat omdat het stagevademecum en de stagewijzer dit uitsluiten. De interne beroepscommissie overweegt ook dat verzoekster zich niet op overmacht kan beroepen voor de stage, omdat daarin niet is voorzien in het onderwijs- en examenreglement (OER). De interne beroepscommissie

motiveert op basis van de definitie van overmacht uit het OER, dat er geen sprake is van overmacht daar verzoekster de stage op eigen initiatief heeft afgebroken en zonder voorafgaand overleg met het International Office is teruggekeerd naar België. Verder luidt de interne beroepsbeslissing op basis van de chronologie en de stukken uit het dossier, dat verzoekster na de zelfgekozen terugkeer weinig tot geen inspanningen heeft gedaan om zich in te zetten voor de betrokken opleidingsonderdelen. De beroepsbeslissing geeft ten slotte aan dat de opleiding meewerkte aan alternatieven voor de stopgezette stage in het buitenland, maar dat verzoekster weinig tot geen inspanningen leverde.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekster heeft op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014.

Het beroep van 17 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Ambtshalve middel

De Raad wijst er *ambtshalve* op dat de bevoegdheid van de steller van een akte van openbare orde is, en dat de Raad dit desnoods eigener beweging dient te onderzoeken. Of de interne beroepsinstantie, die de bestreden beslissing op intern beroep neemt, regelmatig is samengesteld, maakt van dat onderzoek deel uit.

De Raad stelt vast dat verwerende partij te dezen in gebreke blijft om de interne regelgeving – doorgaans betreft dit het onderwijs- en examenreglement (OER) – voor te leggen waarin de samenstelling van de interne beroepscommissie is geregeld.

Uit de opzoeken die de Raad bijgevolg zelf heeft verricht, blijkt dat artikel van het OER 2013-2014 van verwerende partij luidt als volgt:

"Artikel Behandeling van het beroep bij beslissingen betreffende een individuele (kandidaat-)student

Het beroep wordt behandeld door de Interne Beroepscommissie (IB).

De IB wordt bij het begin van het academiejaar door de algemeen directeur samengesteld en bestaat ten minste uit:

- *de algemeen directeur,*
- *een departementshoofd,*
- *een lid van de hogeschoolwerkgroep Onderwijs- en Examenreglement.*

*Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangeduid. Een secretaris woont de zittingen van de IB bij. Een betrokken partij kan geen lid zijn van de IB. De IB behandelt het beroep op stukken. Zij kan echter elkeen van wie ze de aanwezigheid nuttig acht uitnodigen om te worden gehoord. De interne beroepsprocedure leidt tot:
(...)”*

Hieruit blijkt dat de interne beroepscommissie van verwerende partij bestaat uit ten minste drie leden.

De bestreden beslissing vermeldt onderaan evenwel het volgende:

“Namens de Interne Beroepscommissie die is samengesteld uit (algemeen directeur) en (departementshoofd).”

De Raad moet derhalve vaststellen dat de interne beroepscommissie in weerwil van de bepalingen van artikel van het OER, niet uit ten minste drie leden bestond, doch slechts uit twee.

In deze samenstelling kon de interne beroepscommissie niet rechtsgeldig beraadslagen.

Deze vaststelling volstaat om de rechtsgeldigheid van de interne beroepsbeslissing te vitiëren.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 29 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/124 - 21 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent vermoedelijk beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep onontvankelijk werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de beslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 1' (9/20).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 3 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 juli 2014 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat het intern beroep onontvankelijk is daar het buiten de vervaltermijn van vijf kalenderdagen werd ingesteld na de kennisgeving. De beroepsbeslissing gaf aan dat de resultaten op 27 juni werden bekendgemaakt en dat het intern beroep werd ingesteld op 3 juli 2014. De beroepsbeslissing stelde dat het gaat om vijf kalenderdagen en niet om vijf werkdagen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet worden nageleefd.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/130 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de hij niet-geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de ingenieurswetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 4 juli 2014 waarbij verzoeker niet-geslaagd werd verklaard.

3.2. Verzoeker stelde op datum van 7 juli 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector op datum van 14 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de examencommissie heeft nagegaan of er voor verzoeker bijzondere omstandigheden aanwezig waren, in het raam waarvan de examencommissie heeft nagegaan of het resultaat voor dermate uit de lijn van de andere resultaten ligt, dat toch verondersteld kon worden dat verzoekende partij had voldaan aan alle leerdoelstellingen. De beroepsbeslissing geeft aan dat de examencommissie een vaste regel hanteert dat een miniem tekort (9/20) gedelibereerd kan worden bij een slaagpercentage van minstens 68%. De beslissing op intern beroep stelt dat de examencommissie voor verzoeker tot de vaststelling is gekomen dat hij niet voldeed aan een van de criteria voor studiegerelateerde omstandigheden en dat er geen andere bijzondere omstandigheden gemeld waren bij de examencommissie.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing; op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 15 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt, zoals hij dat deed in de interne beroepsprocedure, dat er bijzondere individuele niet-studiegerelateerde omstandigheden waren die op het moment van de beslissing niet gekend waren door de examencommissie. Hij verwijst naar de langdurige ziekte van zijn vader en het feit dat hij daardoor grotere verantwoordelijkheden heeft moeten opnemen in het familiebedrijf. Verzoeker stelt dat deze omstandigheden een impact gehad hebben op zijn prestaties voor alle opleidingsonderdelen. Hij erkent dat hij deze bijzondere omstandigheden aan niemand bij de onderwijsinstelling heeft gemeld. Verzoeker meent dat de examencommissie haar beslissing heeft genomen op basis van onvolledige informatie en werpt op dat de interne beroepsinstantie de examencommissie opnieuw had moeten samenroepen om op basis van de nieuwe informatie een beslissing te nemen. Verzoeker betwist aldus ook het motief van de interne beroepsinstantie om de examencommissie niet opnieuw samen te roepen.

Verwerende partij stelt dat er geen precedents zijn waarbij de interne beroepsinstantie de examencommissie opdraagt een nieuwe beslissing te nemen, rekening houdende met bijzondere individuele omstandigheden die tijdens de beraadslaging niet bekend waren. Zij stelt dat het de verantwoordelijkheid van de student is om de omstandigheden vooraf aan de ombudsdienst te melden en toelating te geven aan de ombuds om deze mee te delen aan de examencommissie zodat de examencommissie er tijdens de beraadslaging rekening mee kan houden. Zij werpt ook op dat verzoeker in het kader van het intern beroep tijdens een gesprek met de beroepsinstantie erkend heeft dat het tekort voor het gevolg is van vakinhoudelijke moeilijkheden. Zij wijst er ook op dat dit een kernopleidingsonderdeel is en een essentiële rol speelt in het behalen van de leerdoelstellingen van de opleiding.

Beoordeling

De Raad wijst vooreerst – *ambtshalve* – op de interne bevoegdheidsverdeling binnen verwerende partij.

Uit artikel van het onderwijs- en examenreglement 2013-2014 (OER) van verwerende partij blijkt dat de vicerector Studentenbeleid de interne beroepsinstantie is, en dat de interne procedure leidt tot (samengevat) hetzij de gemotiveerde afwijzing op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid, hetzij een nieuwe beslissing door de beroepsinstantie.

Uit de vaststelling dat de beroepsinstantie oordeelt over de gegrondheid van het beroep, dat zij bevoegd is om een nieuwe beslissing te nemen en uit de bepaling in artikel van het OER luidend dat de beroepsinstantie informatie opvraagt aan alle betrokken partijen, leidt de Raad af dat de beroepsinstantie in het raam van het georganiseerd intern beroep over volheid van bevoegdheid beschikt, en dat het intern beroep in de schoot van de verwerende partij bijgevolg niet is georganiseerd in een zogenaamd 'getrapt systeem', waarbij in geval van een gegrond bevonden beroep, een ander orgaan dan de interne beroepsinstantie een nieuwe beslissing ten gronde dient te nemen.

Deze lezing vindt ook steun in de bepalingen van artikel van het OER dat de bevoegdheden van de examencommissie regelt, en waarin aan de examencommissie geen bevoegdheden zijn verleend in het raam van een interne beroepsprocedure.

In dat licht is de Raad van oordeel dat het uitsluitend aan de vicerector Studentenbeleid als interne beroepsinstantie toeviel om een nieuwe beslissing te nemen over zowel ontvankelijkheid als de grond van het intern beroep. Bijgevolg ziet de Raad niet in op grond waarvan in de bestreden beslissing wordt overwogen dat er geen redenen worden gezien "om de examencommissie te vragen om haar beslissing te wijzigen"; verzoeker dwaalt overigens eveneens waar hij aanstuurt op een nieuwe bijeenkomst van de examencommissie.

Eerder reeds heeft de Raad geoordeeld dat in geval van een georganiseerd intern beroep – zoals het voorgeschreven intern beroep er een is – het aanvullen van middelen en argumenten door de verzoekende partij mogelijk is zolang de debatten niet zijn gesloten (zie o.a. RvStvb 11 augustus 2011, nr. 2011/81 en RvStvb 6 april 2011, nr. 211/026). Wanneer – zoals te dezen het geval is – geen andersluidende reglementaire bepaling voorligt, is de Raad dan ook van oordeel dat de interne beroepsinstantie rekening dient te houden met alle stukken en middelen die worden aangevoerd door de rechtzoekende, ook wanneer die voorheen niet zijn voorgelegd aan het orgaan van de instelling dat de initiële studievoortgangsbepaling heeft genomen.

De bestreden beslissing handelt in strijd met dit principe door geen eigen beoordeling uit te spreken omtrent de bijzondere omstandigheden die verzoekende partij heeft aangevoerd, en op deze argumenten geen antwoord te bieden. Het motief dat de examencommissie in eerste instantie heeft nagegaan of er in geval van verzoekende partij bijzondere omstandigheden waren, kan de bestreden beslissing dan ook, bij gebreke aan eigen onderzoek van die nieuw aangevoerde omstandigheden, niet schragen.

Artikel van het OER van verwerende partij bepaalt dat in bijzondere omstandigheden of bij overmacht, de examencommissie een student waarvan zij oordeelt dat hij de vooropgestelde leerresultaten voor het geheel van de opleiding heeft behaald, toch geslaagd kan verklaren als hij niet voldoet aan de in §1 of §2 vooropgestelde voorwaarden. Om de redenen die hiervoor zijn aangegeven, is de Raad van oordeel dat deze bevoegdheid in het raam van het intern beroep door de interne beroepsinstantie wordt uitgeoefend.

De bestreden beslissing schendt de motiveringsplicht en miskent de eigen bevoegdheid door zich niet uit te spreken over de vraag of de door verzoekende partij aangevoerde bijzondere omstandigheden in verband met zijn thuissituatie, kunnen leiden tot een voor verzoeker gunstige beslissing in toepassing van artikel van het OER.

Het beroep is om die reden gegrond.

Louter volledigheidshalve en zonder te willen vooruitlopen op de verdere besluitvorming in deze zaak, bedenkt de Raad ten slotte dat de 'stelregel' volgens dewelke een student zonder het verwerven van alle credits toch kan slagen – met name: de student behaalde slechts één tekort van niet minder dan 9/20 en een globaal percentage van minstens 68% – op basis van de stukken die thans voorliggen zijn oorsprong niet lijkt te vinden in een reglementaire bepaling, doch integendeel een 'vuistregel' lijkt te zijn die binnen de betrokken faculteit wordt toegepast. Indien zulks inderdaad het geval is, kan de vraag rijzen of een dergelijke algemeen bindende bepaling te verzoenen is met het individueel onderzoek dat bijzondere individuele omstandigheden in toepassing van artikel van het OER lijken te vereisen.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de vicerector studentenbeleid d.d. 14 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep, wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 28 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/134 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem een quotering van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel (meer specifiek behaalde verzoeker een 8/20 voor de stage en 10/20 voor de stage en tegen de beslissing van interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding 'bachelor leraar secundair onderwijs: lichamelijke opvoeding en bewegingsrecreatie'.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 25 juni 2014 (volgens verzoeker 26 juni 2014) voor het opleidingsonderdeel

3.2. Verzoeker stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de buitengewone examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 7 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert enerzijds met betrekking tot het cijfer voor bewegingsrecreatie dat uit het horen van de student blijkt dat hij geen klacht wenst neer te leggen. Wat betreft het totale cijfer voor (9/20 voor het geheel) stelt de buitengewone examencommissie dat dit cijfer verantwoord is gezien de deeltijfers (8/20 voor en 10/20 voor). Verder overweegt de buitengewone examencommissie dat het cijfer voor lichamelijke opvoeding tevens verantwoord voorkomt nu de student een onvoldoende scoort op vier van de zes competenties, waarbij dezelfde werkpunten voorkomen in de

mentorverslagen als in de synthese. De buitengewone examencommissie meent dat de synthese en de eindbeoordeling correct zijn tot stand gekomen.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing, vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 werd verzonden. Verzoeker stelt kennis te hebben genomen van de beslissing van de interne beroepsinstantie per 16 juli 2014. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing, noch wordt dit aangegeven door de verwerende partij. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 17 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

5. Ontvankelijkheid wat de middelen betreft

Verzoeker omschrijft het voorwerp van zijn beroep bij de Raad als volgt: enerzijds de studievoortgangsbepaling genomen op 26 juni 2014, meer bepaald wat betreft de quotering 8/20 voor [REDACTED], de quotering 10/20 voor [REDACTED] en de verrekening van beide subonderdelen tot de quotering 9/20 voor het opleidingsonderdeel [REDACTED], en anderzijds de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014.

De Raad brengt, voor zover nodig ambtshalve, in herinnering dat een middel dat niet in de interne beroepsprocedure werd ontwikkeld, niet op ontvankelijke wijze voor het eerst voor de Raad kan worden aangevoerd, en dat deze regel slechts uitzondering lijdt indien het een middel betreft dat is gericht tegen de wijze waarop het intern beroep werd behandeld, indien het middel betrekking heeft op elementen waarvan de verzoeker slechts bij inzage van het administratief dossier in de procedure voor de Raad kennis kon nemen, of indien het middel de openbare orde raakt.

5.1. Wat betreft de samenstelling van de quotering voor Praktijk 2 als geheel

De Raad stelt vooreerst *ambtshalve* vast dat verzoeker in de interne beroepsprocedure geen kritiek heeft geuit op het feit dat de quotering voor het opleidingsonderdeel [REDACTED] bestaat uit de verrekening van de scores voor [REDACTED] en [REDACTED]. Integendeel stelde verzoeker in zijn verzoekschrift op intern beroep "Mijn argumenten slaan op de eindbeoordeling voor stages [REDACTED] en [REDACTED] (zie bijlage 1 tot 5)", waarna verzoeker verschillende punten van kritiek uiteenzet met betrekking tot de evaluatie voor beide subonderdelen.

Uit de omschrijving van het voorwerp van het intern beroep ("Met dit verzoekschrift stel ik een intern beroep in bij uw instelling tegen de studievoortgangsbepaling genomen op 26 juni voor Praktijk 2 Eindevaluatie stage [REDACTED] (10/20) en [REDACTED] (7/20 en 8/20) met een eindtotaal van 9/20") blijkt dat verzoeker wel degelijk wist dat de quotering van het opleidingsonderdeel [REDACTED] berustte op de verrekening van de quoteringen voor de stages [REDACTED] en [REDACTED]. Het

komt de Raad bovendien voor dat verzoeker dit ook behoorde te weten, gelet op de toelichting die in het vademecum is verstrekt.

Aldus is het middel dat verzoeker aanduidt als "de integratie van beide vakken tot een praktijkcijfer 9/20", en uiteenzet onder randnummer 2 van zijn verzoekschrift, een nieuw middel in de huidige procedure. De Raad ziet niet in waarom verzoeker dit middel niet in de interne beroepsprocedure had kunnen opwerpen, zodat hij het ambtshalve onontvankelijk verklaart.

5.2. Wat betreft de quoterings voor Stage 2 [REDACTED]

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist de onontvankelijkheid van het beroep in de mate dat het is gericht tegen de deelquotering voor Stage [REDACTED]. Verwerende partij voert aan dat verzoeker van dit middel afstand heeft gedaan tijdens het intern beroep.

In de wederantwoordnota repliceert verzoeker dat deze grief wel degelijk deel uitmaakt van het intern beroep, en is herhaald in het verzoekschrift voor de Raad.

Beoordeling

In het intern beroepsschrift heeft verzoeker een aantal grieven ontwikkeld ten aanzien van de quoterings van 10/20 voor Stage [REDACTED]. Verzoeker is gehoord door de buitengewone examencommissie in zitting van 7 juli 2014, waarvan een proces-verbaal is opgesteld. Dit proces-verbaal vermeldt woordelijk het volgende: "Voor [REDACTED] vind ik 10/20 te weinig, maar hiervoor ga ik geen klacht indienen. Hier moet ik niet over discussiëren." De interne beroepsinstantie heeft dit begrepen als een afstand van dit middel. Dit wordt aldus gemotiveerd in zowel het proces-verbaal als in de bestreden beslissing: "Uit het horen van de student blijkt dat hij geen klacht wenst neer te leggen voor het cijfer van [REDACTED]".

Verzoeker weerlegt de exceptie van onontvankelijkheid in de wederantwoordnota aan de hand van drie argumenten.

Voorafgaand stel de Raad vast dat het proces-verbaal inzake de weergave van verzoekers tussenkomst door verzoeker niet van valsheid wordt beschuldigd, noch op enige andere wijze wordt tegengesproken. Integendeel bevestigt verzoeker in zijn wederantwoordnota dat het proces-verbaal op correcte wijze zijn antwoord citeert. Het motief ter zake in de bestreden beslissing zelf steunt bijgevolg niet op ondeugdelijke of betwiste feiten.

Waar verzoeker stelt dat zijn standpunt is ingegeven door een opmerking van de ombudsvrouw, ertoe strekkende dat een discussie over de quoterings voor Stage 2 [REDACTED] niet relevant was omdat daarvoor een voldoende werd gehaald, moet worden vastgesteld dat verzoeker van de beweerde suggestie van de ombudsvrouw geen bewijs voorlegt, en dat het hoe dan ook aan verzoeker toevalt om te beslissen welke middelen hij inroept – en staande houdt – in het intern beroep. De toelichting van verzoeker zoals ze in het proces-verbaal is genoteerd, kon door de interne beroepsinstantie terecht worden beschouwd als een afstand van het desbetreffende middel.

Dat het middel inzake de quoterings voor Stage [REDACTED] initieel werd opgeworpen in het verzoekschrift op intern beroep, en thans ook is hernomen in het verzoekschrift voor de Raad, doet aan de voormelde vaststelling inzake de tussenliggende afstand geen afbreuk. Een verzoeker kan van een middel slechts afstand doen wanneer het initieel werd opgeworpen, en het opnieuw opnemen van dat middel in een extern beroep doet geen afbreuk aan een afstand die voorheen regelmatig tot stand is gekomen. De Raad brengt in herinnering dat de interne beroepsprocedure de kans biedt om de student een beter inzicht te verlenen in de motieven die tot de examenbeslissing hebben geleid (*Parl. St.VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*). Wanneer de student derwijze handelt dat de onderwijsinstelling in dat handelen de afstand van een middel vermag te lezen, leidt dat ertoe dat dit middel niet meer inhoudelijk wordt beantwoord in de motivering van de beslissing, zoals te dezen ook het geval is.

Ten slotte voert verzoeker aan dat de studievoortgangsbepaling zelf geen berekening of verklaring van de score bevat en dat het vademecum tegenstrijdige informatie bevat. Dit argument heeft evenwel geen betrekking op de totstandkoming van de quotering voor Stage [REDACTED], doch slaat op de verrekening van beide subonderdelen (Stage [REDACTED] en Stage [REDACTED]) binnen het opleidingsonderdeel [REDACTED]. In dat opzicht is het middel niet relevant wat dit onderdeel van het beroep betreft.

Bij dit alles kan de Raad er ook niet aan voorbij gaan dat de nochtans duidelijke motivering van de bestreden beslissing dat "uit het horen van de student blijkt dat hij geen klacht wenst neer te leggen voor het cijfer van [REDACTED]", in het inleidend verzoekschrift in huidige procedure op geen enkele wijze wordt tegengesproken of bekritiseerd. Ook in dat opzicht moet eraan worden herinnerd dat de verzoekende partij in beginsel alle middelen in het verzoekschrift moet opnemen, zoals hierboven reeds is uiteengezet. Een kritiek op de voormelde duidelijke motivering van de bestreden beslissing, die pas wordt aangevoerd in de wederantwoordnota, is niet ontvankelijk.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de quotering voor het subonderdeel Stage [REDACTED].

5.3. Wat betreft de beoordeling voor Stage [REDACTED]

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de middelen met betrekking tot het onderdeel Stage [REDACTED] niet. De Raad ziet evenmin ontvankelijkheidsbezwaren.

6. Grond van de zaak

Enig (ontvankelijk) middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig (ontvankelijk bevonden) middel, wat de beoordeling van Stage [REDACTED] betreft, beroept op een schending van het OER, in samenlezing met een schending van het redelijkheids- en het motiveringsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt vooreerst dat de beoordeling voor 'inhoudelijke expert' en "Nederlands" niet in overeenstemming zijn met zijn inzet, zijn lesinvulling en de positieve observaties voor de stagementoren. Daarnaast werpt verzoeker op dat hij in de beoordeling van de reflectievaardigheden geen opname ziet van de reflectieve gesprekken met de lector. Ten slotte voert verzoeker aan dat het [REDACTED] Onderwijs- en Examenreglement ([REDACTED]) niet in een regelgeving heeft voorzien met betrekking tot de impact van de oefenschool en de stageplaats op de eindbeoordeling door verwerende partij. Verzoeker stelt ter zake dat er geen weging zou zijn vastgelegd, zodat het risico zou bestaan dat de beoordeling van de stagementoren niet zou meetellen. Aansluitend hierbij stelt verzoeker dat de beoordeling van de verwerende partij niet overeenstemt met de positieve evaluatie van [REDACTED] oefenschool en de [REDACTED] stageplaatsen waarbij de quoteringen van de onderdelen beduidend lager ingeschat werden door de verwerende partij en deze zich voornamelijk baseren op administratie.

Verwerende partij verwijst vooreerst naar het ter beschikking van verzoeker gestelde Vademecum, waarin een volledig overzicht staat genoteerd over de inhoud, de leerdoelen en de evaluatie voor dit opleidingsonderdeel. Het Vademecum bevat een volledige transparante weergave van de totstandkoming van het eindcijfer. Onder verwijzing naar de desbetreffende pagina's van het Vademecum stelt de verwerende partij dat de stage als essentieel onderdeel van de opleiding aan de hand van permanente evaluatie wordt beoordeeld. Voor de twee stageperiodes voor [REDACTED] geeft dit twee beoordelingen door de lector, voor de stage [REDACTED] wordt er slechts één beoordeling gegeven op het einde van het jaar.

Verder benadrukt verwerende partij dat het de vaklector is die bevoegd is voor de eindbeoordeling per vak. Deze eindbeoordeling wordt gebaseerd op de eindbeoordeling van

elke stageperiode, het leerproces doorheen de twee stageperiodes en het behaalde eindniveau. Bij deze beoordeling wordt met verschillende factoren rekening gehouden: stagevolume, verworven competenties, attitudes en reflectievaardigheden. Voor de weging van deze verschillende factoren baseert de vaklector zich op de praktijkmap, inhoudende: de leerintenties van de student, de observatieverslagen van het vak, lesvoorbereidingen, globaal evaluatieverslag van de stagementor en de globale eindevaluatie van het vak. Hierbij is het eindcijfer van het vak dus niet het resultaat van het rekenkundig gemiddelde van de twee stageperiodes, maar van een zorgvuldig afwegen van alle beschikbare gegevens. De beoordelingen van de stagementoren, zo argumenteert verwerende partij, kunnen niet gelijk worden gesteld met de beoordelingen van de vaklector, en daarbij is het niet onmogelijk dat de vaklector tot een ander besluit komt dan de stagementor. Daarbij benadrukt de verwerende partij dat de evaluatie door de vaklector uitgebreider is dan deze van de stagementor, wat niet wil zeggen dat de vaklector *in casu* geen rekening zou hebben gehouden met de bevindingen van de stagementoren. Zij stelt dat de verschillen die verzoeker aanhaalt met betrekking tot de stage [REDACTED], niet dermate groot zijn als verzoeker wenst te doen geloven. De werkpunten zoals aangegeven door de vaklector zijn terug te vinden in het stagementorverslag, doch waarbij de quotatie door de vaklector en de stagementor licht verschillen. Ook met betrekking tot de stage [REDACTED] vermeldt het evaluatieformulier van de vaklector, hoewel dit niet volledig lijkt ingevuld te zijn, het merendeel van de competenties, met duidelijke aanhaling van een aantal werkpunten.

Wat betreft de opmerking van verzoeker betreft omtrent een subjectieve nota in een beoordelingsformulier van de vaklector, wijst de verwerende erop dat verzoeker enkel een vernietiging kan vragen voor de Raad van de bestreden beslissing van de buitengewone examencommissie en niet van een bepaalde zin van een evaluatiedocument.

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat de beoordelingswijze wel degelijk geheel is vastgelegd in het vademecum, waarbij verzoeker niet ontkent dit document te hebben ontvangen, zodat verzoeker niet kan stellen onwetend te zijn geweest. Hoe de eindbeoordeling per vak gebeurt en hoe de beoordeling door de leertrajectbegeleider gebeurt, staan volledig toegelicht in het vademecum onder punt [REDACTED] – [REDACTED] en [REDACTED]. Het Vademecum stelt onder meer als volgt (p. [REDACTED] t.e.m. [REDACTED]):

"15. Wie beoordeelt mijn stage?

...

16. Wat zijn de criteria voor de eindbeoordeling van praktijk 2?

...

16.1 Hoe word ik beoordeeld na elke stageperiode?

...

16.2 Hoe wordt het eindcijfer bepaald?

...

16.3 Hoe verloopt de eindbeoordeling PER VAK?

...

16.4 Hoe verloopt de eindbeoordeling voor BR?

...

16.5 Hoe verloopt de beoordeling door de leertrajectbegeleider?

... "

De Raad stelt vast dat het Vademecum onder [REDACTED] duidelijk aangeeft dat tijdens de praktijkbespreking een eindcijfer wordt bepaald op basis van de eindbeoordelingen per vak ([REDACTED] + [REDACTED]) en de beoordeling van de leertrajectbegeleider, waarbij voor het tot stand komen van het eindcijfer elk vak voor 40% meetelt en de leertrajectbegeleiding voor 20%. Het eindresultaat is echter geen zuivere optelsom van de deelcijfers, maar het resultaat van de praktijkbespreking waaraan alle betrokken lectoren deelnemen. De Raad wijst er ook op dat wordt toegelicht dat in vijf situaties automatisch een onvoldoende eindcijfer voor het opleidingsonderdeel wordt bekomen:

Je krijgt automatisch een onvoldoende voor praktijk 2 bij

- een eindcijfer van 8 of minder voor een vak
- een onvoldoende voor stageperiode 1 én stageperiode 2 voor hetzelfde vak
- een onvoldoende eindcijfer voor beide vakken
- een cijfer van 5 of minder voor leertrajectbegeleiding.
- het niet tijdig binnenleveren van de praktijkmap zonder geldige reden leidt automatisch tot 0/20.

Als in deze situaties de eindscore voor praktijk 2, berekend volgens de verhouding zoals hierboven aangegeven, resulteert in een 10 of meer, wordt dit cijfer automatisch herleid tot een 9/20.

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van de student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instantie van de verwerende partij. De Raad kan enkel de wettelijkheid evenals de al dan niet kennelijke (on)redelijkheid van de bestreden beslissing nagaan.

Uit de gehele toelichting in het Vademecum blijkt hoe de eindbeoordeling voor het opleidingsonderdeel tot stand komt, waarbij na elke stageperiode verslagen worden opgemaakt door vakmentoren en vaklectoren en waarbij het enkel de vaklectoren zijn die op basis van alle verslagen een cijfermatige beoordeling toekennen. Daarnaast krijgt de student een beoordeling door de leertrajectbegeleider die ook mee onderdeel vormt voor de totstandkoming van het eindcijfer.

De Raad herinnert er verder aan dat het uitsluitend aan de lectoren van de onderwijsinstelling toekomt om de stage te beoordelen, met dien verstande dat bij de beoordeling rekening moet gehouden worden met de verslagen en bevindingen van de mentoren. De Raad wijst erop dat alle positieve en negatieve punten van de stage moeten worden meegenomen in een eindbeoordeling, zonder dat de beoordeling het resultaat is van een zuiver rekenkundig gemiddelde. De beoordeling van een stage dient te worden door het gehele dossier. De Raad verwijst naar volgende stukken uit het dossier:

- Praktijk 2 periode 1: evaluatie van het vak door de vaklector d.d. 3 december 2013 waarbij als globale beoordeling het cijfer 7/20 werd toegekend.
- Globale stage-evaluatie voor het vak door de vakmentoren d.d. 19 november 2013.
- Praktijk 2 periode 2: evaluatie van het vak door de vaklector d.d. 2 juni 2014 waarbij als globale beoordeling het cijfer 8/20 werd toegekend.
- Globale stage-evaluatie voor het vak door de vakmentor d.d. 27 februari 2014.
- Eindevaluatie praktijk 2 van het vak door de vaklector d.d. 2 juni 2014 waarbij de globale beoordeling 8/20 werd toegekend door de-vakgroep.
- Praktijk 2 Eindevaluatie stage: door de vaklector d.d. 3 juni 2014 waarbij als globale beoordeling het cijfer 10/20 werd toegekend.
- Globale evaluatie externe begeleider sectorspecifieke stage 2
- Praktijk 2 Evaluatie leertrajectbegeleiding door de lector d.d. 16 mei 2014 waarbij als globale beoordeling het cijfer 8/20 werd toegekend.

De Raad brengt vervolgens onder de aandacht dat een onvoldoende voor één enkele competentie kan verantwoorden dat een student een onvoldoende, of een voldoende maar toch een laag cijfer kan krijgen.

Verschillende factoren worden verder in het vademecum uitvoerig toegelicht, waarbij uitdrukkelijk wordt aangegeven dat een tekort in stagevolume kan resulteren in een onvoldoende voor praktijk van dat vak voor die stageperiode, evenals dat ernstige tekorten in

één van de competenties, in attitudes of in reflectievaardigheden kunnen leiden tot een onvoldoende voor praktijk van dat vak voor die stageperiode.

De Raad is van oordeel dat, gelet op hun verschillende rol, een verschil in beoordeling tussen enerzijds de mentoren en anderzijds de lectoren niet zo ongewoon is, maar dat een grote discrepantie wel moet worden gemotiveerd door de lectoren. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat verzoeker een selectief aantal beoordelingsverslagen voorlegt ter staving van zijn argument dat de beoordeling door de mentoren danig verschilt ten aanzien van de beoordelingen door de vaklectoren.

Op basis evenwel van de stukken 10-13 van verwerende partij, moet de Raad vaststellen dat de verschillende verslagen van de mentoren helemaal niet uitsluitend positief zijn, en dat de verslagen van de vaklectoren grotendeels dezelfde werkpunten vermelden. De Raad stelt aldus vast dat de verslagen van de mentoren en de vaklectoren niet dermate verschillen dat zij niet met elkaar te rijmen vallen of een bijzonder omstandige motivering zouden vereisen. Daarnaast is de Raad van oordeel dat er geen weging tussen de verslagen van de mentoren en de verslagen van de lectoren dient te worden vastgesteld, nu het enkel de vaklectoren zijn die de cijfermatige beoordeling dienen te maken per stage, op basis waarvan naderhand naast de beoordeling door de leertrajectbegeleider, een eindscore wordt vastgelegd.

Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid komt de Raad tot het oordeel dat uit nalezing van de verschillende beoordelingsformulieren blijkt dat de toegekende score van 9/20 voor het opleidingsonderdeel haar grondslag vindt in het globale stagedossier en dat deze beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is op basis van de vermelde werkpunten, die verzoeker niet betwist. Het feit dat in een bepaald beoordelingsformulier van de vaklector bepaalde onderdelen niet zouden beoordeeld zijn, doet hieraan niets af. Het feit dat de interne beroepsinstantie zou aangeven dat het totale cijfer voor Praktijk 2 (9/20) verantwoord zou zijn gezien de deeltijfers (8/20 voor en 10/20 voor) zonder daarbij te verwijzen naar de beoordeling van 9/20 door de leertrajectbegeleider, doet niets af aan de beoordeling bij de praktijkbespreking voor de bepaling van het eindcijfer door de vaklectoren waarbij de beoordeling van de leertrajectbegeleider werd in rekening gebracht doch waarbij het eindresultaat geen optelsom van deeltijfers betreft, maar het resultaat is van de praktijkbespreking in zijn geheel.

Uit bovenstaande uiteenzetting volgt dat de Raad van oordeel is dat de beslissing van de interne beroepsinstantie, hoewel deze bijzonder summier is, afdoende gemotiveerd is en niet als onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk voorkomt, nu deze gedragen wordt door determinerende motieven uit het gehele stagedossier en steunt op de vastgelegde evaluatieprocedure zoals voorzien in het vademecum.

In de mate dat het rekest van verzoeker ertoe strekt de schrapping te bekomen van een bepaalde passage uit een beoordelingsverslag van een lector, dient de Raad verzoeker erop te wijzen dat de rechtsmacht van de Raad zich enkel strekt tot de eventuele vernietiging van de bestreden studievoortgangsbeslissing en de beslissing van de interne beroepscommissie ingeval de Raad zou oordelen tot gegrondheid van een middel. De Raad kan geen wijzigingen bevelen in stukken van het administratief dossier.

Het middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen na beraadslaging dat het beroep van deels onontvankelijk, deels ongegrond is.

De studievoortgangsbeslissing van 25 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/144 - 21 augustus 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep tegen de beslissing van de interne beroepscommissie, genomen in het raam van het intern beroep, waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Trainingsleer' (5/20).

3.2. Verzoekster stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de interne beroepscommissie oordeelde dat het best mogelijk is dat verzoekster tijdens een vorig academiejaar een hoger cijfer behaalde voor het opleidingsonderdeel. De interne beroepscommissie overweegt dat een louter verschil in de quotering de score van 5/20 niet kennelijk onredelijk is, en dat het verschil kan worden verklaard door o.a. een verschil in examenvragen van jaar tot jaar, wat hier het geval was, of de grondigheid van de studie door verzoekster partij zelf. De interne beroepscommissie stelde op basis van een door de examinerator bijgebrachte vergelijking van de verbeter sleutel met de examenkopij dat de beoordeling van 5/20 transparant en niet kennelijk onredelijk is.

De interne beroepscommissie overweegt vervolgens dat verzoekster niet bewijst dat de ombudsen van de onderwijsinstelling partijdig zijn en ongeoorloofd vertrouwelijke informatie doorspelen. Zij wijst erop dat op de ombudsen een plicht tot geheimhouding rust en dat het dit academiejaar twee ombudsen betreft, die elkaar dossiers doorspelen indien ze zelf betrokken zijn. De interne beroepsbeslissing stelde vervolgens dat er dit academiejaar geen klacht werd gericht aan de directie over de ombudsen en dat zij niet inziet welke invloed de zogenaamde partijdigheid van de ombudsen zou gehad hebben op de score voor het opleidingsonderdeel trainingsleer.

De interne beroepsbeslissing motiveert ten slotte dat de overige klachten betrekking hebben op feiten in de academiejaren 2011-2012 en 2012-2013. De interne beroepscommissie stelt dat gelet op de ernst van de feiten, niettemin een puntsgewijze reactie van de lectoren werd gevraagd. Zij verwijst naar het antwoord in bijlage bij de beroepsbeslissing en stelt dat dit integraal deel uitmaakt van de beslissing. Zij stelt dat uit de reactie blijkt dat vooral verzoekster partij het gevoel had te worden geïsoleerd, terwijl de lectoren objectief evalueren en met verzoekster in dialoog bleven gaan. De interne beroepscommissie stelt dat de aangehaalde voorvallen niet aantonen dat de lectoren, in het bijzonder de lector voor trainingsleer, partijdig waren bij de beoordeling in 2013-2014.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2014. Verzoekster heeft op 17 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 18 juli 2014.

Het beroep van 17 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Ambtshalve middel

De Raad wijst er *ambtshalve* op dat de bevoegdheid van de steller van een akte van openbare orde is, en dat de Raad dit desnoods eigener beweging dient te onderzoeken. Of de interne beroepsinstantie, die de bestreden beslissing op intern beroep neemt, regelmatig is samengesteld, maakt van dat onderzoek deel uit.

De Raad stelt vast dat verwerende partij te dezen in gebreke blijft om de interne regelgeving – doorgaans betreft dit het onderwijs- en examenreglement (OER) – voor te leggen waarin de samenstelling van de interne beroepscommissie is geregeld.

Uit de opzoeken die de Raad bijgevolg zelf heeft verricht, blijkt dat artikel van het OER 2013-2014 van verwerende partij luidt als volgt:

"Artikel Behandeling van het beroep bij beslissingen betreffende een individuele (kandidaat-)student

Het beroep wordt behandeld door de Interne Beroepscommissie (IB).

De IB wordt bij het begin van het academiejaar door de algemeen directeur samengesteld en bestaat ten minste uit:

- *de algemeen directeur,*
- *een departementshoofd,*
- *een lid van de hogeschoolwerkgroep Onderwijs- en Examenreglement.*

Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangeduid. Een secretaris woont de zittingen van de IB bij. Een betrokken partij kan geen lid zijn van de IB.

De IB behandelt het beroep op stukken. Zij kan echter elkeen van wie ze de aanwezigheid nuttig acht uitnodigen om te worden gehoord.

De interne beroepsprocedure leidt tot:

(...)"

Hieruit blijkt dat de interne beroepscommissie van verwerende partij bestaat uit ten minste drie leden.

De bestreden beslissing vermeld onderaan evenwel het volgende:

"Namens de Interne Beroepscommissie die is samengesteld uit (algemeen directeur) en (departementshoofd)."

In de antwoordnota van verwerende partij leest de Raad bij de repliek inzake het eerste middel onder randnummer 8 in dezelfde zin:

"De bewering van de verzoekende partij is foutief. De interne beroepscommissie bestaat uit (algemeen directeur) en (departementshoofd)."

De Raad moet derhalve vaststellen dat de interne beroepscommissie in weerwil van de bepalingen van artikel van het OER, niet uit ten minste drie leden bestond, doch slechts uit twee.

In deze samenstelling kon de interne beroepscommissie niet rechtsgeldig beraadslagen. Deze vaststelling volstaat om de rechtsgeldigheid van de interne beroepsbeslissing te vitiëren.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 29 augustus 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/149 - 21 augustus 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem voor het opleidingsonderdeel een quotering van 11/20 werd toegekend, voor het opleidingsonderdeel een quotering van 10/20 en voor het opleidingsonderdeel een quotering van 8/20, alsook de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 8 juli 2014 voor de opleidingsonderdelen (11/20), (10/20) en (8/20).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 27 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 9 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing overweegt dat zij de examencommissie opnieuw samengeroepen heeft om de resultaten beter te motiveren en dat de examencommissie de resultaten heroverwogen heeft, maar besloten heeft om de scores te behouden, met uitzondering van een aanpassing van een afrondingsfout voor (11/20).

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 10 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 28 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoeker zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door verzoeker partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Verwerende partij heeft op basis van dezelfde vaststelling in haar antwoordnota een exceptie van onontvankelijkheid opgeworpen.

Op grond van artikel II.294,§2 van de Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Deze vormvoorwaarde is te dezen niet nageleefd, zodat het beroep niet ontvankelijk kan worden verklaard en de exceptie van verwerende partij gegrond is.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van 8 juli 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 21 augustus 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Henri Verhaaren

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 1 september 2014

Rolnr. 2014/118 - 1 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van
met zetel te

hebbende als raadslieden meester, kantoor houdende te, waar
keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014 en op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de wederantwoordnota en bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3' een beoordeling 'NA' werd toegekend, en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 24 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage 3' (NA).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 2 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt dat verzoeker voor LO in het kader van zijn differentiatiestage geen enkel contact heeft gehad met de docente, zodat er ook geen beoordeling kon volgen. De beroepsbeslissing geeft aan dat de ECTS-fiche duidelijk stelt dat een beoordeling 'NA' voor de differentiatiestage tot gevolg heeft dat de verzoekende partij de ingroeistage niet kan opnemen. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat het onderwijs- en examenreglement (OER) thans niet meer in een hoorrecht bij de beroepsprocedure voorziet.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 2 juli 2014. Verzoeker heeft op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014.

Het beroep van 17 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

a. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel, in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt in essentie dat hij niet verantwoordelijk is voor de 'NA' voor de stage wegens het ontbreken van een contactpersoon/beoordelaar. Hij verwijst daarvoor naar een gesprek op 30 november 2013 waar er afspraken zouden zijn gemaakt over het (verdere) verloop van de stage naar aanleiding van eerdere miscommunicatie. Verzoeker beweert dat de verwerende partij zou zorgen voor een contactpersoon om zijn stage te beoordelen, en dat hij vervolgens zijn logboek en portfolio naar drie personen van de opleiding, die aanwezig waren op het gesprek d.d. 30 november 2013, heeft gestuurd in de veronderstelling dat zij de contactpersoon waren daar hij geen andere berichten ter zake had ontvangen. Verzoeker stelt dat hij geen e-mail van de onderwijsinstelling ontvangen heeft met belangrijke informatie over de stage.

Verzoeker werpt verder op dat er wel genoeg informatie is om zijn stage te beoordelen. Hij verwijst naar zijn stagemap voor het werk in oktober en november 2013. Hij merkt ook op dat de stageschool bereid is om toelichting te geven over zijn presteren. Verzoeker verwijst naar een document dat hij heeft laten invullen. Daarnaast argumenteert verzoeker ook dat hij naar aanleiding van het oordeel van de evaluatiecommissie over zijn 'magere' stagemap en logboek in januari 2014 nooit is ingelicht over het feit dat hij toen een NA had gekregen voor Differentiatiestage, wat uitsluit dat hij de ingroeistage kon afleggen en kon slagen voor het gehele opleidingsonderdeel. Verzoekende partij werpt ten slotte op dat niemand van de onderwijsinstelling hem daar in juni 2014 op heeft gewezen.

Verwerende partij repliceert dat de gerezen betwisting valt te herleiden tot de vaststelling dat verzoeker niet, minstens onbehoorlijk communiceert, en dat verzoeker de verplichte stages niet aflegt. Zij wijst erop dat verzoeker met zijn beroep niets kan veranderen aan het feit dat hij de differentiatiestage niet heeft afgelegd, zodat er geen beoordeling mogelijk is. Verwerende partij stelt in dat opzicht dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor het niet-afleggen van de stage. Zij argumenteert dat verzoeker geen enkele inspanning heeft geleverd

om de onderwijsinstelling in te lichten over zijn intenties om de differentiatiestage af te leggen en zijn prestaties te laten beoordelen. Zij werpt op dat verzoeker moest weten dat het zijn plicht is om een stageplaats te zoeken, om de onderwijsinstelling in te lichten over zijn zoektocht, en om te communiceren over waar en wanneer de stage zal doorgaan met het oog op evaluatie. Zij verwijst naar een e-mail d.d. 12 januari 2014 gericht aan verzoeker, waarin duidelijk wordt aangedrongen dat verzoeker contact zou opnemen met o.a. trajectbegeleider, vakdocenten en pedagoge. Verwerende partij voert aan dat verzoeker nooit gereageerd heeft op deze e-mail, noch enig ander initiatief genomen heeft. Zij stelt op basis van technische data dat het onwaarschijnlijk is dat verzoeker deze e-mail niet zou hebben ontvangen.

Ten overvloede merkt verwerende partij op dat de beweerde afgelegde stage ook niet overeenstemt met de omschrijving in het stagevademecum. Zij merkt immers op dat verzoeker heeft aangegeven voornamelijk administratieve taken te hebben uitgevoerd, wat niet past binnen de opleiding bachelor in het onderwijs. Ze wijst erop dat deze prestaties niet in aanmerking kunnen worden genomen voor een stagebeoordeling. Zij merkt ook op dat verzoeker de differentiatiestage pas in mei-juni 2014 heeft afgewerkt, zodat het niet duidelijk is hoe en waar verzoeker zijn ingroestage nog zou afleggen. Verwerende partij betoogt dat het niet-afleggen van de differentiatiestage verhindert dat een ingroestage afgelegd zou worden.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat verzoeker partij een beoordeling 'NA' heeft toegekend gekregen wegens het niet-afleggen van de differentiatiestage, wat conform de ECTS-fiche verhindert dat verzoeker de ingroestage zou opnemen, laat staan zou laten beoordelen.

De Raad stelt verder vast dat de onderwijsinstelling geen weet had van het afleggen van een differentiatiestage in het kader van het opleidingsonderdeel 'Stage 3'. De Raad wijst er op dat het uitsluitend de verantwoordelijkheid van verzoeker is om tijdig mee te delen waar en wanneer hij zijn differentiestage wenst af te leggen. De Raad brengt tevens onder de aandacht dat het enkel aan de lectoren van de onderwijsinstelling toekomt om de stage te beoordelen, met dien verstande dat de verslagen en bedenkingen vanuit de stageschool mee betrokken moeten worden in de beoordeling. Dat impliceert dat verzoeker de onderwijsinstelling, in het bijzonder de contactpersonen voor zijn stage, moet inlichten over de plaats en timing van die stage.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij afdoende aantoont dat zij verzoeker in een e-mail d.d. 12 januari 2014 heeft gewezen op het feit dat verzoeker contact moest opnemen met vakdocenten en een pedagoge met het oog op zijn stage. De Raad acht de bewering van verzoeker dat hij deze e-mail niet zou hebben ontvangen ongeloofwaardig, gelet op de stukken in het dossier, in het bijzonder de technische verificatie die verwerende partij voorlegt;

De Raad stelt vast dat de verzoeker pas op het einde van het academiejaar documenten overmaakt aan drie personen, die evenwel niet de contactpersoon zijn voor de stage.

Uit de stukken blijkt niet dat verzoeker kan aantonen enige inspanning te hebben geleverd om de onderwijsinstelling in te lichten over zijn intenties om een stage af te leggen en te laten beoordelen, zodat het de verwerende partij niet kan worden verweten dat er geen beoordeling van de differentiatiestage is. Immers, de bevoegde stagebeoordelaar van de onderwijsinstelling heeft aldus geen kans gekregen om de prestaties van verzoeker op een stageschool te bekijken en te evalueren. In deze omstandigheden is het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat er geen beoordeling werd gegeven en een beoordeling 'NA' werd toegekend voor de differentiatiestage, wat automatisch leidt tot een beoordeling 'NA' voor het geheel daar het opnemen van de ingroestage uitgesloten is. Het middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 24 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 2 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/126 - 1 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
met zetel te

hebbende als raadslieden meester, kantoor houdende te, waar
keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 21 augustus 2014 en op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' een quotering van 8/20 werd toegekend, en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Praktijk 3' (8/20).

3.2. Verzoekster stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat verzoekster zoals alle andere studenten de mogelijkheid heeft gehad om een stage te lopen conform de ECTS-fiche. De bestreden beslissing geeft aan dat het stagedossier van verzoekster zoals bij alle andere studenten de nodige evaluatiebronnen bevat: een begeleidingsdocument van de mentor uit de stageschool, een evaluatiedocument van de bezoekende docent en een praktijkrapport van de groepsbegeleider. De interne beroepscommissie stelt dat zij zich niet in de plaats kan stellen van de docenten voor wat de inhoudelijke beoordeling betreft, maar zij wijst er toch op dat de

stagementoren en de docenten tot dezelfde conclusie komen betreffende de stage. De interne beroepscommissie geeft aan dat het verslag van de mentor niet onverdeeld positief is en dat het verslag van de docente gelijkaardige punten bevat. De interne beroepsbeslissing motiveert dat de beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. Zij wijst erop dat het praktijkrapport op basis van beide verslagen wordt opgemaakt en dat daarin attitudes, het didactisch atelier en de leergroep worden beoordeeld.

De interne beroepscommissie stelt verder dat in het praktijkrapport verschillende onvoldoendes voor de basiscompetenties worden weergegeven, waardoor ook voor de specifieke competentie "begeleiden van het proces en differentiatievormen m.b.t. tempo, interesse en niveau hanteren". De interne beroepsbeslissing oordeelt onder verwijzing naar de verschillende praktijkvademecums dat een onvoldoende op een specifieke competentie leidt tot een onvoldoende voor de volledige praktijkperiode. Zij geeft eveneens aan dat een onvoldoende voor verschillende basiscompetenties reeds aanleiding kan geven tot een onvoldoende voor het geheel van de stage. De interne beroepscommissie stelt verder dat verzoekster geen bewijs voorlegt van enige vooringenomenheid van de docente, en zij wijst er bovendien op dat het rapport steunt op de feedback van de mentor, de feedback van de bezoekende docent en op de eigen bevindingen van de groepsbegeleider, zodat de beoordeling een samenspel is van drie beoordelaars die men moeilijk kan verdenken van vooringenomenheid, gelet op hun identieke vaststellingen.

De interne beroepscommissie geeft ten slotte nog aan dat bij iedere stage meer criteria en meer competenties worden verwacht, zodat iedere vergelijking met eerdere stages niet opgaat.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18/19 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 4 juli 2014. Verzoekster heeft op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig, zijnde binnen vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep, ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

Verzoekster vangt haar verzoekschrift aan met de volgende stelling: "*Mijn betoog betreffende het toekennen van het resultaat voor deze stage blijft natuurlijk overeind staan en kan u in bijlage 'Beroep' terugvinden*".

De Raad wijst er ter zake op dat de bestreden beslissing in hoofdde deze is van de interne beroepscommissie. Het komt aan een verzoekende partij dan ook in eerste instantie toe kritiek te formuleren op die beslissing. Het louter hernemen van de grieven die de student in

het intern beroep heeft opgeworpen met de mededeling dat deze nog steeds gestand worden gedaan, stelt de verzoekende partij bloot aan het risico van een kort afwijzend besluit van de Raad waarin wordt vastgesteld dat de gekende argumenten in het intern beroep afdoende zijn weerlegd (zie bijv. RvStvb 4 oktober 2005, nr. 2005/027).

De Raad onderzoekt het beroep van verzoekster dan ook in de mate dat zij in haar verzoekschrift kritiek uitoefent op de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie.

1. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel bekritiseert verzoekster de stelling van de interne beroepscommissie dat deze, wat de inhoud van de beoordeling betreft, niet in de plaats kan treden van de docenten.

In de antwoordnota citeert verwerende partij deze grief, zonder evenwel ter zake een concreet verweer te voeren.

Beoordeling

Artikel van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt als volgt:

"(...)

De interne beroepsprocedure leidt tot:

- *Een dading waarbij beide partijen, student en hogeschool, schriftelijk en volgens de onderling overeengekomen modaliteiten een einde maken aan het ingediende beroep.*
- *De gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of ongegrondheid. Deze beslissing wordt aan de student schriftelijk ter kennis gebracht binnen een termijn van vijftien kalenderdagen die ingaat op de dag na deze waarop het intern beroep is ingesteld.*
- *Een nieuwe beslissing van de examencommissie of het orgaan dat de oorspronkelijke beslissing waartegen de student in beroep ging, genomen heeft. De nieuwe beslissing moet genomen worden binnen een termijn van vijftien kalenderdagen, die ingaat op de dag na deze waarop het intern beroep is ingesteld en wordt ook binnen die termijn aan de student ter kennis gebracht.*

(...)"

Hieruit blijkt dat de interne beroepscommissie wel degelijk de bevoegdheid heeft om een nieuwe beslissing te nemen, minstens om in voorkomend geval de betrokken docent(en) opdracht te geven een nieuwe beslissing te nemen. In de bestreden beslissing geeft de interne beroepscommissie aldus een verkeerde weergave van haar bevoegdheid.

In dat opzicht is het eerste middel gegrond; dit leidt evenwel niet *ipso facto* tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, aangezien dit enkel het geval is wanneer de interne beroepscommissie ten onrechte heeft besloten tot de ongegrondheid van het intern beroep, wat op zijn beurt afhankelijk is van de beoordeling van de overige middelen van verzoekster.

2. Tweede middel

In een tweede middel bekritiseert verzoekster het motief van de bestreden beslissing dat het verslag van de mentor niet onverdeeld positief is.

In het desbetreffende stuk van het administratief dossier leest de Raad onder meer het volgende: "*Deze lesvoorbereidingen waren ok, maar bij de meeste[] miste ik een eigen inbreng qua creatief omgaan met de leerstof (vrij handleidinggebonden)*"; inzake de leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen "*Fijn om deze evolutie te merken want dit was hoogdringend nodig!*", "*..... gaat vriendelijk en kindgericht om met de leerlingen maar laat geregeld kansen liggen om leerlingen echt te betrekken tijdens de lessen*", "*de echt*

enthousiaste uitstraling ontbreekt nog steeds”, “Over het algemeen bezat de leerstof voldoende. Tijdens de lessen Frans was dit zeer duidelijk niet het geval qua algemene kennis Frans. Er werden zeer vaak fouten gemaakt tijdens de spreekmomenten. Hierin komt duidelijk tekort”, “ook al heeft haar best gedaan om aan haar expressiviteit te werken, kwam dit spijtig genoeg niet altijd tot uiting. is ervan bewust dat spelling een werkpunt is...”. Samenvattend komt de mentor tot de beoordeling dat verzoekster niet voldoet voor de attitudes ‘beslissingsvermogen’ en ‘flexibiliteit’. De mentor vermeldt ook verschillende verbeterpunten.

In de wederantwoordnota herhaalt verzoekster dat het kort door de bocht is om haar als ASO-student een gebrekkige kennis van het Frans te verwijten. Resultaten die in het secundair werden behaald, doen evenwel geen vermoeden ontstaan dat verzoekster ter zake op het thans verlangde niveau voldoende presteert. Het feit dat verzoekster in het secundair onderwijs een ASO-richting heeft gevolgd doet aan die vaststelling niets af, nog daargelaten dat verzoekster ook geen stukken voorlegt waaruit zou blijken dat zij tijdens de secundaire studies voor Frans goede resultaten behaalde.

In dit licht is de Raad van oordeel dat de door verzoekster geviseerde zin in de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk is, noch dat er sprake zou kunnen zijn van een schending van de materiële motiveringsplicht.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Derde middel

In een derde middel betwist verzoekster de overweging “spelling is een werkpunt”. Aangezien deze opmerking voorkomt in de bestreden beslissing, neemt de Raad aan dat verzoekster deze overweging van de bestreden beslissing beoogt.

Uit het dossier blijkt dat de mentor spelling als een werkpunt aanmerkt, dat de docent van de hogeschool in haar verslag van 24 april 2014 “*veel slordigheden allerlei in de vorm van taalfoutjes*” vermeldt en dat de groepsbegeleider in het praktijkrapport van 22 mei 2014 noteert: “*er is een probleem op gebied van parate kennis van het Frans en spelling.*”

In het licht hiervan is het de Raad niet duidelijk waarop verzoekster haar stelling baseert dat de stagementor en de bezoekende docent geen spelfouten hebben kunnen ‘weerhouden’. Verzoekster brengt geen enkel concreet bewijs aan waaruit zou moeten blijken dat voormelde vaststellingen onjuist zijn; de loutere bewering dat derden de lessen hebben nagekeken en dat zij ook via de spellingcorrector van de computer zijn gecheckt, volstaan niet als bewijs dat het vermoeden van waarachtigheid van de vaststellingen van de mentor, de docent en de groepsbegeleider aan het wankelen zou kunnen brengen.

De Raad ziet evenmin enig bewijs dat verzoekster na het verslag van de mentor dusdanige vorderingen zou hebben gemaakt dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn, of onvoldoende gemotiveerd.

In de wederantwoordnota stelt verzoekster ter zake nog dat zij werk heeft gemaakt van haar spelling. Ter zake overweegt de Raad dat het maken van vorderingen niet uitsluit dat dit onderdeel nog een werkpunt blijft. De Raad ziet daarin dan ook geen tegenstrijdigheid.

Het derde middel is niet gegrond.

4. Vierde middel

Standpunt van partijen

In een vierde middel betwist verzoekster de stelling van de docente dat het hoekenwerk nog niet aan bod was geweest voorafgaand aan haar bezoek, terwijl dit volgens verzoekster twee dagen voor het bezoek was ingeroosterd. Verzoekster ziet in de goede beoordeling van het hoekenwerk door de klasmentor een argument dat zij wel degelijk over de competenties beschikt om te organiseren en differentiatievormen uit te werken en toe te passen.

In de antwoordnota repliceert verwerende partij dat uit de stagebeoordeling niet blijkt dat verzoekster ter zake negatief werd beoordeeld.

Beoordeling

De Raad stelt vast dat in het verslag van de docente d.d. 24 april 2014 inderdaad staat vermeld: *"Hoekwerk over ridders uitgewerkt. Dit was nog niet gegeven in de klas op het moment van het bezoek."* De docente quoteert de bijhorde competentie '7. Leraar als innovator en onderzoeker' als 'voldoende'.

In het verslag van de mentor d.d. 28 april 2014 staat bij de competentie '6. Leraar als organisator' vermeld: *"Hoekenwerk was een succes"*.

Ongeacht onder welke competentie het hoekenwerk precies thuishoort, blijkt uit de eindbeoordeling d.d. 22 mei 2014 van de groepsbegeleider dat hierin is vermeld *"Er werd hoekenwerk uitgewerkt. De uitwerking voldeed om een voldoende werking te garanderen. Er werd gewerkt in het thema van de week."* Verzoekster krijgt in deze eindbeoordeling de score 'goed' voor competentie 6 en de score 'voldoende' voor competentie 7. Met verwerende partij moet derhalve worden vastgesteld dat verzoekster voor de beide betrokken competenties niet negatief werd beoordeeld.

Verzoekster voert niet aan, laat staan bewijst, dat de competenties of attitudes waarvoor zij wel als 'onvoldoende' werd beoordeeld, zouden kunnen worden beïnvloed door een andere appreciatie van het hoekenwerk.

Het middel is niet gegrond.

5. Vijfde middel

In een vijfde middel – in het verzoekschrift eveneens als '4' genummerd – werpt verzoekster op dat zij omtrent de door haar aangevoerde vooringenomenheid van de groepsbegeleider heel wat kritische bedenkingen heeft gemaakt, maar geen sluitend bewijs kan geven.

De Raad brengt in herinnering dat het als vaste rechtspraak mag worden beschouwd dat wordt uitgegaan van de objectiviteit en onbevooroordeeldheid van de docenten, juryleden en andere personen die door de hogeronderwijsinstelling met de beoordeling van de studenten zijn belast, en dat het bijgevolg aan de verzoekende partij toekomt om aan de hand van concreet onderbouwde argumenten en stukken het tegendeel aan te tonen.

Met de adstructie van haar middel ter zake, komt verzoekster niet aan die vereiste tegemoet. Zij stelt integendeel dat zij over geen bewijs beschikt.

In die omstandigheden dient het middel te worden verworpen.

6. Zesde middel

Standpunt van partijen

In een zesde middel stelt verzoekster dat dezelfde stagementor die het opleidingsonderdeel Praktijk 3 heeft beoordeeld, zeer positief was over de 'Leerwandeling' van verzoekster, waaruit zij afleidt dat zij inzake expressie duidelijke vooruitgang heeft geboekt.

In de antwoordnota lijkt verwerende partij op dit middel geen concreet verweer te voeren.

Beoordeling

Uit het dossier leidt de Raad af dat [REDACTED] twee afzonderlijke opleidingsonderdelen zijn. De Raad wijst ter zake op de vaste rechtspraak dat resultaten die in een voorgaand academiejaar of voor een ander opleidingsonderdeel zijn behaald, de student geen recht of garantie bieden op een goede quotering voor een daarvan onderscheiden opleidingsonderdeel, noch het

vermoeden creëren dat de student daarvoor even goed zou hebben gepresteerd als voor het opleidingsonderdeel waaraan wordt gerefereerd.

Verzoekster toont niet aan dat het bezit van de capaciteiten om een uitstap te organiseren – in de ogen van de mentor – *ipso facto* betekent dat zij inzake expressiviteit in een klassikale omgeving ook goed moet scoren. De Raad stelt vast dat zowel de door verzoekster bedoelde mentor (*"Maar de echte enthousiaste uitstraling ontbreekt nog steeds"*, *"Ook al heeft haar best gedaan om aan haar expressiviteit te werken, kwam dit spijtig genoeg niet altijd tot uiting"*) als de bezoekende docent (*"mist expressiviteit, er is geen vreugde of bevlogenheid op het gelaat en een glimlach is zeer sporadisch te bespeuren"*, *"dynamiek en enthousiasme blijven onder het verwachte niveau"*) als de groepsbegeleider (*"...onvoldoende groei doorgemaakt op gebied van expressiviteit en boeien van een klasgroep"*) ter zake duidelijke opmerkingen formuleren.

Bovendien en ten overvloede wil de Raad erop wijzen dat verzoekster voor het opleidingsonderdeel '.....' een door haar niet betwiste score van 10/20 behaalde, wat evenmin van aard kan zijn om het vermoeden te onderbouwen dat – wat expressiviteit betreft – het opleidingsonderdeel Praktijk 3 kennelijk onredelijk werd beoordeeld.

Het zesde middel is ongegrond.

Het beroep is niet gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 en de beslissing van interne beroepscommissie d.d. 4 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/136 - 1 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem een examencijfer van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ".....", en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep gedeeltelijk ontvankelijk en gedeeltelijk ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in de fysica.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel "....." (9/20).

3.2. Verzoeker stelde op datum van 7 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 17 juli 2014 werd het intern beroep gedeeltelijk ontvankelijk en gedeeltelijk ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert met betrekking tot het argument dat de tijdsdruk voor het indienen van de verslagen zeer hoog lag, dat de tijdsdruk voor alle studenten die het betrokken opleidingsonderdeel volgden dezelfde was. De beroepscommissie stelt verder dat het persoonlijk aanvoelen van tijdsdruk geen reden is om te twijfelen aan de correctheid van het examencijfer. Zij merkt ook op dat het feit dat de studenten in het voorafgaande opleidingsonderdeel "....." een week de tijd hadden om het verslag in te dienen, evenmin een argument is om aan de correctheid van het examencijfer voor "....." te twijfelen. De bestreden beslissing overweegt ter zake dat het voorafgaand opleidingsonderdeel geprogrammeerd staat in het eerste deliberatiepakket van de betrokken opleiding, waarbij er redelijkerwijze van kan worden uitgegaan dat deze studenten nog aan het begin van de studieloopbaan staan en dus meer tijd nodig hebben om de vaardigheden aan te leren die nodig zijn om de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel te behalen. Zij verwijst voorts

voor de timing naar het antwoord van de verantwoordelijke lesgever, die wijst op het verband met de organisatie van feedback. De institutionele beroepscommissie stelt vervolgens met betrekking tot de score voor verslag 6 (0/100) dat dit weliswaar een streng, maar gerechtvaardigd deelcijfer is aangezien de verantwoordelijk lesgever het definitieve verslag niet gekregen heeft en bijgevolg geen quoterings kon geven. Zij stelt dat het de verantwoordelijkheid van verzoeker is om de verslagen in te dienen. Met betrekking tot verslag 4 stelt de institutionele beroepscommissie dat na vergelijking blijkt dat deze deelscore niet kennelijk onredelijk is. Zij stelt evenwel dat een penaliserende wegens te laat indienen niet kan aanvaard worden, daar dit niet vooraf meegedeeld werd. De institutionele beroepscommissie stelt dat de klacht in verband met verslag 8 onontvankelijk is wegens een gebrek aan uiteenzetting van de feiten. De institutionele beroepscommissie komt op basis van de aldus bijgestelde deelscores na afronding opnieuw tot een 9/20, zodat zij het cijfer van de examencommissie bevestigde.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 17 juli 2014 en per aangetekend schrijven van 18 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de grond van de zaak na of het intern beroep volledig correct verlopen is.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 17 juli 2014. Verzoeker heeft op 18 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Eerste middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een eerste middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Eerste middelonderdeel

Argumenten van de partijen

Verzoeker voert in een *eerste middelonderdeel* aan dat zijn resultaat voor het opleidingsonderdeel het gevolg is van de onredelijke tijdsdruk waarbinnen de verslagen van de experimenten dienden te worden ingeleverd. Hij werpt verder op dat de feedback pas werd gegeven op het moment waarop hij nog bezig was met verwerking van de feedback op het voorgaande verslag, wat volgens verzoeker niet past in een optimaal leerproces. Verzoeker komt tot het besluit dat het slechte timemanagement ook aanleiding gaf tot manifeste onjuiste en irrelevante feedback in die zin dat feedback gegeven werd op een verslag dat vaak niet het resultaat was van een volledig doorlopen proces van onderzoek, vergelijkende studie en analyse, zodat de tekortkomingen onterecht werden beschouwd als een gevolg van onwetendheid of onkunde. Ter zake verduidelijkt verzoeker dat de uit te voeren experimenten

waren gepland op donderdagnamiddag, waarbij het verslag moest worden ingediend tegen de eerstvolgende maandag om 12 uur en het laboratory notebook moest worden ingeleverd op dinsdag.

Verzoeker betwist de stelling van verwerende partij dat bij het minder strikt toepassen van deadlines de verslagen niet meer verbeterd zouden kunnen worden, met als gevolg laattijdige feedback en dus ondermijning van het leerproces. Hij stelt dat dit eerder een organisatorisch-structureel probleem van dit vak is, daar andere opleidingen daar wel in slagen. Verzoeker merkt ook op dat de studenten in het voorafgaande vak uit het eerste jaar een week de tijd kregen om een verslag over de experimentele vaststellingen te maken. In dat opzicht betwist verzoeker het argument dat men als tweedejaars minder tijd nodig heeft dan een eerstejaars om een verslag af te werken, daar niet aangetoond werd in welke mate een tweedejaars dat sneller zou kunnen. Verzoeker werpt op dat er geen enkel normatief kader is dat bevestigt dat de tijdsperiode van drie dagen (zondag inbegrepen) een goede norm zou zijn in deze omstandigheden.

Verwerende partij stelt dat het gegeven dat er een zekere tijdsdruk gepaard ging met het uitvoeren van de opgegeven taken, de toegekende scores niet onredelijk maakt, laat staan kennelijk onredelijk. Zij stelt dat het gaat om relatief eenvoudige experimenten waarover geen ellenlange verslagen werden verwacht en waarbij de tijdsdruk voor alle studenten dezelfde was. Zij merkt op dat eerstejaars niet enkel de vaardigheden dienen aangeleerd te krijgen, maar ook nog alle voorkennis dienen te verwerven, zodat het logisch is dat zij meer tijd nodig hebben en krijgen om een verslag op te stellen, terwijl de studenten in het tweede jaar deze voorkennis reeds hebben verworven en bovendien ook ervaring hebben met het uitvoeren van experimenten en het rapporteren over de resultaten van deze experimenten. In dat opzicht meent verwerende partij dat de gehanteerde korte(re) deadline niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Beoordeling

De Raad brengt in herinnering dat hij de student geen bescherming kan bieden tegen strenge beslissingen, doch enkel tegen onwettige of kennelijk onredelijke beslissingen.

Het is gewis zo dat de aan de studenten geboden termijn kort is, en door het omvatten van een weekend ongetwijfeld als kort zal zijn ervaren, maar gegeven de beleidsvrijheid waarover de onderwijsinstellingen beschikken, is de Raad te dezen van oordeel dat de termijn waarover de studenten, en dus ook verzoeker, de beschikking werd gegeven om de verslagen in te dienen, niet kennelijk onredelijk is. De Raad begrijpt dat verzoeker bijzondere aandacht wil besteden aan een duidelijke lay-out van zijn verslagen, zoals door verzoeker tot uitdrukking gebracht in zijn intern beroep, maar is van oordeel dat deze overwegingen niet van aard zijn om de door verwerende partij geboden tijd als onredelijk te beschouwen.

Het loutere feit dat in het raam van het basisopleidingsonderdeel in het eerste jaar een volledige week werd gegeven om het verslag te redigeren, maakt de deadline voor het inleveren van de verslagen bij het vervolgopleidingsonderdeel in het tweede jaar niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk. Er kan worden meegegaan in de motivering van verwerende partij dat van de studenten een snellere verwerking mag worden verwacht op basis van de reeds verworven basiskennis en basisvaardigheden inzake experimenteren.

Het eerste middelonderdeel is ongegrond.

5.1.2. Tweede middelonderdeel

Argumenten van de partijen

Verder doet verzoeker gelden dat er geen voorafgaande mededeling was van regels om punten te verminderen of reeds toegekende punten niet meer te laten meetellen. Voor zover de Raad kon nagaan, heeft verwerende partij hierop in het raam van dit middel niet geantwoord.

Beoordeling

Bij gebrek aan nadere duiding door verzoeker, neemt de Raad aan dat deze grief betrekking heeft op verslag 4 en verslag 6, die respectievelijk een half uur en twee dagen te laat zouden zijn ingediend en waarvoor verzoeker werd gesanctioneerd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat wat verslag 4 betreft, de grief van verzoeker bij het intern beroep gegrond werd bevonden en de toepassing van de penalisatieregels ongedaan werd gemaakt. In dat opzicht heeft verzoeker geen belang meer bij het middelonderdeel.

In zoverre het middelonderdeel betrekking heeft op verslag 6, blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker niet werd gepenaliseerd voor het laattijdig indienen van het verslag, maar wel voor het niet opnieuw indienen van het verslag na de presentatie. In die mate valt het middelonderdeel samen met het tweede middel, dat hierna wordt besproken.

Het tweede middelonderdeel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

5.1.3. Derde middelonderdeel

In zijn verzoekschrift voor de Raad uit verzoeker kritiek op de feedback die tijdens het academiejaar werd gegeven.

Dit moet worden beschouwd als een nieuw middel, dat thans niet voor het eerst in het debat kan worden gebracht.

Het derde middelonderdeel is onontvankelijk.

5.2. Tweede middel

In een tweede middel werpt verzoeker op dat hem ten onrechte geen punten werden toegekend voor het zesde verslag, als gevolg van twee betwiste regels.

Verzoeker werpt vooreerst op dat regel I (*regel I: bij niet terug indienen van het nageziene verslag worden de toegekende punten hiervan niet meer in rekening gebracht bij de bepaling van het eindresultaat voor*) hem niet vooraf meegedeeld was. Verzoeker stelt dan ook dat de toepassing van regel I, waardoor aan verzoeker een score van 0/100 werd toegekend, op onregelmatige wijze de reeds toegekende punten miskent, omdat niet is aangetoond dat verzoeker door het louter ontbreken van een verslag (tweede indiening) niet meer zou beschikken over de op basis van dat verslag reeds beoordeelde competenties, wat het gevolg was van een slechte communicatie vanwege de verantwoordelijke begeleiding.

Verder stelt verzoeker dat het resultaat van 30 op 100 nog beïnvloed is geworden door regel II (*regel 2: bij het indienen van een verslag of het laboratory notebook op een later tijdstip dan het vooropgestelde tijdstip wordt de helft van de punten van het verslag afgetrokken*). Ter zake stelt verzoeker dat de bestreden beslissing zijn kritiek tegen deze regel is bijgetreden – wat door de Raad is vastgesteld in het raam van het tweede middelonderdeel van het eerste middel – maar dat de score niet werd rechtgezet wegens de bekritiseerde eerste regel.

Verzoeker argumenteert dan ook dat de quotering voor het verslag 6 in realiteit 60 op 100 moet zijn, waardoor hij dan een globale score van 10/20 voor het opleidingsonderdeel zou hebben behaald.

Wat het feitelijk relaas betreft, argumenteert verzoeker dat hij op de dag van de presentatie aan de zaal aankwam wanneer de eerste student net begonnen was met presenteren. Verzoeker stelt dat hij het becommentarieerde verslag bij had, maar dat er niet naar werd gevraagd bij afloop. Verzoeker zet verder uiteen dat de verslagen blijkbaar al waren opgevraagd voor hij aanwezig was, zodat hij hiervan niet op de hoogte was, en hij stelt dat hem nooit uitdrukkelijk en formeel werd gemeld dat de reeds toegekende punten op het verslag niet zouden meetellen indien hij dit niet opnieuw zou inleveren na de presentatie. Verzoeker doet verder gelden dat de regel onredelijk is daar het verlies van het verslag door brand, diefstal, etc. ook tot een nulquotering zou leiden, en dat het de verantwoordelijkheid van de onderwijsinstelling is om een kopie van de werkstukken bij te houden en zichzelf niet

in de onmogelijkheid te brengen om te evalueren. Verzoeker stelt ten slotte dat de docent of de assistenten gedurende de anderhalve maand na de presentatie op geen enkele wijze (mondeling, e-mail of op het studentenplatform) hebben gevraagd het ontbrekende verslag terug in te leveren, en dat hij het verslag initieel – weliswaar met twee dagen vertraging – had ingediend op het platform, zodat de docent en assistenten ontegensprekelijk onbeperkt toegang hadden tot het digitale zesde verslag.

Verwerende partij repliceert dat de studenten wel degelijk goed werden ingelicht over het feit dat zij de nagekeken verslagen terug dienden te bezorgen, alsook over de sancties indien ze dat niet deden. Zij stelt dat zonder die nagekeken verslagen geen score kon worden toegekend, althans niet zonder de lesgever te verplichten om alles opnieuw na te kijken aan de hand van het op het digitaal leerplatform aanvankelijke verslag. Zij werpt ook op dat er niet van de lesgevers kan worden verwacht dat zij de in gebreke blijvende studenten opnieuw moeten wijzen op de gemaakte afspraken, en zij wijst erop dat wanneer verzoeker stipt aanwezig was geweest op de presentaties, hij goed geweten zou hebben dat hij zijn verslag terug moest indienen.

Verwerende partij stelt dat verzoeker aanvankelijk op grond van laattijdigheid een voorlopige score van 30/100 voor het verslag had gekregen, maar dat dit zonder meer meteen naar 0/100 werd herleid toen bleek dat het nagekeken verslag niet opnieuw werd ingediend.

Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van verzoekende partij niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat wel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

Aan verzoeker werd voor verslag 6 een nulquotering toegekend op grond van het motief dat hij dit verslag na de presentatie niet opnieuw heeft ingediend. Uit de bestreden beslissing en de antwoordnota van verwerende partij, leidt de Raad af dat van de student geen andere actie werd verwacht dan dat hij met de opmerkingen op het initieel ingediende verslag rekening zou houden bij de presentatie en hij dat verslag na de presentatie opnieuw zou overhandigen.

De bestreden beslissing motiveert ter zake het volgende:

"Het nagezien verslag, voorzien van feedback, werd aan de studenten mee gegeven om [hen] te helpen bij de voorbereiding van de mondelinge presentatie over die proef. Hierbij werd uitdrukkelijk verteld dat ze geen punten zouden krijgen voor dit verslag indien ze dit na de presentatie niet terug indienen. Het verslag van mijnheer hebben wij niet terug gekregen."

In de antwoordnota luidt het:

"De studenten hadden hun verslag over dit practicum, na nazicht, met de daarbij gemaakte opmerkingen terug gekregen ter voorbereiding van hun presentatie, met de duidelijke boodschap dat de nagekeken verslagen terug ingediend moesten worden na de presentatie, zo niet zouden ze geen punten krijgen."

De Raad komt tot de volgende beoordeling.

Principieel komt het niet kennelijk onredelijk voor om een nulquotering te geven voor een niet-ingediend werk, en de Raad kan aannemen dat een dergelijke 'sanctie' ook niet uitdrukkelijk vooraf moet worden meegedeeld. In algemene zin – en zonder uitspraak te doen over specifieke omstandigheden die zich in concrete dossiers kunnen voordoen – komt het immers als uitgangspunt niet abnormaal voor dat een student geen punten kan toegekend krijgen voor prestaties die niet zijn geleverd.

Te dezen is de situatie evenwel anders, nu het niet ter discussie staat dat verzoeker het verslag initieel wel degelijk heeft ingeleverd. De Raad is niet overtuigd van de stelling van

verwerende partij dat op voorhand duidelijk aan de studenten is gecommuniceerd dat zij het verslag met feedback opnieuw moesten indienen. Dit blijkt uit geen enkel stuk in het dossier, ook niet uit de dia's die bij de inleidende les werden getoond (stuk 5 administratief dossier). Dat de plicht tot wederinlevering van het verslag bij aanvang van de mondelinge presentatie werd meegedeeld, kan in dat opzicht niet volstaan. Verzoeker heeft aangegeven dat hij de aanvang van de presentaties gemist heeft (de eerste student was net begonnen) en verwerende partij toont niet aan dat de studenten verplicht elkaars presentatie moesten bijwonen. Wanneer er dan toch voor wordt geopteerd om op dat ogenblik nog relevante informatie mee te delen, dan dient verwerende partij zich ervan te verzekeren dat deze alle studenten bereikt, bijvoorbeeld door die informatie bij elke presentatie mee te delen of elke student om de inlevering van het verslag te vragen – wat te dezen duidelijk niet is gebeurd.

Evenmin overigens kan de Raad uit enig stuk opmaken dat de sanctie van de nulquotering zou worden verbonden aan het niet opnieuw inleveren van het verslag met feedback.

Ter zake is de Raad van oordeel dat er, in het licht van het redelijkheidsbeginsel, niet aan voorbij kan worden gegaan dat het initieel verslag nog digitaal ter beschikking was van de docent, en dat het uit handen geven van een werkstuk dat werd ingediend in het raam van permanente evaluatie op gespannen voet staat met artikel van het OER van verwerende partij, dat een bewaarplicht in hoofde van de verantwoordelijke lesgever instelt. Niets verhindert verwerende partij overigens om de feedback op een andere wijze te organiseren, die beter met deze bepaling uit het OER in overeenstemming te brengen is, bijvoorbeeld door de feedback door de student te laten noteren, door een kopie van het verslag met feedback te overhandigen, door het verslag met feedback digitaal beschikbaar te stellen, enz.

Hoewel kan worden aangenomen dat de evaluatiwijze van het opleidingsonderdeel voorziet in een mondelinge presentatie naar aanleiding van één verslag (waarbij het niet geheel duidelijk is op welke wijze de presentatie wordt meegenomen wordt in de beoordeling) en dat verzoeker ter voorbereiding op die mondelinge presentatie zijn ingediende en nagelezen verslag met de nodige feedback terugkrijgt van de begeleiding, ontslaat dit de verantwoordelijke lesgever niet van zijn voormelde bewaarplicht, temeer daar van de student geen schriftelijke verbeteringen werden verwacht en het uiteindelijk te beoordelen stuk niets anders is dan het verslag dat de verantwoordelijke lesgever opnieuw uit handen heeft gegeven.

In deze omstandigheden moet worden besloten dat zelfs wanneer aan verzoeker de onzorgvuldigheid zou kunnen worden verweten die verwerende partij voorhoudt, de verantwoordelijke lesgever minstens een gedeelde verantwoordelijkheid draagt voor het ontbreken van het nagelezen zesde verslag. De Raad stelt overigens dat het motief dat een beoordeling onmogelijk is minstens feitelijk onjuist is, aangezien het initieel ingediende verslag steeds digitaal beschikbaar is gebleven voor de verantwoordelijke lesgever.

In de gegeven omstandigheden is de Raad van oordeel dat de toegekende nulquotering wegens het niet opnieuw inleveren van het verslag kennelijk onredelijk is.

Het middel is gegrond.

5.3. Derde middel

Argumenten van de partijen

In een derde middel beroept verzoeker zich ten aanzien van de quoterings voor verslag 8 op een schending van het onderwijs- en examenreglement (OER).

Verzoeker stelt dat zijn klacht over het achtste verslag ten onrechte onontvankelijk werd verklaard bij het intern beroep. Hij wijst op artikel OER 2013-2014 en artikel, OER 2013-2014 om te betogen dat de institutionele beroepscommissie heeft nagelaten haar reglementaire opdracht te vervullen. Verzoeker argumenteert dat de interne beroepscommissie stukken kan opvragen bij de verantwoordelijke docent, en dat nergens in

het OER is bepaald dat de beroepindiener zelf de oorzaken moet kennen van een bepaald manoeuvre dat zijn resultaat kan beïnvloeden hebben. Verzoeker stelt dan ook dat indien de punten voor dit verslag daadwerkelijk op onregelmatige wijze zijn herleid, dit moest worden rechtgezet.

Verwerende partij stelt dat de institutionele beroepscommissie niet kon nagaan of de uiteindelijk toegekende score al dan niet anders was dan de score die aanvankelijk op het verslag was genoteerd. Zij stelt bovendien dat verzoeker op geen enkele wijze toelichtte waarom die score "voldoende" onjuist zou zijn en geen correcte weergave zou zijn van zijn prestaties. Zij werpt op dat er redelijkerwijze mag worden verwacht dat wie een beroep indient omtrent een examencijfer, ook de concrete grieven aanbrengt en verduidelijkt waarom hij van mening is dat een gegeven examencijfer geen correcte weergave is van zijn prestaties.

Beoordeling

In het intern beroep formuleerde verzoeker zijn klacht met betrekking tot verslag 8 als volgt:

"Bij verslag 8 werd eveneens het resultaat 'goed' herleid tot slechts 'voldoende' in het online puntenboek op Minerva, reden niet bekend. Het is duidelijk dat in een dergelijk geval het toegekende resultaat zich niet meer in een eerlijke proportionaliteit bevindt met de geleverde inspanningen en de aldus bereikte wetenschappelijke resultaten."

De Raad leidt hieruit af dat verzoeker de beoordeling van verslag 8 willekeurig vindt, en niet in overeenstemming met de geleverde prestaties. Bovendien kan de klacht ook moeilijk anders worden gelezen dan een grief tegen het ontbreken van een motivering voor het herleiden van de beoordeling naar 'voldoende'. De institutionele beroepscommissie heeft deze klacht onontvankelijk verklaard wegens een gebrek aan feitelijke argumentatie.

De Raad brengt in herinnering dat het verplichte intern beroep door de decreetgever niet enkel is voorgeschreven om het daartoe bevoegde orgaan de kans te geven de bestreden beslissing te heroverwegen, rekening houdend met de grieven van de student, maar in de eerste plaats om de mogelijkheid te bieden aan de student een beter inzicht te verlenen in de motieven die tot de bestreden beslissing hebben geleid (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

Te dezen is de Raad van oordeel dat de interne beroepsinstantie niet vermocht te stellen dat er geen feitelijke bezwaren werden aangevoerd tegen de score voor verslag 8. In de mate dat verzoeker heeft aangevoerd dat hij de quotering te laag vindt, heeft hij in het raam van het intern beroep recht op het verkrijgen van een woordelijk tot uitdrukking gebrachte motivering voor die beoordeling.

Bovendien stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing verzoeker ook niet tegenspreekt in diens stelling dat er sprake is van een herleiding van een oorspronkelijke quotering 'goed' naar 'voldoende'. Dit is nochtans, zoals hierboven reeds aangegeven, een voldoende duidelijke grief. Wanneer verzoeker, op welke gronden ook, meent dat zijn prestatie voor dit verslag eerst hoger ingeschat werd en dat de beoordeling nadien werd bijgesteld, heeft hij onmiskenbaar het recht om ook wat dat betreft nadere toelichting te verkrijgen in het raam van het intern beroep.

Of de klacht inzake de quotering voor verslag 8 en de totstandkoming ervan ongegrond is, valt in de eerste plaats toe aan de beoordeling van de interne beroepsinstantie. Zij dient de klacht dan wel eerst te onderzoeken en haar beslissing ter zake te motiveren.

De toelichting en motivering die verwerende partij aanvoert in de antwoordnota kunnen in het licht van de principes van de formele motiveringsplicht – inhoudend dat de motieven moeten zijn opgenomen in de bestuurshandeling zelf – thans niet meer nuttig worden aangevoerd. Bovendien werpt verwerende partij door te stellen dat de lesgever kan vaststellen dat hij zich heeft vergist, slechts hypotheses op.

Het middel is gegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de institutionele beroepscommissie genomen in het kader van het worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 september 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/137 - 1 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de door partijen neergelegde stukken.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem het examencijfer van 8/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding 'Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs'.

Het beroep betreft de examenbeslissing voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoeker stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat er bij verzoeker inderdaad verwarring zou kunnen geweest zijn omtrent de mentor als eindevaluator, maar acht, na grondige analyse van de stagemap met heel gebrekkige rapportering en zelfevaluatie en na telefonisch contact met de mentor van de stageplaats, geen voldoende argumenten aanwezig om de beslissing van de examencommissie te wijzigen.

De interne beroepscommissie overweegt dat de mentor een beoordeling 'onvoldoende' heeft gegeven met als motivatie: "*..... is te passief en straalt dat ook uit. Vooral in een omgeving van jongeren is een positieve attitude en enthousiasme van groot belang*". Zij stelt dat deze feedback en beoordeling tijdens een telefonisch overleg met de interne beroepscommissie werd bevestigd door deze mentor. Zij motiveert verder dat de mentor had gesteld dat hij al veel ervaring had met andere-studenten en dat verzoeker tijdens de twee contactmomenten niet aan zijn verwachtingen voldeed door zijn te passieve houding.

Wat betreft de opmerking van verzoeker dat de heer werd aangeduid als mentor, stelde de interne beroepscommissie dat nergens in de voorafgaande communicatie tussen verzoeker en de stageplaats noch in de stageovereenkomst hieromtrent melding is gemaakt. De interne beroepscommissie stelt dat het sportkamp werd ingericht onder leiding van regenten (waaronder) maar dat de heer aangesteld was als mentor en bevoegd was voor de eindevaluatie. Zij stelt dat de heer toegeeft dat er mogelijks verwarring was daar mee participeerde aan de stage van verzoeker en deze ook op het einde een eindbeoordeling heeft gedaan, maar dat dit een jammerlijke gebeurtenis zou zijn die te wijten zou zijn aan een interne communicatiefout in het stagebedrijf. De bestreden beslissing luidt dat de heer duidelijk stelt dat niet gemachtigd was om deze eindevaluatie te maken en daartoe nooit de opdracht heeft gekregen omdat deze verantwoordelijkheid conform de stageovereenkomst bij de heer als mentor lag. Verder wordt gemotiveerd dat de heer de beoordeling 'onvoldoende' heeft bevestigd op basis van waarnemingen en input van medewerkers die betrokken waren bij het functioneren van verzoeker. De interne beroepscommissie overweegt voorts dat zij van mening is dat er ook tijdens de middagpauzes voldoende behoefte was aan enthousiasme en actieve deelname van verzoeker.

De interne beroepscommissie stelde daarenboven het stagedossier grondig te hebben geanalyseerd, waarbij zij vindt dat de dagverslagen heel onzorgvuldig zijn geschreven, heel veel taalfouten bevatten en weinig kritische reflectie op eigen handelen en functioneren. Zij stelt dat het slechts gebrekkige opsommingen van feiten zijn.

De beslissing op intern beroep werd per schrijven van 14 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 18 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 14 juli 2014. Verzoeker heeft ten vroegste op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing, vermits de beslissing per schrijven van 14 juli 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoeker vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014.

Het beroep van 18 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenlezing met het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Argumenten van de partijen

Verzoeker stelt vooreerst in het algemeen dat de bestreden beslissing niet aantoonst dat zijn eindevaluatieformulier als score een 'onvoldoende' had met als resultaat een onvoldoende voor het opleidingsonderdeel '.....'.

Meer concreet werpt verzoeker op dat degene die hij ervaren had als mentor ene betreft – of dit een voornaam dan wel een achternaam is kon de Raad uit het dossier niet opmaken – en niet de heer Verzoeker wijst erop dat hij van (de heer) – die volgens hem zijn stagebegeleider en mentor was – bovendien een positieve eindevaluatie had gekregen.

De interne beroepscommissie zou hebben aangegeven dat de persoon die de evaluatie had ingevuld niet gemachtigd zou zijn geweest, waarop verzoeker stelt dat het onaanvaardbaar is dat hij het slachtoffer is van een afspraakconflict binnen de organisatie van de stagegever. Hij werpt op dat het niet aan de student toekomt om uit te maken of vooraf te vragen aan diegene die hem daadwerkelijk begeleidt, of hij daartoe gemachtigd is en eveneens bevoegd is om de eindevaluatie te schrijven en te ondertekenen.

Verzoeker stelt dat het (de heer) was die de handelingen conform het stageschrift heeft gesteld (evaluatieformulier invullen, bespreken stage), waardoor verzoeker er nooit aan heeft getwijfeld dat (de heer) zijn mentor zou zijn. Verzoeker stelt dat de heer nooit met hem de stage heeft besproken en dat (de heer) zijn evaluatieformulier heeft ingevuld, waaruit blijkt dat hij minstens moest slagen. Ook stelt verzoeker dat hij bij het indienen van zijn dossier geen enkele opmerking kreeg dat het document niet door de juiste persoon werd ingevuld en ondertekend. Enkel zou hij telefonisch contact hebben gehad met de heer naar aanleiding van het ontvangen resultaat 'onvoldoende', en dit op aanraden van zijn lector.

Verzoeker argumenteert verder dat hij de heer enkel tijdens twee contactmomenten tijdens de middagpauze heeft gezien, op ogenblikken waarop hij de ene keer diende toezicht te houden en de andere keer maaltijden diende uit te delen. Verzoeker stelt dat tijdens het toezicht zijn collega-begeleiders ook op een stoel of op de grond zaten, en dat hij ook tijdens de maaltijdbedeling niet werd aangesproken om de kinderen actief bezig te houden.

Verzoeker stelt vast dat hij onterecht werd beoordeeld op twee korte momentopnames tijdens de middagpauzes en niet tijdens het lesgeven van het sportkamp, wat volgens hem toch het hoofddoel van de stage BWR inhoudt.

Verder argumenteert verzoeker dat de interne beroepscommissie aangeeft dat zij ook op basis van de analyse van de stagemap bij haar beslissing blijft. Onder verwijzing naar de stagehandleiding, waarin onder meer staat dat 50% van de punten betrekking heeft op de volledigheid en kwaliteit van de stagemap en reflectieverslagen, werpt verzoeker op dat hij hierop niet werd geattendeerd tijdens het feedbackmoment en dat hem enkel gemeld werd dat de heer zou gesteld hebben dat hij niet voldeed.

Verzoeker stelt ten slotte dat slechts na een grondige analyse door de interne beroepscommissie plots opgemerkt wordt dat hij onzorgvuldig zou schrijven met veel taalfouten en weinig kritische reflecties, waar hij verwacht had door de docent minstens tijdens de feedback hierop te zijn op gewezen als verbeterpunten.

Verwerende partij voert geen specifiek verweer.

Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij overeenkomstig artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van de verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze is tot stand gekomen en de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Binnen deze grenzen komt de Raad tot de volgende beoordeling.

In de ECTS-fiche en de stagehandleiding wordt duidelijk aangegeven dat bij de evaluatie, twee deelscores samen de totaalscore vormen:

*"50%: punt van de lector, in samenspraak met de mentor;
50%: volledigheid en kwaliteit van de stagemap en reflectieverslagen."*

Deze bepaling komt ook voor op het evaluatieformulier, waarop hieronder wordt ingegaan.

Tevens stelt de stagehandleiding als volgt onder punt 11:

"Op het einde van het academiejaar beoordeelt het opleidingsteam de stage. Er wordt rekening gehouden met:

- aanwezigheden;*
- de stagegebonden en didactische lesactiviteiten;*
- de observatiestage;*
- de actieve stage (stagemap: verslagen en cijfers van bijgewoonde lessen door lectoren, verslagen en evaluaties van bijgewoonde lessen door mentoren, reflectieverslag van de studenten, lesvoorbereidingen, ...);*
- attitude.*

[...]

De student krijgt inzage van het evaluatieformulier en de nodige feedback over zijn prestatie(s). De student voegt het algemeen evaluatieformulier, opgemaakt door de mentor, in tweevoud toe aan de stagemap.

Indien onmiddellijke feedback door lector en/of mentor onmogelijk is, kan de student zelf een afspraak maken.

De evaluaties toegekend door de mentoren worden verrekend in het eindcijfer voor Actieve stage.

In het dossier bevindt zich enerzijds een 'algemeen evaluatieformulier', gedateerd op 11 april 2014, waarop de naam van de mentor niet is ingevuld. Dit 'algemeen evaluatieformulier' draagt een handtekening die overeenstemt met de handtekening die op het document 'taakomschrijving' voorkomt als 'stagegever' en op het document 'de stage/logboek' voorkomt onder de vermelding 'stagegever of stagementor'. Het betreft alleszins niet de handtekening van de lector (de heer), aangezien die op het document 'taakomschrijving' naast de hiervoor vermelde handtekening staat.

Op dit evaluatieformulier worden tien basiscompetenties beoordeeld als 'voldoende', de overige drie zijn 'niet van toepassing'. De zeven specifieke competenties die vermeld zijn, worden vijfmaal beoordeeld als 'goed' (12-13) en tweemaal als 'zeer goed' (14-15). De algemene eindbeoordeling (die kan variëren van 'uitstekend' over 'zeer goed', 'goed', 'voldoende' en 'onvoldoende' tot 'slecht') luidt 'goed', met als commentaar: *"Student heeft zijn taak als begeleider van het sportkamp goed uitgevoerd en fungeerde als nuttige hulp van de mentor"*.

Volgens de verwerende partij gaat dit document "wellicht" uit van (de heer), en is het "niet geldig" als beoordeling, omdat de beoordeling enkel toekomt aan de mentor, te dezen de heer

Anderzijds bevindt zich in het dossier een 'algemeen evaluatieformulier' gedateerd op 7 mei 2014 en uitgaande van de heer, mentor.

Op dit evaluatieformulier worden vijf basiscompetenties beoordeeld als 'voldoende', zeven als 'onvoldoende' en één is 'niet van toepassing'. Als opmerking wordt hierbij geplaatst: *"..... is te passief en straalt dat ook uit. Vooral in een omgeving van jongeren is een positieve attitude en enthousiasme van groot belang"*. De zeven specifieke competenties die vermeld zijn, worden driemaal beoordeeld als 'voldoende' (10-11), driemaal als 'onvoldoende' (9-6) en eenmaal als 'slecht' (6-).

Ten slotte is er een verbeterd – van opmerkingen voorzien – reflectieverslag, doch zonder quoterings.

Volgens het standaard 'stageschrift Bewegingsrecreatie' dat werd meegedeeld, is er ook voorzien in een evaluatieformulier waarop – conform de bovenstaande richtlijnen – een evaluatie wordt gegeven voor enerzijds de stagemap en anderzijds de quoterings door de mentor. Dit stuk is wat verzoeker betreft ingevuld als volgt:

Stagemap	PTN	Evaluatie mentor	PTN
Beschrijving stageplaats + doc	0.5/1	Slecht	3-

Logboek/planning	1/1	Onvoldoende	3-4
Dag- of weekverslagen	1/3	Voldoende	5-6
Eindreflectieverslag	1/4	Goed	6-7
Stagecontract(en), evaluatieformulieren, lay- out	0.5/1	Zeer goed	7-8
<u>Bijlage:</u> Lesvoorbereidingen e-mailverkeer met stageplaats bedankingsbrief		Uitstekend	8+
	4/10		4/10

Dit geeft een eindscore van 8/20. De volgende commentaar is toegevoegd:

*"Van de stagebegeleider: is te passief en straalt dat ook uit. Vooral in een omgeving van jongeren is een positieve attitude en enthousiasme van groot belang.
Voor het reflectieverslag werd geen [gebruik] gemaakt van de reflectiecyclus van Korthagen, zoals gevraagd in de stagehandleiding.
De dagverslagen zijn zeer kort, zonder aandacht te hebben [voor] wat hij geleerd heeft of wat anders en beter kan.
In de map werd geen aandacht besteed aan lay-out, noch aan correct taalgebruik."*

De Raad stelt vast dat dit document noch gedateerd, noch ondertekend is.

Binnen zijn voormelde toetsingsbevoegdheid is de Raad op basis van de voorliggende stukken van oordeel dat wat betreft de stagemap en de reflectieverslagen, een redelijke beoordeling van de lector voorligt.

Voor wat de quotering van de stageprestaties zelf betreft, kan dat oordeel evenwel niet worden bijgevalen.

Ten eerste is het voor de Raad geheel niet duidelijk hoe, los van wat hieronder wordt overwogen omtrent de persoon die mocht en kon beoordelen, in het samenvattend evaluatieformulier precies wordt gekomen tot een beoordeling van 4/10 voor de evaluatie door de mentor.

Tweedens is de begeleiding en beoordeling van verzoeker op zijn minst onduidelijk verlopen. Voor de beoordeling voor de stageprestaties zelf, die in samenspraak met de mentor wordt vastgesteld, liggen *in casu* immers twee uiteenlopende beoordelingsverslagen voor, uitgaande van twee verschillende mentoren die het in hun appreciatie over zowat alle aspecten van verzoekers prestaties oneens zijn.

De Raad kan er bij zijn onderzoek niet omheen dat verzoeker herhaaldelijk heeft aangehaald dat het voor hem onduidelijk was wie de 'mentor' was. De initiële stageovereenkomst geeft aan dat de heer stagementor zou zijn bij de stage van verzoeker. Daaruit volgt dat de heer *de iure* de mentor is. De Raad stelt evenwel tegelijk ook vast dat alle actoren (student en interne beroepscommissie) erkennen dat er verwarring mogelijk was over wie daadwerkelijk de mentor was, daar (de heer) steeds op de stageplaats aanwezig was bij de activiteiten van verzoeker.

Bij nader onderzoek van het dossier stelt de Raad vast dat deze verwarring des te meer begrijpelijk is, gelet op het feit dat uit de vergelijking van de handtekeningen lijkt te moeten besloten worden dat 'mentor' de taakomschrijving van verzoeker heeft ondertekend als 'stagegever', dat hij het logboek van verzoeker telkens heeft afgetekend als '(stage)mentor' en dat hij als mentor een 'algemeen evaluatieformulier' heeft ingevuld en ondertekend. In hoofde van de heer daarentegen, is geen enkele betrokkenheid ten aanzien van die aspecten aangetoond. Wat dit laatste stuk betreft, stelt de Raad bovendien vast dat de evaluatie op dit formulier met verzoeker werd besproken conform de stagehandleiding, en niet het formulier dat de heer heeft opgesteld.

Verder wijst de Raad erop dat de evaluatie die door (de heer) werd opgesteld volgens verwerende partij formeel wel uitgaat van een niet-bevoegd persoon, maar dat het stuk anderzijds noch door de interne beroepscommissie, noch door de verwerende inhoudelijk wordt betwist. De Raad stelt op basis van deze feiten *in casu* vast dat verzoeker er vanuit kon en mocht gaan dat (de heer) handelde in naam en voor rekening van de stagegever of de *de iure* stagementor.

Nog met betrekking tot de informatiewaarde van het evaluatieverslag van (de heer), wil de Raad erop wijzen dat waar de bestreden beslissing luidt dat de heer de beoordeling 'onvoldoende' heeft bevestigd op basis van "eigen waarnemingen en input van medewerkers die betrokken waren bij het functioneren van de student", uit het dossier op geen enkele wijze blijkt wie die andere medewerkers zijn, en dus evenmin met welke intensiteit zij verzoeker hebben geobserveerd en hoe hun niet geformaliseerde beoordeling zou opwegen tegen de gedetailleerde vaststellingen van (de heer) Bovendien wil de Raad toch meegeven dat wanneer verwerende partij er geen graten in ziet dat de heer zich mag beroepen op beweerde maar niet bewezen input van zijn medewerkers ter ondersteuning van zijn beoordeling, het de Raad onbegrijpelijk voorkomt dat de wél op schrift gestelde en inhoudelijk niet tegengesproken beoordeling van een andere medewerker – met name: (de heer) – op formele gronden wél terzijde wordt geschoven.

De Raad merkt verder op dat verwerende partij niet ontkent dat de heer verzoeker enkel tijdens twee contactmomenten tijdens de middagpauze heeft gezien. Zij stelt ook vast dat de verwerende partij niet tegensprekt dat verzoeker niet werd gevolgd tijdens de stage-activiteiten (i.e. lessen), noch aangesproken werd door de *de iure* mentor, wat de beoordeling door deze mentor niet representatief maakt. De Raad merkt bovendien op dat deze wijze van beoordeling in strijd is met de evaluatiwijze zoals omschreven in de stagehandleiding onder punt 11:

"We hanteren een systeem van waarschuwingen die meegenomen worden in de evaluatie en kunnen leiden tot stopzetting van de stage.

De student krijgt een nul voor Actieve stage indien niet alle uren stage volbracht zijn. Op het einde van het academiejaar beoordeelt het opleidingsteam de stage. Er wordt rekening gehouden met:

- aanwezigheden;
- de stagegebonden en didactische lesactiviteiten;
- de observatiestage;
- de actieve stage (stagemap: verslagen en cijfers van bijgewoonde lessen door lectoren, verslagen en evaluaties van **bijgewoonde lessen door mentoren**, reflectieverslag van de studenten, lesvoorbereidingen, ...);
- attitude." (eigen accentuering)"

Uit wat voorligt moet worden besloten dat de *de iure* mentor zich voor zijn stagebeoordeling klaarblijkelijk baseert op beperkte eigen waarnemingen die blijkens de gegeven motivering en de niet-betwiste opmerking van verzoeker over de contacten, niet in verband staan met de lessen die verzoeker op de stageplaats gegeven heeft. Dit is in strijd met wat in de stagehandleiding wordt vereist. Wat de input van de andere medewerkers van de heer betreft, kan worden verwezen naar wat hierboven reeds is overwogen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat enkel "mentor" zeer nauw betrokken was bij de dagelijkse stage-activiteiten van verzoeker op de stageplaats, en eigenlijk ook optrad als *de facto* mentor die bovendien ook verschillende documenten in die hoedanigheid ondertekende.

De Raad herinnert eraan dat de rol van een stagementor erin bestaat om de student op de stageplaats te begeleiden en hem op zijn dagelijks presteren aan te spreken, aan te moedigen en desgevallend feedback te geven om te remediëren. In die geest volstaat een *de iure* mentor, wiens mentorschap louter op papier steunt, niet om een beoordeling te motiveren. De Raad ziet *in casu* niet in hoe de beoordeling van de *de iure* mentor steunende op

een beperkte eigen observatie van verzoeker, sterk kan afwijken van de beoordeling van een medewerker, *in casu* de heer die als een *de facto* mentor handelde, die verzoeker voortdurend kon observeren en waarvan redelijkerwijs aangenomen kan worden dat aan hem de input gevraagd geweest zou zijn.

De Raad stelt zich in deze uitzonderlijke omstandigheid dan ook ernstige vragen bij de betrouwbaarheid van de beoordeling van de *de iure* mentor In deze specifieke omstandigheden kan de interne beroepscommissie naar het oordeel van de Raad niet louter volstaan met het argument dat de *de facto* mentor onbevoegd was, maar diende zij, gelet op de hierboven vermelde vaststellingen, de betrouwbaarheid van de beoordeling van de *de iure* mentor nader te onderzoeken in het licht van de vereisten inzake een behoorlijke stagebegeleiding, het eventuele schijnmandaat en de duidelijke discrepantie tussen enerzijds het oordeel van de *de facto* mentor die verzoeker actief heeft gevolgd, en anderzijds de passieve *de iure* mentor en de lector. Zij diende naar het oordeel van de Raad, rekening houdend met alle stukken uit de door verzoeker ingediende stagemap (desgevallend met de eindbeoordeling door de *de facto* mentor) en de hiervoor aangegeven omstandigheden afdoende en specifiek te motiveren in welke mate verzoeker al dan niet voldeed aan de vereiste competenties voor het opleidingsonderdeel en om welke reden de beoordeling door de *de iure* mentor en dus de lector zo sterk inhoudelijk kon afwijken van het eindoordeel van de *de facto* mentor.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van 30 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 14 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 september 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/138 - 1 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar een examencijfer van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel "....." en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in opleiding Bachelor in de psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 3 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel ".....", waarvoor aan verzoekster het examencijfer van 9/20 werd toegekend.

3.2. Verzoekster stelde op datum van 8 juli 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector studentenbeleid op datum van 15 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de practicumbegeleidster na de tweede sessie een gesprek is aangegaan met verzoekster over haar onzekerheid, waarbij verzoekster aangaf te verkiezen dat de begeleidster niet aanwezig zou zijn tijdens de rollenspelen. De bestreden beslissing geeft aan dat er werd besloten om op basis van de transcripts een zicht te krijgen op het verloop van de rollenspelen; deze transcripts kwamen tot stand op basis van de notities van medestudenten die als observator optraden tijdens de rollenspelen. De interne beroepsbeslissing verwijst verder naar het feit dat verzoekster niet openstond voor het leren uit feedback en dat dit als essentieel werd gezien in het aanleren van gespreksvaardigheden en andere vaardigheden. De bestreden beslissing verwijst verder naar het feit dat verzoekster afwezig was tijdens de zesde sessie, waarover zij niet spontaan communiceerde aan de coördinator, zodat zij conform de ECTS-fiche reeds een beoordeling 'NA' had kunnen krijgen, gelet op het vereiste van 100% aanwezigheid, maar dat daarvan werd afgezien gelet op de motivatie van verzoekster en de wil van de docenten om haar te ondersteunen.

De beroepsbeslissing vermeldt ten slotte dat verzoekster voor de verslagvoering inderdaad 12/20 behaalde, maar dat het resultaat voor de reflectievaardigheden 9/20 zwaarder doorweegt in het eindresultaat.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 15 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 15 juli 2014. Verzoekster heeft ten vroegste op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 16 juli 2014 om te eindigen op 20 juli 2014. Gelet op het feit dat 20 juli 2014 een zondag was, wordt de vervalttermijn van rechtswege verlengd tot de eerste dag dat de postdiensten beschikbaar zijn, *in casu* 22 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekster twee grieven ontwikkelt tegen de bestreden beslissing.

Ambtshalve opmerking

De Raad stelt vast dat de ECTS-fiche voor het betrokken opleidingsonderdeel intern tegenstrijdig is, en dit op een punt dat relevant is voor de beoordeling van huidig beroep.

Het staat tussen partijen niet ter discussie dat het examencijfer voor het opleidingsonderdeel bestaat uit twee deelcijfers; *in casu* behaalde verzoekster een 9/20 en een 12/20. Het is evident dat daarbij van belang is te weten welke prestaties en competenties in welk deelcijfer zijn vervat, onder meer omdat niet alle onderdelen in de tweede examenzitting kunnen worden hernomen. Ter zake is de ECTS-fiche evenwel niet duidelijk.

Bij de 'toelichting' luidt de ECTS-fiche wat de evaluatie betreft enerzijds als volgt:

"De evaluatie is gebaseerd op twee criteria:

** het eerste criterium betreft aanwezigheid tijdens de contactmomenten en training. Er geldt een 100% aanwezigheidsplicht. Slechts bij zwaarwichtige redenen kan het didactisch team overwegen of en hoe een gemist contactmoment kan worden ingehaald.*

Indien de student niet voldoet aan dit criterium, krijgt de student een eindscore NA.

** het tweede criterium betreft de actieve deelname en reflectie in de sessies enerzijds, het tijdig indienen en de kwaliteit van de schriftelijke rapportering anderzijds (i.c. reflectieverslag over het eigen gesprek met een volwassene of een kind/jongere tijdens de laatste practicumssessie die daarvoor gereserveerd is)."*

Hieruit moet worden afgeleid dat het eerste deelcijfer enkel en alleen stoelt op de aanwezigheid. Het staat aan de instelling vrij om, binnen aanvaardbare grenzen, de beoordelingsgronden voor een opleidingsonderdeel te bepalen. Te dezen begrijpt de Raad dat bij een niet verantwoorde afwezigheid, de beoordeling 'NA' wordt toegekend. Het is de Raad evenwel niet meteen duidelijk op welke gronden het examencijfer dan tussen 10/20 en 20/20 kan variëren voor studenten die aan de aanwezigheidsplicht hebben voldaan, nu volgens deze regels elke kwalitatieve beoordeling (actieve deelname en reflectie) wordt gequoteerd in het tweede criterium – en dus ook het tweede deelcijfer – samen met de schriftelijke rapportering.

Anderzijds evenwel, luidt de ECTS-fiche onder de titel 'Toelichting 2^e examenkans' als volgt:

*"Het eerste criterium betreft aanwezigheid, medewerking en reflectie tijdens de contactmomenten. Hiervoor is herkansing in de volgende zittijd niet mogelijk.
Het tweede criterium betreft de schriftelijke en mondelinge rapportering. Hiervoor is herkansing in de derde examenperiode wel mogelijk."*

terwijl onder de titel 'inhoud' in dezelfde zin blijkt te zijn bepaald:

"Het practicum bestaat uit twee verplichte onderdelen:

- Groepsessies 'basisvaardigheden gespreksvoering en begeleiding'*
- Een persoonlijke opdracht: gespreksvoering met schriftelijk en mondeling verslag"*

Deze bepalingen hebben dan weer tot gevolg dat het eerste deelcijfer het geheel van de contactmomenten betreft – dus zowel de aanwezigheid als de medewerking en reflectie – en het tweede deelcijfer slaat op de rapportering.

Daargelaten dat de tweede omschrijving de Raad logischer voorkomt – wat nog niet betekent dat zij in rechte moet worden gevolgd – kan uit de toelichting van de coördinator en prof. worden afgeleid dat de tweede omschrijving in de praktijk wordt toegepast, en dat het deelcijfer voor het eerste criterium dus niet alleen de aanwezigheid op de contactmomenten omvat, maar ook de medewerking van de student en de reflectie.

De Raad neemt dan ook aan dat het deelcijfer van 9/20 voor de groepsessies niet enkel is gesteund op de aanwezigheid van verzoekster, maar tevens de appreciatie voor haar medewerking en reflectie tijdens die sessies omvat.

5.1. Eerste middel

In wat kan worden beschouwd als een eerste middel, voert verzoekster aan dat zij op de zesde sessie (d.d. 17 maart 2014) gewettigd afwezig was en dat zij voor die sessie een inhaalopdracht heeft gemaakt.

Verwerende partij repliceert hierop in essentie dat deze vervangopdracht niet alleen pas werd uitgevoerd nadat verzoekster daartoe herhaaldelijk – zowel mondeling als per e-mail – was aangespoord, maar dat bovendien de afwezigheid geen enkel rechtsgevolg heeft gehad voor de beoordeling van verzoekster, nu de sanctie die verwerende partij meent te hebben kunnen opleggen – een quotering 'NA' – niet werd opgelegd, waardoor de vraag naar het al dan niet gerechtvaardigd karakter van de afwezigheid niet aan de orde is.

In de wederantwoordnota betwist verzoekster wel het feitelijk verloop en vooral dat zij onvoldoende initiatief zou hebben genomen voor het opnemen van de vervangopdracht, maar niet dat zij uiteindelijk niet werd gesanctioneerd.

In die omstandigheden ziet de Raad niet in welk belang het verzoekster kan dienen of haar afwezigheid initieel gewettigd was of niet, en of de toegekende vervangopdracht al dan niet berust op goodwill van verwerende partij, nu verzoekster niet aantoont dat dit alles een

invloed heeft gehad op het uiteindelijke examencijfer en uit de toelichting van prof. moet worden opgemaakt dat dit inderdaad niet het geval is.

Het eerste middel is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

5.2. Tweede middel

Een tweede middel blijkt te zijn gericht tegen de quoterings voor het opleidingsonderdeel in het geheel, en de materiële motiveringsplicht in het bijzonder (transcripten van de medestudenten).

De Raad herinnert eraan dat hij overeenkomstig artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie over de verdiensten van de verzoekende partij in de plaats te stellen van deze tot uitdrukking gebracht door de bevoegde organen van de hogeronderwijsinstelling. De Raad kan enkel nagaan of de bestreden beslissing regelmatig tot stand is gekomen en in overeenstemming is met de beginselen van behoorlijk bestuur.

In zoverre verzoekster als middel(onderdeel) aanvoert dat de totstandkoming van het examencijfer op basis van de twee deelquoteringen onduidelijk zou zijn – wat in de wederantwoordnota expliciet wordt opgeworpen maar als middel niet duidelijk blijkt uit het intern beroep of het verzoekschrift waarmee huidige procedure is ingeleid – wijst de Raad erop dat als principe wordt aangenomen dat het globaal resultaat voor een opleidingsonderdeel niet steeds het mathematisch gemiddelde hoeft te zijn van de deelresultaten, maar dat het volstaat dat die deelresultaten op een gemotiveerde en cijfermatig aanvaardbare wijze tot uitdrukking komen in het examencijfer.

Bij gebreke aan andersluidende bepaling in de ECTS-fiche, vindt dit principe ook hier toepassing.

De ECTS-fiche stelt dat het opleidingsonderdeel wordt beoordeeld op basis van permanente evaluatie van de twee criteria zoals hierboven uiteengezet, met verwijzing naar de kwaliteitscriteria of competenties met betrekking tot de opdrachten, zelfreflectie en werkevoluitie, het omgaan met feedback en integratie van basisvaardigheden.

Gelet op deze vaststellingen is het aanvaardbaar dat het bereiken van de beoogde basiscompetenties wordt beoordeeld op basis van verslagen, observaties e.d. gedurende het hele practicum, en dus niet enkel op bepaalde onderdelen ervan zoals de rollenspelen. De Raad acht het eveneens aanvaardbaar dat de evaluator tot een gedragen beoordeling kan komen zonder persoonlijk aanwezig te zijn bij alle onderdelen van het practicum.

Het is daarbij principieel niet uitgesloten dat de evaluator zich mede steunt op transcripten, voor zover althans die niet de enige informatiebron zijn en de evaluator dus ook andere aantoonbare elementen bij de beoordeling betreft. Ter zake voert verzoekster aan dat er geen transcripten voorhanden waren, waaromtrent verzoekster verwijst naar een bijgevoegde getuigenverklaring van één medestudente.

In haar antwoordnota stelt verwerende partij dat de rollenspelen slechts een beperkt onderdeel van het practicum vormen en dat er ook veel observatiekansen voor de begeleider waren bij de andere onderdelen, die aansluiten bij de rollenspelen en waaraan alle studenten samen deelnamen. Verwerende partij stelt verder dat er wel degelijk gebruik werd gemaakt van de sneltranscripten van een medestudente (waarvan de overhandiging tijdens de evaluatie niet wordt gevraagd), maar dat er daarnaast ook een uitgebreide bespreking tussen de practicumbegeleider en verzoekster heeft plaatsgevonden (waarop de door verzoekster vermelde getuige afwezig was). Verwerende partij legt bovendien de notities van de practicumbegeleider neer. Deze stukken worden door verzoekster in haar wederantwoordnota niet tegengesproken.

In dit licht is de Raad van oordeel dat de kritiek van verzoekster dat niet met (alle) transcripten van de rollenspelen rekening zou zijn gehouden, de bestreden beslissing niet kennelijk onredelijk maakt. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid kan de Raad aldus ook

niet tot het oordeel komen dat de toegekende score (9/20) en de motivering in de interne beroepsbeslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn.

De Raad stelt ten slotte vast dat verzoekster in haar nota van wederantwoord nog opwerpt dat zij geen feedback heeft ontvangen tijdens het jaar. Ter zake herinnert de Raad eraan dat behoudens welbepaalde voorwaarden, die te dezen niet zijn vervuld, een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe middelen kan doen gelden die in de interne beroepsprocedure niet werden opgeworpen. Zulks geldt *a fortiori* voor nieuwe middelen die pas in de wederantwoordnota aan bod komen. Dergelijke middelen zijn onontvankelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 3 juli 2013 en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/139 - 1 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de,
met zetel te
hebbende als raadslieden Mr.
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar een examencijfer van 8/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het Onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 25 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekster stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 7 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel voorziet in een permanente evaluatie, zonder examen tijdens de examenperiode en zonder tweede examenkans. De interne beroepscommissie benadrukt dat zij zich niet in de plaats kan stellen van de beoordelende docenten die net zijn aangeworven om de beoordelingen te doen conform de ECTS-fiches en het stagevadamecum. De interne beroepscommissie stelt daarbij enkel te kunnen nagaan of dat het cijfer dat werd toegekend, niet kennelijk onredelijk is en afdoende gemotiveerd.

De interne beroepsinstantie benadrukt vooreerst dat het gegeven dat verzoekster tussentijds een voorlopige voldoende had ontvangen, geen garantie inhield op een voldoende bij de

eindevaluatie, en dat wanneer een docent een vermindering van kwaliteit vaststelt, hij dit dient op te nemen in de eindevaluatie. De interne beroepscommissie verwijst naar de motivering van de docent voor de beide onvoldoendes met betrekking tot 'de leraar als inhoudelijk expert' en 'de leraar als partner'. Daarnaast verwijst de interne beroepscommissie naar de opmerking van de docenten dat verzoekster een verkeerd begeleidingsdocument heeft overgemaakt aan de mentoren, met name een document met betrekking tot opleidingsfase 1 in plaats van een document met betrekking tot opleidingsfase 2, waardoor de elementen 'uitbreiding en verdieping' niet konden ingevuld worden door de mentor. Ook wordt opgemerkt dat de elementen zoals opgenomen door de mentor niet steeds positief zijn, daar waar de mentor er zelf bepaalde elementen inzake uitbreiding en verdieping heeft genoteerd ondanks het haar verkeerde voorgelegde document. De interne beroepsinstantie stelt dat verzoekster voor de eindcompetenties twee onvoldoendes scoort zodat zij conform de ECTS-fiche enkel een 8/20 verdiende.

Op basis van deze gegevens is volgens de interne beroepscommissie het vastgestelde cijfer niet kennelijk onredelijk en afdoende gemotiveerd. Daarnaast stelt de interne beroepscommissie vast dat verzoekster geen elementen aanhaalt waaruit zou moeten blijken dat er verschillende positieve feedback werd gegeven aan de verzoekende partij

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 7 juli 2014. Verzoekster heeft op 15 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 14 juli 2014 werd verstuurd en de navolging via e-tracker van BPost aantoonde dat de aangetekende zending per 15 juli 2014 werd afgeleverd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekster vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing, temeer daar verzoekster zelf aangeeft in haar extern beroepsschrift kennis te hebben genomen van de beslissing van de interne beroepsinstantie per 15 juli 2014. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 16 juli 2014 om te eindigen op 20 juli 2014. De Raad stelt vast dat 20 juli 2014 een zondag betreft en 21 juli 2014 een nationale feestdag, overeenkomstig artikel II.294, §1, lid 4 Codex Hoger Onderwijs wordt de vervaltermijn hierdoor verlengd tot de eerstvolgende werkdag waarop de postdiensten geopend zijn, *i.e.* 22 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift naar voorwerp.

Vermits verzoekster partij in haar wederantwoordnota stelt haar klacht in te trekken en de Raad geen reden ziet om de afstand van het beroep niet in te willigen, is het voorliggend beroep zonder voorwerp geworden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/147 - 1 september 2014

Inzake

.....

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken gevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoeker tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij hem een quotering van 9/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoeker is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding Bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoeker stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 3 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat de grieven van verzoeker vooral gericht zijn tegen motieven die niet aan de basis van het tekort lagen. De interne beroepscommissie stelt dat zij niet in de plaats van de opleiding kan beslissen dat een beoordeling te streng is, maar dat het feedbackboekje over de al dan niet voldoende reflectie een genuanceerd beeld geeft, zodat de score van 6/12 niet onredelijk is.

De bestreden beslissing luidt verder dat verzoeker voor de score 3/8 geen argumenten aanbrengt om aan te tonen dat die score onjuist is, maar enkel aanvoert dat hij wel de competenties bezit. De interne beroepsbeslissing overweegt vervolgens dat de score voor dit onderdeel voortvloeit uit vier opdrachten waarbij commentaar werd geleverd en werd

verwezen naar het feedbackboekje. De bestreden beslissing stelt dat deze motivering bij de opdrachten afdoende concreet en volledig is, zodat verzoeker kon weten wat de goede en de minder goede elementen in de beoordeling zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoeker overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoeker heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoeker diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 3 juli 2014. Verzoeker heeft op 14 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 15 juli 2014 om te eindigen op 19 juli 2014. Gelet op het feit dat de laatste dag van de vervaltermijn een zaterdag is, wordt de termijn van rechtswege verlengd tot de eerste dag dat de postdiensten beschikbaar zijn.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

a. Eerste middel

Argumenten van de partijen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op artikel van het onderwijs- en examenreglement (OER) van verwerende partij en op het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker stelt dat het tekort voor het betrokken opleidingsonderdeel kan worden gedelibereerd.

Verwerende partij voert aan dat het middel onontvankelijk is, omdat het niet werd opgeworpen in de interne beroepsprocedure.

Beoordeling

Artikel van het OER luidt als volgt:

"De examencommissie kan slechts een tekort delibereren wanneer de student zich tijdens de evaluatieactiviteiten in uitzonderlijke omstandigheden bevond. De student meldt deze uitzonderlijke omstandigheden aan de ombudsmedewerker te laatste op de werkdag voorafgaand aan de beraadslaging van de examencommissie. De examencommissie motiveert haar beslissing."

Het is vast rechtspraak van de Raad dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad in principe geen nieuwe middelen kan ontwikkelen die in de interne beroepsprocedure niet werden opgeworpen. Deze regel lijdt slechts uitzondering wanneer het middel de openbare orde raakt, wanneer het gericht is tegen de beslissing op intern beroep zelf of wanneer het steunt op elementen waarvan de verzoekende partij slechts kennis kon nemen middels het administratief dossier van de verwerende partij in de procedure voor de Raad.

Daargelaten dat de Raad in het verzoekschrift van verzoeker geen concrete aanduiding leest van de uitzonderlijke omstandigheden waarop verzoeker zich beroept, moet samen met verwerende partij worden vastgesteld dat het een nieuw middel in de huidige procedure betreft.

Verzoeker lijkt ter zake in de wederantwoordnota aan te voeren dat dit middel mondeling zou zijn ontwikkeld in de interne beroepsprocedure. Dit blijkt evenwel niet uit het dossier.

Het eerste middel is onontvankelijk.

b. Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel ten aanzien van de beoordeling van de vakdidactische kennis en vaardigheden.

Verzoeker voert in hoofddorde aan dat er onvoldoende feedback werd gegeven tijdens het academiejaar, en ondergeschikt dat voor dit onderdeel een tweede examenkans moet kunnen worden geboden ten einde verzoeker de mogelijkheid te bieden aan te tonen dat hij wel over de vereiste competenties beschikt.

Ook hier herinnert de Raad eraan dat in de huidige procedure in principe geen nieuwe middelen kunnen worden aangevoerd, zoals bij de beoordeling van het eerste middel reeds is uiteengezet. Verwerende partij werpt op deze grond de onontvankelijkheid van het middel op.

In het verzoekschrift op intern beroep leest de Raad ten aanzien van dit 'vakdidactische kennis en vaardigheden' het volgende: *"De score voor vakdidactische kennis en vaardigheden van 3 op 8 vind ik persoonlijk te laag. Wat de vaardigheden betreft zijn er bedenkingen geformuleerd maar de kennis van vakdidactiek heb ik volgens mij voldoende tijdens deze 2 jaar aangetoond."* Hierop heeft de bestreden beslissing uitvoerig geantwoord en de Raad leest in het verzoekschrift van verzoeker geen kritiek op die motivering.

Wat de feedback betreft, leest de Raad in het verzoekschrift op intern beroep verschillende opmerkingen van verzoeker; deze hebben evenwel alle betrekking op de grief dat volgens verzoeker de feedback tijdens het academiejaar gunstiger was dan wat het examencijfer kan verantwoorden. Het betreft dan uiteraard feedback die effectief werd gegeven. De Raad kan in de interne procedure echter geen middel terugvinden waarin verzoeker heeft opgeworpen dat hij onvoldoende feedback zou hebben gekregen. In dat opzicht is het thans ontwikkelde tweede middel nieuw, en bijgevolg onontvankelijk.

Louter ten overvloede merkt de Raad op dat verwerende partij aanvoert dat enkel voor de eerste twee opdrachten aan de studenten werd gevraagd om een voorlopige versie aan te leveren, en dat voor de derde en vierde opdracht geen feedback meer werd gepland. Dat dit inderdaad de werkwijze was, wordt door verzoeker niet weerlegd. Verzoekers repliek in de wederantwoordnota dat elke feedback nuttig is, kan er niet toe leiden dat de Raad de beslissing van de instelling om bij de eerste opdrachten feedback te leveren en bij de volgende niet meer, onwettig of kennelijk onredelijk zou achten.

Voor zover in dit licht de vraag naar een tweede examenkans thans nog ontvankelijk kan worden gesteld – daar deze eveneens is gesteund op het beweerde gebrek aan feedback – repliceert verwerende partij dat het een enkelvoudig opleidingsonderdeel betreft zonder formele subonderdelen, en dat de ECTS-fiche een tweede examenkans voor het geheel van het opleidingsonderdeel uitsluit.

Aangenomen dat het meegedeelde stuk "studiewijzer" als ECTS-fiche kan worden beschouwd, blijkt hieruit inderdaad dat "de verschillende praktijkactiviteiten worden beschouwd als een evenwichtig, samenhangend en gradueel opgebouwd geheel" en dat een tweede examenkans voor expliciet is uitgesloten. Verzoeker erkent dit overigens uitdrukkelijk in zijn verzoekschrift. Of dit voorschrift te dezen buiten toepassing dient te worden gelaten, komt aan bod in het vierde middel.

Het tweede middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

c. Derde middel

Argumenten van de partijen

In een derde middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht. Verzoeker voert aan dat bij de beoordeling van de geïntegreerde oefeningen, het gebrek aan kritische zelfreflectie bij de voorbereiding van de lessen het struikelblok blijkt te zijn, terwijl twee van de drie evaluatoren hierover volgens verzoeker zeer mild waren en de bestreden beslissing met de beoordeling van praktijkbegeleider Nelis onvoldoende rekening houdt. Verzoeker verwijst naar een eigen scorekaart waarbij de vage scores, de opmerkingen van de docenten en studenten gekwantificeerd worden.

Verder vraagt verzoeker de deelquoteringen te kennen voor de verschillende subonderdelen.

Verwerende partij repliceert dat voor de beoordeling van de geïntegreerde oefening dient te worden gewezen op de competentiegerichte standaard voor praktijk, in samenhang met het feedbackboekje en de eindbeoordeling, zodat verzoeker duidelijk kon weten waar het tekort zich situeerde. Zij stelt dat verzoeker, zoals blijkt uit het feedbackboekje, voor de competenties 1.3, 1.4, 1.11, 3.1 & 3.2, 7.2 en 7.3 een onvoldoende behaalde. Zij werpt ook op dat het niet aan de student zelf is om punten te geven.

Beoordeling

De Raad brengt vooreerst in herinnering dat het – behoudens andersluidende voorschriften – enkel aan de personeelsleden van de onderwijsinstelling toekomt om de competenties te beoordelen en het examencijfer te bepalen.

Het loutere feit dat de verzoekende partij met een eigen scoringssysteem aan een hoger cijfer komt, maakt de beoordeling niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk

Verder wijst de Raad er op dat bij de beoordeling alle negatieve en positieve punten uit het feedbackboekje in aanmerking moeten genomen worden, maar dat een onvoldoende voor één enkele competentie een tekort voor het geheel kan verantwoorden. Een beoordeling van competenties hoeft bovendien niet neer te komen op een rekenkundig gemiddelde of optelsom van de te beoordelen competenties, zodat er niet moet worden gewerkt met deelscores.

In de eindbeoordeling wordt verzoeker een tekort aan zelfreflectie aangerekend, maar er worden gewis ook positieve elementen vermeld. Uit het dossier blijkt dat twee beoordelaars weliswaar aangaven dat de zelfreflectie "in orde" was, maar dat zij daar tegelijkertijd toch nog opmerkingen aan toevoegden. De Raad stelt overigens vast dat elders in het feedbackboekje ook nog kritische opmerkingen staan, zodat de weergave van de kritieken in de eindbeoordeling niet onjuist, onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het derde middel is ongegrond.

d. Vierde middel

Argumenten van partijen

In een vierde middel voert verzoeker aan dat hij overeenkomstig de bepalingen van de studiefiche en de examenbeslissing geen aanspraak kan maken op een tweede examenkans tijdens de derde examenperiode. Verzoeker verwijst evenwel naar artikel, vierde lid, van het OER van verwerende partij. Deze bepaling luidt als volgt:

"Een student heeft voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij is ingeschreven recht op twee examenkansen in de loop van het academiejaar tenzij de aard van het opleidingsonderdeel of de te verwerven competenties niet toelaten dat er tweemaal wordt geëvalueerd. Het recht op twee examenkansen blijft bewaard na een gunstige quotering. De student die van dit recht gebruik wil maken, meldt dit

aan het examensecretariaat ten laatste op 1 april voor de tweede examenperiode of op 15 juli voor de derde examenperiode.”

Ter zake argumenteert verzoeker dat het perfect mogelijk is om voor het subonderdeel Vakdidactische kennis en vaardigheden een aantal taken te laten herwerken.

Verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat het middel onontvankelijk is, omdat het niet is opgeworpen in de interne beroepsprocedure.

In de wederantwoordnota stelt verzoeker dat de examencommissie een ruime autonomie heeft om aangepaste beslissingen te nemen.

Beoordeling

Verwerende partij dient te worden bijgetreden in de vaststelling dat verzoeker zich in het intern beroep niet op dit middel heeft gesteund. Niet alleen leest de Raad in het verzoekschrift op intern beroep geen enkele verwijzing naar de toepassing van artikel OER, ook impliciet heeft verzoeker zich daar niet op beroepen. Verzoekers betoog in de interne procedure is er uitsluitend op gericht dat hij op basis van de beschikbare gegevens, geslaagd zou worden verklaard.

Het middel is dan ook niet ontvankelijk.

Louter ten overvloede bedenkt de Raad nog dat hijzelf niet beschikt over de 'ruime autonomie' van de examencommissie waarnaar verzoeker in zijn wederantwoordnota verwijst, dat de Raad die autonomie niet kan uitoefenen in de plaats van het bevoegde orgaan van de onderwijsinstelling, en dat het loutere verwijzen naar het bestaan van die discretionaire bevoegdheid niet betekent dat zij op een onregelmatige wijze zou zijn uitgeoefend.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/157 - 1 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 1 september 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekster tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij haar een quotering van 11/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekster partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de verkorte bachelor

Het beroep betreft de examenscore van 11/20 voor het opleidingsonderdeel '.....'

3.2. Verzoekster stelde op datum van 20 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 5 augustus 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat zij had vastgesteld dat de examenbeoordeling correct gebeurd was, waardoor zij het resultaat niet zou wijzigen.

De interne beroepsbeslissing motiveert dat verzoekster telefonisch werd gehoord op 1 augustus 2014, waarbij verzoekster nogmaals haar argumenten verder kon toelichten. Daarop werd aan verzoekster meegedeeld dat de interne beroepsinstantie enkel kan nagaan of er een objectieve basis is voor het examenresultaat, maar niet kan nagaan of de antwoorden op het examen juist of fout zijn, noch kan zij een onderzoek voeren naar de examenantwoorden en resultaten van de medestudenten.

De interne beroepsinstantie stelt bijkomende motivering te hebben opgevraagd bij de faculteit, waarbij de betrokken docent meedeelde dat verzoekster op het mondeling examen 12/20 (8,4/14) behaalde en op de paper 8/20 (2,4/6). Verder luidt het dat de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel vastlegt dat er drie beoordelingscriteria voorliggen: de kennis van de

leerinhoud, het vermogen om die kennis samenhangend en precies mondeling te presenteren, het bewijs van inzicht en kritisch begrip van de besproken leerinhouden.

Wat het mondeling examen betreft, licht de docent vooreerst toe dat de kennis van de leerinhoud weliswaar voldoende was, maar dat er toch enkele wezenlijke zaken ontbraken, dat er soms ook iets fout werd weergegeven, dat er meer informatie werd gegeven dan gevraagd. Ten tweede stelt de docent dat verzoekster allerlei gegevens zonder verklarende uitleg en door elkaar aanbracht, zonder samenhang tussen de verschillende onderdelen. Deze onsamenhangende presentatie weerspiegelt volgens de docent ten derde een veeleer oppervlakkig en beperkt inzicht in de betekenis en historische samenhang van gebeurtenissen en evoluties.

Wat de paper betreft, wordt door de docent aangegeven dat verzoekster zich beperkte tot een slaafse parafrasering van het handboek, wat verzoekster ook zelf zou hebben toegegeven. Verzoekster zou daarbij geregeld zinnen uit het handboek letterlijk hebben overgenomen, zonder aanhalingstekens en zonder expliciete verwijzing, behalve bij aanvang van het desbetreffende hoofdstuk. De docent meent dat verzoekster op die manier onvoldoende rekening heeft gehouden met de aanduiding dat de paper volgens de facultaire richtlijnen diene geschreven te worden. De paper in zijn geheel getuigt volgens de docent van weinig persoonlijke verwerking van de basislectuur. Verzoekster heeft naar zijn oordeel op onvoldoende wijze een uitgewerkte tekst geschreven die op een coherente en vlot leesbare manier de historische ontwikkeling weergeeft. Daarnaast formuleerde verzoekster ook geen besluit.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 5 augustus 2014 aan verzoekster overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 8 augustus 2014 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekster heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De regelmatigheid van de beslissing op intern beroep wordt onderzocht bij de beoordeling ten gronde.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekster diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 8 augustus 2014, tegen de beslissing op intern beroep van 5 augustus 2014. Verzoekster heeft ten vroegste op 5 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing, vermits de beslissing per e-mail van 5 augustus 2014 werd verstuurd. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 6 augustus 2014.

Het beroep van 8 augustus 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Het voorwerp van het beroep betreft een opleidingsonderdeel waarvoor verzoekster een credit behaalde. De Raad heeft reeds meermaals bevestigd dat een verzoekende partij blijk geeft van een voldoende persoonlijk en actueel belang wanneer zij een examencijfer aanvecht dat een credit inhoudt, indien zij met het ingestelde beroep een hogere quotering beoogt te verkrijgen, *a fortiori* indien zij daarmee een hogere graad van verdienste nastreeft.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Wat de ontvankelijkheid betreft: ambtshalve middel

Inzake de ontvankelijkheid van het beroep merkt de Raad *ambtshalve* het volgende op. Te dezen heeft verzoekster de faciliteit van examenspreiding verkregen, en heeft zij volgens verwerende partij – die ter zake door verzoekster niet wordt tegengesproken – het examen voor het betrokken opleidingsonderdeel afgelegd na het afsluiten van de examenverwerking voor de junizittijd. Verwerende partij wijst erop dat voor de studenten in dit geval, het examenresultaat wordt bepaald na de septemberzittijd.

Zowel het algemeen OER van verwerende partij als het OER met de facultaire aanvullingen en afwijkingen van de faculteit [REDACTED], vermeldt in artikel [REDACTED], derde lid het volgende:

Voor examens die voor het eerst afgelegd worden na de tweede examenperiode verneemt de student het resultaat zo snel mogelijk na het examen zelf, conform de facultaire reglementering ter zake. De student aan wie de spreiding wordt toegestaan, beslist aansluitend zelf of hij deze examens herneemt vóór de beraadslaging van de derde examenperiode.

Uit deze bepaling volgt dat aan de betrokken student wel een resultaat van het examen wordt meegedeeld, maar dat de effectieve beraadslaging hierover – lees: de beslissing door de examencommissie – slechts gebeurt samen met de beraadslaging over de derde examenperiode. De verwijzing naar de zitting van de examencommissie is daarbij niet zonder belang, daar overeenkomstig artikel [REDACTED] van het OER 2013-2014, de examencommissie als enige bevoegd is voor de vastlegging van de resultaten van de studenten. Luidens het derde lid van deze bepaling, beschikt de examencommissie daarbij over de bevoegdheid om een door de examinerator voorgesteld cijfer in welbepaalde gevallen aan te passen.

Uit voormelde bepalingen volgt dat aan verzoekster in het licht van de examenspreiding weliswaar een resultaat is meegedeeld, doch dat ook dit resultaat van de examinerator nog niet definitief is, nu deze bevoegdheid uitsluitend aan de examencommissie toekomt.

Aangezien de Raad overeenkomstig artikel II.285, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs enkel bevoegd is om zich uit te spreken over beroepen tegen studievoortgangsbeslissingen, moet de Raad desnoods *ambtshalve* onderzoeken of het voorwerp van huidig beroep wel een studievoortgangsbeslissing betreft.

Te dezen luidt het antwoord op die vraag ontkennend. Het voorwerp van huidig beroep is geen examenbeslissing in de zin van artikel I.3, 69°, *littera a)* van de Codex, omdat er bij gebreke aan beslissing van de examencommissie nog geen sprake is van een eindoordeel over het betrokken opleidingsonderdeel.

Het feit dat verwerende partij een intern beroep tegen het meegedeelde examenresultaat ontvankelijk heeft verklaard en ten gronde heeft behandeld, doet aan die vaststelling geen afbreuk. Artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs, dat de hogeronderwijsinstelling verplicht om te voorzien in een intern beroep tegen ongunstige studievoortgangsbeslissingen, verbiedt de instelling immers niet om ook tegen andere beslissingen een interne beroepsmogelijkheid te bieden. Zulks heeft evenwel niet tot gevolg dat de in toepassing daarvan door de student bestreden beslissing de hoedanigheid van studievoortgangsbeslissing verwerft zoals bedoeld in artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs. De bestreden beslissing komt derhalve voor als een beslissing inzake een willig beroep tegen een voorlopig examencijfer, dat buiten de bevoegdheid van de Raad valt.

Van een examenbeslissing en dus een studievoortgangsbeslissing in de zin van voormelde bepaling van de Codex Hoger Onderwijs zal er slechts sprake zijn wanneer de examencommissie zich uitspreekt over het examencijfer dat door de examinerator is voorgesteld. Verzoekster zal alsdan kunnen vaststellen of de grieven die zij heeft meegedeeld de examencommissie ertoe hebben kunnen bewegen het voorgestelde cijfer aan te passen, of zij tegen de beslissing van de examencommissie het voorgeschreven intern beroep wenst in te stellen en of zij uiteindelijk, in voorkomend geval, de Raad wil vatten met een beroep tegen de beslissing op intern beroep.

Voor de goede orde zij er derhalve ook op gewezen dat de bestreden beslissing ten onrechte overweegt dat de (decretaal voorziene) interne beroepsprocedure is uitgeput, en eveneens ten onrechte de beroepsmogelijkheid bij de Raad vermeldt. Verzoekster kan dan ook niet kwalijk worden genomen dat zij heeft gemeend middels huidige procedure haar rechten te moeten vrijwaren.

Het beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van niet ontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 1 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Jim Deridder

Daniël Cuypers

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 2 september 2014

Rolnr. 2014/140 - 2 september 2014

Inzake

.....

wonende te

hebbende als raadsman meester

kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 september 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De Raad stelt vast dat de stukken van verzoekende partij niet samen met het verzoekschrift op 22 juli 2014 werden ingediend, maar slechts op 23 juli 2014 per aangetekende zending overgemaakt werden. De Raad stelt vast dat de bijkomende stukken laattijdig werden toegezonden en gelet op artikel II.295, §1 Codex Hoger Onderwijs niet meer neergelegd kunnen worden daar de Raad niet inziet waarom deze stukken niet aan het verzoekschrift toegevoegd konden worden.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor "....." een onvoldoende werd toegekend en tegen de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in TEW, afstudeerrichting handelsingenieur.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor het opleidingsonderdeel ".....".

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 8 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de examencommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het betrokken opleidingsonderdeel permanent werd geëvalueerd. De examencommissie stelt dat de permanente evaluatie betrekking heeft op zowel het geleverde werk doorheen het jaar als de communicatie naar de interne en externe begeleider. Zij merkt op dat zowel het werk (inhoudelijk en halen van tussentijds opgestelde

deadlines) als de communicatie als ondermaats werden beoordeeld. De examencommissie stelt dat naast het voortgangsrapport ook een projectfiche met uitgewerkt projectplan moest ingediend worden. Zij stelt dat verzoekende partij en haar medestudenten hiervoor 2,5 maanden te laat waren. Zij wijst er ook op dat de afgesproken deadlines voor het opleveren van tussenresultaten niet gehaald werden en dat de kwaliteit van de afgeleverde documenten ondermaats was.

De examencommissie werpt op dat de motivatie voor de stopzetting wel degelijk door de interne begeleider via e-mail werd gecommuniceerd naar verzoekende partij. Zij stelt dat de beslissing om het project stop te zetten een rechtstreeks gevolg was van ondermaatse communicatie van de studenten doorheen het project, ondermaatse oplevering van de studenten doorheen het project, een organisatie die als gevolg van het gebrek aan communicatie en inzet en tevens de ondermaatse oplevering niet meer geloofde in een succesvolle afloop van het project en geen tijd meer in het betreffende project wenste te investeren. Zij stelt dat de faculteit een professionele samenwerking met externe organisaties voor ogen wil houden en heeft dan op dat moment beslist om dit project stop te zetten. Zij merkt op dat de verzoekende partij en haar medestudenten werden uitgenodigd voor een gesprek op 12 maart 2014 om verdere feedback omtrent hun project te geven. Zij stelt dat om uitstel gevraagd werd, maar dat wegens hoogdringendheid van dit dossier geen uitstel van afspraak werd toegestaan en gevraagd werd toch op de afspraak aanwezig te zijn. Zij stelt dat niemand aanwezig was. Zij stelt dat de studenten op 12 maart 2014 om 14u55 via e-mail op de hoogte gebracht werden van de reden van stopzetting van samenwerking met het bedrijf. Zij stelt dat omwille van de permanente evaluatie en de vooropgestelde, duidelijk gecommuniceerde vereiste eindcompetenties (zie TEW website + presentatie), werd geoordeeld dat verzoekende partij niet slaagt voor de eindbeoordelingscriteria van het vak. Ze verwijst hierbij naar de eindcompetenties:

- In groepsverband leren een reële case op te lossen
- Het aanscherpen van analytisch vaardigheden
- Het opbouwen van een goede methodologie
- Het leren managen van een project
- Rapporteren
- Presenteren

Zij stelt dat verzoekende partij en haar medestudenten ernstige gebreken op het vlak van elk van deze competenties behalve de laatste die niet getoetst kon worden, vertoonden. Zij merkt op dat hun lage score een gevolg van de scores op diverse criteria is. Zij stelt dat er geen reden is waarom de studenten niets zouden hebben kunnen presenteren.

De Examencommissie stelt dat de door de studenten te geven aanbevelingen niet ontvangen werden. Zij stelt dat de verzoekende partij en haar medestudenten bovendien de meeste rapporten niet hebben ingediend en dat zij, met uitzondering van één student, ook niet aanwezig waren op het slotevenement. Zij stelt dat, aangezien deze rapporten naast de permanente evaluatie de basis vormen voor evaluatie (het "examen"), deze studenten het grootste deel van het examen niet afgelegd hebben. Zij merkt op dat op vraag van de externe organisatie het project inderdaad is stilgelegd, maar dat dit feit hen zou ontslaan van alle verdere opdrachten (rapporten inleveren, aanwezig zijn op het slotevenement), is hen nooit gecommuniceerd, en is bijgevolg de beslissing van de verzoekende partij en haar medestudenten zelf.

Zij stelt ten slotte dat aangezien het opleidingsonderdeel over twee academiejaren is gespreid, tussentijdse deelpunten niet worden gecommuniceerd. Zij stelt dat de basis voor deze punten wel degelijk duidelijk aangegeven wordt en terug te vinden is in de presentatie (slides 12-14) die wordt toegelicht aan het begin van het academiejaar tijdens de eerste les.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 16 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 10 juli 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 17 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 18 juli 2014.

Het beroep van 22 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Vormvereisten

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift zeer summier is opgesteld. De raadsman van de verzoekende partij beperkt zich tot louter knip- en plakwerk van de grieven uit het intern beroep zonder enige context en duiding.

De Raad stelt vast dat niettegenstaande het verzoekschrift zeer summier is opgesteld, de verwerende partij met zeer goede wil toch in staat blijkt om inhoudelijk te reageren. De verwerende partij geeft echter aan dat zij niet meer kan doen dan het antwoord uit de beroepsbeslissing op de in de interne beroepsprocedure geformuleerde grieven te herhalen. De Raad interpreteert het verzoekschrift met heel veel goede wil naar de student toe als een klacht tegen de motivering van de interne beroepsbeslissing, met name dat de verzoekende partij enkel de juistheid van het standpunt van de examencommissie in het kader van het intern beroep betwist.

Het verzoekschrift bevat aldus een minimale uiteenzetting van feiten en middelen zoals opgelegd wordt door artikel II.24, §2 Aanvullingsdecreet (thans artikel II.294, §2 Codex Hoger Onderwijs). De memorie van toelichting bij het Aanvullingsdecreet vermeldt immers met betrekking tot deze vormvereiste (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, p. 25*):

"Het volstaat dat de verzoeker een eventueel summier doch duidelijk aangegeven onregelmatigheid aanbrengt, zonder dat deze beweerde onregelmatigheid juridisch moet worden gekwalificeerd. Het is evenwel evident dat dergelijk middel niet kan bestaan uit een loutere bewering of mededeling of uit het uiten van twijfel. Het mag duidelijk zijn dat, indien niet wordt voldaan aan deze vereiste, het beroep niet op ontvankelijke wijze kan worden aangenomen. Dit vloeit voort uit de beginselen inzake behoorlijke rechtsbedeling. De rechten van verdediging houden in dat een partij op de hoogte wordt gebracht van de aard en de redenen van de feiten die haar ten laste worden gelegd, wat niet het geval is bij een verzoekschrift dat niet de redenen van het beroep (hoe summier omschreven ook) doet kennen."

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in de door haar raadsman neergelegde wederantwoordnota een middel inzake *fair play* ontwikkelt en voor het overige bijkomende invulling geeft aan het verzoekschrift. De Raad zal de grieven slechts onderzoeken in zoverre zij uit het verzoekschrift afgeleid kunnen worden daar de Raad niet inziet waarom de grieven

uit de wederantwoordnota niet als zodanig in het verzoekschrift geformuleerd konden worden, te meer daar de antwoordnota van de verwerende partij niets nieuws brengt en zich ertoe beperkt het antwoord van de examencommissie in de beroepsbeslissing te hernemen.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat het opleidingsonderdeel permanent geëvalueerd wordt en dat een eerste voortgangsrapport werd ingediend. Zij stelt dat een tweede rapport niet nodig bleek aangezien het project zonder motivering werd stopgezet. Zij stelt dat er geen alternatief voor de evaluatie vastgesteld, noch overwogen werd. Zij stelt dat de studiewijzer/ECTS-fiche vermeldt dat de evaluatie bestaat uit een presentatie en een schriftelijk werkstuk, maar dat dit nooit georganiseerd werd. Zij stelt ten slotte dat het opleidingsonderdeel gespreid werd over twee academiejaren en twee projecten, maar dat er geen transparantie is over de punten voor beide projecten/jaren alsook waarop deze gebaseerd zijn.

Verwerende partij stelt dat het opleidingsonderdeel permanent werd geëvalueerd. Zij stelt dat de permanente evaluatie betrekking heeft op zowel het geleverde werk doorheen het jaar als de communicatie naar de interne en externe begeleider. Zij merkt op dat zowel het werk (inhoudelijk en halen van tussentijds opgestelde deadlines) als de communicatie als ondermaats werden beoordeeld. Zij stelt dat naast het voortgangsrapport ook een projectfiche met uitgewerkt projectplan moest ingediend worden. Zij stelt dat de verzoekende partij en haar medestudenten 2,5 maanden te laat waren. Zij wijst er ook op dat de afgesproken deadlines voor het opleveren van tussenresultaten niet gehaald werden en dat de kwaliteit van de afgeleverde documenten ondermaats was.

Zij werpt op dat de motivatie voor de stopzetting wel degelijk door de interne begeleider via e-mail werd gecommuniceerd naar verzoekende partij. Zij stelt dat de beslissing om het project stop te zetten een rechtstreeks gevolg was van ondermaatse communicatie van de studenten doorheen het project, ondermaatse oplevering van de studenten doorheen het project, een organisatie die als gevolg van het gebrek aan communicatie en inzet en tevens de ondermaatse oplevering niet meer geloofde in een succesvolle afloop van het project en geen tijd meer in het betreffende project wenste te investeren. Zij stelt dat de faculteit een professionele samenwerking met externe organisaties voor ogen wil houden en heeft dan op dat moment beslist om dit project stop te zetten. Zij merkt op dat de verzoekende partij en haar medestudenten werden uitgenodigd voor een gesprek op 12 maart 2014 om verdere feedback omtrent hun project. Zij stelt dat er weliswaar om uitstel gevraagd werd, maar dat dit wegens hoogdringendheid van het dossier niet werd toegestaan. Zij stelt dat niemand op de bijeenkomst aanwezig was. Zij stelt dat de studenten op 12 maart 2014 om 14u55 via e-mail op de hoogte gebracht werden van de reden van stopzetting van samenwerking met het bedrijf. Zij stelt dat omwille van de permanente evaluatie en de vooropgestelde, duidelijk gecommuniceerde vereiste eindcompetenties (TEW website + presentatie) werd geoordeeld dat verzoekende partij niet slaagt voor het vak. Ze verwijst naar de eindcompetenties: in groepsverband leren een reële case op te lossen; het aanscherpen van analytisch vaardigheden; het opbouwen van een goede methodologie; het leren managen van een project; rapporteren en presenteren. Zij stelt dat verzoekende partij en haar medestudenten ernstige gebreken op het vlak van elk van deze competenties behalve de laatste die niet getoetst kon worden, vertoonden. Zij merkt op dat hun lage score een gevolg van de scores op diverse criteria was. Zij stelt overigens dat er geen reden is waarom de studenten niets zouden hebben kunnen presenteren.

Zij stelt dat de aanbevelingen niet ontvangen werden. Zij stelt dat de verzoekende partij en haar medestudenten bovendien de meeste rapporten niet hebben ingediend en dat zij, met uitzondering van één student, ook niet aanwezig waren op het slotevenement. Zij stelt dat, aangezien deze rapporten naast de permanente evaluatie de basis vormen voor evaluatie (het "examen"), deze studenten het grootste deel van het examen niet afgelegd hebben. Zij merkt op dat op vraag van de externe organisatie het project inderdaad is stilgelegd, maar dat dit

feit hen zou ontslaan van alle verdere opdrachten (rapporten inleveren, aanwezig zijn op het slotevenement) is hen nooit gecommuniceerd, is de beslissing van verzoekende partij en haar medestudenten zelf. Zij stelt ten slotte dat aangezien het opleidingsonderdeel over twee academiejaren gespreid is, er geen deelpunten worden gecommuniceerd. Zij stelt bovendien dat het kader voor deze punten wel degelijk duidelijk aangegeven wordt en terug te vinden is in de presentatie (slides 12-14) die wordt toegelicht aan het begin van het academiejaar tijdens de eerste les.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing niet onregelmatig tot stand is gekomen en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt vast dat in de ECTS-fiche vermeld staat dat dit opleidingsonderdeel in de laatste twee masterjaren praktisch wordt uitgevoerd, maar dat dit opleidingsonderdeel formeel enkel wordt opgenomen in het laatste masterjaar. Uit niets blijkt dat er tijdens de twee academiejaren 2012-2013 en 2013-2014 twee projecten werden uitgevoerd. De Raad leest in de toelichtende PPT, die vrij beschikbaar is op de website van verwerende partij, dat het opleidingsonderdeel permanent wordt geëvalueerd op basis van o.a. een projectfiche, voortgangsrapporten (minimum één per semester), een paper en een slotevent. De Raad wijst er ook op dat sommige eindcompetenties verband houden met het proces (bv. managen van een project) zodat ook rekening kan gehouden worden met het presteren onderweg.

De Raad wijst er ook op dat de verzoekende partij, voor wat betreft de evaluatiewijze, de ECTS-fiche in samenhang moet lezen met de inleidende PPT zodat ze de wijze van evaluatie kende of redelijkerwijs diende te kennen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij slechts één voortgangsrapport heeft ingediend en dat het project van verzoekende partij en haar medestudenten formeel door de verantwoordelijke docent van de onderwijsinstelling, en dus niet door de organisatie, stopgezet werd. Ook al mag de kritiek van de organisatie er toe geleid hebben dat het project werd stopgezet, dat verandert niets aan het feit dat de beslissing formeel door de verantwoordelijke docent werd genomen.

De Raad stelt vast dat er voor het opleidingsonderdeel geen reglement voorhanden is daar noch het masterproefreglement, noch het stagereglement van toepassing is. In deze omstandigheden wordt het discretionaire optreden van de verantwoordelijke docent begrensd door de algemene beginselen inzake behoorlijk bestuur en de krijtlijnen uit de ECTS-fiche en de ermee samen te lezen documenten. Gelet op het feit dat het betwiste opleidingsonderdeel permanent geëvalueerd wordt, is de Raad van oordeel dat het in de omstandigheden die het dossier kenmerken niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de verantwoordelijke docent op basis van de beoordeling van de kwaliteit van ingeleverde stukken, het gebrek aan communicatie of de klachten van de verantwoordelijken van het project betreffende de activiteiten van verzoekende partij tot het oordeel komt dat het project voortijdig dient stopgezet te worden. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij werd uitgenodigd om toelichting te komen geven waarop zij niet is ingegaan. Ten overvloede merkt de Raad op dat er *in casu* ook geen plicht was om de verzoekende partij voorafgaand te horen. De Raad stelt voorts vast dat deze stopzetting door de verantwoordelijke docent werd meegedeeld aan verzoekende partij via een e-mail d.d. 12 maart 2014 waarin de redenen duidelijk werden uiteengezet: o.a. niet-respecteren van deadlines, ondermaatse kwaliteit van het geleverde werk, geen communicatie. De Raad stelt op basis van de stukken vast dat de redenen van de stopzetting in het verzoekschrift niet worden tegengesproken, maar zelfs worden beaamd door de verzoekende partij in een reactie op de e-mail d.d. 12 maart 2014.

De Raad voegt er ten overvloede nog aan toe dat hij binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid niet tot het oordeel komt dat de aangegeven redenen voor de stopzetting van het project onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk zijn. De Raad is van oordeel dat het in de gegeven omstandigheden redelijk is dat de verantwoordelijke docent, om erger te voorkomen en gelet op het feit dat een verdere projectwerking niet zinvol (voor de partner) leek, in het kader van de bescherming van de reputatie van de onderwijsinstelling

en die van de partnerorganisatie, het gebrekkig project stopzette. De Raad wijst er vervolgens op dat de redenen van de stopzetting geen verband houden met overmacht in hoofde van de verzoekende partij, maar vooral te maken hebben met aan de verzoekende partij en haar medestudenten toerekenbare ernstige tekortkomingen in de kwaliteit van de prestaties, de inzet en hun communicatie met de begeleiders zodat de Raad in alle redelijkheid niet inziet waarom de docent in een alternatief voor het stopgezette project, laat staan in een alternatieve evaluatie van het opleidingsonderdeel diende te voorzien. Tevens worden volgens de Raad geen overtuigende elementen aangedragen waaruit blijkt dat het in redelijkheid voor de verzoekende partij niet mogelijk was of niet zinvol kon zijn om, ondanks de stopzetting van het project, stukken ter evaluatie (bv. de in de presentatie bedoelde 'paper') in te dienen. Zo merkt de Raad op dat de beslissing op intern beroep aanstipt dat de stopzetting van het project zou inhouden dat de studenten ontslagen zijn van alle verdere opdrachten nooit aan de studenten is gecommuniceerd. Voor het overige herinnert de Raad eraan dat een onvoldoende voor één enkele competentie in het kader van een masterproefproject een tekort voor het geheel kan rechtvaardigen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in een e-mail erkend heeft ernstig te kort te schieten in de eindcompetentie "communiceren, rapporteren en presenteren" zodat het niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is dat de verzoekende partij onvoldoende scoorde. Evenmin vindt de Raad in het dossier ernstige elementen om de redelijkheid van de beslissing van de interne beroepscommissie, waarin wordt gesteld dat de studenten van de groep waartoe verzoekende partij behoorde ernstige gebreken demonstreerden op het vlak van elk van de te behalen eindcompetenties – waarbij wordt aangestipt dat presenteren niet kon worden getoetst, hoewel er volgens de beslissing op intern beroep geen reden is waarom de studenten niets zouden hebben kunnen presenteren – in vraag te stellen.

Op basis van de stukken waarop de Raad acht mocht slaan, komt de Raad niet tot het oordeel dat de motivering van de interne beroepsbeslissing onjuist, onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is.

Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de examencommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/146 - 2 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
hebbende als raadsman meester
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor "stage (PS) (6 SP)" en "stage (PS) (9 SP)" een 10/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de SLO Muziek.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie voor de opleidingsonderdelen "Stage (PS) (6 SP)" (10/20) en "Stage (PS) (9 SP)" (10/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat uit het dossier blijkt dat de stages beoordeeld werden door, De interne beroepscommissie stelt dat er 30 punten stonden op de stagemap, 30 punten voor de lessen die de vakdidactus zelf heeft bijgewoond, 30 punten voor de lesevaluaties door de klasleraars DKO en 10 punten voor supervisie. Zij stelt dat de verzoekende partij volgende beoordelingen kreeg met een score van 51/100 (10/20): 14/30 voor stagemap wegens beknopte lesvoorbereidingen en weinig zelfevaluatie; 16,5/30 voor de

lessen die bijgewoond heeft; 18/30 voor de lesevaluaties van de klasleraars; 2,5/10 voor supervisie. Gelet op het feit dat verzoekende partij alle stages in een academiejaar heeft afgelegd, krijgt zij eenzelfde score voor beide stages. Zij stelt voorts dat de scores in de lijn liggen met de andere stages bij andere vakdidactici zodat er geen reden is om van een persoonlijke afrekening te spreken.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad niet door de verzoekende partij, maar door een derde ondertekend is. De Raad stelt vast dat de ondertekenaar niet de hoedanigheid van advocaat bezit zodat een ondertekening door deze derde slechts rechtsgeldig is indien de ondertekenaar daartoe gelijktijdig met het verzoekschrift bij de Raad een volmacht van de verzoekende partij tot het instellen van het extern beroep voorlegt. De Raad wijst erop dat dit gebrek niet meer hersteld kan worden. Zelfs een achteraf voorgelegde volmacht van de verzoekende partij kan niet regulariserend werken daar dit gegeven niets verandert aan het feit dat op het moment van het instellen van het extern beroep en het ontvangen van dit beroep bij de Raad geen volmacht voorlag, wat nodig is om deze procedurehandeling rechtsgeldig te stellen. Immers, de Raad dient de ontvankelijkheid van het beroep te onderzoeken en te beoordelen in de staat waarin het bij hem werd ingediend. De Raad wijst erop dat een regularisatie van een grond tot onontvankelijkheid in het verzoekschrift zich uitsluitend beperkt tot het geval waarbij de verzoekende partij een nieuw verzoekschrift dat de intrekking van het eerste verzoekschrift bevestigt, indient binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen.

Op grond van artikel II.294,§2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening, *a fortiori* een geldige ondertekening, van het verzoekschrift door de verzoekende partij of haar raadsman, uitdrukkelijk geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de intern beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/148 - 2 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman Mr.
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op de twee verzoekschriften, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De Raad kan geen acht slaan op de nota van antwoord aangezien deze niet binnen de gestelde termijn in de procedurekalender werd neergelegd bij de Raad. Conform artikel II.302, §3 is de Raad verplicht dit stuk uit de debatten te weren. Aangezien de stukken uit het administratief dossier samen met de antwoordnota aan de verzoekende partij werden overgemaakt en daar de verzoekende partij zich niet verzet tegen een neerlegging ter zitting, ziet de Raad geen reden om geen kennis te nemen van de inhoud van het administratief dossier.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

- A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij haar stageverzoek voor het tweede deel van haar stage werd geweigerd en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 14 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep zonder voorwerp werd verklaard.
- B. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 0/20 werd toegekend voor de opleidingsonderdelen 'Stage marketing' en 'Stageverslag en verdediging marketing' en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding 'Bachelor in marketing'.

- A. Het beroep betreft de beslissing van 23/26 mei 2014 voor het opleidingsonderdeel 'Stage marketing' waarbij de verzoekende partij geweigerd werd het tweede deel van de stage aan te vatten.

- B. Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 26 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen 'Stage marketing' (0/20) en 'Stageverslag en verdediging marketing' (0/20).

3.2. Verzoekende partij stelde voor wat voorwerp A betreft, op datum van 27 mei 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

Verzoekende partij stelde voor wat voorwerp B betreft, op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 14 juni 2014 werd het intern beroep voor wat voorwerp A betreft, onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de bestreden beslissing geen studievoortgangsbepaling betreft zodat de interne beroepscommissie zich onbevoegd diende te verklaren. De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 11 juni 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juni 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/073 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 14 juni 2014 op grond van volgende overwegingen:

"De Raad verwijst naar zijn bovenstaande uiteenzetting onder 4.3 (voorwerp) waar hij vaststelt dat de voorliggende weigeringsbeslissing inzake het tweede stageverzoek een voorbeslissing uitmaakt, die in casu dwingend doorwerkt in de examenbeslissing, en daarom reeds intern aangevochten moet kunnen worden.

Hieruit volgt dat de interne beroepscommissie, gelet op de dwingende doorwerking van de weigeringsbeslissing, onterecht het intern beroep als onontvankelijk heeft afgewezen.

Het middel, ambtshalve aangevuld, is gegrond."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 14 juli 2014 een nieuwe beslissing, voor wat voorwerp A betreft, genomen waarbij het intern beroep zonder voorwerp werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat er ondertussen een intern beroep ingesteld werd tegen de definitieve examenbeslissing zodat het intern beroep zonder voorwerp is komen te vallen daar de grieven dezelfde zijn.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd in tussentijd het intern beroep voor wat voorwerp B betreft, ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de ECTS-fiche vermeldt dat de stage uit twee periodes van 7 weken stage of een periode van 14 weken bestaat waarbij één periode van 7 weken in het Frans moet doorlopen worden. De interne beroepscommissie verwijst naar het stagehandboek waarin staat dat de verzoekende partij haar stage uiterlijk op 30 november 2013 had moeten laten goedkeuren. Zij stelde dat het eerste voorstel laattijdig werd ingediend en dat het eerste voorstel ook een stage van 14 weken in het Engels betrof zodat deze niet kon aanvaard worden daar een stage in België minstens 7 weken in het Frans gelopen diende te worden. Zij stelde dat de verzoekende partij de toelating kreeg om de eerste stageperiode te starten op voorwaarde dat zij aansluitend een tweede stage van 7 weken kon voorstellen die in het Frans gevolgd kon worden. Zij stelde dat in het Stagehandboek uitdrukkelijk vermeld staat dat stages uiterlijk op 30 mei dienen te worden beëindigd. Zij stelde dat de student slechts op 20 mei 2014 het verzoek tot goedkeuring voor

de tweede stageperiode heeft ingediend. Zij stelde dat de verzoekende partij nagelaten heeft om de stagebegeleider op de hoogte te brengen van eventuele problemen bij het vinden van een gepaste stageplaats. Zij stelde dat door de late aanmelding de stage niet meer binnen de termijn van 30 mei 2014 en dus de reglementering kon georganiseerd worden. Zij stelde dat de verzoekende partij bijgevolg de stage niet volledig heeft afgelegd zodat haar een 0/20 werd toegekend voor 'Stage marketing'. Zij stelde ten slotte dat de verzoekende partij enkel een stageverslag voor de eerste stageperiode laattijdig heeft ingediend zodat haar een 0/20 toegekend werd voor 'Stageverslag en verdediging marketing'.

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij voor wat het voorwerp A betreft, een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de beoordeling van de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende twee verzoekschriften in bij de Raad bij één aangetekend schrijven van 22 juli 2014 tegen de beslissingen op intern beroep van 10 juli 2014 (voorwerp B) en 14 juli 2014 (voorwerp A). Verzoekende partij heeft op 17 juli 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 18 juli 2014.

De beroepen van 22 juli 2014 werden derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Wijze van instelling van de beroepen

De Raad herinnert eraan dat elke administratieve rechtshandeling in beginsel met een afzonderlijk verzoekschrift aangevochten moet worden. De Raad stelt thans vast dat de verzoekende partij *in casu* twee afzonderlijke verzoekschriften heeft ingediend met een verschillend voorwerp. De Raad stelt vervolgens vast dat de verzoekende partij twee afzonderlijke verzoekschriften tegen twee afzonderlijke interne beroepsbeslissingen met één enkele aangetekende zending heeft verstuurd. De Raad heeft, gelet op deze wijze van instelling en gelet op de zeer nauwe band tussen beide voorwerpen van beroep (zoals hierna blijkt), de zaken onder hetzelfde rolnummer geregistreerd en zal ze ten behoeve van de goede rechtsbedeling ook tezamen behandelen.

4. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad herinnert eraan dat *in casu* aan de eigenlijke examenbeoordeling (i.e. de examenbeslissing over het opleidingsonderdeel 'Stage marketing' en het daarmee nauw verbonden opleidingsonderdeel 'Stageverslag en verdediging marketing') een beslissing inzake het tweede stageverzoek, met name een toelating tot het aanvatten en effectief afleggen van het tweede deel van de stage (i.e. periode van 7 weken in de Franse taal) op een stageplaats voorafgaat.

Door de bestreden beslissing waarbij de verzoekende partij haar tweede stageverzoek geweigerd werd, kon zij haar tweede stageperiode niet meer aanvatten waardoor zij onvermijdelijk een 0/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel. De examencommissie kon niet anders meer dan vaststellen dat de verzoekende partij het opleidingsonderdeel niet volledig heeft afgelegd. Met andere woorden, de beslissing om de verzoekende partij *in casu* een

weigeringsbeslissing te geven inzake het ingediende tweede stageverzoek, is naar het oordeel van de Raad *in se* een administratieve rechtshandeling, met name een voorbeslissing, waarbij reeds aan de rechtspositie van de verzoekende partij op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze wordt geraakt. Uit de beslissing volgt immers dat de verzoekende partij voor dit opleidingsonderdeel niet meer kan slagen in huidig academiejaar.

De Raad herinnert vooreerst aan de vaste rechtspraak van de Raad van State dat in het geval van complexe administratieve rechtshandelingen de verzoekende partij zowel de eindbeslissing, i.e. de examenbeslissing waarbij een 0/20 voor het opleidingsonderdeel werd toegekend, als voorafgaande beslissingen die definitieve rechtsgevolgen hebben, kan aanvechten. De Raad herinnert immers aan de vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (*in casu* de weigeringsbeslissing naar aanleiding van het tweede stageverzoek), die de eindbeslissing (i.e. de examenbeslissing omtrent dit opleidingsonderdeel) kunnen beïnvloeden en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de voorbeslissing waarbij het tweede stageverzoek niet wordt goedgekeurd, wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen voor het opleidingsonderdeel 'stage Marketing' en het ermee verbonden opleidingsonderdeel 'Stageverslag en verdediging marketing' rechtstreeks geraakt. Uit de voorbeslissing volgt automatisch dat de examencommissie tot een examenbeslissing moet komen waarbij het resultaat voor de stage van verzoekende partij als niet-afgelegd of als 0/20 vastgesteld werd zodat de verzoekende partij aldus binnen het lopende academiejaar geen credit kon behalen en bovendien niet meer kon afstuderen in haar geheel.

De Raad is van oordeel, onder verwijzing naar zijn voorgaande rechtspraak (inzonderheid beslissing 2014/73), dat de bestreden beslissing door haar rechtstreekse impact een voorbeslissing inhoudt en dus minstens een *accessorium* is van voormelde uiteindelijke examenbeslissing, zoals opgenomen in artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs, en dat het thans bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing afzonderlijk om al deze redenen ontvankelijk is. De Raad geeft ten overvloede nog aan dat de beslissing om de verzoekende partij niet toe te laten tot het tweede (zeven weken bestrijkende) deel van de stage (die, blijkens de ECTS-fiche in totaal 14 weken moet duren), hetgeen er *zoniet de iure*, dan minstens *de facto* toe leidt dat zij voor het opleidingsonderdeel geen credit kan verwerven (cfr. mail van 23 mei 2014), daarenboven als een impliciete "examenbeslissing" kan worden aangemerkt aangezien zij aldus beschouwd onmiskenbaar een eindoordeel over het voldoen van de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel 'Stage Marketing' in zich draagt.

De Raad herinnert er voorts aan dat verzoekende partij in een beroep tegen de eindbeslissing, *in casu* de examenbeslissingen waarbij een 0/20 werd toegekend voor twee opleidingsonderdelen, eveneens de onrechtmatigheid van de voorbeslissing die determinerend was voor de examenbeslissingen kan inroepen. De onregelmatigheid van de voorbeslissing leidt hierbij tot de onregelmatigheid van de examenbeslissing, die zij op dwingende wijze bepaalt. De Raad wijst er in dat verband ook op dat, indien hij zou vaststellen dat de eindbeslissingen vernietigd moeten worden wegens onregelmatigheid van de voorbeslissing, hij zal overgaan tot een vernietiging van de interne beroepsbeslissing over de voorbeslissing. Deze laatste wees het interne beroep tegen de weigering om toegelaten te worden het tweede deel van de stage af te leggen (waaromtrent de interne beroepscommissie zich initieel onbevoegd had verklaard, welke beslissing de Raad vernietigde in besluit 2014/073) immers af bij gebrek aan voorwerp, nu de interne beroepscommissie de beslissing over de toekenning van de cijfers voor de opleidingsonderdelen 'Stage marketing' en 'Stageverslag en verdediging marketing' bevestigde. De Raad is van oordeel dat beide beslissingen op intern beroep, die het voorwerp uitmaken van voorliggende procedure, omwille van hun onlosmakelijke verbondenheid met elkaar in onderlinge samenhang moeten worden bekeken.

De bij de Raad ingestelde beroepen zijn ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

De Raad stelt vast dat de grieven die de verzoekende partij opwerpt tegen de beide beroepsbeslissingen quasi-identiek zodat de Raad ze bij zijn onderzoek slechts eenmaal zal beoordelen en differentiëren waar nodig.

5.1. Uit beide verzoekschriften kan afgeleid worden dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op een schending van het OER.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat op grond van de tekst van de bestreden beslissingen blijkt dat de beroepsbeslissingen niet werden genomen door de interne beroepscommissie als geheel, maar enkel door de voorzitter van de interne beroepscommissie. Zij stelt dat dit in strijd is met artikel OER.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Uit artikel OER – en zoals ter zitting toegelicht door de verwerende partij – blijkt dat de interne beroepscommissie de bevoegde instantie is om in het kader van een interne beroepsprocedure een beslissing te nemen over de ontvankelijkheid en/of gegrondheid van een verzoek tot heroverweging, ingediend door een student. In casu dienden de beslissingen op intern beroep voor zowel voorwerp A als B genomen te worden door de interne beroepscommissie om nadien door de voorzitter van de interne beroepscommissie aan de student meegedeeld te worden.

De Raad stelt vast dat de documenten, die de verwerende partij als de beslissingen op intern beroep conform artikel OER beschouwt, uitdrukkelijk en vetgedrukt bepalen: “De algemeen directeur beslist als voorzitter van het intern beroepscommissie samengesteld uit: [...]”. Daarenboven draagt de hoofding van voormelde documenten de woorden: “Beslissing” en “Algemeen directeur”. Beide woorden zijn vergroot en vetjes gedrukt. Niettegenstaande de beide documenten de samenstelling van de interne beroepscommissie vermelden, en het document d.d. 10 juli 2014 onderaan toevoegt dat de interne beroepscommissie beslist om de beslissing van de examencommissie te behouden, kan de Raad niet met voldoende zekerheid vaststellen dat de bevoegde instantie (i.e. de interne beroepscommissie) de interne beroepsbeslissingen genomen heeft. Dat de begeleidende brieven waarmee de algemeen directeur de beslissingen ter kennis bracht van de student, melding maken van een “beslissing die de interne beroepscommissie heeft genomen”, doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van voor wat het voorwerp A betreft, ontvankelijk en gegrond is.

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van voor wat het voorwerp B betreft, ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de interne beroepscommissie dd. 14 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep (voorwerp A) wordt vernietigd.

De beslissing van de interne beroepscommissie dd. 10 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep (voorwerp B) wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 8 september 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/153 - 2 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 september 2014.

Gehoord werd:

- de verzoekende partij:

Nadat de Raad de verzoekende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen het uitblijven van een beslissing op intern beroep en tegen de gebrekkige organisatie van het inzagerecht.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 8 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel "....." (7/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 14 juli 2014 een intern beroep in bij de voorzitter van de examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 6 augustus 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 1 augustus 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat er op 6 augustus 2014 een beslissing op intern beroep genomen werd zodat het beroep tegen het uitblijven van een beroepsbeslissing zonder voorwerp is. De Raad herinnert eraan dat een laattijdige beslissing op intern beroep *an sich* niet onregelmatig is.

De Raad stelt vast dat de andere klachten uit het verzoekschrift, die het "inzagerecht" betreffen, niet gericht zijn tegen een studievoortgangsbeslissing, noch als een *accessorium*

daarmee gelijkgesteld kunnen worden daar ze alle betrekking hebben op omstandigheden van na de examenbeslissing.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 8 juli 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 6 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/161 - 2 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadslieden Mr.,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 2 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 18 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de psychologie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 3 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 5 juli 2014 een intern beroep in bij interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing oordeelt dat, gelet op het verzoekschrift, de repliek van de docent, de globale resultaten van alle studenten voor dit studiedeel en het voorbehoud bij de collegeplanning in de studiefiche, de oorspronkelijke beslissing (6/20) bevestigd blijft.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 14 juli 2014 en per schrijven van 14 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit nr. 2014/112 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 10 juli 2014 op grond van o.a. volgende overweging:

"De Raad stelt eveneens vast dat de verzoekende partij erkent dat zij de gestelde vragen slechts gedeeltelijk beantwoord heeft, maar toch niet begrijpt waarom ze slechts een 6/20 scoorde en daarvoor bewijzen zoekt. De Raad is van oordeel dat, indien een docent een zuiver mondeling (i.e. zonder schriftelijke voorbereiding) examen organiseert deze bij gebrek aan stukken de nodige en precieze aantekeningen voor elke student afzonderlijk tijdens het examen zelf dient te maken over de gestelde examenvragen en de in concreto door de student gegeven antwoorden om de toegekende score te motiveren. De Raad is van oordeel dat deze aantekeningen immers de motivering voor een onvoldoende in zich moeten dragen en als zodanig ook moeten voorgelegd worden indien de examinerator zich erop beroept of de student naar de motivering voor de score vraagt of deze betwist. Zulks geldt des te meer wanneer zoals in casu verschillende maanden zijn verlopen tussen het examen en de zitting van de interne beroepscommissie, in het raam waarvan de docent de toegekende quotering nader heeft geduïd. Gelet op het feit dat er geen aantekeningen of andere bewijzen werden voorgelegd, die het cijfer kunnen ondersteunen, is de Raad van oordeel dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op datum van 10 augustus 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep opnieuw ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepscommissie stelt, in overweging genomen de argumenten uit het verzoekschrift van mevrouw [REDACTED], het besluit nr. 2014/112 van de Raad, de mondelinge toelichting van de verzoekende partij tijdens de interne beroepscommissie op 13 augustus 2014 en de feedback en notities van de docent weergegeven in de e-mails van 8 juli 2014 en 18 augustus 2014; van oordeel te zijn dat uit de feedback en notities van de docent afdoende blijkt waarom aan verzoekende partij een 6/20 werd toegekend voor het studiedeel [REDACTED]. De interne beroepscommissie stelt dat de motivering afdoende, pertinent en in concreto is gegeven, dat de motivering draagkrachtig is wat wil zeggen dat de aangehaalde redenen volstaan om de beslissing (beoordeling 6/20) te schragen.

Deze beslissing op intern beroep werd overgemaakt aan de verzoekende partij per email van 19 augustus 2014.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 21 augustus 2014 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad, rechtstreeks beroep aangetekend.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 augustus 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 18 augustus 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 19 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per email van 19 augustus werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De

beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 20 augustus 2014.

Het beroep van 21 augustus 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat hoewel de beslissing van de Raad zou gesteld hebben dat de docent precieze aantekeningen over de gestelde examenvragen en de concrete door haar gegeven antwoorden moest geven om de toegekende score te motiveren, het document dat zij gekregen heeft enkel bestaat uit de vage notities die de docent op het voorblad van haar essay heeft geschreven. Hierbij zou de docent zelf in zijn e-mail aangeven dat de interne beroepscommissie hier niet veel wijzer uit zal worden, waarna de verzoekende partij stelt dat er nog steeds niet voldaan is aan haar vraag tot een duidelijke en concrete motivering en quotering per vraag. De verzoekende partij stelt dat de interne beroepscommissie opnieuw verwijst naar de oppervlakkige toelichting van 8 juli per email waaruit volgt dat zij zich dus enkel op het vage document hebben gebaseerd om te beslissen dat de oorspronkelijke examenbeslissing behouden blijft.

Verwerende partij stelt vooreerst dat de vernietiging van de (eerste) beslissing van de interne beroepscommissie door de Raad wegens het ontbreken van een afdoende motivering, niet belet dat de vernietigde beslissing wordt vervangen door een beslissing met dezelfde inhoud, mits deze keer aan de formele motiveringsplicht is voldaan. Zij stelt dat de interne beroepscommissie met de overwegingen van het besluit nr. 2014/112 van de Raad heeft rekening gehouden bij haar nieuwe beslissing waarvoor zij de aantekeningen die werden genomen tijdens het examen, heeft opgevraagd. Zij stelt dat deze aantekeningen ook met de bestreden beslissing werden overgemaakt aan de verzoekende partij zodat de verzoekende partij de motieven kent waarop de bestreden beslissing is gesteund. Zij stelt dat de motieven voor de score duidelijk blijken uit de notities genomen door de docent tijdens het examen alsook uit de feedback van de docent per e-mail van 8 juli 2014. Zij stelt daarbij dat de notities overeenstemmen met de elementen die de docent aangaf in de e-mail van 8 juli 2014. Verder stelt zij dat de motivering afdoende is en volstaat om de beslissing te kunnen dragen. Bovendien zou uit de aantekeningen van de docent de deelquotering blijken, namelijk 2/5 voor het essay en 4/15 voor het mondeling examen.

Meer specifiek wat betreft het mondeling examen, benadrukt de verwerende partij dat er geen verplichting bestaat om voor elke vraag die op het mondelinge examen werd gesteld een deelcijfer te geven, nu het cijfer voor het mondelinge examen tot stand komt op basis van de beoordeling van (het verloop van) het gehele mondelinge examen. Niettemin heeft de docent bij zijn aantekeningen indicaties aangebracht door middel van een systeem van + en - , waaruit kan worden afgeleid of de verzoekende partij afdoende heeft geantwoord op de gestelde vraag.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Vooreerst benadrukt de Raad dat *in casu* reeds in zijn besluit nr. 2014/112 een definitief oordeel werd geveld omtrent de motivering van het onderdeel 'essay' waarbij dit middel bij besluit nr. 2014/112 ongegrond werd verklaard. In het kader van huidige beoordeling ten gronde handelt de Raad enkel over het onderdeel van het mondeling examen dat geciteerd wordt op 75%, dan wel op 15 punten. De Raad stelt vast dat bij de nieuwe beroepsbeslissing de aantekeningen van de docent bij het mondeling examen werden gevoegd. De Raad stelt vast dat de betrokken docent zelf hierbij het volgende te kennen geeft:

"... hierbij de scan, u zult er niet veel wijzer uit worden. De aantekeningen tijdens het mondeling maak ik op de taak die ze inleveren, daarna kijk ik de taak na en beslis uiteindelijk over het punt, dat doe ik dus later, doorgaans die avond, dat ziet u aan de andere pen die gebruikt is. Naar ik hoop kunt u ermee uit de voeten.."

De Raad heeft in zijn besluit nr. 2014/112 gesteld dat, indien een docent een zuiver mondeling (i.e. zonder schriftelijke voorbereiding) examen organiseert, deze bij gebrek aan stukken de nodige en precieze aantekeningen voor elke student afzonderlijk tijdens het examen zelf dient te maken over de gestelde examenvragen en de *in concreto* door de student gegeven antwoorden om de toegekende score te motiveren. In het besluit nr. 2014/112 gaf de Raad aan dat ingevolge het feit dat deze aantekeningen ontbraken, het toegekende cijfer niet ondersteund werd waardoor de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd werd. Waar de Raad nog met *goodwill* verschillende vragen kan ontwaren uit de aantekeningen van de docent, kan de Raad geenszins de gegeven antwoorden van de verzoekende partij hierin lezen waardoor de Raad de redelijkheid niet kan nagaan van de gegeven beoordeling en de daarop gebaseerde score. Evenmin kan de docent het cijfer afdoende verantwoorden. Daaruit dient de Raad vast te stellen dat de motivering voor de toegekende score 6/20, in het bijzonder de 4/15 ontbreekt en hij wijst erop dat een dergelijke motivering bovendien niet meer *post factum* kan worden geredimeerd daar enkel notities die tijdens het mondeling examen zelf werden gemaakt betrouwbaar zijn.

Verder komt vast te staan dat enerzijds de verzoekende partij niet kan bewijzen dat zij de nodige competenties heeft bereikt tijdens het mondeling examen aan de hand van de door haar gegeven antwoorden nu deze nergens weergegeven staan, noch kan de docent bewijzen dat de verzoekende partij de competenties niet heeft behaald door het geven van incorrecte of onvolledige antwoorden nu deze antwoorden nergens weergegeven staan. Uit de aanduidingen + en – kan de Raad immers niet nagaan welk antwoord werd geformuleerd en of de beoordeling + of – redelijk is of niet. De Raad wijst erop dat bij een kennisexamen de motivering moet blijken uit een eenvoudige vergelijking van de antwoorden op de gestelde vragen, met eventuele modelantwoorden. De motivering van een toegekend cijfer dient aldus weer te geven of te verantwoorden waarom een 4/15 wordt toegekend. De puntenscore *in casu* dient vastgesteld te worden op basis van de gestelde vragen en de daarop gegeven antwoorden, op basis waarvan kan nagekeken worden of de toegekende puntenscore al dan niet redelijk en gemotiveerd is.

Ingeval een puntenscore niet kan nagegaan worden op basis van de gegeven antwoorden op de gestelde vragen, laat dit de deur open voor willekeur in de beoordeling. Dit klemmt des te meer nu uit de notities van de docent niet de gegeven antwoorden blijken en de docent zelf aangeeft dat hij tijdens het mondeling examen zelf deze notities maakt, maar nog geen puntenscore toekent, wat klaarblijkelijk slechts later is gebeurd.

De Raad kan zijn appreciatie over de verdiensten van de verzoekende partij niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie van de verwerende partij. De Raad kan enkel nagaan of de genomen beslissing reglementair is en niet kennelijk onredelijk.

In casu kan de Raad niet nagaan of de toegekende puntenscore niet kennelijk onredelijk is door het manifest gebrek aan weergave tijdens het mondeling examen van de gegeven antwoorden door de verzoekende partij op de gestelde vragen. Hierdoor komt zowel de initiële examenbeslissing als de tweede beslissing van de interne beroepscommissie niet afdoende gemotiveerd voor.

De enige remediëring voor deze vaststelling bestaat in de organisatie van een nieuwe eerste examenkans voor het mondeling onderdeel van het examen dat gequoteerd wordt op 75% van het totaal toe te kennen punten, met naleving van de hierboven vermelde overwegingen inzake het mondeling examenonderdeel. Bijgevolg beveelt de Raad overeenkomstig art. 292, §1, 2° Codex Hoger Onderwijs verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen onder de voorwaarde van de organisatie van een nieuw examen, met inachtnaam van het voorgaande.

Het middel is gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing met betrekking tot het mondeling examenonderdeel van 3 juli 2014 en de tweede beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 18 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 29 september 2014 een nieuwe beslissing, nadat de verzoekende partij de kans zal hebben gehad om de eerste examenkans voor het mondeling examenonderdeel gequoteerd op 75% van de punten (15 punten) voor het academiejaar 2013-2014 opnieuw af te leggen, ten vroegste op 15 september 2014, rekening houdende met de hoger vermelde overwegingen en desgevallend verzoekende partij toe te laten nog een tweede examenkans voor het academiejaar 2013-2014 te laten benutten binnen een redelijke termijn.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 2 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Piet Versweyvelt

Jan Geens

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 18 september 2014

Rolnr. 2014/142 - 18 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Hebbende als raadsman, kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing d.d. 25 juni 2014 waarbij de verzoekende partij een 6/20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel '.....' en tegen de beslissing van de buitengewone examencommissie d.d. 15 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de verkorte bachelor onderwijs: lager onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 25 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij buitengewone examencommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de buitengewone examencommissie op datum van 15 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat zij bij consensus van oordeel is dat het cijfer voor het opleidingsonderdeel correct is en de punten niet worden gewijzigd.

De buitengewone examencommissie had vastgesteld dat reeds rekening werd gehouden met de mogelijk te beperkte tijd bij de verbetering van het examen. Daarnaast stelde de buitengewone examencommissie vast dat het slaagcijfer voor dit examen niet lager ligt dan kan verwacht worden en dat er daarom geen reden is om aan te nemen (na correctie van de verbeterleutel) dat er door de examinerator onredelijk zou zijn gehandeld. Tevens stelde de

buitengewone examencommissie vast dat de studenten in de praktijk wel de hun toegemeten twee uren examentijd hadden gekregen en dat ook de toezichter niet onredelijk had gehandeld. Met betrekking tot de vermeende ambigue vraagstelling, merkte de buitengewone examencommissie op dat uit de context voldoende kon afgeleid worden wat bedoeld werd met de vragen, wat ook blijkt uit het feit dat andere studenten er wel in slaagden er op te antwoorden.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 15 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 22 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

In de nota van wederantwoord doet de verzoekende partij afstand van haar beroep daar zij geen enkel belang meer heeft bij de beroepsprocedure, aangezien zij voor het opleidingsonderdeel dat aanleiding tot voormelde procedure heeft gegeven, geslaagd is in de derde examenperiode.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van zonder voorwerp is.

De beslissing van de buitengewone examencommissie d.d. 15 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/160 - 18 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

Gehoord werd:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de verwerende partij heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor "....." een 9/20 werd toegekend en tegen de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven als uitwisselingsstudente in de opleiding communicatiewetenschappen.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 4 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juli 2014 een intern beroep in bij de vicerector studentenbeleid van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de vicerector op datum van 8 augustus 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de eerste vraag onjuist werd beantwoord door een volledig verschillend gamma van studies te bespreken dan degene die in de vraag werden vermeld. Voor wat de tweede vraag, derde vraag en vierde vraag betreffen, heeft de docent aangegeven dat er telkens wel een aantal relevante elementen in het antwoord zaten waarvoor ook punten gescoord werden, maar dat er toch heel wat elementen niet vermeld waren zodat deze vragen onvoldoende beantwoord waren. De docent heeft ook aangegeven dat een aantal elementen ook niet relevant waren dan wel onjuist uitgewerkt waren met betrekking tot wat in de vragen aan de orde was. Voor wat de vijfde vraag betreft heeft de docent aangegeven dat de vraag wel voldoende beantwoord werd, maar dat een aantal

ontbrekende elementen ertoe geleid heeft dat de verzoekende partij extra punten heeft mislopen.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 8 augustus 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 13 augustus 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Vormvereisten voor het verzoekschrift

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift van verzoekende partij zoals dit is ingediend bij de Raad, noch door de verzoekende partij, noch door een raadsman ondertekend is.

Op grond van artikel II. 294, §2 Codex Hoger Onderwijs is de ondertekening van het verzoekschrift expliciet geformuleerd als een vormvoorwaarde die op straffe van onontvankelijkheid moet nageleefd worden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is derhalve niet ontvankelijk.

De Raad merkt evenwel op dat de vermelding van de beroepsmodaliteiten onvolledig is daar er geen enkele melding wordt gemaakt van het vereiste om het verzoekschrift op straffe van onontvankelijkheid te ondertekenen, wat ertoe leidt dat de vervaltermijn van vijf kalenderdagen om een extern beroep in te stellen nooit is ingegaan zodat niets belet dat de verzoekende partij haar verzoekschrift opnieuw, maar thans wel ondertekend, per aangetekende zending indient, uiterlijk binnen de vervaltermijn van vijf kalenderdagen, die ingaat de dag nadat er vier maanden vanaf de kennisgeving verstreken zijn. De Raad merkt evenwel op dat het in het belang is van alle partijen dat een nieuw verzoekschrift desgevallend zo spoedig mogelijk wordt ingediend.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De examenbeslissing van de examencommissie en de beslissing van de vicerector studentenbeleid genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/162 - 18 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

De Raad heeft de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 14 augustus 2014 waarbij het intern beroep ontvankelijk doch slechts gedeeltelijk gegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in het tweede jaar bachelor in de Rechten.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 2 juli 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....' (9/20).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 4 juli 2014 een eerste intern beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de institutionele beroepscommissie op datum van 17 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar deels ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat de betwiste vraag verwarrend is en dat geen van de opgegeven antwoordkeuzes helemaal correct is. De institutionele beroepscommissie besloot in deze omstandigheden om de vraag niet in rekening te brengen en het tweede deel van het examen te quoteren op 9 in plaats van op 10, maar te verrekenen naar een punt op 10.

De beslissing op intern beroep werd aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 19 juli 2014 diende verzoekende partij een eerste extern verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit nr. 2014/129 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 17 juli 2014 op grond van o.a. volgende overweging:

"...

De Raad is van oordeel wat het eerste middelonderdeel betreft dat in het examen een gebrekkige vraag is geslopen. Temeer daar de verwerende partij bij het opstellen van het examen niet duidelijk heeft aangegeven volgens welke regelgeving deze vraagstelling diende beantwoord te worden, kan het verzoekende partij niet kwalijk worden genomen dat zij de meest recente regelgeving heeft toegepast en binnen de aangereikte oplossingen in de meerkeuzevraag voor het meest correcte antwoord heeft geopteerd. De Raad is van oordeel binnen de marge van zijn bevoegdheid dat de overige alternatieven eveneens als incorrect voorkomen.

Verwerende partij erkent tevens dat de vraag aldus verwarrend bleek en dat naar een gepaste oplossing moet worden gezocht voor verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat de beslissing op zich om de betwiste multiple choice-vraag wegens het verwarrende karakter te weren uit de examenbeoordeling niet kennelijk onredelijk is, gezien het gegeven antwoord van de verzoekende partij voor de voorgelegde casus ook niet als juridisch correct kan worden beschouwd, gelet op de vigerende decreetgeving op het moment van het examen.

De Raad is het met de verwerende partij namelijk eens dat het alternatief C, gelet op de specifieke betekenis van het woord "desnoods" zoals restrictief ontwikkeld in de rechtspraak van de Raad van State, verwijst naar een oude opgeheven hiërarchieregeling, die niet meer dezelfde is als de thans vigerende hiërarchieregeling in artikel 2.2.13, §3 VCRO.

De Raad is verder van oordeel dat het tweede onderdeel gelezen kan worden als een klacht over het redelijke karakter van het alternatief quoteringsysteem.

De Raad is van oordeel dat wanneer een examen dient opnieuw gecorrigeerd te worden door omstandigheden vreemd aan de student zelf, bij het zoeken naar een aangepaste quoteringszins zulks in geen geval in het nadeel van de betreffende student mag spelen.

De Raad wenst geen keuze te maken tussen enerzijds het door de verzoekende partij voorgestelde berekeningsmechanisme en anderzijds het door de instelling toegepaste aangepaste systeem, dat in principe in lijn is met de specifieke quoteringswijze van de examinator. Het is aan de onderwijsinstelling om te bepalen, in elke omstandigheid, op welke wijze zij een examen wenst te corrigeren, vanzelfsprekend binnen de grenzen van de reglementering en voor zover de beoordeling niet kennelijk onredelijk is.

De Raad is wel van oordeel dat een correctie die, gezien de specifieke omstandigheden in casu, verzoekende partij enigszins strenger zou beoordelen dan in de situatie voordien, de toets van de redelijkheid niet kan doorstaan. Zulks geldt des te meer waar in casu blijkt dat, naargelang het toegepaste mechanisme, de student als gevolg van de toepassing van een reguliere afronding al dan niet een credit zou verwerven.

De Raad stelt vast dat in het oude berekeningsmechanisme dat door verwerende partij wordt toegepast een student die drie MC-vragen fout beantwoordt een score van 6,25/10 behaalt. In totaal geeft dit in casu van verzoekende partij een totaalscore van 6,25 (deel 1) + 3,5 (deel 2) = 9,75 afgerond 10/20 en dus een credit.

In het nieuwe door verwerende partij toegepaste systeem behaalt een student die drie MC-vragen fout beantwoordt een score van 5,25/9; omgezet naar 10 wordt dit 5,83/10. In totaal geeft dit in casu van verzoekende partij een totaalscore van 5,83 + 3,5 = 9,33/20 wat afgerond tot 9/20 leidt en dus geen credit oplevert. Dit is het geval voor verzoekende partij na schrapping van de gebrekkige vraag.

Als we beide systemen letterlijk vergelijken zal verzoekende partij met drie foute antwoorden in principe strenger worden behandeld en de cesuur hoger worden gelegd in het aangepaste systeem, wat in het geval van verzoekende partij ook zou resulteren in het niet-behalen van een creditbewijs.

De Raad neemt hierbij ook in overweging het feit dat door de schrapping van de gebrekkige vraag, wat op zich zoals bij de beoordeling van het eerste onderdeel is

gesteld, niet kennelijk onredelijk is, de verzoekende partij slechts 9 vragen dient te beantwoorden, maar anderzijds wel een kans wordt ontnomen om zich te bewijzen op het examen. Het schrappen van een vraag uit een MC-examen dat slechts uit 10 vragen bestaat heeft ook tot gevolg dat het precaire evenwicht van het examen enigszins verstoord wordt.

De Raad is dan ook van oordeel dat verwerende partij bij het zoeken naar een aangepaste beoordeling van het examen van de verzoekende partij deze overwegingen in beschouwing dient te nemen.

Het middel is ontvankelijk en ongegrond wat het eerste onderdeel betreft en gegrond wat het tweede onderdeel betreft. ..."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de institutionele beroepscommissie op datum van 14 augustus 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep opnieuw ontvankelijk maar gedeeltelijk ongegrond werd verklaard.

De institutionele beroepscommissie stelt als volgt:

"De institutionele beroepscommissie stelt vast dat in het door haar gehanteerde berekeningsmechanisme de cesuur inderdaad iets hoger komt te liggen dan in het systeem dat door de lesgever werd gebruikt, wat door de student als een nadeel kan worden aangevoeld.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft de institutionele beroepscommissie in de motivering van zijn besluit opgedragen om een berekeningsmechanisme uit te werken waarin ze rekening houdt met de overwegingen van de Raad, die als volgt kunnen worden samengevat:

- *Een correctie die verzoeker enigszins strenger zou beoordelen dan in de situatie voordien, kan niet worden toegelaten.*
- *Er moet rekening worden gehouden met het gegeven dat de student, door het schrappen van de vraag, een kans wordt ontnomen om zich te bewijzen op het examen, en met het gegeven dat het schrappen van een vraag het precaire evenwicht van het examen enigszins verstoort.*

De institutionele beroepscommissie beslist om de scoretabel te herberekenen, derwijze dat de cesuur op precies dezelfde plaats komt te liggen als waar de lesgever die had voorzien.

Volgende redenering wordt daarbij gehanteerd:

Een student maakt drie fouten op negen vragen. Op tien vragen betekent dit dat 3,33 vragen fout beoordeeld worden.

In de scoretabel van de lesgever komt de hypothese van 3,33 fouten niet voor. Er dient bijgevolg een interpolatie te gebeuren van de scores die wél zijn voorzien: wie 3 fouten maakt krijgt 6,25/10, wie 4 fouten maakt krijgt 5,25/10 Dit is een verschil van 1 punt. Het verschil in punten voor een volledige fout op 10 vragen is aldus 1, en het verschil in punten voor 0,33 fouten op 10 vragen is bijgevolg 0,33. Wie 3,33 fouten maakt, scoort aldus $6,25 - 0,33 = 5,92/10$.

Dit systeem kan voor de hele scoretabel worden toegepast, wat dan volgende nieuwe scoretabel geeft:

De student maakte drie fouten op negen vragen. Hij behaalt aldus 5,92/10 voor het MC-gedeelte van het examen. Voor het gedeelte met open vragen behaalde hij 3,5/10, wat zijn totale score brengt op 9,42/20. Dat cijfer dient overeenkomstig de geldende

afrondingsregels te worden afgerond naar 9/20. Het uiteindelijke examencijfer blijft dus ongewijzigd;

De institutionele beroepscommissie is van mening dat zij aldus volledig tegemoet komt aan de beslissing van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. De quoteringsysteem speelt immers helemaal niet meer in het nadeel van de student nu de cesuur gelijk is komen te liggen als in de oorspronkelijke scoretabel. De student behaalt ook een duidelijk beter cijfer: waar hij oorspronkelijk strandde op 8,75/20 behaalt hij thans 9,42/20.

De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen heeft de institutionele beroepscommissie opgedragen om het gegeven dat de student mogelijk een kans om zich te bewijzen op het examen verliest door het wegvallen van een vraag, mee te betrekken in haar beoordeling. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student de kans die hij heeft gehad om zich met die tiende vraag te bewijzen, bij het initiële examen niet heeft gegrepen: zijn antwoord was niet volledig correct – wat door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen ook wordt aangenomen – zodat hij voor die vraag hoe dan ook geen punten had gekregen in het quoteringsysteem van de bevoegde lesgever. Er werden blijkens de toelichting van de lesgever bij zijn quoteringsysteem immers pas punten toegekend als zowel de antwoordkeuze als de verantwoording van die keuze volledig correct waren, wat in het geval van de student niet zo was. De institutionele beroepscommissie wijst er ook op dat het wegvallen van een vraag niet tot gevolg mag hebben dat een student zomaar een punt cadeau krijgt, wat het geval zou zijn indien hem de score van 6,25/10 zou worden toegekend voor het MC-gedeelte van het examen. De weggevallene vraag zou aldus immers worden beschouwd als een vraag die de student correct heeft beantwoord, wat hoe dan ook niet het geval was.

De institutionele beroepscommissie is ook van mening dat het evenwicht in het examen niet op onredelijke wijze wordt verstoord door het wegvallen van één MC-vraag. De beperkte verstoring van het evenwicht wordt voldoende rechtgezet door de herschaling van de scoretabel. Dat is des te meer het geval nu naast de MC-vragen ook een substantieel gedeelte was voorzien met open vragen.

Het intern beroep is deels gegrond verklaard. De student behoudt het examencijfer 9/20.

Deze tweede beslissing op intern beroep werd overgemaakt aan de verzoekende partij per e-mail van 18 augustus 2014.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 21 augustus 2014 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad, rechtstreeks beroep aangetekend.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 21 augustus 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 14 augustus 2014. Verzoekende partij heeft naar eigen zeggen via e-mail op 18 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing. Verzoekende partij stelt tot op de datum van zijn extern verzoekschrift nog geen betekening van de beslissing per aangetekend schrijven te hebben ontvangen. De beslissing werd door verwerende partij tevens per aangetekende zending van 27 augustus 2014

verstuurd en door verzoekende partij per 28 augustus 2014 afgehaald. Artikel OER 201-2014 voorziet de kennisgeving per e-mail en per aangetekende post. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 19 augustus 2014.

Het beroep van 21 augustus 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Belang

Verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het huidige tweede extern beroep met betrekking tot haar eerste examenkans voor het opleidingsonderdeel '.....' daar de verzoekende partij inmiddels een credit heeft behaald (13/20) voor het opleidingsonderdeel bij haar tweede examenkans.

De verzoekende partij heeft ten aanzien van de Raad geen afstand gedaan van haar tweede extern beroepsschrift, dewelke werd ingesteld door verzoekende partij voorafgaand aan haar deelname aan de tweede examenkans en het daarbij door haar behalen van een credit voor het opleidingsonderdeel (13/20).

De Raad oordeelde reeds eerder dat een verzoekende partij in bepaalde omstandigheden toch het juridisch vereiste belang kan hebben om een extern beroep in te stellen tegen een bijvoorbeeld *prima facie* gunstige beslissing indien ze met het beroep een kans op een hoger examencijfer nastreeft en daarmee samenhangend een hogere graad van verdienste kan bekomen.

In casu stelt de verwerende partij dat het examencijfer dat de verzoekende partij behaalde bij haar tweede examenkans, met name 13/20, hoger ligt dan het examencijfer dat de verzoekende partij maximaal zou kunnen behalen indien haar huidig tweede extern beroep gegrond zou worden verklaard door de Raad. De verwerende partij stelt dat in dat geval immers hoe dan ook geen hoger cijfer zou kunnen worden toegekend dan 10/20. Dergelijk cijfer van 10/20 zou dan weliswaar een cijfer voor de eerste examenkans uitmaken maar daardoor zou voor de verzoekende partij de 13/20 komen te vervallen volgens verwerende partij conform artikel OER. Verwerende partij stelt aansluitend dat verzoekende partij er geen belang bij heeft om terug te vallen op de eventuele credit uit de eerste examenkans, nu in dat geval niet de 13/20 uit de tweede examenkans doch de 10/20 uit de eerste examenkans op het diplomasupplement zou komen te staan en dit cijfer in aanmerking zou dienen genomen te worden voor de berekening van de graad na het afwerken van de bacheloropleiding.

De Raad stelt vast dat artikel OER 2013-2014 van verwerende partij luidt als volgt:

"§3. Studenten kunnen niet opnieuw examen afleggen in de tweedekansexamenperiode over een opleidingsonderdeel waarvoor ze een creditbewijs hebben verworven."

Daarnaast wordt bij de verwerende partij in het OER bij het berekenen van een graad van verdienste geen verschil opgenomen ingeval een credit werd behaald in de eerste examenperiode dan wel in de tweede examenperiode.

Uit samenlezing van desbetreffende artikelen uit het OER 2013-2014 stelt de Raad vast dat de verzoekende partij niet over het juridische vereiste belang beschikt om huidig tweede extern beroep verder aan te houden.

Het bij de Raad ingestelde beroep is niet ontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/166 - 18 september 2014

Inzake

.....
wonende te

hebbende als raadsman,
kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 25 augustus 2014 waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de opleiding

Het beroep betreft de score van 9/20 van 25 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....'.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde, na lezing van enerzijds het beroepsschrift en anderzijds het juryrapport, dat de motivering van het juryverslag duidelijk en afdoende onderbouwd is. De interne beroepscommissie stelde dat zij op geen enkele manier heeft kunnen vaststellen dat er een onregelmatigheid is gebeurd bij de beoordeling van het werk, noch dat zij een fout

of onzorgvuldigheid heeft kunnen vaststellen bij de gehanteerde beoordelingsmethode van de jury. De interne beroepscommissie stelde dat de jury als collegiaal orgaan op een rechtmatige wijze tot een eindoordeel is gekomen waarbij de verschillende onderdelen van het praktijkvak besproken en geëvalueerd werden. De beroepsbeslissing stelde dat de evaluatiescore niet gebeurt door een onderling gewicht toe te kennen aan de verschillende onderdelen van het praktijkvak maar wel door een globale beoordeling van het al dan niet verworven hebben van de vereiste basiscompetentie volgens de ECTS-fiche. De beroepsbeslissing verwijst naar de ECTS-fiche, stellende dat de student minimale basiscompetenties moet bereiken op vlak van Attitude, op vlak van Techniek en op vlak van Creativiteit om te kunnen slagen voor het opleidingsonderdeel, waarbij er geen onderlinge compensatie mogelijk is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad.

Bij besluit nr. 2014/097 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 4 juli 2014 op grond van o.a. volgende overweging:

"... De Raad stelt vast dat verzoekende partij vooropstelt dat er door de jury geen rekening gehouden werd met een vierde praktijkopdracht (naast genoemd). Uit het dossier blijkt niet hoeveel opdrachten moesten gemaakt worden in kader van het betwiste opleidingsonderdeel. Het juryverslag maakt in zijn motivering enkel melding van drie opdrachten: Tijdens de zitting bevestigt de raadsman van de verwerende partij dat een zogenaamde groepsopdracht wel degelijk tot het opleidingsonderdeel behoorde, maar dat in de motivering van het juryverslag hieromtrent niets werd opgenomen. Verwerende partij stelt ter zitting dat de beoordeling van deze groepsopdracht niet dermate doorslaggevend was dat ze als dragend motief in de beroepsbeslissing diende te worden opgenomen.

De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is daar nergens uit de stukken blijkt dat er rekening gehouden werd met een vierde opdracht. ..."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op datum van 25 augustus 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep opnieuw ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepscommissie stelt onder meer als volgt:

"De beroepscommissie heeft kennis genomen van het oordeel van de raad voor betwisting van studievoortgangsbepalingen van 12 augustus 2014 waarin gesteld wordt: 'De Raad stelt vast dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd is daar nergens uit de stukken blijkt dat er rekening gehouden werd met een vierde opdracht.'

De beroepscommissie neemt kennis van het administratief dossier zoals de student er inzage van heeft kunnen nemen en stelt vast dat hierin een evaluatie van het groepswork door begeleider terug te vinden is en een verduidelijking betreffende de evaluatie van dit groepswork door de praktijklector

Uit deze documenten blijkt dat de evaluatie van het groepswork een evaluatie van het maakproces is en dat de begeleider best geplaatst is om de individuele prestaties van de betrokken studenten in te schatten.

Uit de verklaring van de heer blijkt dat bij de totstandkoming van het eindcijfer rekening werd gehouden met dit groepswork en blijkt tevens dat de reden waarom het juryverslag betreffende de drie andere werken hierover geen vermelding bevat, het feit is dat hierover reeds feedback werd gegeven in januari.

De beroepscommissie heeft ook inhoudelijk de geïndividualiseerde evaluatie van het groepswerk bekeken en stelt vast dat, eerder dan de vaststellingen van de jury betreffende de andere werkstukken tegen te spreken, de vaststellingen gelijk lopen en opnieuw een gebrek aan creativiteit aantonen, gepaard gaande met een gebrekkige werking binnen een groep.

De beroepscommissie dient dan ook opnieuw vast te stellen dat uit het dossier van de student blijkt dat niet de nodige competenties (Creativiteit, Techniek en Attitude) verworven heeft om te slagen voor het opleidingsonderdeel, in het bijzonder wat betreft creativiteit en attitude.

Anders dan meester voor de student voorhoudt, dient er geen afweging gemaakt te worden tussen deze drie competenties, maar dienen zij alle drie in voldoende mate aanwezig te zijn. Het ontbreken van de nodige creativiteit in de werkstukken is dan ook voldoende om tot de eindbeoordeling te komen zoals deze werd medegedeeld aan de student.

De ECTS-fiche betreffende het opleidingsonderdeel was beschikbaar voor de student via Toledo en is ook openbaar beschikbaar, zoals blijkt uit het administratief dossier. De criteria waarop de student beoordeeld wordt, waren dan ook vooraf duidelijk en vermelden zowel het vermogen tot projectmatig werken als creativiteit.

*De commissie is bijgevolg van oordeel dat de quotering correct is verlopen en dat het oorspronkelijke cijfer (9/20) behouden dient te blijven.
..."*

Deze tweede beslissing op intern beroep werd overgemaakt aan de verzoekende partij per e-mail van 26 augustus 2014.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 28 augustus 2014 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad, rechtstreeks beroep aangetekend.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 28 augustus 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 25 augustus 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 26 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per e-mail van 26 augustus 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 27 augustus 2014.

Het beroep van 28 augustus 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 25 augustus 2014 betreft.

5. Het verzoek tot getuigenverhoor

Verzoekende partij verzoekt om mevrouw [REDACTED] te horen als getuige.

De verzoekende partij meent dat de getuige kan verduidelijken en getuigen dat zij zeer goed in team heeft meegewerkt als klanktechnicus voor het praktijkwerk van [REDACTED] (die wel geslaagd is) en de persoonlijke inbreng van verzoeker qua regie en camerawerk een meerwaarde betekende en onontbeerlijk was voor het bereiken van een 'voldoende' quotering van het groepswerk.

Beoordeling door de Raad

Verzoekende partij wenst de appreciaties over haar verdiensten door een medestudent voor te leggen aan de Raad.

De Raad kan zijn appreciatie van de verdiensten van de verzoekende partij niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie. De Raad kan enkel nagaan of de beslissing van de verwerende partij over de door verzoekende partij ingeleverde werkstukken op een wettige wijze is tot stand gekomen en, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk is. De Raad is van oordeel dat een eventuele inbreng van verzoekende partij bij een werkstuk van een andere student niet bij de beoordeling dient betrokken te worden zodat deze getuigenis en de voorgestelde inhoud geen meerwaarde kan leveren aan het onderzoek.

Wat betreft de verzochte getuigenis met betrekking tot het groepswerk geldt dezelfde bovenstaande beoordeling en kan bovendien de medestudente-getuige haar appreciatie over de verdiensten van de verzoekende partij evenmin in de plaats stellen van de bevoegde examencommissie van verwerende partij noch kan de Raad deze in rekening brengen bij zijn beoordeling van het dossier.

Om deze redenen gaat de Raad niet in op de vraag tot getuigenverhoor.

6. Grond van de zaak

Voor alles merkt de Raad op dat de verzoekende partij zeven stukken opsomt doch deze niet voorlegt, noch bij het inleidend verzoekschrift noch bij de wederantwoordnota. De Raad stelt evenwel vast dat de stukken 1,2,4 en 5 ook door de verwerende partij werden neergelegd en dus deel uitmaken van het dossier voor de Raad.

Ter zitting van 18 september 2014 legt de verzoekende partij alsnog haar stukkenbundel neer. Verwerende partij maakt geen bezwaar hiertegen.

6.1. De verzoekende partij beroept zich in een eerste middel op de schending van de materiële en de formele motiveringsplicht.

6.1.1. Argumenten van de partijen

Eerste onderdeel: de materiële motiveringsplicht

Verzoekende partij stelt vooreerst dat alle relevante gegevens met betrekking tot de beoordeling van een student deel moeten uitmaken van het dossier, waaronder de evaluatieverslagen (feedback momenten) en/of tussentijdse quotering hierbij. Verzoekende partij stelt dat deze ontbreken.

Daarbij vult de verzoekende partij aan dat ingeval gebruik wordt gemaakt van tussentijdse evaluaties bij de beoordeling, de student hiervan op voorhand op de hoogte dient te zijn, wat niet zou zijn gebeurd.

Ten tweede stelt verzoekende partij dat de verwerende partij in navolging van het besluit van de Raad een bijkomende verduidelijking heeft opgemaakt per 19 augustus 2014, wat twee maanden later zou zijn dan de eindbeoordeling en het eerdere juryverslag, waardoor ook hier de materiële motiveringsplicht ernstig zou zijn geschonden.

Ten derde verwijst verzoekende partij naar artikel OER waarbij verzoekende partij meent dat aan geen enkele van de daarin voormelde voorwaarden voor permanente evaluatie is voldaan door verwerende partij. Bovendien stelt verzoekende partij dat de ECTS-fiche bijzonder summier is en niet voldoet aan de voorwaarden waaraan de procedure van permanente evaluatie dient te voldoen daar zij enkel zou spreken over 'evaluatieactiviteiten', zonder aan te geven wat het relatieve aandeel zou zijn van de verscheidene deelactiviteiten in het definitieve examencijfer; zonder aan te geven wat de wijze van evalueren is; zonder aan te geven wat de tijdstippen zijn van de evaluatie; zonder de mededeling door de titularis van de resultaten van de afzonderlijke evaluaties aan de student/verzoeker.

Verzoekende partij stelt dat een OER kan voorzien in de methode van permanente evaluatie middels een regelmatige evaluatie van de studieprestaties, maar dat dit wel veronderstelt dat deze permanente evaluatie behoorlijk én tijdig wordt gedocumenteerd, wat *in casu* niet het geval zou zijn nu de permanente evaluatie enkel mondeling zou zijn gebeurd en op geen enkele traceerbare wijze zou zijn gedocumenteerd. Enkel zou bij de eindbeoordeling in het juryverslag een toelichting zijn gegeven over de feedback momenten.

Verzoekende partij stelt hierbij vast dat het onmogelijk is na te gaan of de beslissing tot quoterings 9/20 in overeenstemming is met de permanente evaluatieverslagen nu deze niet zouden bestaan.

Verwerende partij stelt dat de motivering van de bestreden beslissing manifest in lijn is met het administratief dossier, meer specifiek worden daarbij de persoonlijke notities van de docenten voorgelegd, waarin niets anders staat te lezen dan hetgeen weergegeven staat in de bestreden beslissing.

Wat betreft de verduidelijking door de docent van het groepswork na het tussengekomen vernietigingsbesluit van de Raad, stelt verwerende partij dat het niet zo is dat de eerste beslissing het groepswork niet mee heeft beoordeeld maar wel dat dit niet bleek uit het dossier. Verwerende partij verwijst daarbij naar het verslag van de begeleider van het groepswork, dewelke dateert van januari 2014.

Verder verwijst verwerende partij naar de opgave van de permanente evaluatie in de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel waarbij verwerende partij opmerkt dat de aangehaalde bepaling uit het examenreglement door verzoekende partij, met name artikel examenreglement niet van toepassing is *in casu*.

Verwerende partij stelt dat geen schending van de materiële motiveringsplicht kan worden weerhouden nu, vooreerst uit het juryverslag en het verslag van de begeleidster van het groepswork van januari 2014 de motivering van de bestreden beslissing blijkt, ten tweede de verzoekende partij afdoende is ingelicht uit de feedbackmomenten waarbij wordt verwezen naar de eventlijst, het e-mailverkeer en de praktijkplanning en ten derde de persoonlijke notities van de docenten en de begeleiders de traceerbare beoordelingen uitmaken.

Verwerende partij besluit dat bestreden beslissing alle dragende elementen bevat.

Tweede onderdeel: de formele motiveringsplicht.

Verzoekende partij werpt ten eerste op dat de formele motiveringsplicht inhoudt dat géén rekening kan worden gehouden met motieven die niet in de eigenlijke beslissing zijn opgenomen en slechts in het kader van de beroepsprocedure worden bijgebracht.

Verzoekende partij wijst er op dat het initiële juryverslag oordeelde dat de competentie creativiteit ondermaats zou zijn en dat de bestreden beslissing van de interne beroepscommissie dd. 25 augustus 2014 plotsklaps zou stellen dat de verzoekende partij een

gebrek aan creativiteit zou vertonen gepaard gaande met een 'gebrekkige werking binnen een groep'. Dit maakt volgens verzoekende partij een nieuwe *post factum* beoordeling uit, wat niet kan.

Verzoekende partij herhaalt dat de motieven waarnaar de interne beroepscommissie verwijst, werden opgesteld twee maanden na de beoordeling en de eerste beslissing van de examencommissie.

Ten tweede wijst verzoekende partij er op dat noch uit de voorgelegde stukken, noch uit de verantwoording van het 'juryverslag' blijkt hoe de eindscore is tot stand gekomen, noch blijkt met welke weging de scores in aanmerking zijn genomen.

Verzoekende partij stelt dat het niet blijkt uit het OER noch uit de permanente evaluatiemethode (waarvan geen enkel tijdig behoorlijk opgesteld document zou bestaan), of indien een student op één van de drie peilers een onvoldoende zou halen, hij of zij dit niet meer zou kunnen rechtzetten door op de twee andere peilers wel een voldoende te halen. Verzoekende partij stelt dat het OER geen enkele bepaling inhoudt die stelt dat indien de student niet geslaagd zou zijn voor één van de drie onderdelen (creativiteit, techniek, attitude) de examencommissie zomaar ertoe kan brengen dat de twee andere peilers zomaar rekeningkundig kunnen buiten beschouwing worden gelaten.

Ten derde verwijst verzoekende partij aanvullend naar het feit dat de dragende motieven voor de bestreden beslissing tegenstrijdig zouden zijn, zoals zou dienen te blijken uit enkele aangehaalde voorbeelden. Bovendien stelt verzoekende partij dat het juryverslag waarop de interne beroepscommissie zich baseert, beoordelingscriteria zou toepassen die betrekking zouden hebben op het jaar 2, daar waar verzoekende partij het jaar 1 aflegde.

Ten vierde stelt verzoekende partij dat de eindbeoordeling in het juryverslag niet correct is daar waar zij onterecht uit zou gaan van een verkeerde opdrachtoomschrijvingen van de drie praktijkwerken naast het werk fictie dewelke als enige een specifieke vermelding zou inhouden dat enkel met statiefshots zou mogen gewerkt worden.

Verwerende partij stelt dat het tegelijk inroepen van een schending van de formele motiveringsplicht en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, zij stelt dat ofwel men de motivering kent en men er zich tegen kan verweren, ofwel kent men de motivering niet of is er geen. Verwerende partij stelt uitdrukkelijk dat de verzoekende partij zich ten onrechte beroept op een schending van de formele motiveringsplicht nu de beslissing, het juryverslag en het verslag van het groepswork dat door de beroepscommissie eigen is gemaakt, afdoende dragende motieven vermeldt.

Verwerende partij stelt dat *in casu* de beslissing van de beroepscommissie de 'eigenlijke beslissing' inhoudt, waarin de motieven staan weergegeven, zodoende niet kan worden uitgegaan van het gegeven dat de formele motiveringsplicht inhoudt dat géén rekening kan worden gehouden met motieven die niet zouden staan in de eigenlijke beslissing doch slechts in het kader van de beroepsprocedure zouden zijn bijgebracht.

Wat betreft de beoordelingswijze verwijst verwerende partij naar de weergave in de ECTS-fiche waaruit volgt dat het hier niet zou gaan om subonderdelen of mathematische optelsommen doch dat ingeval een student één of meerdere van de drie competenties niet bezit, hij niet is geslaagd.

Verwerende partij stelt dat geen sprake is van tegenstrijdigheden zoals verzoekende partij beweert doch dat de redenen waarom zij niet geslaagd is voldoende duidelijk zijn.

Meer specifiek wat betreft de beoordelingstermen stelt verwerende partij dat het niet is omdat dit specialisaties zijn van het tweede jaar voor uitdieping dat dit zou willen zeggen dat deze in het eerste jaar moeten genegeerd worden, en zeker niet dat deze filmische termen in een beoordeling van deze film niet zouden mogen gebruikt worden. Met betrekking tot het onoordeelkundig gebruik van technieken, benadrukt de verwerende partij dat het hier effectief een onoordeelkundig gebruik van technieken en niet zo dat de aangewende technieken niet

toegelaten waren in de opdrachtsomschrijving, wat dan weer zou wijzen op het feit dat het technische aspect door de verzoekende partij als voornaamste goed zou worden aanzien, wat niet zou kunnen in een kunstenrichting.

6.1.2. Beoordeling door de Raad over beide onderdelen gezamenlijk

In zijn voorgaande vernietigingsbesluit nr. 2014/097 d.d. 12 augustus 2014 heeft de Raad geoordeeld dat uit het administratief dossier toen niet bleek hoeveel opdrachten dienden gemaakt te worden in het kader van het betwiste opleidingsonderdeel en dat het juryverslag enkel melding maakt van drie opdrachten: Ter zitting van 12 augustus 2014 is gebleken dat een zogenaamde groepsopdracht wel degelijk tot het opleidingsonderdeel behoorde maar dat in de motivering van het juryverslag hieromtrent niets werd opgenomen. Al toen stelde de verwerende partij dat de beoordeling van deze groepsopdracht niet dermate doorslaggevend was dat ze als dragend motief in de beroepsbeslissing diende te worden opgenomen. Hierop heeft de Raad in zijn vernietigingsbeslissing nr. 2014/097 vastgesteld dat de beroepsbeslissing niet afdoende gemotiveerd was daar nergens uit de stukken bleek dat er rekening werd gehouden met een vierde opdracht.

In de nieuwe bestreden beslissing d.d. 25 augustus 2014 wordt door de interne beroepsbeslissing gesteld als volgt omtrent de afwezigheid van de beoordeling van dit groepswerk:

"...

De beroepscommissie neemt kennis van het administratief dossier zoals de student er inzage van heeft kunnen nemen en stelt vast dat hierin een evaluatie van het groepswerk door begeleider terug te vinden is en een verduidelijking betreffende de evaluatie van dit groepswerk door de praktijklector

Uit deze documenten blijkt dat de evaluatie van het groepswerk een evaluatie van het maakproces is en dat de begeleider best geplaatst is om de individuele prestaties van de betrokken studenten in te schatten.

Uit de verklaring van de heer blijkt dat bij de totstandkoming van het eindcijfer rekening werd gehouden met dit groepswerk en blijkt tevens dat de reden waarom het juryverslag betreffende de drie andere werken hierover geen vermelding bevat, het feit is dat hierover reeds feedback werd gegeven in januari.

De beroepscommissie heeft ook inhoudelijk de geïndividualiseerde evaluatie van het groepswerk bekeken en stelt vast dat, eerder dan de vaststellingen van de jury betreffende de andere werkstukken tegen te spreken, de vaststellingen gelijk lopen en opnieuw een gebrek aan creativiteit aantonen, gepaard gaande met een gebrekkige werking binnen een groep. ..."

Het betreft vaste rechtspraak van de Raad dat alleen voor zuivere kennisexamens een cijfer een voldoende motivering oplevert, maar dus niet voor de beoordeling van veeleer praktische vaardigheden.

Het is uitermate belangrijk dat examenbeslissingen afdoende gemotiveerd worden, meer specifiek dat ze steunen op in feite en in rechte aanvaardbare gronden (juist, wettig, geoorloofd, relevant en schragend). Een vernietiging op grond van het ontbreken van een afdoende motivering, leidt vaak voor de verzoekende partij tot een frustrerende ervaring indien zij dient vast te stellen dat achteraf dezelfde beslissing wordt genomen, nu een gebrek in de formele motivering kan worden 'goedgemaakt' in de beslissing die na de vernietiging van de eerste bestreden beslissing wordt genomen. De Raad merkt daarbij expliciet op dat een bestuur als het een nieuwe beslissing moet nemen, zich niet kan vergenoegen met het hernemen van de beslissing zonder meer met de loutere explicitering van de motieven, maar de zaak helemaal opnieuw zal beoordelen wat een nieuwe belangenafweging en een afdoende motivering vereist.

In casu werd door de Raad de eerste bestreden beroepsbeslissing vernietigd ingevolge een schending van zowel de formele motiveringsplicht als de materiële motiveringsplicht daar waar formeel uit de bestreden beslissing niet bleek dat rekening werd gehouden met een vierde opdracht en bovendien in het materiële administratief dossier geen stuk voorlag omtrent de vierde opdracht.

De Raad dient hierop na te gaan of de verwerende partij na de vernietigingsbeslissing nr. 2014/097 bij het nemen van haar nieuwe beslissing zich niet enkel vergenoegd heeft met het hernemen van de beslissing zonder meer met de loutere explicitering van de motieven, maar de zaak helemaal opnieuw heeft beoordeeld met een nieuwe belangenafweging en een afdoende motivering.

In de voorliggende nieuwe bestreden beslissing staat genoteerd dat de beroepscommissie kennis heeft genomen van het administratief dossier zoals de verzoekende partij dit heeft kunnen doen en zij daarbij vaststelt dat daarin een evaluatie van het groepswork door de begeleider terug te vinden is evenals een verduidelijking hiervan door de praktijklector Hieruit zou blijken dat de evaluatie van het groepswork een evaluatie is van het maakproces. Verder zou uit de verduidelijking van de praktijklector blijken dat bij de totstandkoming van het eindcijfer rekening werd gehouden met dit groepswork en dat de reden van afwezigheid van enige vermelding hieromtrent in het juryverslag is dat hierover feedback werd gegeven in januari. De beroepscommissie stelt dat zij ook inhoudelijk de geïndividualiseerde evaluatie van het groepswork heeft bekeken waaruit zij vaststelt dat deze gelijk loopt met de vaststellingen door de jury omtrent de andere praktijkwerken en opnieuw een gebrek aan creativiteit aantoonde dewelke zou gepaard gaan met een gebrekkige werking binnen een groep. De beroepscommissie stelt hierbij opnieuw te moeten vaststellen dat uit het dossier van de verzoekende partij blijkt dat zij niet over de nodige competenties beschikt om te slagen, in het bijzonder wat betreft creativiteit en attitude. De beroepscommissie benadrukt hierbij dat er geen afweging gemaakt dient te worden tussen de drie competenties maar dat zij alle drie in voldoende mate dienen aanwezig te zijn. Afsluitend stelt de beroepscommissie dat de ECTS-fiche van het opleidingsonderdeel met daarin de beoordelingscriteria, beschikbaar was en dan ook vooraf duidelijk was voor de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet betwist dat reeds in januari 2014 feedback werd gegeven omtrent het presteren in het groepswork, noch wordt hiervan de inhoud betwist. Uit het voorgelegde stuk 9 van verwerende partij blijkt dat hierbij een C werd toegekend als beoordeling met daarbij een toelichtende motivering. Hoewel de Raad het enigszins betreurt dat het juryverslag nergens uitdrukkelijk weergeeft wat de beoordeling was voor het onderdeel groepswork, blijkt alsnog uit het administratief dossier dat nu geheel voorligt, dat er wel degelijk een evaluatie van het groepswork is gebeurd en dat deze werd meegenomen in het eindcijfer voor het opleidingsonderdeel.

Hieruit volgt naar het oordeel van de Raad dat de verwerende partij bij het nemen van de beslissing het dossier opnieuw heeft beoordeeld met een nieuwe belangenafweging en een afdoende motivering.

Op dit punt is het middel ongegrond.

Wat de overige grieven betreft, merkt de Raad vooreerst op dat het aangehaalde artikel van het examenreglement *in casu* niet van toepassing is. De evaluatievorm voor het betreffende opleidingsonderdeel wordt geëxpliciteerd in de ECTS-fiche. De Raad stelt vast dat de evaluatie van het opleidingsonderdeel verloopt via permanente evaluatie tijdens het jaar. Hierbij wordt ook bepaald dat de definitieve cijfers pas worden vastgelegd na een verdediging van het examenwerk(en) voor een jury. De ECTS-fiche legt hierbij niet op dat er schriftelijke verslagen gedurende het jaar dienen te worden opgemaakt:

"Opdrachten, workshops &"

Type : Permanente evaluatie zonder examen tijdens de examenperiode

Toelichting

De student wordt permanent geëvalueerd tijdens het jaar, maar de definitieve cijfers worden pas vastgelegd na een verdediging van het examenwerk(en) voor een jury van de betrokken praktijklectoren op het einde van het tweede semester. De evaluatiescore wordt vertaald naar het ATC-systeem waarbij Attitude-Techniek-Creativiteit op gelijke voet staan en geen onderlinge compensatie mogelijk is. Er is voor dit vak geen tweede examenkans en het eindcijfer wordt ook niet gedelibereerd vanaf een numerische score van minder dan 10/20. Voor dit opleidingsonderdeel kan geen tolerantie ingezet worden.

Om te mogen deelnemen aan het examen van dit opleidingsonderdeel is tijdens de praktiksessies een minimum aanwezigheid van 85% vereist!"

De Raad wijst erop dat de instelling zelf bepaalt op welke wijze zij concreet invulling geeft aan het proces van het permanent evalueren. De Raad kan enkel oordelen of deze evaluatiewijze volgens het reglement is verlopen en niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt *in casu* vast dat er wel degelijk een permanente evaluatie van verzoekende partij gedurende het jaar geweest is, dat deze conform is gebeurd met de voorschriften van de ECTS-fiche en deze haar weerslag vindt in het juryverslag. Zo wordt er voor melding gemaakt van een eerste versie met kritische feedback en een latere versie, die ook onvoldoende werd bevonden. Wat betreft het groepswerk verwijst de Raad naar het evaluatieverslag van de begeleidster van januari 2014 dewelke tijdens een feedbackmoment in januari 2014 werd besproken met de verzoekende partij. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij deze bevindingen niet heeft bekritiseerd.

Gelet op het feit dat de examenjury uiteindelijk de competenties van verzoekende partij beoordeelt aan de hand van de werkstukken waaraan doorheen het jaar werd gewerkt en de ECTS fiche geen tussentijdse verslagen voorschrijft volstaat het dat de jury in een eindverslag haar beoordeling in functie van de te bereiken competenties motiveert.

Verder geeft de ECTS fiche duidelijk aan dat de evaluatiescore wordt vertaald naar het ATC-systeem waarbij de drie pijlers Attitude-Techniek-Creativiteit op gelijke voet staan zonder onderlinge compensatie, wat de beoordeling op basis van een rekenkundig gemiddelde uitsluit. Dit betekent dat een tekort voor een competentie binnen één van de drie pijlers een onvoldoende op het geheel kan betekenen en dit betekent eveneens dat de drie pijlers elk even zwaar doorwegen. Dit betekent naar het oordeel van de Raad dat een goeie beoordeling voor de pijler Techniek niet het ruime tekort kan compenseren van de overige pijlers van het ATC-systeem. De Raad stelt vast dat de jury de tekorten van de verzoekende partij vooral situeert op het vlak van creativiteit en attitude en dit in het verslag ook ondersteunt met feiten. Ook in het evaluatieverslag met betrekking tot het groepswerk in januari 2014, wordt dit in dezelfde mate aangegeven.

De Raad stelt overigens vast dat het juryverslag voor de tekorten op het vlak van te beoordelen competenties terecht verwijst naar de competenties of beoordelingscriteria in de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel:

"De kan een scenario via visualiseren. (ECTS)

De bachelor in kan in hoofde van een regisseur of monteur het aangeleverde beeld en geluid structureren om de doelstelling van het scenario te realiseren. (ECTS)

In het eerste jaar maak je kennis met alle mogelijke disciplines uit de Alle aspecten van een komen aan bod. Regie vormt een essentieel onderdeel van het lessenpakket. (ECTS)"

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij verwijst naar blz. 6 van de studiegids over de bacheloropleiding en de beschrijving van het eerste jaar om aan te tonen dat de verkeerde maatstaf gebruikt zou zijn. De Raad wijst er evenwel op dat deze inleidende toelichting zeker een informatieve waarde heeft maar dat de competenties uit de ECTS-fiche voor het opleidingsonderdeel in hogere mate relevant zijn bij de beoordeling. Beide spreken elkaar ook niet tegen. Ook in de studiegids wordt bv. aangegeven dat '.....' een essentieel onderdeel vormt.

De kritiek dat de examenjury *in concreto* de competenties uit het tweede jaar getoetst zou hebben en niet zou vermelden aan welke basiscompetenties de verzoekende partij *in concreto* niet zou voldoen, faalt daar de Raad binnen de grenzen van zijn bevoegdheid niet tot het oordeel kan komen dat de gebruikte motivering en maatstaf betrekking heeft op het tweede jaar en de gebruikte motivering niet zou passen binnen de competenties uit de ECTS-fiche voor het betwiste opleidingsonderdeel uit het eerste jaar, die in het verslag letterlijk aangehaald worden.

De Raad is voorts van oordeel dat de eindbeoordeling geen tegenstrijdigheden inhoudt, daar het niet onmogelijk of onredelijk is dat de jury bij de ene opdracht vaststelt dat de verzoekende partij de "....." zoals verzoekende partij het verwoordt, i.e. het bereiken van de vereiste competenties binnen het ATC-systeem (Attitude – Techniek – Creativiteit) of een deel daarvan bezit, *in casu* vooral techniek, en in andere opdrachten vaststelt dat de verzoekende partij niet goed scoort op het vlak van "....." ingeval deze andere opdrachten bijvoorbeeld niet technisch correct zijn gemaakt. De Raad wijst er ook op dat de examenjury in haar beoordeling consequent aanhoudt dat de verzoekende partij tekortschiet op het vlak van creativiteit. Zo geeft het juryverslag weer waar het bij de ene opdracht schort en waar het bij de andere opdracht wel goed is uitgevoerd. Het is niet zo dat ingeval de verzoekende partij op het ene werk goed scoort dat hij daarom per definitie voor het andere onderdeel evenzeer dezelfde beoordeling dient te krijgen of dat daaruit volgt dat de verzoekende partij de techniek overal en altijd beheerst en dat de te bereiken competenties afdoende is aangetoond. Immers, het is aan de verzoekende partij om bij de opdrachten telkens opnieuw te laten blijken dat zij over alle relevante competenties beschikt.

De Raad merkt op dat de verzoekende partij verkeerdelijk meent dat zij voor alle opdrachten enkel op statief zou mogen werken en dat zij daarop afgerekend werd. De Raad stelt op basis van de stukken (briefing voor '.....') vast dat enkel bij die opdracht aangegeven wordt dat enkel op statief gewerkt mocht worden. Dit neemt niet weg dat de examenjury kon oordelen dat het gebruik van de filmtechniek (los of vast) bij de andere opdrachten onoordeelkundig is, wat impliceert dat de jury meent dat ze niet doordacht en passend zijn, wat zij dient te beoordelen in het licht van te verwerven competenties en daaruit concluderen dat de verzoekende partij wel technische kunde heeft, maar een gebrek aan creativiteit vertoont bij het aanwenden van de technieken.

Het middel is ongegrond.

6.2. De verzoekende partij beroept zich in een tweede middel op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel bij de quoterings.

6.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt vooreerst op dat de negatieve punten veel uitvoeriger worden aangekaart dan de positieve punten.

Verder stelt verzoekende partij dat zij wordt afgerekend op een subjectieve beoordeling van de creativiteit, waarbij bovendien de verslagen van de permanente evaluaties ontbreken waaruit zou moeten blijken dat de verzoekende partij onvoldoende zou hebben gescoord.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij een selectieve lezing van het juryverslag weerhoudt evenals verkeerde citaten legt in de mond van de juryleden die nergens uit blijken. Daar waar verzoekende partij zou stellen dat de positieve punten te weinig neerslag zouden hebben gehad en de negatieve punten te zeer werden uitvergroot, meent verwerende partij dat verzoekende partij onterecht verwijst naar een bepaalde rechtspraak van de Raad. Verwerende partij stelt dat de verzoekende partij negatief werd beoordeeld op basis van elementen eigen aan zijn opleiding en stelt dat de zaken die de verzoekende partij als positieve elementen aanhaalt een praktisch deel vormen van de opleiding dat dient gebruikt te worden om uiteindelijk een goed werkstuk af te leveren.

Verwerende partij stelt dat het hier niet gaat om een nietszeggende omschrijving als een 'gebrek aan creativiteit' maar om een duidelijke vaststelling tijdens het proces waarbij de jury

heeft vastgesteld dat de verzoekende partij creativiteit en eigen inbreng mist, dewelke volgens jury een noodzakelijke competentie is.

6.2.2. Beoordeling door de Raad

Een beoordeling of *in casu* een juryverslag of evaluatieverslag daterend van januari 2014 over vaardigheden dient een weergave te zijn van de positieve en negatieve punten betreffende deze pijlers. De Raad leest in o.a. het juryverslag dergelijke weergave waarbij effectief de negatieve punten voor één opdracht '.....' ruimer voorkomen, maar dat betekent niet dat dit onterecht of onzorgvuldig is. De Raad stelt vast dat er positieve elementen in het juryverslag met betrekking tot de opdracht '.....' evenals voor de opdracht '.....' staan vermeld. De Raad erkent dat een evaluatie van artistieke prestaties uit de aard van de zaak vaak moeilijker objectiveerbaar is, maar dit neemt niet weg dat de Raad haar appreciatie voor de verdiensten van een verzoekende partij niet in de plaats kan stellen dan deze van de onderwijsinstelling. *In casu* worden de werkstukken niet enkel gequoteerd op basis van de creativiteit, doch evenzeer op het vlak van attitude en techniek. De Raad stelt vast dat als algemeen besluit wordt aangegeven dat verzoekende partij vooral met betrekking tot de pijler creativiteit negatief beoordeeld wordt, naast ook andere negatieve punten voor de pijlers attitude en techniek.

In casu is geen sprake van een zuivere subjectieve beoordeling enkel en alleen op basis van de creativiteit nu ook de pijlers attitude en techniek worden beoordeeld. Bovendien stelt de Raad vast dat de examenjury haar oordeel over het gebrek aan creativiteit motiveert door erop te wijzen dat verzoekende partij o.a. enkel de gegeven aanwijzingen opvolgt en zelf geen persoonlijke reflectie als een meerwaarde voor creativiteit aanlevert; te weinig inhoud brengt;.. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij de negatieve punten inhoudelijk niet betwist.

De Raad wijst er verder op dat uit het feit dat de aanwijzingen en richtlijnen van de begeleiding nauwgezet gevolgd werden niet volgt dat de verzoekende partij automatisch een voldoende moet scoren en de competenties afdoende bereikt worden. *In casu* moet de verzoekende partij het 'zelfstandig' bereiken van de relevante competenties aantonen, waarbij de evaluatoren zullen oordelen over het niveau dat de verzoekende partij behaalt. Het feit dat verwerende partij hierbij de manier waarop de verzoekende partij de richtlijnen opvolgt betreft bij haar beoordeling is niet kennelijk onredelijk.

De Raad kan rekening houdende met het bovenstaande niet tot de vaststelling komen dat de beoordeling of quotering onzorgvuldig of willekeurig zou zijn gebeurd, noch dat ze kennelijk onredelijk zou zijn.

Het middel is ongegrond.

6.3. De verzoekende partij beroept zich in een derde middel op de schending van de informatieplicht en het vertrouwensbeginsel.

6.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij werpt in eerste instantie op dat de verwerende partij door enerzijds slechts in één van de vier opdrachtschrijvingen te vermelden dat 'enkel statiefshots' werden verwacht en daarna te stellen dat het gebruik van losse camera-steady cam niet zo voldoen aan de opdrachten, het vertrouwensbeginsel heeft geschonden nu verzoekende partij er mocht op vertrouwen dat zij de vrije keuze had voor de drie andere opdrachten.

Evenzeer verwijst verzoekende partij naar het gegeven dat zij niet correct werd beoordeeld door de criteria van jaar 1 doch op basis van de criteria van jaar 2

Vervolgens werpt verzoekende partij op dat een correcte informering van de studenten inhoudt dat bij aanvang van het academiejaar duidelijk wordt gemaakt hoe proeven worden georganiseerd en op welke wijze er zal worden gequoteerd. Verzoekende partij stelt dat de

ECTS-fiche hieraan niet voldoet waar zij enkel melding maakt van 'permanente evaluatieactiviteiten'.

Ook stelt verzoekende partij dat haar niet correct werd geïnformeerd dat zij verwacht werd volledige zelfstandigheid aan de dag te leggen bij het tot stand brengen van haar praktijkwerken.

Verzoekende partij stelt zich de vraag in welke ECTS-fiche of reglement vermeld staat dat er een beperking zou zijn in het aantal letterlijke instructies en/of bijsturingen waarop de student recht zou hebben om een voldoende te behalen, waarbij zij stelt dat dit nergens vermeld staat.

Verzoekende partij vult daarbij aan dat zij niet werd geïnformeerd dat de hoeveelheid/aard van de begeleiding en de invloed van raadgevingen van de mentor een (grote) invloed zouden hebben op de quotering.

Verwerende partij stelt dat zij uit de uiteenzetting van de verzoekende partij niet kan afleiden welk vertrouwen zij juist had opgebouwd dat vervolgens geschonden zou zijn. Verwerende partij stelt dat het voor de jury om een beoordeling gaat van o.a. de eigen inbreng. Wanneer moet vastgesteld worden dat het werkstuk tot stand is gekomen door loutere navolging van expliciete opmerkingen dan moet hiermee rekening worden gehouden bij de beoordeling. Zij stelt dat het hier niet gaat om de beoordeling van volledige zelfstandigheid doch om het omgaan met inbreng en van welke aard die inbreng moest zijn.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij allerminst een correcte weergave geeft van het volledige oordeel van de jury, die ook het eindresultaat ondermaats beoordeeld heeft als louter technische oefeningen. Zij stelt dat verzoekende partij dient te weten vanuit de informatie die zij voor en bij de inschrijving heeft verkregen, dat inderdaad creativiteit een doorslaggevend onderscheid is in deze richting en dat de louter technische aspecten in andere opleidingen aan bod komen.

6.3.2. Beoordeling door de Raad

De Raad verwijst naar haar bovenstaande beoordelingen bij de andere middelen waaruit blijkt dat de ECTS-fiches wel degelijk raadpleegbaar zijn, minstens via de website van verwerende partij, waarbij de ECTS-fiche duidelijk aangeeft hoe de evaluatie concreet zal verlopen voor dit opleidingsonderdeel, met name via een permanente evaluatie en een jurypresentatie aan het einde van de rit waarin de evaluatiecriteria gebaseerd zijn op het ATC-systeem met drie op gelijke voet staande pijlers zonder enige onderlinge compensatiemogelijkheid. Dit betekent naar het oordeel van de Raad duidelijk dat een tekort voor één van de drie pijlers, ongeacht welke specifieke pijler, ertoe kan leiden dat de verzoekende partij een onvoldoende scoort voor het geheel. Deze beoordelingswijze is op zich niet kennelijk onredelijk. De Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat een tekort zelfs op het behalen van één competentie voldoende kan zijn om niet geslaagd te worden verklaard.

In casu blijkt vooral de creativiteit van de verzoekende partij bijzonder negatief te zijn beoordeeld, maar ook op de twee andere pijlers, attitude (bijvoorbeeld ruime nood aan bijsturing, niet zelfstandig kunnen komen tot een beter resultaat, ...) en techniek (bijvoorbeeld slechte beeldvoering en montage, geen juiste posities noch kaders, geen gevoel voor correcte compositie, ...) worden opmerkingen geformuleerd zodat de score wel degelijk op de vooraf meegedeelde wijze tot stand is gekomen. De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende wist of behoorde te weten hoe zij beoordeeld zou worden en welk belang creativiteit bij de beoordeling van het opleidingsonderdeel speelde.

De Raad ziet voorts geen schending van de informatieplicht of het vertrouwensbeginsel met betrekking tot de opgegeven opdrachtschrijvingen. Daar waar bijvoorbeeld de opdrachtschrijving voor het onderdeel '.....' aangeeft dat enkel 'statiefshots' voor de beeldvoering mogen worden aangewend, werkt de verzoekende partij vooreerst met losse cameravoering. In het juryverslag wordt verder enkel in het besluit aangegeven dat de verzoekende partij onoordeelkundig gebruik maakt van de losse/vaste camera, wat niet in tegenstelling is tot het gegeven dat de studenten voor de overige opdrachten zelf een vrije

keuze hadden in welke soort beeldvoering ze zouden gebruiken. Het staat de examenjury vrij om te oordelen dat het vrij gekozen gebruik van beeldvoering in concrete opdrachten onoordeelkundig is daar dit een competentie is die zij in het kader van het opleidingsonderdeel moet beoordelen.

De Raad is tot slot van oordeel dat er geen sprake is van een 'post factum beoordelingscriterium'. Het feit dat de verzoekende partij aangeeft dat zij de bijsturingen en de gegeven richtlijnen in aanmerking heeft genomen waardoor ze hem niet zouden mogen worden aangerekend, is niet relevant. Zoals reeds hoger aangegeven wijst de Raad erop dat het louter volgen van de gegeven feedback geen garanties op een voldoende impliceert. Het is aan de verzoekende partij om haar competenties op zelfstandige wijze te laten blijken. Het is bovendien inherent aan de permanente evaluatie dat de bijsturingen als procesbeoordeling worden betrokken in de beoordeling van de verzoekende partij.

Het middel is ongegrond.

6.4. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De beslissing van 25 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/169 - 18 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
hebbende als raadslieden
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij voor 'Stage 3' een NA en voor '.....' een NA werden toegekend en tegen de beslissing van de interne beroepscommissie genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in het onderwijs: secundair onderwijs.

Het beroep betreft de examenbeslissing van de examencommissie d.d. 27 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen 'Stage 3' (NA) en '.....' (NA).

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 30 juni 2014 een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepscommissie op datum van 10 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde voor wat het opleidingsonderdeel "....." betreft, dat de verzoekende partij afwezig was op de drie sessies tijdens het tweede semester en dat verzoekende partij geen portfolio heeft ingediend en niet heeft deelgenomen aan het afsluitend Integratief Assessment Moment. Voor wat de buitenlandse stage betreft stelde de beroepsbeslissing dat het niet opgaat een puntenscore toe te kennen op basis van de gekende

deelscores. De interne beroepscommissie stelde dat het stagevademecum en de stagewijzer dit uitsluiten. De interne beroepscommissie stelde ook dat verzoekende partij zich niet op overmacht kan beroepen voor de stage, omdat daarin niet voorzien is in het OER. De interne beroepscommissie stelt op basis van de definitie van overmacht uit het OER, dat er geen sprake is van overmacht daar de verzoekende partij de stage op eigen initiatief heeft afgebroken en zonder voorafgaand overleg met het *International Office* is teruggekeerd naar België. De interne beroepscommissie stelde voorts op basis van de chronologie en de stukken uit het dossier vast dat de studente na de zelfgekozen terugkeer weinig tot geen inspanningen heeft gedaan om zich in te zetten voor de betrokken opleidingsonderdelen. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat de opleiding meewerkte aan alternatieven voor de stopgezette stage in het buitenland, maar dat de verzoekende partij weinig tot geen inspanningen leverde.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 17 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/120 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 10 juli 2014 op grond van volgende overwegingen:

"Uit de opzoeken die de Raad bijgevolg zelf heeft verricht, blijkt dat artikel van het OER 2013-2014 van verwerende partij luidt als volgt:

"Artikel Behandeling van het beroep bij beslissingen betreffende een individuele (kandidaat-)student

Het beroep wordt behandeld door de Interne Beroepscommissie (IB).

De IB wordt bij het begin van het academiejaar door de algemeen directeur samengesteld en bestaat ten minste uit:

- de algemeen directeur,*
- een departementshoofd,*
- een lid van de hogeschoolwerkgroep Onderwijs- en Examenreglement.*

Voor elk lid wordt een plaatsvervanger aangeduid. Een secretaris woont de zittingen van de IB bij. Een betrokken partij kan geen lid zijn van de IB.

De IB behandelt het beroep op stukken. Zij kan echter elkeen van wie ze de aanwezigheid nuttig acht uitnodigen om te worden gehoord.

De interne beroepsprocedure leidt tot:

(...)"

Hieruit blijkt dat de interne beroepscommissie van verwerende partij bestaat uit ten minste drie leden.

De bestreden beslissing vermeldt onderaan evenwel het volgende:

"Namens de Interne Beroepscommissie die is samengesteld uit (algemeen directeur) en (departementshoofd)."

De Raad moet derhalve vaststellen dat de interne beroepscommissie in weerwil van de bepalingen van artikel van het OER, niet uit ten minste drie leden bestond, doch slechts uit twee.

In deze samenstelling kon de interne beroepscommissie niet rechtsgeldig beraadslagen."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 25 augustus 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde voor wat het opleidingsonderdeel "....." betreft, dat de verzoekende partij afwezig was op de drie sessies tijdens het tweede semester en dat

verzoekende partij geen portfolio heeft ingediend en niet heeft deelgenomen aan het afsluitend Integratief Assessment Moment. Voor wat de buitenlandse stage betreft stelde de beroepsbeslissing dat het niet opgaat een puntenscore toe te kennen op basis van de gekende deelscores. De interne beroepscommissie stelde dat het stagevademecum en de stagewijzer dit uitsluiten. De interne beroepscommissie stelde ook dat verzoekende partij zich niet op overmacht kan beroepen voor de stage, omdat daarin niet voorzien is in het OER. De interne beroepscommissie stelt op basis van de definitie van overmacht uit het OER, dat er geen sprake is van overmacht daar de verzoekende partij de stage op eigen initiatief heeft afgebroken en zonder voorafgaand overleg met het International Office is teruggekeerd naar België. De interne beroepscommissie stelde voorts op basis van de chronologie en de stukken uit het dossier vast dat de studente na de zelfgekozen terugkeer weinig tot geen inspanningen heeft gedaan om zich in te zetten voor de betrokken opleidingsonderdelen. De beroepsbeslissing geeft ook aan dat de opleiding meewerkte aan alternatieven voor de stopgezette stage in het buitenland, maar dat de verzoekende partij weinig tot geen inspanningen leverde.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 27 augustus 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 30 augustus 2014 diende verzoekende partij een derde verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 30 augustus 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 25 augustus 2014. Verzoekende partij heeft op 28 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 29 augustus 2014.

Het beroep van 30 augustus 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

5. Grond van de zaak

Voorafgaande opmerking

In zoverre de klachten over de onjuistheden in de bestreden beroepsbeslissing ook als een middel gelezen zouden moeten worden, is de Raad van oordeel dat het slechts om materiële vergissingen gaat zodat deze *an sich* de wettigheid van de bestreden beslissing niet in het gedrang brengen.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt vooreerst dat haar wel punten en een eindbeoordeling voor de opleidingsonderdelen 'Stage 3' en '.....' toegekend kunnen worden op basis van de reeds gekende deelbeoordelingen, daar zij stelt dat zij door overmacht (het niet kunnen starten van de buitenlandse stage) de volledige opleidingsonderdelen niet kon afleggen. Zij verwijst voor

'Stage 3' naar de administratieve stage en de november stage, die zij succesvol heeft afgelegd en voor '.....' naar de taken die zij in die periode heeft ingeleverd.

Zij verwijst naar het feit dat zij haar buitenlandse stage heeft moeten stopzetten wegens de onveilige en ongezonde huisvesting die ter beschikking werd gesteld. Zij merkt op dat het stagevademecum haar het recht geeft op een goede organisatie van de stage. Zij stelt dat de stageschool haar enkel een hotel op eigen kosten als alternatief voorstelde. Zij stelt dat zij om de relaties tussen de onderwijsinstelling en de Chinese contacten niet te verstoren meedeelde dat zij wenste terug te keren wegens heimwee, maar dat zij bij haar terugkeer onmiddellijk de reële reden heeft toegelicht en gestaafd. Zij stelt dat haar onmiddellijk een vervangende binnenlandse stage werd geweigerd omdat zij niet voor haar terugkeer had overlegd met de stagecoördinator. Zij betwist dat de onderwijsinstelling haar heeft aangeboden om een vervangende binnenlandse stage op te nemen. Zij stelt dat uit gesprekken met de coördinator internationalisering, de lector Engels, en de lector geschiedenis en de stagecoördinator bleek dat een vervangende reguliere stage geen optie was. Zij stelt dat de opties uit de bijlage bij de beroepsbeslissing haar nooit aangeboden zijn geweest. Zij stelt wel dat de enige acceptabele geboden oplossing erin bestond dat zij met behoud van het resultaat van de administratieve stage en de novemberstage een keuzestage geschiedenis voor het ganse tweede semester zou opnemen, in samenhang met de opname van het resterende gedeelte in het volgende academiejaar. Zij stelt dat zij dit enkel aanvaard heeft bij gebrek aan andere alternatieven en omdat zij voor een voldongen feit werd gezet. Zij stelt dat zij ten onrechte de deelname aan de keuzestage geschiedenis werd ontzegd door de vaklector en dat zij het maximale heeft gedaan om de stage tot een goed einde te brengen. Zij stelt vervolgens dat zij niet meer deelnam aan de sessies voor '.....' in het tweede semester daar deze sessies werden opgenomen samen met de reguliere binnenlandse stage, die zij toch niet mocht lopen.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet kan eisen dat het opleidingsonderdeel 'Stage 3, die normaal 11 weken stage omvat, zou worden beoordeeld op basis van haar administratieve stage en haar novemberstage (2 weken) daar dit onredelijk is. Zij stelt immers dat de verzoekende partij geen volledig eindproduct heeft afgeleverd. Zij merkt op dat voor deze onderdelen conform artikel 7.1 stagevademecum geen punten worden toegekend, zelfs niet in geval van overmacht, waarvan zij overigens meent dat er geen sprake van is. Zij werpt op dat de voorgestelde beoordelingswijze niet past in een kwalitatief hoger onderwijs van verwerende partij. Zij stelt dat het feit dat de verzoekende partij zelf haar accommodatie ter plekke als ondermaats beoordeelde geen overmacht is. Zij wijst erop dat verzoekende partij als gediplomeerde sinologe wist en diende te weten dat de omstandigheden van een verblijf in China misschien niet dezelfde zouden zijn als in België. Zij stelt dat de verzoekende partij door haar terugkeer zonder eerst een oplossing te zoeken de onderwijsinstelling en de stageschool voor een voldongen feit heeft geplaatst en zich niet redelijk opgesteld heeft. Zij merkt vervolgens op dat de onderwijsinstelling geen enkele verplichting had om de verzoekende partij nog toe te laten tot een vervangende binnenlandse stage, zoals ook aanvankelijk gecommuniceerd werd vanuit de onderwijsinstelling, maar dat zij toch bekeken heeft of de verzoekende partij haar praktijksemester (m.i.v. buitenlandse stage) niet kon omzetten in een reguliere binnenlandse stage (1 week administratieve stage, 2 weken novemberstage, 5 weken reguliere stage en 4 weken keuzestage). Zij betwist dat de lector haar geweigerd zou hebben de vervangende binnenlandse stage aan te vatten. Zij wijst erop dat er na de terugkeer verschillende gesprekken zijn geweest en dat er afspraken zijn gemaakt. Zij merkt op dat verzoekende partij in een e-mail zelf aangeeft dat zij van plan is om de reguliere stage pas in het volgende academiejaar af te leggen. Zij stelt ook dat verzoekende partij een e-mail van de stagecoördinator, die aangaf dat er nog meer dan vier weken stage gepland diende te worden en dat dit niet meer haalbaar zou zijn dit academiejaar niet heeft tegengesproken. Zij merkt dan ook op dat de verzoekende partij sinds eind februari/begin maart geen enkel concreet initiatief heeft genomen om nog op zoek te gaan naar een stageschool teneinde de reguliere stage van vijf weken voor geschiedenis en Engels af te leggen zodat de verzoekende partij zich niet redelijk heeft opgesteld. Zij stelt ook dat de lector terecht de keuzestage heeft stopgezet wegens gebrek aan inzet van verzoekende partij.

Zij stelt dat de verzoekende partij voor het opleidingsonderdeel "....." enkel aanwezig was op de sessies in het eerste semester en niet op de sessies in het tweede semester. Zij stelt dat het eindportfolio niet werd ingediend en dat verzoekende partij niet heeft deelgenomen aan het afsluitend Integratief Assessment Moment zodat er geen eindproduct te beoordelen was. Zij stelt ook dat de verzoekende partij zelf aangegeven heeft dat zij het eventuele nut ervan niet inziet daar zij de stage niet kan afleggen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van de student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad gaat evenwel na of de bestreden beslissing regelmatig tot stand gekomen is en of deze niet kennelijk onredelijk is.

De Raad stelt *in casu* vast dat de belangrijkste grieven van de verzoekende partij erop neerkomen dat zij verantwoordelijkheid voor het niet-afleggen van het praktijksemester (met als gevolg een NA) voor 'Stage 3' afwijst en dat zij opwerpt dat de NA louter te wijten is aan de omstandigheden, die zij als overmacht kwalificeert, en aan de onderwijsinstelling.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij haar praktijksemester vooreerst volledig vrijwillig wenste in te vullen met een buitenlandse stage in China. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zonder enig overleg haar buitenlandse stage niet heeft aangevat, dan wel heeft stopgezet, wat in strijd is met het stagevademecum (punt 8.9). Ten overvloede merkt de Raad op dat een gebrekkige organisatie van een stage, in het midden gelaten of dit voor een buitenlandse stage tot de verantwoordelijkheid van de onderwijsinstelling behoort er, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, niet toe kan leiden dat een niet-afgelegde of een stopgezette stage toch wordt beoordeeld met een voor de verzoekende partij gunstige evaluatie of een voldoende. De Raad is van oordeel dat de verzoekende partij *in casu* geen overmachtssituatie als uitzonderlijke omstandigheid kan invoeren. Immers, overmacht verwijst naar een omstandigheid die niets van doen heeft met de verzoekende partij, en die niet voorzien, verhinderd of overwonnen kon worden.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij vooraf wist of kon weten, mede gelet op haar opleiding als sinologe, de voorafgaande moeilijke voorbereidingen en de gegeven inlichtingen over buitenlandse stages, dat de leef- en werkomstandigheden ter plekke niet ideaal, laat staan dezelfde zouden zijn als in België. De Raad stelt vervolgens ook vast dat de verzoekende partij zonder enig overleg met de onderwijsinstelling over mogelijke stageproblemen, *in casu* huisvestingsproblemen, teruggekeerd is. Voormeld overleg wordt nochtans voorgeschreven in het stagevademecum (punt 8.9). Verzoekende partij heeft de buitenlandse stage dus *de facto* en *de iure* niet aangevat. De Raad is dan ook van oordeel dat de verzoekende partij, rekening houdend met haar snelle beslissing om naar België terug te keren (onder meer in functie van de terugvlucht van haar vriend), voorafgaand aan deze beslissing niet alle redelijke inspanningen heeft geleverd om het huisvestingsprobleem aan te kaarten en op te lossen. Het is naar het oordeel van de Raad uitsluitend de verantwoordelijkheid van verzoekende partij dat zij de buitenlandse stage en bijgevolg haar initiële beoordeling voor 'Stage 3' onmogelijk heeft gemaakt.

Desalniettemin, zonder daartoe verplicht te zijn, heeft de onderwijsinstelling geprobeerd om de verzoekende partij een passend alternatief te bieden. Verwerende partij liet haar toe voor haar praktijksemester over te schakelen naar een vervangende binnenlandse stage (1 week administratieve stage, 2 weken novemberstage, 5 weken reguliere stage en 4 weken keuzestage). De Raad is dan ook van oordeel dat, de omstandigheden waarin de buitenlandse stage is stopgezet en het door de verwerende partij voorgestelde alternatief in acht genomen, verzoekende partij niet voor voldongen feiten is geplaatst door de onderwijsinstelling, die veeleer goede wil aan de dag heeft gelegd door haar toe te laten met behoud van het resultaat van de administratieve stage en de novemberstage een keuzestage geschiedenis voor het ganse tweede semester op te nemen, in samenhang met de opname van het resterende gedeelte in het volgende academiejaar. De Raad stelt in het dossier vast dat er verschillende overlegmomenten zijn geweest om de opties met de verzoekende partij te bespreken en afspraken te maken over enerzijds het behoud van de beoordeling voor de

afgelegde administratieve stage en de novemberstage en anderzijds het afleggen van een deel van de keuzestage tijdens het academiejaar 2013-2014 door in te stappen in een lopend project. De Raad stelt ook vast dat de verzoekende partij werd gewezen op de moeilijkheden om zo laat in het academiejaar nog een stageplaats te vinden voor de reguliere stage (geschiedenis en Engels), maar dat deze desnoods in het begin van het academiejaar 2014-2015 kon worden afgelegd teneinde samen met de andere stagedelen in het academiejaar 2013-2014 tot een globale beoordeling voor 'Stage 3' te komen.

De Raad wijst erop dat het in eerste instantie aan de verzoekende partij toekomt om deze extra kans aan te grijpen en de nodige initiatieven te nemen met het oog op de planning van een reguliere stage, met name het zoeken van een stageplaats. Uit niets blijkt dat de verzoekende partij enige inspanning heeft geleverd om het alternatief voor de buitenlandse stage mogelijk te maken. De Raad stelt dan ook vast dat er geen reguliere stage werd afgelegd. De Raad stelt eveneens vast dat de keuzestage werd stopgezet wegens een gebrek aan research, inzet, enthousiasme en integratie in de werkgroep voor het project. Binnen de grenzen van zijn controlebevoegdheid komt de Raad op basis van de stukken (bijlage 8 van verzoekende partij en bijlage 7 van verwerende partij) niet tot het oordeel dat de stopzetting van de keuzestage door de lector wegens de voormelde redenen onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk is. De Raad stelt aldus vast dat verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor het feit dat zij dit verplicht stagedeel van 'Stage 3' niet heeft afgelegd.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat, ongeacht de reden en geenszins om aan de verwerende partij toe te schrijven redenen, de verzoekende partij niet voor alle delen van het opleidingsonderdeel 'Stage 3', in het bijzonder voor de reguliere stage en de keuzestage, beoordeelbare prestaties heeft geleverd, wat zij niet ernstig weerlegt. De prestaties zijn naar het oordeel van de Raad dermate fragmentair, onvoldoende omvattend en weinig aanhoudend dat het hem redelijk en regelmatig voorkomt dat door de examencommissie (bevestigd door de interne beroepscommissie) de verzoekende partij een NA voor 'Stage 3' toegekend werd. Immers, uit de ECTS-fiche en het stagevadecum blijkt duidelijk dat 'Stage 3' onderworpen is aan een globale beoordeling (zonder deelscores en niet op basis van een gemiddelde) van de verschillende delen, met name de administratieve stage en novemberstage, de reguliere stage en de keuzestage. De Raad wijst erop dat het stagevadecum duidelijk aangeeft dat de verzoekende partij in principe geen punten krijgt (i.e. een NA) en dus in principe ook niet kan slagen voor 'stage 3' indien de stage (bedoeld wordt hier één van de delen) niet mocht starten of stopgezet werd door haar toedoen. Het is bijgevolg reglementair en niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk dat van de verzoekende partij verwacht wordt dat zij alle stagedelen dient af te leggen om voor het opleidingsonderdeel met een globaal cijfer beoordeeld te worden, te meer daar de verschillende stagedelen geen afzonderlijke opleidingsonderdelen zijn.

Wat het opleidingsonderdeel '.....' betreft, stelt de Raad vast dat dit geenszins verweven is met het opleidingsonderdeel 'Stage 3'. De Raad is daarom van oordeel dat niets belet dat de verzoekende partij dit opleidingsonderdeel kon afleggen. De Raad stelt vast en het wordt ook niet betwist dat de verzoekende partij in het tweede semester niet heeft deelgenomen aan de sessies. De bewering van verzoekende partij, waarvoor het dossier volgens de Raad geen elementen bevat, dat zij niet aan de sessies deelnam daar zij werden opgenomen samen met de reguliere binnenlandse stage, die zij naar haar oordeel toch niet mocht lopen, rechtvaardigt haar afwezigheid naar het oordeel van de Raad niet. De Raad stelt vast dat in de ECTS-fiche bepaald wordt dat de verzoekende partij niet toegelaten wordt tot het indienen van haar sollicitatieportfolio en het IAM indien zij voor meer dan 1/3 ongewettigd afwezig was, wat elke beoordeling van de competenties uitsluit. In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij zelf verantwoordelijk is voor het niet-afleggen van het opleidingsonderdeel en dat de verwerende partij niet onregelmatig noch onredelijk handelde door haar geen punten toe te kennen (i.e. een NA). Het middel is ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk, maar ongegrond is.

De examenbeslissing van 27 juni 2014 en de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 25 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/175 - 18 september 2014

Inzake

.....

wonende te

hebbende als raadsman

kantoor houdende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 18 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing waarbij de verzoekende partij de inschrijving voor de derde examenperiode geweigerd werd en tegen de beslissing van de facultair coördinator waarbij de weigering bevestigd werd.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor in de kinesitherapie.

Het beroep betreft de beslissing zonder datum en de beslissing d.d. 22 augustus 2014 om verzoekende partij niet meer toe te laten zich in te schrijven voor de tweede examenkans.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 26 augustus 2014 een 'intern beroep' in bij de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire coördinator studentenzaken d.d. 1 september 2014 werd het 'intern beroep' afgewezen en werd de beslissing van 22 augustus 2014 bevestigd.

De 'interne beroepsbeslissing' stelde dat er geen intern beroep mogelijk is.

De beslissing werd per e-mail van 1 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 5 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

In haar antwoordnota betwist de verwerende partij dat de bestreden beslissing een studievoortgangsbepaling is.

De Raad onderzoekt ambtshalve zijn bevoegdheid en gaat na of de weigering om de verzoekende partij in te schrijven voor de derde examenperiode, en aldus de deelname aan de tweede examenkans te ontzeggen een beslissing is die als een studievoortgangsbepaling gekwalificeerd of daarmee gelijkgesteld kan worden.

De Raad stelt vast dat artikel OER zonder vermelding van sanctie bepaalt dat een student zich voor de derde examenperiode dient te registreren binnen de deadline van 15 juli 2014.

De Raad merkt op dat artikel II.223 Codex Hoger Onderwijs iedere student het recht geeft op twee examenkansen, behoudens indien de aard van het opleidingsonderdeel dat niet zou toelaten. Uit niets blijkt dat het *in casu* gaat om opleidingsonderdelen die uit hun aard een tweede examenkans zouden uitsluiten. Dit impliceert dat verzoekende partij *in casu* in beginsel recht heeft op twee examenkansen.

De Raad stelt eveneens vast dat alvorens een student kan beoordeeld worden over het al dan niet voldoen voor een opleidingsonderdeel (= examenbeslissing *stricto sensu*), de student zich administratief voor de derde examenperiode moet registreren, waarbij de niet-registratie of laattijdige registratie leidt tot een impliciete (geautomatiseerde indien registratie via een elektronisch platform niet meer beschikbaar of niet meer mogelijk is) of een expliciete (persoonlijk meegedeelde) uitsluiting van de tweede examenkans. Met andere woorden, aan de examenbeoordeling zelf (i.e. examenbeslissing over opleidingsonderdeel of zelfs een gehele opleiding) bij de decretaal gewaarborgde tweede examenkans gaat een impliciet beslissingsproces over de ontvankelijkheid van de registratie voor de tweede examenkans vooraf. Door de bestreden beslissing wordt verzoekende partij, nu vaststaat dat verwerende partij zich niet kan beroepen op een afstand van recht in hoofde van verzoekende partij, volgens de Raad de deelname aan de tweede examenkans definitief ontzegd, wat *de facto* en *de iure* een griefhoudende (ongunstige) voorbeslissing is die een eindbeslissing, nl. de examenbeslissing, zijnde een oordeel over het voldoen voor een opleidingsonderdeel of een gehele opleiding, in de weg staat.

Met andere woorden, de impliciete beslissing of de expliciete beslissing om een student deelname te ontzeggen aan de tweede examenkans zijn naar het oordeel van de Raad *in se* administratieve rechtshandelingen, i.e. voorbeslissingen, waarbij aan de rechtspositie van de verzoekende partij, in het bijzonder haar studievoortgang op een eenzijdige, bindende en ongunstige wijze werd geraakt.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat voorbeslissingen (*in casu* impliciete en/of expliciete ontzegging van de tweede examenkans), die de eindbeslissing (i.e. examenbeslissing) kunnen beïnvloeden, minstens onmogelijk kunnen maken en die een ongunstig karakter hebben, reeds aangevochten kunnen worden. Door de uitsluiting van de tweede examenkans wordt aan de eindbeslissing over het al dan niet voldoen aan *in casu* een opleidingsonderdeel bij de tweede examenkans rechtstreeks geraakt daar deze examenbeslissing over de derde examenperiode ten aanzien van verzoekende partij *a priori* wordt uitgesloten, minstens beperkt.

De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing een voorbeslissing en dus ook een *accessorium* is van een studievoortgangsbepaling en dat het bij de Raad ingestelde beroep tegen deze beslissing om al deze redenen ontvankelijk is.

De Raad merkt op dat de verwerende partij oordeelt dat de weigering om de student toe te laten deel te nemen aan de tweede examenkans niet als 'beslissing' kan worden aangemerkt. Het is, volgens de verwerende partij, daarentegen een puur administratief-feitelijk gegeven, waarbij geen beraadslaging komt kijken. Aangezien het administratief-feitelijk gegeven een bepaalde uitkomst biedt over een onzekere aangelegenheid – *in casu* de vraag of de verzoekende partij een tweede examenkans kan benutten – kan het volgens de Raad als een beslissing worden gekwalificeerd, ongeacht of aan deze uitkomst een geautomatiseerd proces voorafgaat.

De verwerende partij stipt aan dat de Raad over een toegewezen bevoegdheid beschikt en geen algemene bevoegdheid heeft om uitspraak te doen over betwistingen aangaande toepassing van de rechten van de studenten op basis van de onderwijswetgeving. De Raad beaamt over een toegewezen bevoegdheid te beschikken, waarbij de verwerende partij verwijst naar art. I.3, 69°, Codex Hoger Onderwijs, maar waarbij de Raad niet overtuigd is dat de beperkende interpretatie van verwerende partij conform de grondwet is. De Raad is evenwel van oordeel de grenzen van zijn toegewezen bevoegdheid niet te overschrijden door vast te stellen dat de niet-toelating van een student om deel te nemen aan de tweede examenkans, omwille van een laattijdige registratie, de examenbeslissing – een studievoortgangsbeslissing als bedoeld in a) van art. I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs – voorafgaat en eenzijdig, bindend en ongunstig beïnvloedt. Deze niet-toelating kan aldus in de omstandigheden van de voorliggende casus als voorbeslissing worden beschouwd. Door dit te beslissen, en de betwiste beslissing als *accessorium* van een studievoortgangsbeslissing te beschouwen, oefent de Raad in de concrete omstandigheden van het dossier de hem toegewezen bevoegdheid uit en geen, hem niet toegekende, algemene bevoegdheid. De Raad merkt bovendien op dat hij evenals elk rechtscollege op grond van artikel 159 Grondwet een algemene bevoegdheid heeft om in concrete zaken de betrokken reglementen te toetsen aan hogere rechtsnormen, *in casu* het OER van de verwerende partij (waarin de plicht tot aanmelding voor de derde examenperiode is opgenomen) aan de Codex Hoger Onderwijs. De Raad mag dus als zodanig uitspraak doen over de draagwijdte van het recht op een tweede examenkans in het kader van zijn beoordeling over de beslissing om toegelaten te worden tot de tweede examenkans in het licht van de examenbeslissing (die uitgesloten, minstens beperkt wordt), waarvoor de toelating als administratieve rechtshandeling een noodzakelijke voorwaarde vormt en waarvan de niet-toelating, minstens feitelijk dwingend de positie van de verzoekende partij ongunstig beïnvloedt.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep thans niet regelmatig ingesteld en uitgeput.

Anders dan voorgeschreven in art. heeft de verzoekende partij een op 26 augustus gedateerde brief houdende beroep gestuurd, die volgens een passage in het corpus van de brief aan de interne beroepscommissie gericht lijkt, doch volgens verwerende partij in de antwoordnota aan de voorzitter van de examencommissie verstuurd werd. Volgens de tekst van de brief is deze ook aangetekend verzonden, doch zonder specificatie van de bestemming.

De Raad wijst erop dat uit het voorgaande punt blijkt dat de bestreden beslissing inzake de weigering om toegelaten te worden tot de derde examenperiode een *accessorium* is van een studievoortgangsbeslissing zodat de verwerende partij conform de Codex Hoger Onderwijs een interne beroepsprocedure moet inrichten, wat zij ook gedaan heeft. De Raad wijst erop dat artikel OER 2013-2014 expliciet aangeeft dat de vicerector studentenbeleid de interne beroepsinstantie is.

De Raad wijst erop dat het regelmatig instellen en uitputten van een intern beroep een grondvoorwaarde is voor de ontvankelijkheid van het extern beroep bij de Raad. De Raad merkt *in casu* op dat, gelet op de niet-vermelding, *a fortiori* de ontkenning van een interne beroepsmogelijkheid tegen de weigering tot inschrijving en de niet-vermelding van de beroepsmodaliteiten de vervalltermijn van vijf kalenderdagen voor het instellen van een intern beroep thans nog niet verstreken is (zie in het bijzonder artikel 35, tweede lid Openbaarheidsdecreet).

Het bij de Raad ingestelde beroep is onontvankelijk.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van onontvankelijk is.

De bestreden beslissingen blijven gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 18 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Zitting van 30 september 2014

Rolnr. 2014/113 - 30 september 2014

Inzake

.....
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 14 augustus en 18 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:

- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota, de aanvullende nota's d.d. 1 september 2014 en 8 september 2014 en de bij deze stukken toegevoegde documenten. De Raad merkt op dat de verwerende partij op 25 augustus 2014 een niet voorziene nota heeft neergelegd. Dit stuk wordt uit de debatten geweerd.

Voorwerp van het verzoekschrift

- A. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examenbeslissing waarbij de verzoekende partij een 16/20 voor 'masterpaper', een 13/20 voor '.....', een 15/20 voor '.....' werd toegekend, en met de doorwerking daarvan in het globale percentage voor het vierde masterjaar en de gehele masteropleiding en tegen de beslissing van de genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.
- B. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de beslissing van de selectiecommissie waarbij zij niet geselecteerd wordt als ASO orthopedie (i.e. de weigering tot aflevering van aanvaardingsattest), de beslissing van het bureau van de facultaire selectiecommissie tot afwijzing van het bezwaar en tegen de beslissing van de genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.
- C. Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de weigering tot afleveren van een attest/visum ASO orthopedie buiten contingent, en tegen de beslissing van de genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk, maar ongegrond werd verklaard.

2. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de master in de geneeskunde, prespecialisatie orthopedie.

Het beroep betreft de examenbeslissing van 24 juni 2014 voor de opleidingsonderdelen 'masterpaper' (16/20), '.....' (13/20) en '.....' (15/20).

- A. Het beroep betreft de beslissing zonder datum (rond 25 april 2014) tot niet-selectie als ASO orthopedie (= weigering aanvaardingsattest), alsmede de voorafgaande beslissing zonder datum inzake de ranking van de kandidaten voor ASO orthopedie.
- B. Het beroep betreft de beslissing tot weigering van aflevering van een attest/visum ASO orthopedie buiten contingent.

3.2. Verzoekende partij stelde tegen de beslissingen onder 3.1. intern beroep in:

- A. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.
- B. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juni 2014 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.
- C. Verzoekende partij stelde op datum van 9 juni 2014 een intern beroep in bij de van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de op datum van 27 juni 2014 werd het intern beroep onder voorwerp B en C onontvankelijk en ongegrond verklaard.

De beroepsinstantie stelde dat dit beroep niet tegen een studievoortgangsbepaling is ingesteld omdat de resultaten waarop de rangschikking gebaseerd is nog niet officieel bekend zijn gemaakt. Daarnaast stelde zij dat de verzoekende partij geen beroep kan instellen tegen resultaten van vorige academiejaren. De beroepsbeslissing stelde dat de beslissing van niet-selectie inderdaad eerst mondeling is meegedeeld, maar uiteindelijk ook schriftelijk na intern beroep. Over de evaluatiecriteria waar verzoekende partij opmerkingen over had, meldde de beroepsinstantie dat de verzoekende partij hierover voldoende geïnformeerd was via de "Leidraad co-assistentenschap prespecialisatie". Het gewicht van de 'Stage heelkunde' zou gelijk geweest zijn tijdens de 1^e en 2^e selectieronde: 11%. Over de vermeende gebrekkige motivering van de beslissing tot niet-selectie (inhoudelijk gebrekkig en slechts beperkt tot deelvragen), stelde de beslissing dat het recht op feedback pas na bekendmaking van de resultaten ontstaat. Wat de opvraging van de vergelijkende resultaten van medekandidaten betreft, stelt zij dat zij daar niet op kan ingaan daar dit een schending van de privacy van de betrokkenen zou inhouden. Ten slotte stelde de bestreden beroepsbeslissing dat ook buiten contingent geen toegang verschaft kan worden tot verdere opleiding. Het zou een beslissing betreffen die de onderwijsinstelling overstijgt, aangezien de contingenten worden vastgelegd door federale regelgeving. Ook al staat de regelgeving 'lissage' toe, dan creëert dit t.a.v. verzoekende partij geen recht op zo'n uitzondering volgens de beroepsinstantie. Verder stelde de beslissing dat de weigering is ingegeven door de bekommernis om de beoordelingscriteria correct toe te passen over alle specialisaties en door de beperkte opleidingscapaciteit. De beroepsinstantie acht zich niet bevoegd te beoordelen of de weigering om buiten contingent de opleiding te vervolgen al dan niet terecht is.

Bij beslissing van de op datum van 11 juli 2014 werd het intern beroep onder voorwerp A onontvankelijk, maar ongegrond verklaard.

Wat de Masterproef betreft, zou er onduidelijkheid zijn ontstaan omtrent de identiteit van de beoordelaars zodat de beroepsinstantie de namen van de beoordelaars samen met de door hun gebruikte beoordelingsschema's meedeelt. Wat de casuspresentatie betreft, schrijft de beroepsinstantie de discrepantie tussen de scores (10/20 en 16/20) toe aan het feit dat het gaat om een beoordeling door meerdere personen. Wat het co-assistentenschap betreft, werden de scoreformulieren voorgelegd bij de beroepsbeslissing. Daarnaast stelde de beroepsbeslissing dat de ongunstige rangschikking geen waardeoordeel uitspreekt over de kunde van de student voor dat vak.

De beslissing op intern beroep voor voorwerp B en C werd bij e-mail van 27 juni 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

De beslissing op intern beroep voor voorwerp A werd bij e-mail van 11 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

3. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij stelt dat de beslissingen onder B en C studievoortgangsbepalingen zijn. Zij stelt dat een vierde masterjaar geneeskunde, met finaliteit prespecialisatie, naast het algemeen slagen voor de masteropleiding, het bekomen van een aanvaardingsattest (*in casu* voor orthopedische heilkunde), afgeleverd door de decaan van de faculteit geneeskunde om de opleiding verder te kunnen zetten, beoogt. Zij stelt dat dit attest het noodzakelijke document is om enerzijds de master-na-masteropleiding (i.e. ManaMa) specialistische geneeskunde bij de verwerende partij aan te vatten en anderzijds om een stageplan (voor zes jaar) in te kunnen dienen bij de Erkenningscommissie Orthopedie. Zij stelt dat om later toegang te krijgen tot het beroep, *in casu* de kwalificatie als geneesheer-specialist orthopedie, zowel een academisch deel als een praktisch deel, *in casu* een stage als ASO (arts-specialist in opleiding) orthopedie voltooid moet worden. Zij wijst erop dat de prespecialisatie in het vierde masterjaar en haar niet-selectie elk normaal studietraject voor een specialistische vorming onmogelijk maakt en bovendien verhindert dat zij zich kan inschrijven voor de ManaMa. Zij stelt dat de selectie in het vierde masterjaar (en dus het bekomen van een specifiek aanvaardingsattest) een premisse is om verder te kunnen doorstromen naar de vervolgopleiding zodat de niet-aflevering haar studievoortgang belemmert.

Verwerende partij betwist dat de beslissingen B en C studievoortgangsbepalingen in de zin van de Codex Hoger Onderwijs zijn.

De Raad merkt vooreerst op dat in dit geschil onderscheiden aspecten aan de orde zijn: enerzijds de toegang tot een beroep (gekoppeld aan het voeren van een beschermde titel en een erkenning van en toegang tot een zogenaamde beroepsopleiding, gekoppeld aan een contingentering), *in casu* geneesheer-specialist, en anderzijds, de toegang tot een opleiding van het hoger onderwijs, meer in het bijzonder de aangehaalde ManaMa bij de verwerende partij. De Raad wijst er vooreerst op dat er indirecte en directe verbande zijn tussen beide opleidingen.

Het bijzondere aan deze zaak is dat in 2009 een kentering gemaakt werd in het denken over de opleiding van arts-specialisten. In 2009 werd besloten om de beroepsopleiding te academiseren:

"De Master of Medicine in de specialistische geneeskunde werd in 2009 gecreëerd als volwaardige academische opleiding van de arts-specialisten in Vlaanderen. De KU Leuven, de Vrije Universiteit Brussel, de Universiteit Antwerpen en de Universiteit Gent hebben binnen de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR), naar aanleiding van de Bolognahervormingen in 2003, het initiatief genomen om tot een gezamenlijke universitaire opleiding te komen conform de geest van de Bachelor-Masterstructuur." (VLUHR, *Onderwijsvisite specialisme geneeskunde*, 2013, beschikbaar op www.vluhr.be, laatst geconsulteerd op 30 september 2014, 21)

De Raad merkt op dat het streven naar integratie beklemtoond en als een belangrijk aandachtspunt naar voren geschoven wordt:

"Naast deze inschrijvingsvoorwaarden maakt de academische opleiding eveneens gebruik van de erkende stageplaatsen en stagemeesters van de beroepsopleiding. Het reeds verplichte academiseringstraject wordt door de universiteiten geherdefinieerd als niveau 1 en 2 van de masteropleiding. Andere opleidingsmomenten van de beroepsopleiding worden eveneens erkend of geïntegreerd in de academische opleiding. Er wordt door de academische opleiding naar gestreefd om de decretaal verplichte masterproef indien mogelijk te laten samenvallen met de reeds bestaande wetenschappelijke eindproef opgelegd door de erkenningscommissies." (VLUHR, *Onderwijsvisite specialisme geneeskunde*, 2013, beschikbaar op www.vluhr.be, laatst geconsulteerd op 30 september 2014, 22)

De toegenomen verwevenheid tussen de beroepsopleiding en de academische opleiding blijkt voorts nog uit het feit dat de beoordelaars voor de prestaties in beide opleidingen, minstens voor een aantal opleidingsonderdelen dezelfde zijn:

"De verantwoordelijkheid van de afstudeerrichtingen [van de ManaMa] werd toegekend aan de stagemeesters zoals erkend door de federale minister van Volksgezondheid. Deze personen fungeren dus zowel als verantwoordelijke binnen de academische opleiding als de beroepsopleiding. Ze zijn tevens lid van de desbetreffende erkenningscommissie en vaak actief in de beroepsverenigingen."
(VLUHR, *Onderwijsvisitatie specialistische geneeskunde*, 2013, beschikbaar op www.vluhr.be, laatst geconsulteerd op 30 september 2014, 22)

De Raad stelt bij zijn onderzoek van de context van het dossier vast dat de aanpak van de overgang naar een academische opleiding *prima facie* niet goed doordacht – de voormelde onderwijsinstellingen wensten in 2009 na het akkoord onmiddellijk met de nieuwe masteropleiding te starten – werd en dat er heel wat (juridische) vragen over het wettelijke kader rijzen:

"De [visitatie]commissie heeft daarenboven vastgesteld dat er een grote nood is aan een algemeen modern en transparant wettelijk kader voor de opleiding tot arts-specialist, aangepast aan de hedendaagse en toekomstige maatschappelijke verwachtingen. De verantwoordelijke overheden dienen het wettelijk kader aan te passen waarbij de focus ligt op een moderne opleidingscultuur, competentiegericht onderwijs en mogelijkheid tot internationalisering. Dergelijk wettelijk kader is noodzakelijk om de bestaande beroepsopleiding compatibel én complementair te maken met de Master of Medicine in de specialistische geneeskunde." (eigen onderlijning)
(VLUHR, *Onderwijsvisitatie specialistische geneeskunde*, 2013, beschikbaar op www.vluhr.be, laatst geconsulteerd op 30 september 2014, voorwoord)

De Raad onderzoekt in het licht van het voorgaande ambtshalve zijn bevoegdheid. Gelet op de complexiteit van de zaak die thans aan hem voorgelegd wordt, analyseert de Raad hierna de (grond)wettelijke context van de bestreden beslissingen en de impact daarvan op zijn bevoegdheid. Immers, de werkelijke kern van het geschil is determinerend voor de beoordeling van de bevoegdheid, zodat de Raad in hoofdzaak een concreet geschil inzake hoger onderwijs, in het bijzonder met betrekking tot de studievoortgang dient te ontwaren in het voorliggende beroep. Daarbij komt het de Raad noodzakelijk voor om na te gaan hoe de bevoegdheidsverdeling in deze materie geregeld is en wat de impact daarvan op het voorwerp (i.e. de bevoegdheid van de Raad) is. Verder komt het de Raad noodzakelijk voor om dieper in te gaan op twee aspecten van het aangedragen geschil: de toegang tot een gereguleerd beroep (de beroepsopleiding) en de toegang tot het hoger onderwijs (de academische opleiding).

Ten aanzien van de bevoegdheidsverdeling tussen de gemeenschappen en de federale overheid.

De Raad wijst er in dat verband vooreerst op dat de federale overheid bevoegd is om per gemeenschap het jaarlijks globale aantal kandidaat geneesheer-specialisten, dat toegang heeft tot de gezondheidsberoepen, vast te stellen (artikel 5, §1, I, 7°, b) BWHI). De Raad stelt vast dat het eveneens tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort om de vestigingsvoorwaarden (met name de vereisten inzake de toegang tot een beroep) inzake de gezondheidszorgberoepen vast te stellen (artikel 6, §1, VI, 6° BWHI). De Raad wijst erop dat de toegang tot een beroep afhankelijk gemaakt kan worden van het bezit van een specifiek diploma of van andere vereisten (bv. volgen van beroepsopleiding of het slagen voor een bepaald examen: zie voor het laatstgenoemde RvS nr. 118.576, 24 april 2003), wat neerkomt op het regelen van de vestigingsvoorwaarden zonder dat daarmee evenwel rechtstreeks geraakt wordt aan de onderwijsbevoegdheid (Grondwettelijk Hof nr. 129/2011, 14 juli 2011, B.4.1.) voor zover niet wordt ingegrepen op de inhoud van het onderwijs zelf, nl. de invulling van de ManaMa-opleiding en ook niet rechtstreeks de toegang tot het hoger onderwijs wordt geregeld. De Raad stelt voorts vast dat de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is voor de beroepsopleiding (artikel 4, 16° BWHI). De Raad stelt vast dat de federale overheid *prima facie* in het kader van haar bevoegdheid inzake de toegang tot het beroep via de techniek van de impliciete bevoegdheden de beroepsopleiding tot arts-specialist omvattend (zie *infra*) geregeld heeft.

De Raad merkt op dat de grondwetgever, behoudens de vermelde uitzonderingen in artikel 127,§1, eerste lid, 2° Grondwet, de bevoegdheid om regels die verband houden met het onderwijs, vast te stellen volledig aan de gemeenschappen heeft toebedeeld. De Raad wijst er bijgevolg op dat de bevoegdheid inzake de regeling van de toegang tot een opleiding in het studiegebied geneeskunde *in casu* bij de Vlaamse Gemeenschap berust (Arbitragehof nr. 107/2004, 16 januari 2004, B.9.3.). De Raad stelt vast dat de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de onderwijsbevoegdheid in artikel II.190,§1-2 Codex Hoger Onderwijs de onderwijsinstellingen die onder de Vlaamse Gemeenschap vallen, toelaat om de rechtstreekse toegang tot een master-na-masteropleiding afhankelijk te stellen van het bezit van een masterdiploma met specifieke opleidingskenmerken. Deze bevoegdheidsuitoefening staat naar het oordeel van de Raad niet op gespannen voet met de bevoegdheidsuitoefening van de federale overheid waarbij de toegang tot een beroep (en beroepsopleiding) afhankelijk wordt gesteld van een bepaald onderwijsdiploma, *in casu* diploma ManaMa in de specialistische geneeskunde (zie artikel 21 KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheer-specialisten en huisartsen) daar de federale overheid *prima facie de iure* niet ingrijpt in de inhoud van de ManaMa-opleiding in de specialistische geneeskunde en bijgevolg het studieprogramma leidend tot het diploma.

De Raad merkt evenwel op dat de beroepsopleiding *de facto* door de universiteiten werd geïntegreerd in of geassimileerd werd met een academische opleiding.

De beroepsopleiding bestaat immers evenals de academische opleiding (ManaMa in de specialistische geneeskunde, *in casu* orthopedische heelkunde) bij de verwerende partij uit een "lagere" opleiding, een "hogere" opleiding en een wetenschappelijk werk (Vgl. KB 18 juli 1979 en de ECTS-fiches uit het onderwijsaanbod ter zake bij de verwerende partij). De Raad merkt op dat de opleidingsonderdelen "Probleemoplossend vermogen en vaardigheden in de orthopedie, deel 1" en "Probleemoplossend vermogen en vaardigheden in de orthopedie, deel 2" invulling geven aan de praktijkvereisten van de beroepsopleiding uit KB 18 juli 1979. De Raad merkt op dat de bevoegdheidsverdeling niet belet dat een beroepsopleiding niet door de beroepsgroep zelf wordt aangeboden (bv. ordes), maar dat deze door universiteiten onder het vehikel van een academische opleiding wordt aangeboden, in zoverre de opleiding voldoet aan de voorwaarden voor een academische opleiding (behandeling aanvraag accreditatie NVAO is lopende zodat de erkenning thans wordt verlengd tot 30 september 2015; Positief Besluit NVAO d.d. 30 september 2014) en erkend werd door de Vlaamse overheid (Besluit van de Vlaamse Regering van 4 september 2009 tot erkenning van de master-na-masteropleiding master in de specialistische geneeskunde als nieuwe opleiding van de Katholieke Universiteit Leuven). De Raad merkt bijgevolg op dat de ManaMa-opleiding in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heelkunde bij verwerende partij onder de onderwijsbevoegdheid ressorteert.

Ten aanzien van de toegang tot het beroep

De Raad wijst er vooreerst op dat hij niet bevoegd is om zich uit te spreken over de al dan niet toegang tot het beroep (bv. toelating tot de beroepsopleiding en de erkenning in de zin van het KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheer-specialisten en huisartsen) in zoverre het daadwerkelijk voorwerp of de kern van het geschil uitsluitend daarmee verband houdt. In zoverre het voorwerp van het beroep erop neerkomt om uitsluitend als voordeel te bekomen dat de Raad zich zou uitspreken over de toegang tot de stage van de beroepsopleiding, is de Raad van oordeel dat dit buiten zijn bevoegdheid valt. Dit neemt niet weg dat de Raad in het kader van zijn bevoegdheid inzake studievoortgangsbeslissingen een uitspraak kan doen over alle beslissingen die de studievoortgang raken, maar die ook minstens onrechtstreeks doorwerken naar de toegang tot het beroep en de beroepsopleiding, gelet op de duidelijke band met de toegang tot de beroepsopleiding en het beroep zelf (integratie van de beroepsopleiding in de academische opleiding en de convergentie van de beroepsopleiding met de ManaMa: zie *supra*).

Wat de toegang tot het beroep – een federale bevoegdheid – betreft, stelt de Raad vast dat de federale regelgeving enerzijds erkennings- en stagevoorwaarden in het kader van beroepsopleiding (KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de

erkenning van geneesheer-specialisten en huisartsen, MB 18 juli 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteiten van heelkunde, neurochirurgie, plastische heelkunde, urologie en orthopedie, bijlage hoofdstuk 5) vastlegt en anderzijds een contingentering (KB 12 juni 2008 betreffende de planning van het medisch aanbod) van de effectieve toegang tot het beroep van geneesheer-specialist instelt.

De toegang tot de beroepsopleiding en het beroep (via de noodzakelijke erkenning) zelf wordt beheerst door een maximumaantal "aanvaardingsattesten" (i.e. de universitaire attesten die aangeven dat een kandidaat bij een faculteit geneeskunde een "*volledige cursus*" leidend tot een beroepstitel kan beginnen: zie artikel 1, 1^o voormeld KB 12 juni 2008) die afgeleverd worden door een decaan van een faculteit geneeskunde van universiteiten, vallend onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap (*in casu* voor 2014 maximaal 615 universitaire attesten zonder minimum of maximum voor het specialisme orthopedische heelkunde). De Raad stelt vast dat de aanvaardingsattesten al dan niet worden afgeleverd op basis van een bekwaamheidsonderzoek en een vergelijkende selectie.

De Raad stelt vervolgens vast dat bij de aanvang van de zesjarige stage als onderdeel van de beroepsopleiding een aanvaardingsattest samen met globaal stageplan bij de erkenningscommissie (artikel 10, tweede lid KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheer-specialisten en huisartsen) moet ingediend worden om de stages in aanmerking te laten nemen voor de beroepsopleiding (zie voor de stagecriteria MB 18 juli 1979 tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeesters en stagediensten voor de specialiteiten van heelkunde, neurochirurgie, plastische heelkunde, urologie en orthopedie, bijlage hoofdstuk 5). De Raad merkt daarbij evenwel op dat uit geen enkele regelgeving volgt dat er ook een goedgekeurd stageplan moet voorliggen om toegang te krijgen tot de academische opleiding. De Raad stelt vast dat voor de stage als onderdeel van de beroepsopleiding een erkende stagemeester vereist is en dat elke erkende stagemeester in een erkenningsbesluit een maximumaantal ASO's (opleidingscapaciteit) toegekend werd, wat *de facto* de toegang tot de beroepsopleiding en dus ook het beroep beperkt. Immers, het aantal jaarlijks beschikbare stageplaatsen bepaalt de toegang tot de beroepsopleiding. Verwerende partij grijpt *in casu* het quotum dat door de erkende arts-specialisten in de orthopedische heelkunde binnen haar ziekenhuizen aanwezig is aan om de instroom in de ManaMa te beperken en te geleiden. Het is de Raad evenwel niet duidelijk wat de totale maximale "wettelijke" opleidingscapaciteit bij de verwerende partij is, los van eventuele andere (financiële) overwegingen tot beperking van de opleidingscapaciteit.

De Raad stelt vervolgens vast dat de erkenning als arts-specialist en dus de definitieve toegang tot het beroep afhankelijk is van o.a. het voorleggen van stagebewijzen én een attest waaruit blijkt dat er met vrucht een specifieke universitaire opleiding gevolgd werd tegelijk met de eerste twee jaren beroepsopleiding (zgn. academisering: zie artikel 21 KB van 21 april 1983 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheer-specialisten en huisartsen). Naar het oordeel van de Raad, en door geen van de partijen tegensproken, moet deze federale bepaling evolutief geïnterpreteerd worden zodat dit vereiste *de facto* en *de iure* samenvalt met de ManaMa in de specialistische geneeskunde in het aanbod van de verwerende partij (120 studiepunten, te spreiden over vier of zes jaren: PPT Prof., online beschikbaar, laatst geconsulteerd op 30 september 2014). Deze interpretatie wordt ook ondersteund in het visitatierapport van de academische opleiding:

"Het reeds verplichte academiseringstraject wordt door de universiteiten gedefinieerd als niveau 1 en 2 van de masteropleiding."
(VLUHR, *Onderwijsvisitatie specialistische geneeskunde*, 2013, beschikbaar op www.vluhr.be, laatst geconsulteerd op 30 september 2014, 22)

De Raad is gelet op het voorgaande van oordeel dat de erkenning en de toegang tot het beroep arts-specialist afhankelijk is van het bekomen van een academiseringsattest, i.e. diploma van ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting (bv. *in casu* orthopedische heelkunde). De Raad wijst er immers op dat de vereiste stagepraktijk ook in de opleidingsonderdelen van de ManaMa zit. De Raad is dan ook van oordeel dat met het diploma

ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heelkunde *prima facie* toegang gezocht kan worden tot het beroep en erkenning als arts-specialist in de orthopedische heelkunde zodat *in casu* de toegang tot het beroep niet het werkelijk voorwerp van het geschil is, maar dat er wel samenhang met het werkelijke voorwerp is.

De Raad neemt aan dat de federale regelgeving inzake het medisch planningsaanbod, in het bijzonder de quota (i.e. zgn. contingentering) is ingegeven door de bekommernis om concurrentie tussen artsen-specialisten te vermijden, door het gegeven dat deze artsen voldoende patiënten met een variatie aan ziektebeelden moeten kunnen zien, en door de filterende rol tussen huisartsen en arts-specialisten, wat de globale gezondheidszorg en de kost daarvan voor de gemeenschap (in het bijzonder kosten inzake werkloosheid van specialisten) ten goede komt, wat in de rechtspraak (EHRM, *Tarantino*, 2 april 2013) aanvaard wordt als een rechtvaardiging voor de beperking van de toegang op onderwijs en dus naar het oordeel van de Raad eveneens voor de toegang tot een gereguleerd beroep, volgend uit dat onderwijs.

De Raad stelt vast dat zonder *prima facie* enige rechtsgrond – maar geheel in de logica van de academisering van de beroepsopleiding – het globale “Vlaamse” contingent voor 2014 (615 kandidaten) nog *pro rata* verdeeld wordt onder vier Vlaamse universiteiten, waarna nog binnen de universiteit een verdeling per specialisme volgt, waarmee zij dus rechtstreeks tussenkomt in de federale bevoegdheid inzake medische planning doordat zij voor de verschillende specialismes (waarvoor geen minimum of maximum bestaat) zelf een instroomcontingent instelt. De Raad merkt op dat er geen overheidscontingent voor de planning van een medisch aanbod voor alle specialismes afzonderlijk bestaat. Uit de jaarverslagen van de Planningscommissie Medisch Aanbod blijkt *a fortiori* dat er geen wettelijk en redelijk verantwoord overheidscontingent per specialisme (*a fortiori* per onderwijsinstelling), noch een wettelijke delegatie aan de onderwijsinstellingen of hun instanties (al dan niet via overleg in de VLIR) om dit per specialisme, *in casu* voor orthopedische heelkunde, te regelen of toe te passen, bestaat.

(www.health.fgov.be/eportal/Healthcare/Consultativebodies/Planningcommission/Rapports_Annuels/index.htm#.VCcaHn8dSZ4)

De Raad is van oordeel dat deze beleidskeuze enkel door de bevoegde wetgever en dus niet door de leden van de onderwijsinstellingen zonder enige wettelijke delegatie, en *a fortiori* niet zonder transparante en redelijk verantwoorde criteria voor de jaarlijkse verdeling van contingentering per specialisme op basis van bijvoorbeeld een door de overheid beheerd specialismekadaster (i.e. gegevensdatabank over de in- en uitstroom uit het beroep en de huidige en toekomstige maatschappelijke behoeften), gemaakt kan worden. Het federaal kenniscentrum voor de gezondheidszorg merkte immers over de moeilijkheden bij de schattingen inzake de medische planning op wat volgt:

"Het is dus belangrijk om de coördinatie en harmonisering van routinematige gegevensverzameling over de 'voorraad en stromen' van het medisch aanbod te verbeteren. Gegevens over het aantal artsen, hun huidige activiteitsniveau, het aantal natuurlijke afvloeiingen of migraties zouden moeten worden gevalideerd en publiek beschikbaar gemaakt voor alle stakeholders en onderzoekers. Deze rol zou moeten opgenomen worden door de Federale Databank van de beoefenaars van de gezondheidszorgberoepen."

(KCE Reports 72a, kce.fgov.be, 2008, vi)

De Raad merkt ook op dat niet blijkt hoe de federale regelgeving inzake de medische planning zich rekenschap geeft van het gegeven dat het voltooien van de opleiding als arts-specialist in België, *a fortiori* in de Vlaamse Gemeenschap, niet noodzakelijk tot gevolg heeft dat de arts-specialist effectief toegang tot het beroep in België ambieert of vraagt. De Raad merkt op dat in het licht van richtlijn 2005/36/EEG gebruik gemaakt kan worden van het vrij verkeer voor arts-specialisten om elders binnen de Europese Unie de kwalificaties te laten erkennen en het beroep uit te oefenen.

De Raad ziet, gelet op bovenstaande overwegingen, niet in waarin een verschil tussen een selectie (toegang tot de beroepsopleiding) binnen of buiten contingent zich situeert, te meer

daar nergens betwist wordt dat het algemeen overheidscontingent uit het KB 12 juni 2008 niet volledig wordt ingevuld en daar er aan kandidaten geen enkel wettelijk contingent per specialisme tegengeworpen kan worden.

Gelet op bovenstaande overwegingen is de Raad van oordeel dat dit onderdeel van de toelatingsvoorwaarden (instroom afhankelijk van een eigen invulling van het algemeen federaal contingent) voor de ManaMa-opleiding specialistische geneeskunde orthopedische heilkunde bij de verwerende partij *in casu* niet in het geding is zodat het voorwerp onder B en C zich *in se* beperkt tot de beslissing inzake de toegang van verzoekende partij tot een ManaMa-opleiding (hoger onderwijs) op basis van een bekwaamheidsonderzoek (de selectie met ranking¹) van de verzoekende partij, waaraan desgevallend (indien de Raad de grieven als ontvankelijk en gegrond beoordeelt) de verwerende partij zelf de nodige juridische gevolgen inzake het praktijkgedeelte van de beroepsopleiding (ASO-mandaat bij de verwerende partij) zal moeten verbinden zonder dat de Raad zich daarover formeel uitspreekt. Immers, verwerende partij blijkt de toegang tot de ManaMa-opleiding op basis van een aanvaardingsattest rechtstreeks te koppelen aan de beroepsopleiding. Immers, een aanvaarding voor de beroepsopleiding impliceert toelating tot de academische opleiding. De Raad merkt louter informatief op dat, gelet op de integratie van de beroepsopleiding in de academische opleiding, een toelating tot de academische opleiding *prima facie* impliceert dat de beroepsopleiding als onderdeel van de academische opleiding ook gevolgd kan en dient te worden. Met andere woorden, de Raad wijst er ten overvloede louter informatief op dat een toelating tot de academische opleiding in feite ook een toelating tot de beroepsopleiding kan impliceren.

Ten aanzien van de toegang tot het hoger onderwijs

De Raad wijst er ook op dat de toegang tot het hoger onderwijs, *in casu* een ManaMa-opleiding, gewaarborgd wordt door artikel 24,§3 Grondwet, artikel 2 Eerste Protocol EVRM en artikel 13 IVESCR, maar dat blijkens de rechtspraak een overheidsreglementering betreffende de toegang tot het hoger onderwijs (i.e. wettelijke beperkingen) onder bepaalde voorwaarden toelaatbaar is (zie o.a. Grondwettelijk Hof, nr. 2/2014, 16 januari 2014, B.4.1.; EHRM, *Tarantino t. Italië*, 2 april 2013).

Uit de rechtspraak van het EHRM volgt o.a. dat het recht op onderwijs van nature een overheidsregeling vereist waarin rekening wordt gehouden met onder meer de behoeften en de middelen van de gemeenschap alsook met de bijzondere kenmerken van het niveau van het in aanmerking genomen onderwijs (EHRM (grote kamer), *Leyla Şahin t. Turkije*, 10 november 2005, §154; EHRM (grote kamer), *Catan en anderen t. Moldavië en Rusland*, 19 oktober 2012, §140). Het recht op toegang tot het onderwijs kan aan bepaalde beperkingen worden onderworpen voor zover die voorzienbaar zijn en in een redelijk verband van evenredigheid met het doel staan. De beoordelingsmarge ter zake is des te groter naarmate het in aanmerking genomen onderwijsniveau hoog is. Zo kan de decreetgever meer verregaande beperkingen voor het hoger onderwijs, dan wel voor bepaalde opleidingen uit het hoger onderwijs, dan voor andere niveaus opleggen. Dit is naar het oordeel van de Raad in deze zaak relevant. De decreetgever kan de toegang tot ManaMa-opleidingen dus strikter regelen en de toegang sterk beperken. De Raad stelt vast dat de federale contingeringsregeling voor de start van de basisopleiding bekend was zodat studenten *prima facie* weten dat zij niet automatisch de vervolgopleiding zullen kunnen aanvatten (zie contingeringsregeling artikel 3 KB van 12 juni 2008).

Het recht op onderwijs uit artikel 2 Eerste Protocol EVRM verbiedt volgens het EHRM ook niet dat de toegang tot hoger onderwijsinstellingen wordt beperkt tot diegenen die voor selecties zijn geslaagd (EHRM, *Lukach t. Rusland*, 16 november 1999, §3). Uit de rechtspraak van het

¹ De Raad stelt vast dat voor elke specialisatie specifieke selectiecriteria gehanteerd worden met als doelstelling om de profielen van de kandidaten objectief te beoordelen en een vergelijkende ranking van de kandidaten te maken. De Raad stelt vast dat deze selectiecriteria met een bepaald gewicht verwijzen naar: 1) het behaalde resultaat tijdens het curriculum (bachelor-master) en het resultaat van het POKR-examen; 2) de stage-ervaring binnen het betrokken specialisme; 3) het wetenschappelijk werk; 4) een interview en 5) het coassistentchap.

Grondwettelijk Hof blijkt ook dat artikel 13, lid 2 IVESCR zich er niet tegen verzet dat de toegang tot het hoger onderwijs of de voortzetting van een opleiding in het hoger onderwijs afhankelijk gemaakt wordt van voorwaarden die de bekwaamheid van studenten betreffen, voor zover die voorwaarden niet discriminerend zijn (Grondwettelijk Hof, nr. 2/2014, 16 januari 2014, B.6. en B.11.). Zo oordeelde het Hof dat een beperking van de toegang tot het tweede jaar (via een toegangsattest) en dus de verdere opleiding in de bachelor in de geneeskunde in de Franse Gemeenschap op basis van een vergelijkende selectie (i.e. rangorde) op basis van bekwaamheid (minstens 10/20 voor alle opleidingsonderdelen en minstens 60/100 als globale score), gekoppeld aan het beperkt aantal uitstroomplaatsen in de sector van de gezondheidszorg (op basis van federale regelgeving) niet onevenredig is, gelet op de identieke omstandigheden om de bekwaamheid te beoordelen. De Raad wijst er voor alle duidelijkheid op dat de door het Grondwettelijk Hof beoordeelde beperking van de toegang uitging van de Franse gemeenschapsdecreetgever die bevoegd is voor onderwijs.

De Raad is *in casu* van oordeel dat – zonder af te doen aan de intrinsieke waarde van het basisdiploma master in de geneeskunde – het merendeel van geneeskundestudenten de masteropleiding in geneeskunde (i.e. het basisdiploma arts) slechts beschouwen als een tussenstap in de richting van de finaliteit van hun studietraject door noodzakelijkerwijs met een vervolgopleiding meer specifieke competenties te verwerven (bv. huisarts, arts-specialist in...) zodat de ManaMa *in casu* veeleer als een eindfase in het betrokken studiegebied en de normale verwachte studievoortgang moet beschouwd worden. De Raad is evenwel van oordeel dat de decreetgever de toegang tot deze vervolgopleiding kan beperken indien ze daarmee een legitieme doelstelling nastreeft en de wijze waarop de toegang beperkt wordt niet onevenredig en niet-discriminerend is.

De Raad wijst er ook op dat de onderwijsinstellingen in het kader van academische opleidingen (gefinancierd met overheidsmiddelen) samen met de bevoegde overheid verantwoordelijk zijn om voldoende stageplekken te verzekeren met het oog op de opleidingsonderdelen in een academische opleiding. De Raad laat in het midden of uit de hem bekende federale regelgeving (zie *supra*) op enige juridisch geoorloofde wijze dwingend afgeleid kan worden dat het praktijkgedeelte van de opleidingen uitsluitend bij de verwerende partij als universitaire instelling kan of moet gevolgd worden, dan wel dat het bij elke erkende stagemeester en stagedienst (*extra muros*) gevolgd kan worden.

Ten aanzien van de controlebevoegdheid van de Raad

De Raad is *in casu*, gelet op de voorgaande overwegingen, dan ook van oordeel dat de beslissing tot niet-selectie (i.e. weigering van de afgifte van aanvaardingsattest na een geschiktheidsonderzoek) raakt aan een onderwijsaangelegenheid (nl. toegang tot een academische opleiding) en een examenbeslissing in grondwetsconforme zin van artikel I.3, 69°, a) Codex Hoger Onderwijs is, daar uit alle voorgaande overwegingen blijkt dat de beslissing tot niet-selectie door de facultaire selectiecommissie en de daarmee samenhangende weigering tot aflevering van het aanvaardingsattest (i.e. universitair attest) door de decaan betrekking hebben op de studievoortgang in het studiegebied geneeskunde, in het bijzonder het al dan niet voldoen (geschikt of bekwaam zijn) voor een opleiding als geheel. Immers, het oordeel *in casu* over de bekwaamheid aan de hand van een vergelijkende selectie bepaalt de normale studievoortgang (i.e. toegang tot een vervolgopleiding) van een kandidaat-student.

De Raad herinnert eraan dat hij op grond van artikel II.285 Codex Hoger Onderwijs bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De Raad stelt vast dat artikel I.3, 69° Codex Hoger Onderwijs *expressis verbis* voor het begrip studievoortgangsbeslissing verwijst naar o.a. examenbeslissing, beslissing over het opleggen en het vaststellen van voorbereidingsprogramma's, examentuchtbeslissing, maar is van oordeel dat de bevoegdheid van de Raad niet limitatief geïnterpreteerd mag worden, gelet op het duidelijke standpunt van de Raad van State (RvS. nr. 200.012 d.d. 26 januari 2010). De Raad is dan ook principieel van oordeel dat de thans voorliggende beslissingen B en C onder zijn controlebevoegdheid vallen op grond van bovenstaande analyse en in het bijzonder de hiernavolgende overwegingen.

De Raad wijst erop dat de Codexbepaling, die de controlebevoegdheid van de Raad determineert – in zoverre de bewoordingen van deze Codexbepaling dit toelaten – grondwetsconform geïnterpreteerd dient te worden om de door de Vlaamse decreetgever ingestelde gespecialiseerde rechtsbescherming van kandidaat-studenten inzake hun studievoortgang in het hoger onderwijs op zeer korte termijn door de Raad ten volle te verzekeren.

De Raad is van oordeel dat in het licht van het grondwettelijk beginsel inzake gelijkheid en non-discriminatie (artikel 10-11 Grondwet), in samenhang met het recht op toegang tot de rechter (artikel 13 Grondwet en artikel 6 EVRM), een studievoortgangsbeslissing zich niet uitsluitend kan beperken tot een beslissing in verband met een reeds aangevat studieprogramma (o.a. studieresultaten, examentuchtsancties, weigering tot verdere inschrijving ...), maar gelet op de doelstelling van de decreetgever, de definities en de geest van de Codexbepalingen, zich ook uitstrekt tot een beslissing inzake de toegang van een (kandidaat-)student tot een opleiding, *a fortiori* indien ze betrekking heeft op de normale of de binnen een bepaald studiegebied gebruikelijke studievoortzetting in een (vervolg)opleiding daar er naar het oordeel van de Raad *in casu* geen enkele redelijke verantwoording voorhanden is voor het onderscheid inzake rechtsbescherming tussen alle categorieën van personen waarvan de normale en verwachte studievoortgang in het licht van de eindfinaliteit binnen het studiegebied geneeskunde wordt verhinderd door een beslissing van een onderwijsinstelling over het voldoen voor een opleiding (zie in die zin RvS. nr. 200.012 d.d. 26 januari 2010).

Het blijkt niet dat de decreetgever beoogde enkel een beslissing *en cours de route* en dus niet een beslissing inzake de (verdere) toegang tot een opleiding in een studiegebied onder de bevoegdheid van de Raad te brengen – wat naar het oordeel van de Raad een ongrondwettige interpretatie zou zijn – daar de beide beslissingen de studievoortgang van een (kandidaat-)student kunnen belemmeren en temeer daar de maatregelen van studievoortgangsbewaking (bv. weigering van verdere inschrijving in een bepaalde opleiding) wel als studievoortgangsbeslissing worden beschouwd. In deze bijzondere context – waarbij verschillende interpretaties (grondwettig en ongrondwettig) mogelijk zijn – is de Raad van oordeel dat een grondwetsconforme interpretatie van het begrip 'examenbeslissing' zich opdringt zodat personen in zeer vergelijkbare omstandigheden inzake de belemmering van de normale of gebruikelijke studievoortgang binnen een hoger onderwijsniveau en een studiegebied ook bij de Raad grievehoudende beslissingen inzake studievoortgang als zodanig aan kunnen vechten, wat de gelijke toegang tot een gespecialiseerde rechtsbescherming aan eenieder in vergelijkbare omstandigheden verzekert.

De Raad van State overwoog ter zake in zijn arrest nr. 200.012 d.d. 26 januari 2010 immers wat volgt:

"Nog steeds in de huidige stand van de procedure lijkt een andere lezing van het decreet en van de bedoeling van de decreetgever overigens op gespannen voet te komen met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel. De decreetgever heeft er immers nu eenmaal voor geopteerd om voor het hoger onderwijs een gespecialiseerd rechtcollege op te richten dat bevoegd is om, na uitputting van een administratief beroep en volgens een geëigende procedure in eerste aanleg uitspraak te doen over betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen en dat bij eventuele inwilliging van het beroep aan de onderwijsinstelling ook specifieke verplichtingen mag opleggen. Het valt moeilijk te verantwoorden waarom bij bepaalde studievoortgangsbeslissingen, die naar hun aard en gevolg amper te onderscheiden zijn van elkaar, de aanvrager voor de ene wel en de andere niet de mogelijkheid heeft om een verzoek tot heroverweging in te dienen en vervolgens de ene wel en de andere niet aan de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen voorgelegd mag worden." (eigen onderlijning).

De Raad wijst erop dat een grondwetsconforme interpretatie van 'examenbeslissing' mogelijk is en dat deze techniek de Raad toelaat en zelfs verplicht de interpreteerbare wetgevende norm in het kader van het voorliggende externe beroep te zuiveren van de ongrondwettige

interpretatie zonder dat hij zich tot het Grondwettelijk Hof dient te richten via de incidentele grondwettigheidsstoetsing (artikel 26,§2 en §4 Bijz. W. GwH).

Het volstaat naar het oordeel van de Raad dat een bevoegde instantie zich uitspreekt (cfr. iedere beslissing met eindoordeel) over het "*voldoen voor een gehele opleiding*", wat naar het oordeel van de Raad, gelet op de grondwetsconforme interpretatie, niet beperkt is tot de resultaten voor een opleiding waarvoor men al ingeschreven is, maar eveneens betrekking heeft op bijzondere toelatingsvoorwaarden voor opleidingen, in het bijzonder op het onderzoek van de bekwaamheid van verzoekende partij met het oog op de toelating tot de ManaMa in de specialistische geneeskunde, dat uit artikel II.190,§2 Codex Hoger Onderwijs volgt. Immers, een proef, examen of selectie met het oog op toegang is een oordeel over het voldoen voor een gehele opleiding van (kandidaat-) studenten. De Raad wijst er ook op dat hij in zijn eerdere rechtspraak er in die zin reeds op gewezen heeft dat examens of proeven met het oog op toelating tot een opleiding of studieprogramma als een examenbeslissing *sensu lato* onder zijn controlebevoegdheid vallen.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissingen, aangeduid onder B en C studievoortgangsbepalingen, in het bijzonder examenbeslissingen *sensu lato* zijn.

Het beroep is om al deze redenen wat het voorwerp betreft, ontvankelijk.

2. *Uitputting interne beroepsmogelijkheden*

Verzoekende partij heeft het intern beroep ingesteld en uitgeput. De Raad gaat bij de beoordeling ten gronde de regelmatigheid van de interne beroepsprocedure na.

3. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 16 juli 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 27 juni 2014 (voorwerp B en C) en de beslissing op intern beroep van 11 juli 2014 (voorwerp A). Verzoekende partij heeft ten vroegste op 27 juni 2014 kennis gekregen van de beslissing d.d. 27 juni 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 11 juli 2014 kennis gekregen van de beslissing d.d. 11 juli 2014.

De Raad stelt bij zijn onderzoek vast dat op de bestreden beroepsbeslissing d.d. 27 juni 2014, hoewel het onderliggende voorwerp een studievoortgangsbepaling betreft (zie *supra*) de beroepsmogelijkheden en de -modaliteiten niet vermeld staan zodat *in casu* de vervalttermijn van vijf kalenderdagen ten aanzien van die beslissing geen aanvang heeft genomen. De Raad stelt ook vast dat de beroepstermijn, bedoeld in artikel 35, tweede lid Openbaarheidsdecreet, vanaf de kennisgeving d.d. 27 juni 2014 nog niet verstreken is.

De beroepstermijn van vijf kalenderdagen tegen de beslissing d.d. 11 juli 2014 begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* ten vroegste vanaf 12 juli 2014. Het beroep van 16 juli 2014 tegen de bestreden beslissing d.d. 11 juli 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

4. *Belang*

Zoals de Raad reeds eerder geoordeeld heeft, heeft een student een voldoende juridisch belang om een gunstige examenbeslissing toch aan te vechten indien daarmee een hoger examencijfer en een daarmee verbonden hogere graad van verdienste (of percentage) nagestreefd worden. Dit geldt *a fortiori* voor opleidingen waarin een sterk competitief model wordt gehanteerd om toegelaten te worden tot vervolgoopleidingen. De Raad stelt *in casu* vast dat het beroep van verzoekende partij erop gericht is om haar ranking waarin examenresultaten en percentages een cruciale rol spelen te verbeteren zodat zij het juridisch vereiste belang heeft.

De Raad merkt ook op dat door haar niet-toelating tot de ManaMa de studievoortgang van verzoekende partij wordt belemmerd, wat haar voldoende juridisch belang geeft om een extern beroep in te stellen, te meer indien zij door haar beroep een vernietiging van de weigering kan bekomen en de Raad in het kader van een rechtsherstel de toelating tot de ManaMa (i.e. inschrijving) zou kunnen bevelen.

Het bij de Raad ingestelde beroep is ontvankelijk.

4. Grond van de zaak

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een eerste middel beroept op de schending van de rechten van verdediging.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelde vooreerst dat haar een effectieve inhoudelijke beroepstoegang werd ontzegd doordat er niet alleen een formele toegang tot een beroepsinstantie moet zijn, maar dat ook realistische beroepstermijnen en voldoende randvoorwaarden moeten gehanteerd worden, die toelaten om de rechten van verdediging ten volle te benutten en zich daarbij ten volle te laten bijstaan door juridische deskundigen in de materie.

Verzoekende partij stelt in essentie dat zij niet alle stukken (beoordelingsdocumenten, evaluatieverslagen van verschillende examinatoren en stafleden) over haarzelf en over de andere kandidaten in het selectieproces (voor zover ze niet vallen onder het recht van privacy) heeft ontvangen. Zij werpt op dat zij op verschillende tijdstippen verzoeken aan de verwerende partij heeft gericht en dat de verwerende partij slechts mondjesmaat vrijgave van essentiële informatie heeft gedaan en meestal slechts als bijlage bij de interne beroepsbeslissing zodat zij daar tijdens de interne procedure geen verweer over kon voeren.

Zij stelt ook dat zij geen feedback van het diensthoofd heeft ontvangen. Zij merkt ook op dat zij sinds het opstarten van haar formele bezwaar, geconfronteerd werd met een informatiestop. Zij stelt in essentie dat haar verzoek tot feedback over de onderdelen van het vergelijkend examen niet afdoende en inhoudelijk werd beantwoord. Zij werpt op dat conform het reglement het diensthoofd of de promotor feedback dient te geven en dat de facultaire selectiecommissie haar echter terug verwezen naar professor voor de feedback, wat leidde tot een kafkaïens spel.

Zij werpt ook op dat zij zich tijdens het feedbackmoment niet mocht laten bijstaan door een derde daar deze geen vragen mocht stellen. Zij stelt dat de feedback onvoldoende was daar er voor het co-assistentenschap, het wetenschappelijk werk, casuspresentatie geen individuele beoordelingsdocumenten, aanwezigheidslijsten voorlagen. Zij werpt ook op dat ze geen kopie verkreeg van de beschikbare stukken.

Zij stelt ook dat verwerende partij zich deloyaal opstelde door haar beslissingen steeds vlak voor een weekeinde mee te delen zodat zij zich onvoldoende tijd kreeg om zich te laten adviseren door deskundigen in de materie.

Verwerende partij stelt dat er geen informatiestop werd afgekondigd. Zij wijst erop dat de vraag voor inzage en een kopie van bepaalde documenten maakt het voorwerp heeft uitgemaakt van een afzonderlijke procedure bij de Commissie Openbaarheid van Bestuur waarbij geoordeeld werd dat bepaalde stukken betreffende andere studenten niet vrijgegeven dienden te worden. De Commissie maakt enkel een uitzondering voor de powerpoint-presentaties die gebruikt werden door medekandidaten. In opvolging van dit besluit van de Commissie Openbaarheid van Bestuur worden deze documenten aan de student bezorgd. Zij stelt voorts dat aan verzoekende partij naar aanleiding van de klacht bij het Bureau als bij de interne beroepsinstantie de relevante documenten die betrekking hebben op haar persoon doorgestuurd werden. Zij wijst erop dat bepaalde documenten niet werden vrijgegeven enkel ingegeven is vanuit een bekommernis voor de privacy van andere studenten. Verwerende partij geeft in haar toelichtende nota nog aan de stapsgewijze vrijgave is ingegeven door de

bekommernis dat de beoordelingen nog officieel vastgesteld dienden te worden door de bevoegde instantie.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij via een gesprek op 4 juli 2014 met professor gebruik heeft kunnen maken van haar recht op feedback. Zij stelt dat artikel OER 2013-2014 inderdaad erin voorziet dat een student zich op een dergelijk feedbackgesprek kan laten bijstaan. Zij stelt dat de student op dit gesprek vergezeld was van haar beide ouders, advocaat. Zij merkt op dat beide ouders aanwezig konden zijn op het gesprek. Zij stelt dat de bedoeling van artikel OER echter blijft om via een dergelijk feedbackgesprek de student zelf inzicht te geven in de criteria waarop een bepaalde beoordeling gebaseerd is, inzicht te geven in bepaalde tekorten en aldus ook een aanzet te geven voor een eventuele remediëring. Zij werpt op dat de in het OER bedoelde bijstand gezien moet worden als een vorm van morele ondersteuning, zodat de student zich comfortabel kan voelen tijdens dit gesprek. Zij merkt op dat het niet de bedoeling kan zijn om via dit feedbackgesprek reeds een eerste vorm van "juridische pleidooien" te organiseren. Zij merkt op dat indien dit de bedoeling zou zijn, *quod non*, de onderwijsinstelling bij elke feedbackgesprek ook juridische ondersteuning voor de betrokken examinatoren zou moeten organiseren.

Verwerende partij stelt ten slotte dat het feit dat beroepstermijnen worden bepaald in functie van kalenderdagen en niet in functie van werkdagen een beslissing van de decreetgever is. Zij stelt dat gedurende de eerste weken van juli op quasi continue basis hun studieresultaten dienen vrijgegeven te worden zodat in functie van het vermijden van netwerkproblemen worden deze resultaten zo goed mogelijk over de tijd gespreid worden. Zij betwist dat een bewuste strategie gezocht moet worden achter het feit dat de resultaten van verzoekende partij net voor het weekend worden vrijgegeven, lijkt ons ver gezocht. Zij geeft ook aan dat tijdens het gesprek in functie van de laatste beroepsprocedure met wederzijdse toestemming ook afgesproken werd dat de beslissing zo snel mogelijk (einde van de week) zou worden genomen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

De Raad wijst er vooreerst op dat het de wil is van de decreetgever (artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs) dat er een zeer korte vervaltermijn wordt opgelegd voor het instellen van een intern beroep tegen studievoortgangsbepalingen. De Raad verwijst naar zijn vaste rechtspraak waarin geoordeeld werd dat deze termijn de openbare orde raakt zodat onderwijsinstellingen daar niet van kunnen afwijken. Het is dus niet aan de verwerende partij verwijtbaar dat de toegang tot het intern beroep snel moet verlopen. De Raad wijst er voorts op dat het de vrije keuze is van verzoekende partij om al dan niet een juridisch deskundige aan te stellen en dat het feit dat door het handelen van de verwerende partij de beroepstermijnen een weekend omvatten niet belet dat de verzoekende partij zich kan informeren en advies kan inwinnen teneinde een intern beroepsschrift op te stellen en hierbij haar grieven uit te werken, wat zij ook gedaan heeft. Ten overvloede merkt de Raad op dat de verwerende partij ook de mogelijkheid biedt om bewarend intern beroep aan te tekenen (artikel OER 2013-2014) zodat de verzoekende partij ook nog later aanvullende bezwaren kon opwerpen, wat zij gedaan heeft.

De Raad wijst erop dat de bijstand bij het inzagemoment uit artikel OER 2013-2014 niet in die zin geïnterpreteerd moet worden dat een feedbackmoment omgevormd dient te worden tot een juridisch debat waarbij stukken moeten vrijgegeven worden of waarbij juridisch verweer ten aanzien van de verantwoordelijke docent gevoerd kan worden. De Raad wijst erop dat de bijstand in die zin begrepen kan worden dat de personen die de student bijstaan de student kunnen ondersteunen, adviseren over de te stellen vragen, etc. zonder dat tijdens de inzage tegenspraak mogelijk moet zijn. De Raad wijst erop dat voor het verweer inzake de beperkte inzage in de motieven die aan de grond liggen van een bestreden beslissing, er net een georganiseerd administratief beroep openstaat bij verwerende partij waarbij studenten of hun raadslieden alle verweer inzake schending van hun rechten kunnen aanvoeren, wat verzoekende partij ook gedaan heeft.

De Raad wijst er voorts op dat het tot de autonomie van de onderwijsinstelling behoort om de interne beroepsprocedure vorm te geven. De Raad stelt vast dat noch het OER van

verwerende partij, noch de Codex Hoger Onderwijs bepalen dat de interne beroepsprocedure derwijze zou moeten worden ingericht dat verzoekende partij met het oog op weerwoord alle stukken vooraf moet krijgen. De Raad wijst erop dat het volstaat dat de verzoekende partij haar grieven kan kenbaar maken. De rechten van verdediging, in het bijzonder het bekritisieren of weerleggen van stukken waarop de interne beroepsinstantie zich gesteund zou hebben bij het nemen van de beslissing kunnen bovendien uitgeoefend worden in het kader van het extern beroep bij de Raad.

De Raad merkt in dat verband op dat hij via beschikking nr. 2014/113 d.d. 14 augustus 2014 een maatregel alvorens recht te doen heeft bevolen. De Raad heeft bevolen dat verwerende partij haar administratief dossier integraal diende neer te leggen. De Raad, evenals de verzoekende partij, heeft deze stukken op 25 augustus 2014 ontvangen. De Raad heeft beide partijen de mogelijkheid gegeven om nog een aanvullende nota in te dienen zodat de verzoekende partij verweer kon voeren.

De Raad merkt op dat in zoverre verzoekende partij meent en volhardt dat haar rechten van verdediging geschonden zijn doordat bepaalde stukken niet werden overgelegd (in zoverre ze al zouden bestaan) op eerste verzoek, dan wel in het intern en extern beroep, deze grief door de Raad onderzocht zal worden in het kader van andere middelen.

Het middel is ongegrond.

Ten aanzien van de beslissingen onder voorwerp A

5.2. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een tweede middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel (in materiële en formele zin), het gelijkheidsbeginsel, het onpartijdigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

5.2.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in essentie dat er voor drie opleidingsonderdelen 'masterpaper', '.....' en '.....' geen afdoende motivering voor de gegeven scores voorhanden is zodat zij niet weet, noch kan nagaan waarom de globale scores en in het bijzonder de respectieve deelscores door de beoordelaars gegeven werden.

Verwerende partij stelt ten aanzien van alle onderdelen gezamenlijk dat de resultaten wel gemotiveerd zijn. Zij wijst erop dat alle relevante in verband met het functioneren van verzoekende partij samen met de interne beroepsbeslissing werden overgemaakt. Zij betwist ook de vooringenomenheid van de betrokken beoordelaars. Zij wijst erop dat er geen subjectieve beoordeling uit het objectieve scoregedrag kan afgeleid worden.

Ten aanzien van het opleidingsonderdeel 'masterpaper' (eerste onderdeel)

Verzoekende partij stelt dat het onduidelijk is wie haar beoordeeld heeft. Zij betwist de beoordeling van de tweede beoordelaar voor 'literatuurvermelding' en 'methodologie' als zijnde onder het gemiddelde. Zij stelt dat er quasi geen literatuur over het onderwerp van haar paper voorhanden is en dat de methodologie is ingegeven door de strikte eisen van een medisch tijdschrift. Zij stelt dat zij geen medewerking vanuit de bedrijfswereld kreeg. Zij werpt de vooringenomenheid van de tweede beoordelaar op. In haar toelichtende nota betwist de verzoekende partij de opmerking als ware de meesterproef grotendeels de verdienste van haar promotor.

Verwerende partij stelt in haar toelichtende nota dat het vermelden van de opmerking van professor bedoeld was om haar in diskrediet te brengen, maar dat deze opmerking enkel toegevoegd werd om te verduidelijken op basis van welke inhoudelijke overwegingen de deelscore tot stand kwam. Zij stelt dat de promotor het ingediende werk als uitstekend beoordeelde, maar dat het omzetten van deze tekst tot een niveau dat geschikt was voor publicatie met een behoorlijke input van de promotor, hetgeen werd verdisconteerd in zijn quoterings. Zij stelt ook dat professor het werk zeker niet als ondermaats beschouwde, maar dat het niet van dien aard was om hoger te scoren, te meer daar het niet voorgedragen

werd voor een publicatie in een internationaal tijdschrift met hoger aanzien. Zij merkt op dat het feit dat een ingediend werk door verschillende stafleden anders wordt beoordeeld, deel uitmaakt van de gewone praktijk bij de beoordeling van wetenschappelijke artikels. Zij stelt ook de gegeven scores niet sterk uiteenlopen. Zij geeft ook aan dat het normaal is dat het niet altijd duidelijk is voor de docenten wie de beoordelaars zijn in een bepaald geval daar zij daar geen zich op hebben. Zij stelt voorts dat in het kader van de interne beroepsprocedure duidelijk is geworden wie de tweede beoordelaar was.

Ter zitting d.d. 18 september 2014 heeft de verzoekende partij afstand gedaan van haar grief.

Ten aanzien van het opleidingsonderdeel '.....' (tweede onderdeel)

Verzoekende partij stelt vooreerst dat de beoordeling gebeurt op basis van het criterium aanwezigheid. Zij stelt dat zij op alle symposia, lezingen, kransen, en sessies aanwezig was en dat zij op een bepaald symposium als enige student aanwezig was. Zij verwijst ter ondersteuning naar een schrijven van het diensthoofd d.d. 17 juni 2014. Zij stelt dan ook dat de score niet gemotiveerd is, temeer daar individuele beoordelingsdocumenten van de stafleden niet voorliggen zodat zij de deelscores niet kan verifiëren.

Zij werpt op dat een gegeven cijfer *in casu* niet volstaat als motivering. Zij stelt dat de ontvangen scores (16, 14, 15, 10, 12 en 13 op 20) anoniem door zes beoordelaars werden gegeven en dat er toch een grote discrepantie is tussen de gegeven scores. Zij werpt ook op dat, gelet op de discrepantie tussen deelscores van de verschillende beoordelaars een motivering moet gegeven zodat nagegaan kan worden of dat een verschil in de scores gerechtvaardigd is. Zij werpt op dat de beoordeling niet op de verplichte formulieren werd ingevuld zodat het niet duidelijk is met welke elementen bij de score rekening werd gehouden. Zij werpt ook op dat zij niet begrijpt hoe er zes beoordelaars kunnen zijn daar er slechts vier stafleden de presentatie in haar geheel hebben bijgewoond. Zij wijst erop dat drie beoordelaars vermeld in de beroepsbeslissing niet aanwezig waren, terwijl professor niet werd vermeld, maar wel aanwezig is. Zij stelt dat zij het zou betreuren indien de lage scores te wijten zou zijn aan haar corrigerende houding ten aanzien van een staflid. Zij stelt dat na de casuspresentatie d.d. 2 april 2014 meegedeeld werd door professor dat zij een uitstekende presentatie had gegeven.

Verwerende partij stelt dat de identiteit van de beoordelaars kan worden afgeleid uit de aanwezigheidslijst van een LOK-vergadering, die samenviel met deze beoordeling. Ter zitting werd verduidelijkt dat de lijst ruimer is dan de zes beoordelaars omdat het gaat om een vergadering met andere leden, waarbinnen de casuspresentatie is doorgegaan.

Zij stelt voorts dat professor liet weten dat hij niet aanwezig was bij de aanvang van de presentatie. Zij stelt voorts dat enkel de stafleden die de presentatie integraal bijwoonden, een beoordelingsformulier ingediend hebben. Zij stelt dat professor de casuspresentatie niet beoordeeld heeft. Zij stelt voorts dat de facultaire, noch de universiteitsbrede reglementering bepalingen ten aanzien van de mate waarop scores onderling van elkaar kunnen afwijken, bevatten. Zij stelt dat een dergelijk verschil inherent deel uitmaakt van een beoordeling door meerdere personen. Zij stelt dat om die reden ernaar gestreefd wordt om een dergelijke beoordeling door een voldoende aantal beoordelaars te laten gebeuren, zodat kleine verschillen wordt uitgemiddeld. Zij wijst er ook op dat de bekomen deelresultaten in de range tussen 10 en 16 niet fundamenteel afwijken van de globale resultaten die verzoekende partij behaald heeft tijdens haar opleiding Master in de geneeskunde.

Verwerende partij verwijst naar haar stukken waarin een exemplaar van de brochure 'Leidraad coassistentenschap prespecialisatie orthopedie-traumatologie 2013-2014' wordt toegevoegd. Zij stelt dat de PDF-versie van de bijlage door de beroepsinstantie werd aangemaakt op basis van een Word-document dat door het secretariaat van de afdeling Orthopedie werd doorgestuurd. Zij wijst op de documenteigenschappen van dit Word-document waaruit blijkt dat dit document op 20.06.2013 werd aangemaakt en op 05.07.2013 voor het laatst werd gewijzigd. Hieruit blijkt volgens haar dat dit het officiële document is. Zij stelt ook dat het formulier, bedoeld voor algehele heilkunde niet gebruikt werd bij

orthopedie. Zij stelt dat de gehanteerde criteria blijken uit een e-mail die verzoekende partij zelf bij haar verzoekschrift heeft gevoegd.

Ten aanzien van het opleidingsonderdeel [REDACTED] (derde onderdeel)

Zij stelt dat zij steeds mondeling positieve feedback heeft gekregen van alle professoren en dokters waarbij zij was ingedeeld. Zij merkt op dat de score van 15/20 volgens de leidraad neerkomt op een beoordeling als 'goed', zijnde een gemiddelde co-assistent, terwijl zij van oordeel is dat zij meent een uitstekende prestatie geleverd te hebben, wat een cijfer van 16, 17 of 18 op 20 had moeten opleveren. Zij verwijst naar het schrijven van een aantal professoren naar aanleiding van haar vraag om aanbevelingsbrieven te schrijven waaruit volgens haar blijkt dat haar score als gemiddelde co-assistent niet overeenstemt met de werkelijke kwaliteit van haar prestaties.

Zij stelt dat de score niet representatief is daar het niet duidelijk is of alle beoordelaars zich consequent onthouden van de beoordeling indien ze haar te weinig hebben kunnen beoordelen. Zij werpt ook op dat er geen verklaring is voor haar achteruitgang in haar score van 16/20 naar 15/20. Zij stelt ook dat de indruk bestaat dat professor [REDACTED] alleen de beoordeling heeft gegeven zonder onderbouwd overleg met de andere leden daar de data van de beoordelingsverslagen veelal niet overeenstemmen met de data waarop een stafvergadering is doorgegaan. Zij verwijst naar een schrijven van professor [REDACTED] om aan te geven dat vele stafleden waaronder zij gewerkt had, niet aanwezig waren op de stafvergaderingen zodat er vragen rijzen over de representativiteit. Zij merkt ook op dat de beroepsbeslissing vermeldt dat er tussen maart en juni 2014 geen stafvergadering is doorgegaan zodat er vragen gesteld kunnen worden bij de beoordeling bij consensus. Zij werpt ook op dat de co-assistenten onder professor [REDACTED] wel een uitzonderlijke stijging in hun score bekomen hebben. Zij stelt zich ook vragen bij de objectiviteit van de scores daar de scores zonder motivering werden verlaagd, telkens in de periode na een incident met professor [REDACTED]. Zij stelt ook dat alle andere supervisors positieve feedback gaven en dat de overtuiging leefde dat zij zeker geselecteerd zou worden. Zij werpt op dat de positieve feedback zich niet vertaalde in een stijging van het cijfer. Zij stelt zich ook vragen bij de werkwijze van professor [REDACTED] om de scores vast te leggen. Zij stelt dat de professor vraagt of er redenen zijn om de score van een co-assistent te wijzigen zoniet blijft het vorige cijfer behouden. Zij werpt op dat bij gebrek aan inhoudelijke verslagen met motivering voor een voorgaande score het niet redelijk is te verwachten dat een staflid nog de score kan bijstellen indien de redenen van de bestaande score niet (meer) gekend zijn.

Wat de wetenschappelijke belangstelling, theoretische kennis en klinisch inzicht betreft, stelt zij dat er geen verklaring is voor de achteruitgang in haar score van 16/20 naar 14/20. Zij stelt dat interesse en inzicht er zijn of niet. Zij stelt in elk geval dat beide aspecten niet verminderd zijn in de periode na de tussentijdse evaluatie.

Wat de zorg voor dossiers betreft, stelt zij dat dit steeds één van haar sterke punten is geweest en dat zij herhaaldelijk werd geprezen. Zij verwijst naar de referentiebrieven om aan te geven dat een score van 14/20 niet correct is.

Wat de omgang betreft, stelt verzoekende partij dat zij werd omschreven als 'zeer goed, boven het gemiddelde', wat zich volgens haar echter niet vertaald heeft in een passende score van minstens 16/20.

Wat stiptheid betreft, stelt zij dat de score van 14/20 niet te verzoenen is met de wijze waarop zij gewerkt heeft. Zij stelt dat zij altijd op tijd was en zelfs ruimschoots voor de verpleging, en dat ze ook vaak als laatste nog aanwezig was op de dienst. Zij merkt ook op dat zij werken en opdrachten altijd stipt heeft ingediend. Zij stelt ook dat zij zich altijd aan de dresscode heeft gehouden.

Wat verantwoordelijkheid betreft, stelt zij dat zij haar werk steeds ernstig nam. Zij verwijst naar de verklaringen van de stafleden/supervisors om aan te geven dat zij hier uitstekend (minstens 16/20) diende te scoren.

Wat voorkomen en stijl betreft, stelt zij dat 14/20 slechts een score voor een gemiddelde prestatie is terwijl zij meent dat uit de verklaringen blijkt dat zij als mens, chirurg en college duidelijk boven het gemiddelde uitstak. Zij stelt zich vragen over het subjectieve karakter van het criterium daar dit gebruikt kan worden om de selectie van ASO's in een bepaalde zin te beïnvloeden. Zij bestrijdt de beoordeling van professor dat zij te timide en stil zou zijn, te meer daar dit niet werd bijgetreden door anderen tijdens haar co-assistentenschap. Zij erkent wel dat ze gereserveerd is, maar zij stelt dat dit geen negatieve invloed op de score mag hebben. Zij merkt ook op dat ze assertiviteitstraining heeft gevolgd en dat haar begeleider aldaar aangaf dat het niet nodig was.

Verwerende partij stelt dat de aangevoerde aanbevelingsbrieven de scores ondersteunen. Zij stelt ook dat de feedback niet in strijd is met de gegeven score. Zij geeft aan dat de beoordeling bij elke rotatieperiode gebeurde in functie van de verwachte normale evolutie, normale studievoortgang. Zij stelt dat bij een gebrek aan grote evolutie in het presteren van verzoekende partij er uiteraard ook geen evolutie in de scores zit. In de toelichtende nota van verwerende partij wordt gesteld dat de scores op stafvergaderingen werden besproken en dat de scores werden toegekend op basis consensus. Zij stelt dat de beoordelingsformulieren hiervan de neerslag zijn. Zij geeft aan dat het tot de bevoegdheid van de professor behoorde om als start van een discussie voorstel van cijfer te formuleren en achteraf de conclusies te noteren op het finale formulier. Zij stelt dat het feit dat het beoordelingsformulier enkel door hem werd ingevuld niet betekent dat de cijfers niet zouden steunen op een consensus.

5.2.2. Beoordeling door de Raad

De Raad herinnert eraan dat hij zijn appreciatie over de verdiensten van een student niet in de plaats kan stellen van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling, maar dat hij wel nagaat of de bestreden beslissingen regelmatig tot stand zijn gekomen en of ze niet kennelijk onredelijk zijn.

De Raad wijst er ook op dat het aan de verzoekende partij toekomt om het subjectieve karakter van de beoordeling van haar eigen prestaties aan te tonen en aldus niet kan volstaan met loutere beweringen en veronderstellingen zodat haar grief naar het oordeel van de Raad faalt. De Raad wijst er ten overvloede op dat een eventueel gebrek aan motivering, waarover de Raad zich *in casu* hierna buigt, een beoordeling willekeurig maakt, maar daarom is deze beoordeling nog niet met vooringenomenheid genomen. Deze grief faalt.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij afstand heeft gedaan van haar grieven tegen de beoordeling voor het opleidingsonderdeel 'Masterproef' zodat het eerste onderdeel geen antwoord behoeft.

Wat het tweede onderdeel betreft, stelt de Raad op basis van de ECTS-fiche vast dat de studenten zich aan de hand van lessen, kransen, seminars etc. verdiepen in de discipline. Het opleidingsonderdeel heeft zowel een theoretische pijler als een vaardighedenpijler (wondbehandeling, drainage, casuspresentaties en oefensessies). De Raad stelt vast dat het opleidingsonderdeel permanent geëvalueerd (via presentatie en medewerking) wordt waarbij het theoretisch onderricht en de practica uitsluitend aan de hand van het criterium aanwezigheid worden beoordeeld. De Raad stelt ook vast dat de zelf gegeven casuspresentatie moet meegenomen worden in de evaluatie.

De Raad stelt vast dat het opleidingsonderdeel geen zuiver kennisexamen betreft zodat een (deel)cijfer op zich niet kan volstaan als motivering. De Raad stelt vast dat er geen enkele motivering wordt gegeven voor de score voor het globale opleidingsonderdeel. De Raad stelt vast dat niet blijkt dat er rekening werd gehouden met de aanwezigheid zoals toegelicht in de ECTS-fiche. De Raad stelt vast dat de score (13/20) van het opleidingsonderdeel overeenstemt met de gemiddelde score voor de casuspresentatie, wat de beoordeling van het opleidingsonderdeel *prima facie* herleidt tot een loutere beoordeling van de casuspresentatie, wat naar het oordeel van de Raad niet strookt met de ECTS-fiche.

De Raad stelt op basis van het dossier vast dat er vooreerst voor de casuspresentatie een mathematisch gemiddelde score wordt toegekend op basis van de scores van zes beoordelaars.

De Raad stelt vast dat er zes beoordelingsformulieren werden voorgelegd als basis voor de globale score. In het midden gelaten aan wie de respectieve beoordeling toegerekend kunnen worden; stelt de Raad vast dat een score voor inhoud/medisch (10/20) en lay-out/vorm en presentatie (10/20) gegeven diende te worden, maar dat de beoordelaars niet goed vertrouwd waren met de methodiek daar de formulieren op onzorgvuldige wijze (veel schrappingen) werden ingevuld. De Raad stelt vast dat ook deze formulieren enkel cijfers bevatten zodat de redenen die aan de grondslag liggen van de score niet kenbaar zijn. De Raad is dan ook van oordeel dat de score voor de casuspresentatie niet afdoende gemotiveerd is, te meer daar niet het meegedeelde beoordelingsformulier met de betrokken beoordelingscriteria werd gebruikt. Het argument van verwerende partij dat de "anonieme" beoordelaars de presentatie op basis van inhoud (beschrijving en wetenschappelijke uitwerking), manier en overzichtelijkheid (bepaaldheid, relevantie en evenwichten tussen onderdelen) hebben gequoteerd, kan niet overtuigen daar dit uit geen enkel stuk met inhoudelijke motivering blijkt.

De Raad wijst er *a fortiori* ook op dat, niettegenstaande het klaarblijkelijk ontbreken van enige bepaling in het OER of andere reglementen van de verwerende partij, voor grote discrepantie in de scores tussen verschillende beoordelaars, zeer uiteenlopende scores voor eenzelfde prestatie, die op hetzelfde moment in dezelfde omstandigheden wordt beoordeeld, uitvoerig gemotiveerd moeten worden zodat er nagegaan kan worden waarin dit aanzienlijk verschil verscholen zit en of de sterk afwijkende scores wel redelijk verantwoord zijn. De Raad merkt op dat niet volstaan kan worden met het motief dat dit het gevolg is van individuele appreciatie van de beoordelaars en dat verschillen uitgevlakt worden door het aantal beoordelaars daar de beoordeling moet geschieden op basis van dezelfde maatstaf. De Raad merkt op dat meerdere beoordelaars inderdaad een waarborg kunnen zijn dat de prestaties correct naar waarde worden beoordeeld, maar dat bij gebrek aan consensusbeslissing omtrent de scores, de scores van de individuele beoordelaars zo uiteen kunnen lopen dat deze scores enkel in stand kunnen gehouden worden indien een afdoende motivering wordt gegeven.

De Raad is van oordeel dat uit de presentielijst van de LOK de aanwezigheden niet op overtuigende wijze blijken. De Raad stelt immers vast dat verwerende partij aangeeft dat het ondertekenen van de lijst niet impliceert dat de betrokkene ook aanwezig was bij de casuspresentatie van verzoekende partij. De Raad kan dan ook niet anders dan tot het besluit komen dat niet vaststaat dat de zes beoordelaars van de casuspresentatie effectief aanwezig waren bij de gehele presentatie door verzoekende partij zodat de score niet op regelmatige wijze tot stand is gekomen. De Raad wijst erop dat een beoordeling van een korte presentatie slechts betrouwbaar is indien deze integraal werd bijgewoond.

Het tweede onderdeel is gegrond.

Wat het derde onderdeel betreft, interpreteert de Raad de leidraad co-assistentenschap prespecialisatie zo dat professor optrad als coördinator van de beoordelingen (supervisor), maar dat de concrete beoordelingen eigenlijk dienden uit te gaan van de stafleden onder wiens toezicht de verzoekende partij tijdens de betrokken rotatieperiode gewerkt had. De Raad stelt vast dat deze werkwijze ingegeven werd door de noodzaak om een gedifferentieerde stage te laten doorlopen. De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat de beoordelingsformulieren van het co-assistentenschap steunen op de scores van de stafleden, die onafhankelijk van elkaar verzoekende partij beoordeeld hebben. De Raad stelt ook vast dat uit niets blijkt dat stafleden, die verzoekende partij niet onder zich gehad hebben, zich onthouden hebben van deelname aan de beoordeling. De Raad wijst erop dat er geen onderliggende individuele scores van stafleden voorliggen en dat de cijfers voor de beoordelingscriteria ook niet (afdoende) gemotiveerd worden. De Raad herinnert eraan dat enkel in geval van een zuiver kennisexamen een cijfer als motivering kan volstaan. De Raad wijst erop dat, in weerwil van wat op de formulieren vermeld staat, de beoordeling van het co-assistentenschap dus afdoende gemotiveerd moet worden in beoordelingsverslagen (waarin de positieve punten en de tekorten worden vermeld en gemotiveerd) door de respectieve

stafleden waaronder verzoekende partij stond. De beoordeling is dan ook niet afdoende gemotiveerd. De Raad wijst erop dat in het competitieve model binnen de opleiding scores zeer belangrijk zijn zodat, gelet op de richtlijnen terzake, de scores moeten overeenstemmen met de kwaliteit van de prestaties zodat deze prestaties (en vooral de tekorten) afdoende gedocumenteerd moeten worden zodat de gegeven score steunt op feitelijkheden en draagkrachtige motieven in het licht van de gestelde richtlijnen.

De Raad is van oordeel dat in deze omstandigheden de licht wisselende scores bij elke rotatieperiode voor de respectieve beoordelingscriteria niet afdoende gemotiveerd zijn. Immers, een cijfer volstaat enkel indien het gaat om een zuiver kennisexamen. De Raad merkt op dat het hier veeleer om vaardigheden en attitudes gaat. De Raad merkt daarbij op dat de respectieve scores niet noodzakelijk ten opzichte van de voorgaande scores moet verantwoord worden, maar dat elke score *an sich* wel moet gemotiveerd worden en dus steunen op feiten. De Raad wijst er ten overvloede op dat de aanbevelingsbrieven niet dienend zijn als materiële motivering voor de scores daar er in die brieven geen direct verband wordt gelegd met de gegeven (deel)cijfers.

Het derde onderdeel is gegrond.

Ten aanzien van de beslissingen onder voorwerp B en C

5.3. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een derde middel beroept op de schending van het motiveringsbeginsel, in samenhang met redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

5.3.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt in een eerste onderdeel dat de gehanteerde selectiecriteria niet objectief en niet redelijk verantwoord zijn. Zij werpt meer precies volgende bezwaren op:

- Curriculum: Er worden geen nuancerings in de meegenomen resultaten (% drie bachelorjaren en drie masterjaren) aangebracht zodat er ten onrechte geen onderscheid wordt gemaakt tussen studenten die de credits behalen binnen zes jaren en studenten die er langer over doen. Er wordt ook geen onderscheid gemaakt tussen studenten die hun credit behalen in de normale examenperiode en studenten die deze behalen in de derde, dan wel een latere examenperiode. Zij stelt dat zo studenten die zich niet in dezelfde omstandigheden bevinden toch op gelijke wijze worden behandeld bij de selectie. Zij stelt dat er bij de selectie een aantal kandidaten (die geselecteerd werden) zijn die meerdere zittijden nodig gehad hebben of die er langer dan zes jaren over gedaan hebben terwijl zij in vijf jaar op hetzelfde punt in de opleiding is geraakt (zonder derde examenperiode, behoudens voor de gecombineerde inschrijving eerste en tweede bachelorjaar).
- Stage heelkunde derde masterjaar: Zij stelt dat de studenten niet bij dezelfde stageplaats stage hebben kunnen lopen zodat ze niet aan dezelfde stage-invulling zijn onderworpen en ook niet door dezelfde beoordelaars gequoteerd werden. Zij werpt ook op dat er stageplaatsen gekend zijn om hun zeer lage scores (zoals haar stageplaats) terwijl andere stageplaatsen hoge scores toekennen. Zij merkt op dat sommige studenten voor de stage abnormaal hoge scores behaalde, *a fortiori* indien deze scores worden geplaatst tegenover de andere resultaten in hun curriculum. Zij merkt ook op dat er vaak familiebanden aanwezig waren tussen de student en de stageplek zodat er ernstige vragen gesteld kunnen worden over de objectiviteit. Zij stelt dat zij de stageplaats in (afdeling urologie en algemene chirurgie) met goede commentaar doorlopen heeft tot op het moment dat zij aangaf dat zij orthopedie als specialisme verkoos, waardoor zij slechts een 12/20 behaalde, nadien nog in de mate van het mogelijke bijgestuurd door het diensthoofd orthopedie tot 13/20. Zij merkt op dat het diensthoofd erkent dat de score 13/20 ver beneden haar capaciteiten lag. Zij stelt dat met deze nuancering ten onrechte geen rekening werd gehouden. Zij werpt ook op dat de verwerende partij geen duidelijkheid geeft over de mate waarin de scores van haar stageplaats afwijken van de andere stageplaatsen, of

van andere jaren. Zij stelt ook dat er in het algemeen geen mechanisme is om afwijkingen van het gemiddelde te detecteren en bij te sturen.

- Dubbele aanrekening stage heelkunde: Zij werpt op dat de stage uit het derde jaar reeds in het curriculumcriterium verwerkt zit zodat leidt dit tot een dubbele doorwerking in de selectie (dubbel voordeel of dubbel nadeel). Zij stelt dat er geen objectieve verantwoording is om deze stage enerzijds als opleidingsonderdeel en anderzijds als onderdeel van de derde master (10 van de 60 studiepunten).

Verzoekende partij stelt in een tweede onderdeel dat de selectiecriteria niet consequent en op gelijke wijze op alle studenten werden toegepast doordat sommige studenten werk uit het academiejaar 2012-2013 hebben gepresenteerd, hoewel de leidraad 2013-2014 voorschrijft dat de presentatie moet gaan over de voortgang bij de meesterproef.

Verzoekende partij stelt in een derde onderdeel dat er onterecht werd afgerond daar dit niet vooraf was meegedeeld. Zij stelt dat het essentieel is dat zoveel mogelijk met volwaardige cijfers wordt gerekend zonder enige afronding daar afrondingen een invloed kunnen hebben bij een ranking, zeker waar er meerdere deelquoteringen worden gehanteerd.

Verzoekende partij stelt in een vierde onderdeel dat haar in januari 2014 na de eerste selectieronde door het toenmalige opleidingshoofd werd meegedeeld dat bij de tweede selectieronde in april 2014 anders gerekend zou worden en dat de resultaten van POKR en de stage uit het derde masterjaar veel minder zou doorwegen. Zij stelt dat bij een gebrek aan duidelijke regels voor de selectiecriteria in de specialisatie orthopedische de beleidslijnen die het diensthoofd uitzet, bepaalde verwachtingen bij haar gewekt hebben die gehonoreerd moeten worden. Zij stelt dat het nieuwe diensthoofd deze beleidslijnen niet herroepen heeft. Wat de stage betreft, stelt zij dat zelfs het secretariaat deze visie bevestigde door aan te geven dat een toelichting vanuit haar stageplaats in niet nodig zou zijn. Zij stelt ook dat het toenmalige diensthoofd aangegeven heeft dat ze zich geen zorgen diende te maken daar ze er met kop en schouders bovenuit steekt. Zij werpt op dat zij om deze redenen haar voornemen om over te stappen naar de niet heeft doorgezet.

In een vijfde onderdeel beroept de verzoekende partij zich op een gebrekkige feedback en begeleiding tijdens haar co-assistentenschap. Zij stelt dat zij steeds positieve feedback heeft gekregen tijdens haar co-assistentenschap en dat individuele stafleden steeds lovend waren zodat er geen motivering voor de score van 75,8% voor het co-assistentenschap afdoende verantwoordt waarom ze slechts 0,8% vooruitgang. Zij merkt ook op dat haar geen concrete inhoudelijke opmerkingen werden meegedeeld die betrekking hebben op de deelaspecten die gequoteerd worden zodat zij ervan uit kon gaan dat de stafleden geen specifieke problemen of opmerkingen signaleerd hebben. Zij stelt dat andere studenten wel aanzienlijk vooruitgingen zodat de vraag rijst of zij meer aandachtspunten kregen aangereikt om zich te verbeteren. Zij stelt dat een onderwijsinstelling tijdens de opleiding bijsturing inzake kennis en kunde moet bieden. Zij merkt dan ook op dat ofwel bij gebrek aan opmerkingen, de toegekende score te laag is ofwel, indien er wel tekorten waren om de score te verantwoorden, dan werden deze niet tijdig tijdens de tussentijdse evaluaties meegedeeld zodat ze zich niet kon verbeteren.

In een zesde onderdeel stelt zij dat er geen afdoende motivering voor haar score bij de presentatie van het wetenschappelijk werk, waar zij de derde laagste score toegekend kreeg. Zij stelt dat ze niet weet wat er mis was. Zij merkt op dat ze positieve reacties van bepaalde professoren gekregen heeft.

In een zevende onderdeel stelt zij dat er geen afdoende motivering is waarom ze de derde laagste score kreeg bij het interview. Ze stelt dat het niet duidelijk is in welke mate haar interview zoveel slechter was dan de andere studenten. Ze stelt zich vragen bij de vooruitgang van andere studenten in drie maanden op het gebied van voorkomen, spreekvaardigheid en hobby's. Ze stelde dat zij in januari goede opmerkingen gekregen had over haar interview zodat ze bij een tweede beurt in april beter had moeten scoren.

In een achtste onderdeel stelt zij wat het co-assistentenschap betreft, dat zij slechts met 0,8 punten steeg terwijl andere studenten met minstens 1,7 tot 4,1 punten gestegen zijn. Zij stelt

dat de deelquoteringen van de stafleden niet worden voorgelegd zodat er geen afdoende motivering voor de daling van haar score sinds het vertrek van het diensthoofd voorhanden is. Zij stelt dat zij steeds positieve commentaar kreeg van de stafleden, dat zij stipt handelde, dat zij alle regels respecteerde en dat zij langer aanwezig bleef dan andere studenten. Zij stelt dat ieder detail omtrent wie, in welke mate en frequentie beoordelingen heeft gegeven, ontbreekt.

In een negende onderdeel stelt zij wat de presentatie van het wetenschappelijk werk betreft, dat haar papers steeds goed bevonden werden voor publicaties mits bijschaving door de promotor. Zij stelt dat haar werk ondertussen werd ingediend voor publicatie in een internationaal tijdschrift. Zij merkt op dat zij vragen kreeg van andere assistenten om het reeds in te kijken. Zij stelt dat de score voor haar presentatie dus wel niet zo laag kon zijn. Zij stelt dat geen enkele andere kandidaat een publicatie heeft. Zij stelt ook dat ze reeds een publicatie heeft terwijl de andere studenten dit bij haar weten niet hebben.

Verwerende partij stelt wat de objectiviteit van de selectiecriteria betreft dat ten behoeve van de transparantie van de gebruikte procedure het niet de bedoeling kan zijn om deze criteria retroactief op basis van de betwisting van verzoekende partij aan te passen. Zij wijst erop dat verzoekende partij via de infosessie van professor [REDACTED] en via de documenten op Toledo alvast blijkt dat zij vooraf op de hoogte was over deze criteria en het gewicht van elk. Zij geeft ook aan dat de selectiecriteria identiek waren voor alle heelkundige disciplines: algemene heelkunde, orthopedie, urologie en plastische heelkunde.

In haar toelichtende nota stelt verwerende partij dat de criteria niet kennelijk onredelijk zijn omdat ze al jaren met vergelijkbare parameters gehanteerd worden bij selecties zonder enige controverse. Zij merkt op dat voor orthopedie deze criteria al enige tijd stabiel zijn. Ze wijst er ook op dat deze selectiecriteria kenbaar waren. Zij stelt wat het criterium inzake de stage uit het derde masterjaar deze score niet tijdig aangevochten werd en dat dit criterium niet tijdig betwist alvorens de beslissing werd genomen.

Wat de beoordeling van het co-assistentenschap betreft, stelt verwerende partij dat er geen twijfel bestaat over het goed functioneren van verzoekende partij binnen de stages. Zij stelt dat de aanbevelingsbrieven en de gegeven feedback de scores ondersteunen en dat de student beoordeeld werd in functie van de normaal te verwachten evolutie en dat er geen vooruitgang was.

5.3.2. Beoordeling door de Raad

Wat het eerste onderdeel betreft, is de Raad van oordeel dat het tot de autonomie van de onderwijsinstelling behoort om het bekwaamheidsonderzoek in de zin van artikel II.190 Codex Hoger Onderwijs zelf in te vullen. De Raad is van oordeel dat een vergelijkende selectie toelaatbaar is omdat het wezenlijke kenmerk van een vergelijkende selectie erin bestaat om de studenten op basis van identieke maatstaven te beoordelen teneinde de gelijkheid tussen de studenten te bewaken met het oog op hun ranking, waaraan toch rechtstreeks en onrechtstreeks een aantal voordelen kleven. De Raad merkt wel op dat in geval van vergelijkende selectie de selectiecriteria moeten toelaten de studenten op een objectieve en redelijk verantwoorde wijze te vergelijken zodat vergelijkbare situaties op een gelijke wijze worden behandeld (en dus op gelijke wijze beoordeeld worden) en dat niet-vergelijkbare situaties niet op gelijke wijze worden behandeld. In deze context is de Raad van oordeel dat het aantal jaren en examenperiodes dat de student nodig gehad heeft een relevant vergelijkingscriterium is, dat in aanmerking dient genomen te worden bij de selectie zodat het criterium zoals thans toegepast, onredelijk is. De Raad stelt vast dat de stage heelkunde uit het derde masterjaar een zeer groot gewicht krijgt in de selectie doordat het dubbel doorwerkt in de beoordeling. De Raad is van oordeel dat deze dubbele doorwerking op zich redelijk verantwoord is daar het een stage betreft, die relevantie heeft voor de ManaMa in de specialistische geneeskunde waarvoor de toegang met de selectie wordt beoordeeld.

De Raad merkt evenwel op dat het stagecriterium wel moet toelaten dat de studenten op een voldoende objectieve wijze vergeleken worden met het oog op hun geschiktheid. Dit impliceert naar het oordeel van de Raad dat de verwerende partij erover moet waken dat de

beoordelingsmaatstaven op de verschillende plekken correct en op gelijke wijze worden toegepast, dat elke band van de student met een stageplaats uitgesloten wordt en dat afwijkende scores, gelet op het feit dat alle studenten onder dezelfde omstandigheden moeten kunnen presteren en moeten beoordeeld worden, door het verantwoordelijke ZAP-lid gecorrigeerd moeten kunnen worden tenzij de stage zo wordt georganiseerd dat alle studenten roteren tussen dezelfde stageplaatsen, wat maakt dat ze allen onder dezelfde omstandigheden worden geplaatst en beoordeeld, los van enige subjectiviteit of specificiteit van de stageplaats.

Het eerste onderdeel is in de aangegeven mate gegrond.

Wat het tweede onderdeel betreft, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partij weliswaar geen begin van bewijs aanbrengt, maar dat dit geenszins aan haar verweten kan worden nu het volledige administratieve dossier (m.i.v. van de geanonimiseerde stukken van de andere studenten) zonder enige verantwoording in het licht van artikel 14, 6° Openbaarheidsdecreet in het kader van het belang van de rechtspleging voor een administratief rechtcollege en de rechten van verdediging (deels geanonimiseerd, wat naar het oordeel van de Raad in het licht van artikel 9 Openbaarheidsdecreet perfect mogelijk is) niet wordt voorgelegd voor zover de informatie een louter zakelijk karakter heeft (bv. geanonimiseerde dossiers en inhoudelijke motivering van beoordelingen van de andere studenten) en de privacy gewaarborgd wordt. De Raad stelt ook vast dat verwerende partij de beweringen van verzoekende partij niet weerlegt, waardoor zij niet van enige geloofwaardigheid worden gespeend.

Het tweede onderdeel is gegrond.

Wat het derde onderdeel betreft, verwijst de Raad naar zijn eerdere rechtspraak waarbij wordt aangegeven dat bij de beoordeling met volwaardige cijfers moet gewerkt worden en dat pas de totaalscore mag afgerond worden. De Raad stelt vast dat er met afgeronde cijfers wordt gewerkt voor de deelscores, wat doorwerkt in de eindscore.

Het derde onderdeel is gegrond.

De Raad stelt vast dat de selectiecriteria de verzoekende partij niet onbekend waren en laat in het midden of de leidraad, specifiek voor orthopedie vooraf aan haar meegedeeld werd, temeer daar de leidraad orthopedie verwijst naar de leidraad algemene heilkunde voor de selectie. De Raad wijst erop dat het vertrouwensbeginsel met betrekking tot de meegedeelde vermeende aangepaste selectiecriteria niet kan ingeroepen worden tegen duidelijke, geschreven selectieregels, te meer daar de consequente toepassing van de selectieregels moet waarborgen dat alle studenten op dezelfde wijze en in dezelfde omstandigheden worden beoordeeld.

Het vierde onderdeel is ongegrond.

Wat het vijfde onderdeel betreft, is de Raad onder verwijzing naar zijn vaste rechtspraak van oordeel dat een gebrekkige begeleiding, behoudens uitzonderlijke omstandigheden (dit zijn omstandigheden die van aard zijn de betrouwbaarheid van de beoordeling in het gedrang te brengen), er niet toe kan leiden dat een score in meer gunstige zin gewijzigd moet worden. De Raad stelt op basis van het dossier vast dat er op verschillende tijdstippen feedbackgesprekken zijn geweest waarin de sterktes en aandachtspunten van de verzoekende partij vermeld worden zodat de verzoekende partij wist waaraan zij diende te werken. De Raad kan bij gebrek aan motivering voor de scores evenwel niet nagaan welke tekorten determinerend waren voor de beoordeling zodat de Raad niet kan nagaan of de verzoekende partij afdoende gewezen werd op eventuele tekorten.

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat het vijfde onderdeel gegrond is.

Wat het zesde onderdeel betreft, stelt de Raad vast dat er geen enkele motivering wordt gegeven voor de scores bij de presentatie van het wetenschappelijk werk. De Raad merkt op dat enkel voor een zuiver kennisexamen een cijfer als motivering kan volstaan. De Raad stelt

vast dat de deelscores niet inhoudelijk gemotiveerd worden zodat de verzoekende partij de redenen en de feitelikheden die de grondslag vormen voor de beoordeling, niet kent.

Het zesde onderdeel is gegrond.

Wat het zevende onderdeel betreft, stelt de Raad vast dat er geen enkele motivering wordt gegeven voor de scores bij het interview. De Raad merkt op dat enkel voor een zuiver kennisexamen een cijfer als motivering kan volstaan. De Raad stelt vast dat de deelscores niet inhoudelijk gemotiveerd worden zodat de verzoekende partij de redenen en de feitelikheden die de grondslag vormen voor de beoordeling, niet kent.

Het zevende onderdeel is gegrond.

Wat het achtste onderdeel betreft, is de Raad van oordeel, evenals onder 5.2.2., dat de score voor het co-assistentchap niet afdoende gemotiveerd werd. De Raad wijst erop dat behoudens voor kennisexamens een louter cijfer niet kan volstaan als motivering voor de deelscores, tussentijdse scores en de eindscore.

Het achtste onderdeel is gegrond.

Wat het negende onderdeel betreft, stelt de Raad vast dat de verzoekende partij de redelijkheid van de scores betwist. De Raad is van oordeel dat bij gebrek aan motivering voor de score van de presentatie bij het wetenschappelijk werk (zie *supra*), de score ook niet redelijk verantwoord is zodat de Raad niet dient in te gaan op de argumenten van de verzoekende partij.

Het negende onderdeel is gegrond.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

5.4. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vierde middel beroept op een schending van de grondwet, de rechten van de mens en machtsafwendings.

5.4.1. Argumenten van de partijen

Zij stelt dat verwerende partij door haar geschikt, maar niet gerangschikt te verklaren (= niet-afl levering van het aanvaardingsattest) haar de toegang tot het beroep ontzegt. Zij stelt dat zij daardoor de ManaMa in de specialistische geneeskunde niet kan aanvatten en ook geen dossier bij de Erkenningscommissie kan indienen. Zij stelt dat verwerende partij zo niet alleen bevoegdheden inzake sociale zaken en volksgezondheid invult, maar deze ook bepaalt doordat zij vooraf beslist wie al dan niet bij machte zal zijn om een erkenningsdossier voor te bereiden en in te dienen. Zij werpt op dat verwerende partij hiermee een onderwijsbevoegdheid ombuigt om zo de toegang tot de arbeidsmarkt te ontzeggen. Zij stelt dat verplichtingen vanuit contingeringsoogpunt dit niet kan verantwoorden. Zij stelt bovendien dat nergens bepaald is dat de contingering ook nog gekoppeld kan worden aan de beschikbare opleidingscapaciteit, hetzij budgettaire-financiële redenen van verwerende partij.

Zij stelt dat jaarlijks een contingent voor orthopedie wordt toegestaan waarvan een deel toekomt aan de verwerende partij. Zij werpt op dat de maximumgrens niet definitief is daar het systeem van lissage toelaat dat een overtal in 2014 wordt gecompenseerd in de latere jaren. Zij merkt op dat het overheidscontingent de komende jaren toeneemt zodat een compensatie niet onoverkomelijk is. Zij stelt dat dit in het verleden werd toegepast, maar het voordeel van de regeling wordt haar niet verleend zonder dat enige motivering wordt gegeven.

Zij stelt ook dat verwerende partij haar toegewezen contingent niet helemaal opvult om redenen van beperkte opleidingscapaciteit en beperkte financiële middelen. Zij stelt dat verwerende partij samen met andere universiteiten gelobbyd heeft om de universiteiten een

monopoliepositie inzake de ManaMa te bekomen waarbij zij als onoverkomelijke sluis fungeert daar de aanvaardingsattesten enkel vanuit de faculteiten geneeskunde afgeleverd kunnen worden en dit attest een premisse is om verder te kunnen studeren en een stageplan te kunnen indienen zodat verwerende partij ook de correlerende plicht heeft om de nodige onderwijscapaciteit te verzekeren, eventueel in samenwerking met perifere centra. Zij stelt dat zij nergens anders terecht kan door deze academisering van de specialistische opleiding en dat haar zo de toegang tot een vorming en een beroep wordt ontzegd. Zij stelt dat door de verwerende partij niet alle mogelijkheden van het contingent worden uitgeput en dat zo de toegang tot het beroep wordt beperkt. Zij stelt dat een beperkte opleidingscapaciteit geen rechtvaardiging biedt om de toegang te beperken daar deze niet volledig benut wordt en daar meerdere jaren perifeer ingevuld kunnen worden. Zij stelt dat door het vrijelijk bepalen van haar opleidingscapaciteit de verwerende partij haar onderwijsbevoegdheid *de facto* gaat afwenden, gebruiken en misbruiken om zich te begeven op het terrein van de organisatie van het medisch aanbod.

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij weliswaar geschikt werd bevonden, maar dat zij omwille van een contingentering toch niet geselecteerd werd. Zij wijst er ook op dat de twee laatst geselecteerden (waarbij zij als derde afviel) in de rangorde voor haar kwamen op basis van puntentelling.

5.4.2. Beoordeling door de Raad

Wat de wettelijkheid van de beslissing betreft, stelt de Raad onder verwijzing naar zijn overwegingen over de ontvankelijkheid naar het voorwerp (4.1) vast dat de verwerende partij ervoor gekozen heeft om de beroepsopleiding te integreren in een academische opleiding, zodat de regels van toepassing op het vehikel, met name de regels inzake de toegang tot hoger onderwijs dit geschil dienen te beheersen en de regels inzake toegang tot het beroep en de beroepsopleiding zonder tussenkomst van de bevoegde Vlaamse decreetgever niet door een onderwijsinstelling tegengeworpen kunnen worden.

De Raad wijst er immers op dat de bevoegdheid om de toegang tot het hoger onderwijs te regelen, *a fortiori* te beperken enkel bij de Vlaamse Gemeenschap berust, te meer daar de toegang tot het hoger onderwijs gewaarborgd wordt in artikel 24,§3 Grondwet, artikel 2 Eerste Protocol EVRM en artikel 13 IVESCR.

De Raad stelt vast dat artikel II.190,§1-2 Codex Hoger Onderwijs onderwijsinstellingen die onder de Vlaamse Gemeenschap vallen, toelaat om de rechtstreekse toegang tot een master-na-masteropleiding afhankelijk te stellen van het bezit van een masterdiploma met specifieke opleidingskenmerken. De Raad stelt eveneens vast dat dezelfde bepaling van de Codex Hoger Onderwijs niet verhindert dat onderwijsinstellingen de toegang tot de ManaMa afhankelijk kunnen maken van een onderzoek naar de bekwaamheid. Uit deze bepaling leidt de Raad ontegensprekelijk af dat eenieder wie bekwaam of geschikt bevonden wordt, toegelaten moet worden tot de academische opleiding.

De Raad merkt daarbij immers op dat de Codex Hoger Onderwijs geen beperking van de toegang tot een ManaMa-opleiding op basis van quota (bv. een instellingsfixus, een opleidingscapaciteitsfixus of een arbeidsmarktfixus) instelt of toelaat. De Raad merkt ten overvloede op dat noch de Vlaamse decreetgever, noch een samenwerkingsakkoord tussen enerzijds de federale overheid en anderzijds de Vlaamse Gemeenschap quota voor de ManaMa in de specialistische geneeskunde of ruimer voor het studiegebied geneeskunde instellen, maar wijst er tegelijk ten overvloede op dat – in de hypothese dat de decreetgever een quotaregeling zou instellen of de onderwijsinstellingen zou toelaten om zulke quota in hun reglementen op te nemen) een weigering op grond van quota legitiem en redelijk verantwoord voorkomt teneinde te vermijden dat studenten na een succesvolle afronding van een lange en dure studie moeten vaststellen dat zij het beroep waarvoor zij werden opgeleid toch niet kunnen uitoefenen wegens de door de federale overheid opgelegde beperkingen inzake toegang tot het beroep op voorwaarde dat de beperkte plaatsen in “de opleiding” toekomen aan kandidaten die het meest geschikt (op basis van een vergelijkende selectie) zijn om de beroepen uit te oefenen.

De Raad stelt vast dat de ManaMa in de specialistische geneeskunde bij de verwerende partij volgende toelatingsvoorwaarden vooropstelt in de programmagids:

"De toelatingsvoorwaarden om in te stromen in de opleiding zijn tweeledig:

- beschikken over een **diploma basisarts**;*
- beschikken over een **aanvaardingsattest van de [REDACTED]** zoals bepaald door het KB van 1999.*

Voor de instroom in het specialisme Stomatologie wordt naast een diploma basisarts ook een masterdiploma tandheelkunde vereist als toelatingsvoorwaarde.

*De studenten worden **geselecteerd door de faculteit op grond van de selectiecriteria** die door de V.L.I.R.-werkgroep werden voorgesteld en die door de respectievelijke faculteiten werden goedgekeurd. De **instroom** wordt bepaald door de **contingentering medisch aanbod** (KB 2002, aangepast in juni 2008). Voor Leuven wordt het aantal ASO-mandaten bepaald **pro rata van het aantal afstuderende studenten (basis)arts aan de Vlaamse universiteiten**. Een voorbereidingsprogramma is niet van toepassing." (eigen accentuering).*

De Raad stelt vast dat naast een algemene toelatingsvoorwaarde (diploma basisarts) ook een bijzondere toelatingsvoorwaarde wordt gehanteerd, met name het voorleggen van een aanvaardingsattest van de [REDACTED].² De Raad stelt vast dat het voormelde attest verworven kan worden op basis van een vergelijkende selectie tussen kandidaten voor de betrokken ManaMa-opleiding in het vierde masterjaar van de voorafgaande basisopleiding. Uit de neergelegde stukken blijkt dat de kandidaten voor de ManaMa-opleiding, *in casu* orthopedische heelkunde als geschikt (al dan niet in een nuttige orde), dan wel als ongeschikt beoordeeld kunnen worden.

De Raad herinnert eraan dat de bevoegde decreetgever in de Codex Hoger Onderwijs in het algemeen bepaald heeft dat toegang tot ManaMa-opleidingen, *in casu* de ManaMa in de specialistische geneeskunde, uitsluitend onderworpen kan worden aan een bekwaamheidsonderzoek.

De Raad stelt *in casu* vast dat binnen de werkwijze van verwerende partij de facultaire selectiecommissie de finale beslissingsbevoegdheid heeft inzake de selectie van de kandidaten voor (= toelating tot) de specialistische ManaMa's en dat de decaan van de faculteit geneeskunde van de verwerende partij op basis van het resultaat van de selectie al dan niet een aanvaardingsattest (i.e. een toelatingsvoorwaarde) aflevert.

De Raad is op basis van bovenstaande overwegingen van oordeel dat het vergelijkend onderzoek van de titels en de verdiensten van de kandidaten (i.e. de selectie, resulterend in de al dan niet aflevering van een aanvaardingsattest bij verwerende partij) voor de ManaMa-opleiding in de specialistische geneeskunde, *in casu* afstudeerrichting orthopedische heelkunde, een specifiek bekwaamheidsonderzoek is zoals thans toegelaten is in artikel II.190,§2 Codex Hoger Onderwijs.

De Raad stelt echter vast dat de verwerende partij de federale regelgeving aangrijpt om de toegang tot of de voortzetting van het hoger onderwijs, *in casu* ManaMa-opleiding in de specialistische geneeskunde, orthopedische heelkunde te beperken doordat zij quota (in de praktijk een beroepsmarktfixus en/of opleidingscapaciteitsfixus) instelt voor de toegang van geschikt geachte (kandidaat-)studenten tot "noodzakelijk" voortgezet hoger onderwijs, wat, gelet op het voorgaande, een juridisch ongeoorloofde belemmering van de studievoortgang in het hoger onderwijs is.

De Raad merkt op dat het de Raad bv. niet onredelijk voorkomt indien de verwerende partij de toegang in het kader van het door haar gevoerd bekwaamheidsonderzoek afhankelijk te

² Zoals hiervoor door de Raad opgemerkt werd, is het verkrijgen van het aanvaardingsattest door geen enkele federale regelgeving afhankelijk gemaakt van een vooraf door de betrokken Erkenningscommissie goedgekeurd stageplan.

stellen van een bepaald percentage, dat hoger kan liggen dan 50%. Dit is hier echter niet aan de orde. Daaruit volgt naar het oordeel van de Raad dat in het kader van de binnen de autonomie van verwerende partij opgezette vergelijkende selectie – wat naar het oordeel van de Raad als een onderzoek betreffende de bekwaamheid in de zin van artikel II.190 Codex Hoger Onderwijs is – geschikt bevonden studenten toegelaten moeten worden tot de academische opleiding. De Raad wijst er immers op dat de bevoegde decreetgever geen maximumquota heeft ingesteld voor de toegang tot de ManaMa-opleidingen waarbij bekwame studenten om redenen die eigen zijn aan federale regelgeving inzake de toegang tot het beroep toch nog de toegang ontzegd zouden kunnen worden. De Raad wijst er ook op dat de verwerende partij de toegang tot de ManaMa-opleiding niet kan beperken op grond van een beperkte opleidingscapaciteit omdat de onderwijsinstelling daarmee een ongeoorloofde beperking van een grondrecht invoert, *a fortiori* in strijd met de Codex Hoger Onderwijs handelt.

De Raad wijst erop dat de verzoekende partij geschikt en dus bekwaam werd bevonden zodat de Raad niet inziet waarom haar de toegang geweigerd kan worden, temeer daar geen wettelijk specialismecontingent kan tegengeworpen worden (zie *supra*).

Het middel is gegrond.

5.5. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een vijfde middel beroept op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

5.5.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de beroepsinstantie haar eindbeslissing d.d. 11 juli 2014 zo snel heeft genomen dat zij de klacht niet grondig onderzocht kan hebben.

5.5.2. Beoordeling door de Raad

De Raad is van oordeel dat uit het eenvoudige feit dat de beroepsbeslissing vrij snel werd genomen niet kan afgeleid worden dat deze onzorgvuldig werd genomen. De Raad stelt vast dat de beroepsinstantie de verzoekende partij heeft gehoord en informatie heeft ingewonnen zodat de Raad niet tot de vaststelling kan komen dat de beroepsinstantie onzorgvuldig heeft gehandeld.

Het middel is ongegrond.

5.6. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

5. Rechtsherstel

De Raad is van oordeel dat, gelet op de bovenstaande overwegingen, een bijzondere maatregel van rechtsherstel noodzakelijk is.

In toepassing van artikel II.292, §1, tweede lid Codex Hoger Onderwijs beveelt de Raad de onmiddellijke, voorlopige inschrijving van verzoekende partij in de ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heelkunde.

Zonder dat de Raad zich uitspreekt over de toegang tot de beroepsopleiding *an sich*, is hij evenwel van oordeel dat, gelet op wat de Raad reeds herhaaldelijk overwogen heeft over de integratie van de beroepsopleiding in de ManaMa-opleiding, dat het feit dat aan de verzoekende partij de toegang tot de academische opleiding niet geweigerd kan worden. Het is enkel aan verwerende partij, zonder dat de Raad zich hierover formeel ten gronde uitspreekt, om de passende gevolgen te trekken uit dit besluit, in het licht van de *de facto* koppeling van de toegang tot de academische opleiding aan de toegang tot de beroepsopleiding, met het oog op de aflevering van het aanvaardingsattest.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De examenbeslissing van de examencommissie d.d. 24 juni 2014 en de beslissing van de d.d. 11 juli 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De beslissing zonder datum (rond 25 april 2014) tot niet-selectie als ASO orthopedie (= niet-toelating tot de ManaMa), alsmede de voorafgaande beslissing zonder datum inzake de ranking van de kandidaten voor ASO orthopedie, de beslissing van het bureau van de facultaire selectiecommissie inzake het bezwaar en de beslissing van de d.d. 27 juni 2014 genomen in het kader van het intern beroep worden vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 14 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

In toepassing van artikel II.292, §1, tweede lid Codex Hoger Onderwijs beveelt de Raad de onmiddellijke, voorlopige inschrijving van verzoekende partij in de ManaMa in de specialistische geneeskunde, afstudeerrichting orthopedische heelkunde.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Jan Geens

Daniël Cuypers

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/173 - 30 september 2014

Inzake

.....
wonende te

hebbende als raadsman Mr.,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman Mr.,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.
Ten aanzien van het verzoek tot wering uit de debatten

Verzoekende partij vraagt de wering uit de debatten van het stuk 14 van verwerende partij inhoudende een verslag van de consultatie met de ombudspersoon d.d. 3 juli 2014.

De Raad merkt op dat dit stuk naar onderzoek van het dossier normaliter deel zal uitgemaakt hebben van het dossier waarvan de interne beroepsinstantie heeft kennis genomen nu de interne beroepsbeslissing verwijst naar het feit dat er tussenkomst is geweest van de ombuds, zodat dit deel uitmaakt van het administratief dossier en in die zin overgemaakt aan de Raad. Aldus zou het in die zin niet uit de debatten dienen geweerd te worden.

Daarnaast verwijst de Raad echter naar artikel OER 2013-2014 van verwerende partij waarin de ombudsprocedure wordt uiteengezet. Hieruit volgt dat de ombuds optreedt als bemiddelaar bij geschillen tussen een student en één of meerdere personeelsleden. De ombuds licht de student in over de stand van zaken van de bemiddeling en is tot discretie verplicht. Ingeval de behandeling van een klacht dit vereist en de student dit wenst, brengt de ombuds verslag uit aan de examen-, examentucht- of toelatingscommissie. Zo nodig informeert de ombuds de student over de interne beroepsprocedure zoals omschreven in artikel van hetzelfde OER. De student dient daarbij vooraleer hij beslist om beroep aan te tekenen tegen een studievoortgangsbeslissing, contact op te nemen met de ombuds.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij conform het OER minstens vooraleer hij intern beroep heeft aangetekend, contact heeft opgenomen met de ombuds. Voor de Raad is het onduidelijk of het de wens betrof van de student om verslag uit te brengen aan de examencommissie. De Raad kan enkel vaststellen dat de interne beroepsbeslissing stelt dat er tussenkomst van de ombuds is geweest en dat de verwerende partij in de huidige externe procedure het verslag van de ombuds voorlegt, waaruit de Raad meent te kunnen afleiden dat de interne beroepsinstantie kennis heeft gekregen van het stuk.

De Raad is van oordeel dat de ombuds tot discretieplicht gehouden is en de Raad is van mening dat niet uit het dossier noch uit de hoorzitting blijkt dat het de wens was van de student om door de ombuds verslag te laten uitbrengen aan de examencommissie, waaruit volgt dat het verslag van de ombuds in eerste instantie geen deel mocht uitmaken van het administratief dossier zodat de Raad het stuk 14 van verwerende partij uit de debatten weert.

Ten aanzien van de schending van artikel II.298 Codex Hoger Onderwijs in samenlezing met artikel II.299 en artikel II.300 Codex Hoger Onderwijs

Verzoekende partij werpt op dat verwerende partij door het volledige administratieve dossier niet tijdig voor te leggen artikel II.298 Codex Hoger Onderwijs schendt, in samenlezing met artikel II.299 en artikel II.300 Codex Hoger Onderwijs.

Het secretariaat van de Raad stelde *in casu* de partijen conform de artikelen uit de Codex Hoger Onderwijs, per schrijven van 17 september 2014, dewelke zowel per e-mail als per aangetekende zending werd verstuurd aan partijen, op de hoogte van de ontvangst door de Raad van het verzoekschrift van de verzoekende partij, waarbij het secretariaat samen met de procedurekalender het verzoek van de voorzitter (conform artikel 298,§3 Codex Hoger Onderwijs) om onverwijld en uiterlijk bij neerlegging van de antwoordnota de stukken op grond waarvan de beslissing is genomen (administratief dossier) te bezorgen aan de Raad en aan de verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat bij het neerleggen van haar antwoordnota de verwerende partij stukken van het administratief dossier voegt, zoals verzocht in de procedurekalender d.d. 17 september 2014 zodat verwerende partij voldaan heeft aan het verzoek conform de aangehaalde artikelen van de Codex Hoger Onderwijs. De verzoekende partij heeft op hetzelfde moment als de Raad het neergelegde dossier binnen de gestelde termijn, met name uiterlijk samen met de termijn voor de antwoordnota ontvangen zodat artikel II.300 Codex Hoger Onderwijs zijn doel heeft bereikt, met name het informeren van de verzoekende partij over de beschikbaarheid van een neergelegd administratief dossier.

Daarnaast werd conform artikel II.298, §3, eerste lid Codex Hoger Onderwijs – wat overigens slechts een summiere verwoording is van een ruimer algemeen procedureel rechtsbeginsel dat onverkort van toepassing is op de Raad, nl. het inquisitoriale karakter van de procedure bij administratieve rechtscolleges wat de Raad toelaat om zelfstandig inlichtingen in te winnen bij het bestuur en stukken op te vragen – de verwerende partij verzocht per datum van 24 september 2014 de Raad bijkomend te informeren, wat de verwerende partij gedaan heeft. De ontvangen stukken werden door de Raad onverwijld overgemaakt aan de verzoekende partij zodat de Raad evenals de verzoekende partij hiervan kennis kan nemen als onderdeel van het administratief dossier.

De opmerking van verzoekende partij dat het voorgelegd administratief dossier niet volledig zou zijn, betreft naar het oordeel van de Raad een middel ten gronde inzake de schending van de motiveringsplicht, dewelke door de Raad desgevallend ten gronde zal dienen te worden beoordeeld. Gelet op het bovenstaande kan niet ingegaan worden op het verzoek van de verzoekende partij om toepassing te maken van artikel II.298, §3, tweede lid Codex Hoger Onderwijs.

De Raad heeft, binnen de grenzen zoals hierboven aangegeven, acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen:

1) de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 waarbij de verzoekende partij 9/20 kreeg voor het opleidingsonderdeel '.....': enerzijds het ontbreken van een beoordeling en van een score voor het vak '.....', zij het als afzonderlijk vak, zij het als wezenlijk op zichzelf staand onderdeel van het vak 'stage' en anderzijds de beoordeling en quotering van het resultaat van de stage die verzoeker in het buitenland heeft gelopen;

- 2) de beslissing van de examencommissie waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en haar diploma niet werd toegekend; en
- 3) de beslissing van interne beroepsinstantie d.d. 26 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de bachelor sociaal werk, afstudeerrichting maatschappelijk werk.

Het beroep betreft enerzijds de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 voor het opleidingsonderdeel '.....' en anderzijds de examenbeslissing d.d. 26 juni 2014 van de examencommissie waarbij de verzoekende partij niet geslaagd werd verklaard voor de gehele opleiding en haar diploma niet werd toegekend.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 1 juli 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 4 juli 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat het buitenlandse opleidingsonderdeel '.....' 15 studiepunten telt en er voor dit opleidingsonderdeel geen tweede examenkans mogelijk is. De interne beroepscommissie stelt dat hoewel de verzoekende partij meent dat toegekende score voor de buitenlandse opleidingsonderdelen onduidelijk zou zijn, dit niet geval is nu de ECTS 'grade' B voor 'social works techniques and communication' vertaald werd in een 16/20 voor het opleidingsonderdeel '.....' (3SP) en dat voor het opleidingsonderdeel '.....' de ECTS 'grade' FX werd toegekend op basis van de buitenlandse standaarden, wat overeenkomstig de 'grading scales' van de verwerende partij overeenkomt met een 7 of 8 of 9/20, waarbij zowel aan de verzoekende partij als aan de gastinstelling deze 'grading scales' werden bezorgd. Dat de gastinstelling op basis van het eigen scoreformulier van verwerende partij de score heeft verfijnd tot de score van 9/20 dewelke de meest voordelige interpretatie van de score FX inhoudt. Als laatste punt haalt de interne beroepsinstantie aan dat gelet op het aantal studiepunten van het opleidingsonderdeel, dit niet in aanmerking kan komen voor tolerantie, waarna de interne beroepsinstantie besluit dat de eindscore van 9/20 gerechtvaardigd is.

De beslissing op intern beroep werd per aangetekend schrijven van 9 juli 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 juli 2014 diende verzoekende partij een eerste verzoekschrift in bij de Raad. Bij besluit nr. 2014/107 vernietigde de Raad de beroepsbeslissing d.d. 4 juli 2014 op grond van volgende overwegingen:

"...

De Raad herinnert eraan dat bij een uitwisseling een student opleidingsonderdelen opneemt uit het aanbod van de gastinstelling, waarbij het OER en de beoordelingscriteria voor het opleidingsonderdeel bij de gastinstelling onverkort van toepassing zijn. De Raad leest in de stukken dat dit ook de bedoeling was van verwerende partij.

Uit het stuk 5 van de verwerende partij blijkt dat:

- *voor aanvang van de erasmusuitwisseling het studiecontract voor het semester (6) er als volgt uitzag:*

- *Stage 2 – 12 ECTS*
- *Supervisie 2 – 3 ECTS*
- *Praktijkseminarie – 3 ECTS;*

- *dit studiecontract werd aangepast aan het learning agreement als volgt:*

- – 15 ECTS
- Lectures – 3 ECTS
- Eindwerk – 3 ECTS (blijft in Antwerpen);

• dat voor internationale studenten het onderdeel praktijkseminarie wordt toegevoegd aan hun internationale programma; dat voor de studenten die geen mogelijkheden zouden zien om cursussen te volgen aan de gastinstelling, dit onderdeel wordt toegevoegd aan hun stage; voor de verzoekende partij werd afgesproken dat zij ter plekke zou nakijken wat er interessant was om te volgen waaraan dan de Learning Agreement zou worden aangepast. De verzoekende partij bleek in eerste instantie geen mogelijkheid te zien om andere cursussen te volgen bij de gastinstelling waardoor zij zich vooreerst zou concentreren op de stage;

• dat de verwerende partij hierbij stelt dat bij ontvangst van de scores van de verzoekende partij is gebleken dat de verzoekende partij weldegelijk aanvullende cursussen had gevolgd aan de gastinstelling en dat de gastinstelling deze wilde honoreren. Op basis van een ontwerp Transcript of Records werden de scores gehonoreerd binnen het vrije OLOD 'Lectures' zodat het niet slagen voor de stage geen groter effect zou hebben en verzoekende partij niet slaagt op 15 ECTS in plaats van 18 ECTS zoals vooreerst voorzien in haar uitwisselingsprogramma.

De Raad wijst erop dat, aangezien de score zijn grondslag vindt in de beoordeling door de gastinstelling, doch overeenkomstig art. OER wordt vastgesteld door de examencommissie van de thuisinstelling, alle stukken die het voorwerp uitmaken van het buitenlands dossier (bv. verslagen door de gastinstelling in het kader van het opleidingsonderdeel) de score moeten dragen zodat deze stukken moeten voorgelegd worden bij de beslissing en thans in de procedure voor de Raad.

Het feit dat de thuisinstelling in het kader van de zorgvuldigheid de score ook nog eens laat verfijnen op basis van het eigen scoreformulier staat op gespannen voet met het principe dat de gastinstelling de stagebeoordeling moet doen volgens haar eigen criteria. De Raad wijst erop dat door het sluiten van de Learning Agreement reeds vastgesteld werd dat het opleidingsonderdeel dat in de gastinstelling opgenomen zou worden, in casu de stage, grosso modo beantwoordt aan de inhoud en de doelstellingen van het equivalent uit de opleiding aan de thuisinstelling zodat een bijkomende evaluatie op basis van de criteria van verwerende partij niet aan de orde is.

In het dossier wordt enkel de door de gastinstelling ingevulde eigen beoordelingsfiche – volgens verwerende partij in haar antwoordnota in het kader van de zorgvuldigheid aan Askoria bezorgd – van de verwerende partij aangebracht, zonder dat andere evaluatieverslagen voorliggen. In het stuk 5 van verwerende partij wordt verwezen naar de eigen criteria van de gastinstelling evenals een eerste evaluatieverslag van de gastinstelling, maar deze stukken worden niet voorgelegd aan de Raad en de verzoekende partij. Ook uit de mails die tussen verzoekende en verwerende partij voorafgaand aan de interne beroepsprocedure zijn uitgewisseld is niet duidelijk af te leiden welke informatie met betrekking tot de evaluatie aan de student is meegedeeld. Enkel wordt een TOR (Transcript of Records) voorgelegd (zonder enige handtekening of stempel – terwijl het document zelf vermeldt dat het zonder deze niet geldig is – waaromtrent de Raad aanneemt dat het voorgelegde document het in stuk 5 van verwerende partij bedoelde "ontwerp" betreft) waarin op onduidelijke manier scores worden vastgelegd, zonder verdere motivering (stuk 13 verwerende partij).

De verwerende partij stelt in haar antwoordnota dat de score duidelijk zou zijn, waarbij zij specificeert dat om een 10/20 te halen de verzoekende partij op alle grijs gemarkeerde onderdelen van het in de thuisinstelling gehanteerde beoordelingsformulier minstens een voldoende had moeten scoren, met name op de fundamentele competenties, wat in casu niet het geval zou zijn. De verwerende partij benadrukt dat de verzoekende partij zowel naar Franse normen als naar de normen van de thuisinstelling – waarvan de relevantie voor de beoordeling van de in het kader van

het aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel te bereiken competenties, in het licht van hetgeen reeds is uiteengezet, de Raad twijfelachtig voorkomt - onvoldoende scoorde, doch de gemotiveerde beoordeling op basis van de 'Franse normen' i.e. de standaarden of de criteria van de gastinstelling ligt niet voor.

Hoe de gastinstelling volgens haar eigen beoordelingscriteria tot de score FX en tot de, volgens de interne beroepsbeslissing aan de hand van de door AP gehanteerde 'grading scale' omzetting naar het voor de student meest gunstige cijfer, met name 9/20 is gekomen voor het opleidingsonderdeel '.....' is onduidelijk. Dit is zeker het geval nu de verwerende partij aangeeft dat de beoordeling aan de hand van het scoreformulier van de thuisinstelling tot een 'verfijning' van het resultaat heeft geleid. Dit wordt enkel verder toegelicht in het scoreformulier van de thuisinstelling, waarbij de beoordeling gebaseerd wordt op criteria van de thuisinstelling. Evenwel dient, zoals reeds uiteengezet, de score en evaluatie te gebeuren op basis van de criteria van de gastinstelling. Hieromtrent wordt evenwel geen enkel stuk voorgelegd.

De Raad is van oordeel dat voor de verantwoording van een toegekende beoordeling voor een stage de loutere score geen afdoende motivering is. Met het oog op de motivering dringen dragende motieven in evaluatieverslagen zich op.

In casu diende de evaluatie in het kader van de Erasmus Study gemaakt te worden volgens de criteria en standaarden van de gastinstelling. Deze liggen niet voor, zodat de Raad niet kan nagaan in hoeverre de prestaties van de verzoekende partij afgemeten aan deze criteria de beoordeling verantwoorden.

Nu geen stukken in het dossier zijn opgenomen die de beoordeling, gegeven door de gastinstelling volgens haar eigen beoordelingscriteria, ondersteunen, en deze evenmin uit de beroepsbeslissing blijken, motiveert deze laatste beslissing niet afdoende dat de score 9/20 correct tot stand gekomen is en steun vindt in het dossier (meer in het bijzonder dat uit het dossier zou blijken dat de competenties, voorgeschreven in het aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel, niet zouden zijn bereikt).

Het eerste middelonderdeel van het eerste middel en het tweede middelonderdeel van het eerste middel zijn gegrond in de aangegeven mate.

Verder stelt het OER van de verwerende partij in artikel '.....' OER duidelijk dat een student in een bacheloropleiding automatisch geslaagd wordt verklaard voor de opleiding op grond van het feit dat voor alle opleidingsonderdelen van de betrokken opleiding een creditbewijs is verworven en/of een vrijstelling is toegekend en/of een tolerantie is opgenomen in zijn tolerantiedossier. Tegelijk stelt artikel '.....' OER dat in afwijking van §1 en §2 een student door de examencommissie voor het geheel van de opleiding kan geslaagd worden verklaard indien de student alle examens die horen bij het opleidingsprogramma, heeft afgelegd en indien de examencommissie op gemotiveerde wijze van oordeel is dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma globaal verwezenlijkt zijn.

De ECTS fiche van het opleidingsonderdeel ".....", vrijgezet in het curriculum met het oog op opname van vakken aan de gastinstelling in het kader van het Learning Agreement, stelt uitdrukkelijk dat geen deliberatie mogelijk is indien de student niet geslaagd is voor dit opleidingsonderdeel. De Raad acht het logisch dat ook een tekort van het in het kader van het Learning Agreement aan de gastinstelling gevolgde opleidingsonderdeel waarvoor dit onderdeel is vrijgezet tot gevolg heeft dat de doelstellingen van het opleidingsprogramma niet globaal zijn verwezenlijkt.

Hieruit volgt dat geen gebruik kan worden gemaakt van de afwijkende mogelijkheid in artikel '.....' van het OER. Daarnaast volgt uit artikel '.....' van het OER dat de departementale aanvullingen voorzien dat er geen tolerantie kan worden ingezet voor het opleidingsonderdeel '.....' (Stage 3 en supervisie 3). Evenzeer volgt uit artikel '.....' OER dat het tolerantiekrediet vanaf academiejaar 2013-2014 beperkt is tot maximum 10% van het aantal studiepunten dat de verzoekende partij nog dient op te

nemen om het diploma te behalen. In casu betreft het opleidingsonderdeel 15 studiepunten wat het maximum van 10% overstijgt. Dat in casu het opleidingsonderdeel waarvoor het tekort werd behaald een aan een gaststelling gevolgd opleidingsonderdeel betreft (waaromtrent niet bekend is of een tekort ervoor aan de gastinstelling tolereerbaar zou zijn) hoeft niet tot een andere conclusie te leiden, omwille van de 'integratie' ervan in het studieprogramma aan de thuisinstelling op basis van het Learning Agreement voor 15 studiepunten, als equivalent met het aan de thuisinstelling 'vrijgezette' opleidingsonderdeel '.....'.

De beslissing van de interne beroepscommissie onder verwijzing naar het te hoog aantal studiepunten waardoor geen tolerantie mogelijk zou zijn, komt dan ook – hoewel zij bijzonder summier is – niet onregelmatig voor noch kennelijk onredelijk.

Het derde middelonderdeel van het eerste middel is ongegrond.

Het eerste middel is gegrond in de aangegeven mate.

..."

3.5. In opvolging van het vernietigingsbesluit heeft de interne beroepscommissie op 26 augustus 2014 een nieuwe beslissing genomen waarbij het intern beroep opnieuw ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde als volgt:

- *"In overleg met en de buitenlandse stage instelling, heeft de buitenlandse onderwijsinstelling er in november 2013 (voor de start van de stage) voor gekozen om bij de beoordeling van de student de doelstellingen voor stage derde jaar bachelor sociaal werk van het academiejaar 2013-2014 van de te hanteren;*
- *Op basis daarvan door de buitenlandse instelling in eerste instantie een beknopte evaluatie werd gemaakt die overwegend negatieve punten en beoordelingen bevatte (bijlage E9, getekend op 4 juni 2014, en gefaxt op 5 juni 2014);*
- *Door de buitenlandse instelling vervolgens per mail werd bevestigd dat de student minder dan de helft scoorde (bijlage E6 op 23 juni 2014);*
- *Op vraag van de (zie mail van 23 juni 2014 onder stuk E7), die de motivering te summier vond, vervolgens, zoals opgenomen onder bijlage E10, door de buitenlandse instelling een uitgebreide beoordeling werd gemaakt, expliciet gelieerd aan de vooropgestelde doelstellingen, en conform vereisten en gebruiken binnen de (bijlage E10, gefaxt op 25 juni 2014);*
- *Ook de uitgebreide evaluatie op basis van de voorgestelde doelstellingen tot een onvoldoende, met name 9/20, leidde;*
- *Deze score, 9/20, ook als 'FX' werd opgenomen in de transcript of records, die door de op 25 juni 2014 werd ontvangen (bijlage E2);*
- *De score 'FX' ook volgens de ECTS grading scale van de transcript of records (TOR) aanleiding geeft tot een score van 7, 8 of 9/20 binnen;*
- *Door de examencommissie de meest voordelige score voor de student werd weerhouden, en de score van 9/20 werd toegekend;*
- *Dat het opleidingsonderdeel te veel studiepunten heeft om in aanmerking te komen voor tolerantie;*
- *Dat de eindscore van 9/20 gerechtvaardigd is."*

De beslissing op intern beroep werd bij aangetekend schrijven van 28 augustus 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.6. Bij aangetekend schrijven van 3 september 2014 diende verzoekende partij een tweede verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput. Conform de decretale bepalingen heeft zij thans tegen een nieuwe beslissing in opvolging van een vernietigingsbesluit door de Raad, rechtstreeks beroep aangetekend. De Raad gaat bij de beoordeling van de grond van de zaak na of het intern beroep regelmatig is verlopen.

2. *Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad*

Verzoekende partij diende een tweede verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 3 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 26 augustus 2014. Verzoekende partij heeft op 29 augustus 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per aangetekend schrijven van 28 augustus 2014 werd verstuurd en uit de stukken van verzoekende partij blijkt dat zij op 29 augustus 2014 kennis heeft genomen van de bestreden beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 30 augustus 2014.

Het beroep van 3 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. *Voorwerp van het verzoekschrift*

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing op intern beroep van 26 augustus 2014 betreft. In het extern beroep kan enkel beoordeeld worden of de beslissing op intern beroep regelmatig werd genomen en niet kennelijk onredelijk is.

5. Grond van de zaak

a. De Raad werpt vooreerst ambtshalve als middel op: schending van artikel OER 2013-2014.

De Raad stelt ambtshalve vast dat artikel OER 2013-2014 vastlegt dat de interne beroepscommissie de bevoegde instantie van verwerende partij is om in het kader van een interne beroepsprocedure een beslissing te nemen over de ontvankelijkheid en/of gegrondheid van een verzoek tot heroverweging, ingediend door een student. *In casu* diende de beslissing op intern beroep dan ook genomen te worden door de interne beroepscommissie om nadien door de voorzitter van de interne beroepscommissie aan de student meegedeeld te worden.

De Raad stelt vast dat het document (stuk 16 verwerende partij), die de verwerende partij als de beslissing op intern beroep conform artikel OER 2013-2014 beschouwt, uitdrukkelijk en vetgedrukt bepalen:

"Beslissing

logo

Algemeen directeur

Datum 2014.08.26
Referentie BAD/

Intern beroep ...

Datum 01.07.2014
Betekend 02.07.2014
Opleiding ...

De algemeen directeur beslist, na overleg in de interne beroepscommissie, en als voorzitter namens de interne beroepscommissie samengesteld uit:

✓ ...
✓ ...

✓ ...
✓ ...
✓ ...

Gelet op:

-
-

Gezien:

-
-

...

De klacht ontvankelijk en ongegrond te verklaren.

De interne beroepscommissie beslist om de beslissing van de examencommissie te behouden.

...

...

Algemeen directeur

Voorzitter interne beroepscommissie"

Niettegenstaande het document de samenstelling van de interne beroepscommissie vermeldt, en het document onderaan toevoegt dat de interne beroepscommissie beslist om de beslissing van de examencommissie te behouden, kan de Raad, gelet op de tegenstrijdige vermeldingen, niet met voldoende zekerheid vaststellen dat de bevoegde instantie (i.e. de interne beroepscommissie) de interne beroepsbeslissing genomen heeft. Dat de begeleidende brief waarmee de algemeen directeur de beslissing ter kennis bracht, melding maakt van een "beslissing die de interne beroepscommissie heeft genomen", doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Het middel is gegrond.

5.2. Gelet op de gegrondheid van het ambtshalve middel dient de Raad niet verder te antwoorden op de overige middelen nu dit niet kan leiden tot een ruimere vernietiging.

5.3. Het bij de Raad ingestelde beroep is gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van [REDACTED] ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van 26 augustus 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd

een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Bertel De Groote

Piet Versweyvelt

Daniël Cuypers

De secretarissen,

v Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/182 - 30 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de

hebbende als raadsman Mr.,
kantoor houdende te, waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de examentuchtbeslissing d.d. 27 augustus 2014 waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie opgelegd kreeg en tegen de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Master of Science in de Communicatiewetenschappen.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing van 27 augustus 2014 waarbij de verzoekende partij de examentuchtsanctie van 'uitsluiting instelling' kreeg opgelegd.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 augustus 2014 een intern beroep in bij interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de facultaire interne beroepscommissie op datum van 8 september 2014 werd het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsbeslissing stelde dat, na het horen van de verzoekende partij die de onregelmatigheden erkent en enkele verzachtende omstandigheden aanhaalt, de beslissing van de decaan inhoudende de examentuchtsanctie van uitsluiting uit de instelling, dient bevestigd te worden, nu de verzoekende partij erkent ernstige onregelmatigheden te hebben gepleegd in zijn masterproef, de verzoekende partij reeds eerder werd gesanctioneerd voor

dergelijke onregelmatigheden en daarbij gewaarschuwd werd voor de gevolgen ingeval van recidivisme. De facultaire interne beroepscommissie stelt dat de beslissing van de decaan conform is aan het OER 2013-2014 en zij geen gronden ziet om de beslissing van de decaan te herzien.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 11 september aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 11 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 11 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 8 september 2014. Verzoekende partij heeft op ten vroegste 11 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per e-mail van 11 september 2014 werd verstuurd en de verzoekende partij op diezelfde dag reeds een extern beroep bij de Raad heeft ingediend. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 september 2014.

Het beroep van 11 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie betreft.

5. Grond van de zaak

Ter zitting haalt de verzoekende partij nieuwe argumenten aan betreffende de omvang van het plagiaat die niet eerder in het intern beroepsschrift noch in het extern verzoekschrift werden opgeworpen. De Raad ziet geen reden waarom deze argumenten niet eerder konden worden opgeworpen, zodat deze niet voor de eerste keer op ontvankelijke wijze ter zitting kunnen worden aangevoerd.

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op de schending van het evenredigheidsbeginsel in samenlezing met het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt de onregelmatigheden in zijn masterproef te erkennen waarbij hij letterlijk tekststukken heeft gekopieerd zonder correcte aanduiding van de bron. Verzoekende partij stelt zijn masterproef effectief te hebben ingediend om te voldoen aan verplichting om de masterproef in te dienen (wat noodzakelijk zou geweest zijn in het kader van zijn verblijfsrecht in het land) doch zonder het oogmerk om er ook voor te slagen. De verzoekende partij geeft aan nooit beseft te hebben dat hij daardoor kon worden uitgesloten uit de instelling.

Verzoekende partij kaart aan door de uitsluitingsbeslissing de mogelijkheid te verliezen om zijn studieprogramma af te werken wat een negatieve invloed zou betekenen op zijn verdere professionele en academische toekomst. Verzoekende partij merkt op dat hij reeds een som van 4500 EUR heeft voldaan voor zijn studies en dat hij uit een 'developing country' afkomstig is. Verzoekende partij stelt reeds twee andere master programma's te hebben succesvol afgelegd in 2011-2012 in een private instelling. Verzoekende vraagt om een nieuwe kans om zijn studieprogramma af te werken nu hij beschikt over een voorwaardelijke toelating van de om er verder te studeren na het behalen van haar diploma bij verwerende partij.

Verwerende partij verwijst naar de discretionaire bevoegdheid van de facultaire interne beroepscommissie ingeval zij over een intern beroep tegen een examentuchtbeslissing dient te oordelen en te beslissen waarbij verwerende partij er op wijst dat de Raad enkel bevoegd is om de wettigheid van de voor hem bestreden beslissingen te toetsen en daar waar de onderwijsinstelling over een beleidsvrijheid beschikt, de Raad slechts een marginale toetsing kan uitvoeren. De verwerende partij stelt dat de Raad zich niet in de plaats mag stellen van het bevoegde bestuur.

Verwerende partij verwijst naar artikel OER 2013-2014 waaruit volgt dat de facultaire interne beroepscommissie bij haar beoordeling onder meer volgende elementen in rekening dient te brengen: - de aard en de omvang van de onregelmatigheid/het plagiaat, - de ervaring van de student, - de intentie om het bedrog te plegen. Nadat de Facultaire interne beroepscommissie hiermee rekening heeft gehouden zijn er conform artikel OER volgende examentuchtsancties mogelijk: - een 0/20 op het examen of het werkstuk van het opleidingsonderdeel of onderdeel ervan; - uitsluiting examenperiode: geen cijfers toekennen voor alle examens in de betrokken examenperiode; - afwijzing: de student kan in het lopende academiejaar niet meer deelnemen aan examens. Hij kan zich ten vroegste inschrijven voor het volgende academiejaar. De afgewezen verliest alle examencijfers behaald in de betrokken examenperiode; of - uitsluiting instelling: onmiddellijke stopzetting van de inschrijving in het lopende academiejaar en het verbod tot inschrijving in het volgende academiejaar.

Verwerende partij haalt aan dat de verzoekende partij in zijn masterproef concreet bladzijdenlang letterlijk tekstgedeelten inclusief de voetnoten heeft overgenomen uit diverse bronnen, zonder bronvermelding en zonder het onderscheid weer te geven tussen de eigen tekst en de gekopieerde tekst, wat volgens verwerende partij zonder twijfel valt te bestempelen als plagiaat conform de definitie in artikel OER. De verwerende partij benadrukt daarenboven dat het plagiaat van substantiële omvang is.

Verwerende partij benadrukt dat de handelingen van de verzoekende partij des te meer laakbaar zijn en de bestreden beslissing is daardoor des te meer redelijk verantwoord, nu verzoekende partij op de hoogte was van de regels inzake verwijzen en citeren en, vooral, nu hij in het verleden reeds was gesanctioneerd (0/20 op het betreffende opleidingsonderdeel) voor onregelmatigheden in een presentatie.

De verwerende partij stelt dat de facultaire interne beroepscommissie de door de decaan opgelegde examentuchtsanctie inzake 'uitsluiting instelling' heeft bevestigd op grond van de overweging aldus dat de verzoekende partij had erkend ernstige onregelmatigheden te hebben begaan in zijn masterproef, dat verzoekende partij al eerder was gesanctioneerd voor onregelmatigheden en was gewaarschuwd voor de gevolgen ingeval van recidive, en dat de beslissing van de decaan conform was met het OER. De verwerende partij meent dat de facultaire interne beroepscommissie op basis van deze overwegingen in alle redelijkheid de beslissing van de decaan heeft kunnen bevestigen.

Verwerende partij verwijst naar de erkenning door de verzoekende partij van de uitdrukkelijke ruime onregelmatigheden, naar het feit dat de verzoekende partij zelf aangeeft reeds eerder twee masterprogramma's te hebben afgewerkt en dus bezwaarlijk als onervaren student kan worden bestempeld, te meer de verzoekende partij onmiskenbaar op verschillende wijzen werd gewezen op de regels inzake verwijzen en citeren met daarin duiding van de risico's van plagiaat (brochure 'Master's Thesis-Communication Studies-New Media and Society in Europe' beschikbaar op de website van de faculteit én op het elektronisch leerplatform én uitdrukkelijk

meegedeeld per e-mail aan verzoekende partij, naast een uitdrukkelijke melding inzake plagiaat op de facultaire website én tijdens de lessen 'Advanced Methods for Communication Studies'. Bovendien had de verzoekende partij reeds ervaring ingevolge haar eerdere sanctionering ingevolge begane onregelmatigheden in een presentatie.

Wat betreft de intentie tot het plegen van bedrog herhaalt de verwerende partij dat de verzoekende partij bewust de masterproef heeft ingediend goed wetende dat dergelijke werkwijze inzake het kopiëren van substantiële delen uit andere bronnen, niet wordt getolereerd.

De verwerende partij benadrukt de recidive in hoofde van de verzoekende partij waarbij deze op 5 februari 2014 de examentuchtsanctie kreeg opgelegd waarbij zij een 0/20 kreeg toegekend voor het betrokken opleidingsonderdeel als sanctie.

Wat betreft de verschillende verzachtende omstandigheden die de verzoekende partij aanhaalt in haar extern beroepsschrift, stelt de verwerende partij vooreerst dat voor zover enkele daarvan niet eerder werden aangehaald in haar intern beroep, deze onontvankelijk voorkomen, daarnaast benadrukt de verwerende partij dat de verzoekende partij geenszins alleen nog zijn masterproef diende in te dienen om zijn master te behalen doch dat er nog andere opleidingsonderdelen openstaan. Met betrekking tot de reeds eerder aangehaalde verzachtende omstandigheden (noodzaak tot indiening masterproef voor haar verblijfsvergunning, reeds geïnvesteerde som in de studies) stelt de verwerende partij dat deze niet kunnen worden aangenomen als grief teneinde de kennelijke onredelijkheid van de bestreden beslissing aan te tonen.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de bestreden beslissing betreft, benadrukt de Raad dat hij zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten bij de beoordeling van een examentuchtbeslissing niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad dient er op toe te zien of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfeiten kon kwalificeren. Het komt daarbij aan de onderwijsinstelling toe te beslissen welke sanctie aangepast is aan de ernst van de feiten, enkel ingeval vast komt te staan dat er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie is er sprake van een onrechtmatige beslissing.

De Raad stelt vast dat artikel OER als volgt stelt:

“

§2. Als onregelmatigheid wordt beschouwd elk gedrag van een student in het kader van een examen waardoor deze het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van hemzelf dan wel van andere studenten geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of poogt te maken. Plagiaat is eveneens een onregelmatigheid in toepassing van dit artikel. Onder plagiaat wordt begrepen het gebruik maken van formuleringen van anderen, al dan niet in bewerkte vorm, zonder nauwkeurige bronvermelding, evenals iedere vorm van fraude die een inbreuk is op de wetenschappelijke integriteit. De VUB behoudt zich het recht voor de controle op plagiaat uit te voeren door middel van de door haar nuttig bevonden hulpinstrumenten.

“

Zoals hierboven aangegeven werd, kan de Raad zijn appreciatie over de toedracht van de feiten niet in de plaats stellen van de bevoegde instantie en kan de Raad er enkel op toe zien of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfeiten kon kwalificeren.

De Raad stelt vast dat de facultaire interne beroepscommissie noteert na de verzoekende partij te hebben gehoord dat de verzoekende partij het plegen van de ernstige onregelmatigheden in haar masterproef zelf niet betwist en aldus erkent. Dit blijkt ook uit de voorliggende stukken. Zij bevestigt dit in haar extern verzoekschrift.

De Raad oordeelt dat, gelet op de stukken in het dossier en het horen van verzoekende partij tijdens de interne beroepsprocedure, de verwerende partij op een redelijke wijze tot de vaststelling van de vermelde examentuchtfeiten kon komen.

Verder stelt artikel OER met betrekking tot de zwaarte van de examentuchtsanctie een aantal criteria voorop:

§5. De decaan kan beslissen tot de volgende examentuchtsancties:

- een 0/20 op het examen of werkstuk van het opleidingsonderdeel of onderdeel ervan;
- uitsluiting examenperiode: geen cijfers toekennen voor alle examens in de betrokken examenperiode;
- afwijzing: de student kan in het lopende academiejaar niet meer deelnemen aan examens. Hij kan zich ten vroegste inschrijven voor het volgende academiejaar. De afgewezen verliest alle examencijfers behaald in de betrokken examenperiode;
- uitsluiting instelling: onmiddellijke stopzetting van de inschrijving in het lopende academiejaar en het verbod tot inschrijving in het volgende academiejaar.

§6. De ernst van de overtreding en de strafmaat worden onder meer beoordeeld aan de hand van de volgende elementen:

- aard en omvang van de onregelmatigheid/plagiaat;
- de ervaring van de student;
- de intentie om het bedrog te plegen.

”

Met betrekking tot de aard en de omvang van het plagiaat verwijst de verwerende partij naar de substantiële omvang van het plagiaat. Binnen de grenzen van zijn bevoegdheid is de Raad op basis van de stukken van oordeel dat deze beoordeling als “substantieel” niet kennelijk onjuist is.

Met betrekking tot de intentie, stelt de Raad vast dat de beroepsinstantie geoordeeld heeft dat zeer ruime tekstgedeelten letterlijk werden overgenomen zonder aan te geven dat dit een letterlijke overname betrof waardoor de citeerregels werden overtreden. Dit gegeven werd door verzoekende partij ook in haar extern verzoekschrift erkend waar zij stelt dat zij haar masterproef bewust heeft ingediend met de onregelmatigheden. De Raad stelt verder vast dat de verzoekende partij niet betwist of weerlegt kennis te hebben gekregen van de veelvuldige documenten inzake de correcte wijze van bronvermelding en het citeren met daarbij de aanduiding van het gevaar voor plagiaat en de mogelijke gevolgen hiervan, die haar werden aangereikt. De Raad wijst erop dat de verzoekende partij wist of behoorde te weten welke citeerregels er van toepassing waren. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij reeds eerder masterprogramma's afgewerkt heeft zodat zij vertrouwd diende te zijn met citeerregels.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij, door haar eerdere sanctionering op 5 februari 2014 werd gewezen op de mogelijke gevolgen van plagiaat, derhalve kon verzoekende partij de ernst van de feiten inschatten.

De Raad is, rekening houdende met de omstandigheden van het dossier (de erkende en minstens niet-weerlegde feitelijkheden van het dossier en in het bijzonder het feit van de recidive in hoofde van de verzoekende partij), van oordeel dat de uitsluiting conform de criteria in het OER bevestigd werd en dat de uitsluiting als sanctie weliswaar een strenge sanctie is maar niet kennelijk onredelijk.

Wat de ingeroepen omstandigheid betreft dat verzoekende partij onder de tijdsdruk wegens het dreigend verlopen van een verblijfsvergunning heeft gehandeld, is de Raad er zich van bewust dat studievoortgang een aspect is dat bepalend is voor het al dan niet toekennen van een verblijfsvergunning een volgend academiejaar. De druk die op verzoekende partij gelegd wordt gezien haar verblijfssituatie is echter geen vrijgeleide om een onregelmatigheid *in casu* plagiaat te plegen.

Verzoekende partij geeft ook niet aan om enige bijstand te hebben gevraagd vanwege haar supervisor. Zij heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad om tijdig een masterproef in te dienen die niet behept was van deze onregelmatigheden.

De Raad is verder van oordeel dat de door de verzoekende partij overige ingeroepen verzachtende omstandigheden (de belemmering van zijn toekomstige professionele en academische loopbaan, het reeds geïnvesteerde studiegeld, het reeds succesvol behalen van twee masterdiploma's, de voorlopige inschrijving voor een opleiding in een andere onderwijsinstelling), in zoverre deze in het kader van het intern beroep opgeworpen werden en aldus op ontvankelijke wijze kunnen worden aangehaald in het kader van de behandeling van huidig extern beroep, niet van dien aard zijn dat zij de bestreden beslissing onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk maken.

Het middel is in haar geheel ongegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is ongegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk doch ongegrond is.

De beslissing van de facultaire interne beroepscommissie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep blijft gehandhaafd.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure

Rolnr. 2014/204 - 30 september 2014

Inzake
wonende te

Verzoekende partij

Tegen een beslissing van de
hebbende als raadsman Mr.,
kantoor houdende te,
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

Verwerende partij

1. Behandeling van de zaak

De zaak van werd behandeld op de openbare zitting van 30 september 2014.

Gehoord werden:

- de verzoekende partij:
- de verwerende partij:

Nadat de Raad de partijen heeft gehoord, heeft hij de zaak in beraad genomen.

De Raad heeft acht geslagen op het verzoekschrift, de antwoordnota, de wederantwoordnota en de bij deze stukken toegevoegde documenten.

2. Voorwerp van het verzoekschrift

Verzoekende partij tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling d.d. 27 augustus 2014 waarbij de verzoekende partij een examentuchtsanctie werd opgelegd en tegen de bepaling van de interne beroepsinstantie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep waarbij het intern beroep ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard.

3. Samenvatting van de feiten

3.1. Verzoekende partij is tijdens het academiejaar 2013-2014 ingeschreven in de Master of Science in Management.

Het beroep betreft de examentuchtbeslissing d.d. 27 augustus 2014.

3.2. Verzoekende partij stelde op datum van 29 augustus 2014/2 september 2014 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

3.3. Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 8 september 2014 werd het intern beroep afgewezen en werd de examentuchtbeslissing bevestigd.

De interne beroepsbeslissing stelde dat; na het horen van de decaan, de student en zijn raadsman evenals de ombuds; ingeval de decaan en op intern beroep de Facultaire Interne beroepscommissie een onregelmatigheid (plagiat) vaststelt in een masterproef, zij deze dient te beoordelen in het licht van het opleggen van een examentuchtbeslissing conform artikel OER waarbij onder meer volgende elementen dienen in rekening te worden gebracht: -

de aard en de omvang van de onregelmatigheid/het plagiaat, - de ervaring van de student, - de intentie om het bedrog te plegen. Rekening houdende met onder meer deze elementen, kunnen volgende examentuchtsancties worden opgelegd: - een 0/20 op het examen of werkstuk van het opleidingsonderdeel of onderdeel ervan, - uitsluiting examenperiode: geen cijfers toekennen voor alle examens in de betrokken examenperiode, - afwijzing: de student kan in het lopende academiejaar niet meer deelnemen aan examens en hij kan zich ten vroegste inschrijven voor het volgende academiejaar met verlies van alle examencijfers behaald in de betrokken examenperiode, - uitsluiting van de instelling waarbij een onmiddellijke stopzetting volgt van de inschrijving in het lopende academiejaar en een verbod tot inschrijving in het volgende academiejaar. De Facultaire Interne beroepscommissie stelt vast dat de verzoekende partij concreet in zijn masterproef letterlijk tekstgedeelten, inclusief bronvermeldingen heeft overgenomen uit andere teksten zonder op enigerlei duidelijk te maken dat het om een letterlijke overname ging, wat als plagiaat valt te kwalificeren conform artikel OER.

Zij stelt verder dat met betrekking tot het criterium aard en omvang, het plagiaat van substantiële omvang was (39%). Wat betreft de intentie in hoofde van de verzoekende partij om het bedrog te plegen, dewelke de verzoekende partij ontkent, stelt de facultaire interne beroepscommissie dat artikel OER bepaalt dat plagiaat ook zonder de intentie als examenfraude wordt beschouwd. Daarnaast wijst zij er op dat ter voorbereiding van het schrijven van de masterproef de verzoekende partij op verschillende manieren werd ingelicht omtrent de problematiek en de risico's van plagiaat (lessen, slidepresentatie elektronisch leerplatform, eigen ondertekende verklaring door de verzoekende partij). Wat betreft de ervaring van de student, meent de Facultaire interne beroepscommissie dat gelet op de eerdere opleiding het onwaarschijnlijk lijkt dat hij onwetend zou zijn geweest van de regel dat bij het overnemen van een tekst dit duidelijk moet worden aangeduid en dat daarbij een bronverwijzing moet worden toegevoegd.

De Facultaire interne beroepscommissie heeft daarop beslist dat het niet kennelijk onredelijk is dat een zwaardere dan de minimumsanctie werd uitgesproken gelet op de omvang van het plagiaat; zelfs in ogenschouw nemend dat die bron wel in de tekst en in de bronnenlijst vermeld wordt, dat de student meent geen intentioneel bedrog te hebben gepleegd en dat de student in zijn vorige studies mogelijk minder vertrouwd was met het schrijven van een academische tekst en de voorschriften inzake originaliteit en plagiaat, kan niet gesteld worden dat de opgelegde sanctie de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, des te meer omdat de faculteit duidelijke richtlijnen in verband met deze problematiek had kenbaar gemaakt.

De beslissing op intern beroep werd bij e-mail van 11 september 2014 aan verzoekende partij overgemaakt.

3.4. Bij aangetekend schrijven van 15 september 2014 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

4. Ontvankelijkheid van het verzoekschrift

1. Uitputting interne beroepsmogelijkheden

Verzoekende partij heeft het intern beroep regelmatig ingesteld en uitgeput.

2. Tijdigheid van het ingestelde beroep bij de Raad

Verzoekende partij diende een verzoekschrift in bij de Raad bij aangetekend schrijven van 15 september 2014 tegen de beslissing op intern beroep van 8 september 2014. Verzoekende partij heeft ten vroegste op 11 september 2014 kennis gekregen van deze beslissing vermits de beslissing per email van 11 september 2014 werd verstuurd. Op basis van de stukken uit het dossier blijkt niet dat verzoekende partij vroeger kennis heeft kunnen nemen van deze beslissing. De beroepstermijn van vijf kalenderdagen begint te lopen de dag na die van de kennisname, *in casu* vanaf 12 september 2014.

Het beroep van 15 september 2014 werd derhalve tijdig binnen de vijf kalenderdagen na kennisname van de beslissing op intern beroep ingesteld.

3. Voorwerp van het verzoekschrift

De Raad beslist dat het beroep van verzoekende partij ontvankelijk is voor zover het de beslissing van de Facultaire interne beroepscommissie betreft.

5. **Grond van de zaak**

5.1. Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich beroept in een enig middel op de schending van artikel OER in samenlezing met een schending van het beginsel *'patere legem quam ipse fecisti'* evenals in samenlezing met een schending van het redelijkheidsbeginsel.

5.1.1. Argumenten van de partijen

Verzoekende partij stelt dat de feitelijke vaststellingen inzake de masterproef niet correct zijn getoetst aan het huidige Onderwijs- en Examenreglement.

Met betrekking tot de interne beroepsprocedure stelt de verzoekende partij dat het verslag op meerdere punten geen correcte weergave zou zijn van de hoorzitting. Onder andere stelt de verzoekende partij dat het niet correct is waar in het verslag van de facultaire interne beroepscommissie staat geschreven: *'Op basis daarvan paste hij die tekststukken aan waar het programma hem op attendeerde'*. De verzoekende partij stelt dat hij op basis van de resultaten van de controle door de software enkele ontbrekende bronvermeldingen heeft aangebracht. Tevens stelt de verzoekende partij dat het verslag van de facultaire interne beroepscommissie onterecht aangeeft dat de ombudsman bij de hoorzitting voor de Decaan aanwezig zou zijn geweest.

Daarnaast haalt de verzoekende partij aan dat de Decaan nieuwe elementen heeft aangebracht naar aanleiding van de interne beroepsprocedure waaromtrent zij niet werd gehoord. Daarop ontmoet de verzoekende partij één voor één deze nieuwe elementen zoals aangebracht door de Decaan in het kader van de interne beroepscommissie. De verzoekende partij stelt vast dat de Decaan aangeeft dat er wel degelijk een bronvermelding is. De verzoekende partij geeft aan dat de lezer op elk moment in staat is door de correcte bronvermelding na te gaan van waar de informatie komt en hoe ze is overgenomen. Zij stelt dat zij de afkortingen voluit heeft geschreven om de leesbaarheid te verhogen en de opsomming numeriek heeft gemaakt om consistent te zijn met alle opsommingen doorheen de masterproef.

De verzoekende partij geeft aan inzage te hebben gekregen van het dossier op 1 september 2014, dewelke bestaat uit een afdruk van de masterproef uit turnitin met de gemarkeerde tekststukken, de vaststellingen van turnitin en de bronnen met hun daarbij horende percentage in een bundel. De verzoekende partij stelt dat zij m.b.t. de opmerking van turnitin omtrent de gewijzigde bron dat de hoofdauteur wel degelijk correct is en de tweede auteur in sommige referenties wel voorkomt en in andere niet. Wat betreft de laatste bron zoals aangehaald door turnitin stelt zij dat zij op pagina 36 wel de bronvermelding heeft opgenomen in de titel van het overgenomen stuk.

Wat betreft de opmerking van turnitin omtrent het niet gebruik van aanhalingstekens verwijst de verzoekende partij naar de handleiding 'Enkele nuttige wenken i.v.m. de masterproef' waarin niets zou staan aangegeven omtrent het gebruik van aanhalingstekens.

Uit een aftoetsing van de definitie in het OER met de vaststellingen door turnitin die de verzoekende partij weerlegt, meent de verzoekende partij dat zij weldegelijk nauwkeurige bronvermelding heeft gevoerd, waarbij zij consequent hetzelfde type bronvermelding correct, volledig heeft gevoerd. Verzoekende partij stelt dat het OER het begrip 'nauwkeurig' niet omschrijft en wijst op de definitie van het Van Dale Woordenboek, met name: "[...] met zorg en aandacht te werk gaande [...] niet slordig of oppervlakkig".

Verder verwijst de verzoekende partij naar de handleiding 'Enkele nuttige wenken i.v.m. de masterproef' die aan haar bekend werden gemaakt, naast de bepalingen in het OER, waarvan zij meende dat dit de inhoud was van de door haar ondertekende verklaring op de hoogte te zijn geweest van de reglementering m.b.t. plagiaat en de mogelijke sanctie.

Uit deze handleiding weerhoudt de verzoekende partij dat zij diverse gezichtspunten en een doorwrocht overzicht heeft weergegeven, dat zij het auteur/jaar-systeem consequent heeft toegepast, dat de secundaire bronnen correct werden aangegeven doch daarbij geeft zij wel toe dat sommige referenties opgenomen zijn in de bibliografie in plaats van in een voetnoot, dat zij altijd de bron duidelijk heeft aangegeven, dat in de handleiding over verschillende vormvereisten wordt gesproken waaronder het gebruik van het 'beletsel teken' doch dat over het gebruik van aanhalingstekens niets is terug te vinden.

Verzoekende partij werpt op dat het gebruik van de software op plagiaat op te sporen enkel een waardevol hulpmiddel is zowel voor de onderwijsinstelling als voor de student maar dat dit enkel aanwijzingen geeft en geen sluitend bewijs.

Verzoekende partij merkt op dat slides waarvan sprake volgens de facultaire interne beroepscommissie haar niet gekend zijn en niet raadpleegbaar zijn of waren op het elektronisch leerplatform, noch waren deze aanwezig in het dossier noch werden deze haar op de hoorzitting voorgelegd. De verzoekende partij meent dat deze slides net de basis vormen voor de bestreden beslissing, wat zij onredelijk acht omdat deze slides nergens een reglementair karakter hebben verkregen en deze slides haar niet werden gecommuniceerd zoals de handleiding en het OER.

Verwerende partij stelt dat de feiten die de verzoekende partij ten laste worden gelegd bezwaarlijk niet als plagiaat in de zin van artikel OER kunnen worden beschouwd. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de motieven kent van de beslissing van de facultaire interne beroepscommissie doch dat de verzoekende partij er daarbij een andere mening op nahoudt wat juist moet worden beschouwd als plagiaat en wat niet. De verwerende partij benadrukt dat de facultaire interne beroepscommissie over een discretionaire bevoegdheid beschikt wanneer zij een intern beroep tegen een examentuchtbeslissing beoordeelt en dat het daarbij de Raad niet toekomt dergelijke beslissingen te toetsen op hun opportuniteit. De Raad kan volgens verwerende partij enkel bevoegd zijn om de wettigheid van de voor hem bestreden beslissingen te toetsen evenals ingeval van een discretionaire bevoegdheid in hoofde van de verwerende partij, beschikt de Raad slechts over een marginaal toetsingsbevoegdheid.

De verwerende partij stelt dat de facultaire interne beroepscommissie de bepaling van artikel OER in rekening heeft gebracht, waarbij zij stelt dat de verzoekende partij concreet in zijn masterproef bladzijdenlang letterlijk tekstgedeelten inclusief de voetnoten heeft overgenomen uit de werken van andere auteurs, zonder aanhalingstekens of op een andere manier duidelijk te maken dat het om een letterlijke overname ging. Bovendien benadrukt de verwerende partij dat de verzoekende partij in bepaalde gevallen de door de oorspronkelijke bron gebruikte verwijzingen heeft overgenomen niet alleen in de voetnoot maar ook in zijn bibliografie waardoor het overkwam alsof verzoekende partij deze (secundaire) bronnen zelf had geraadpleegd, *quod non*. Dit valt volgens verwerende partij zonder enige twijfel te kwalificeren als plagiaat conform artikel OER. De verwerende partij stelt het fundamenteel oneens te zijn met de stelling van de verzoekende partij als zou uit het artikel OER niet meer zou voortvloeien dan de verplichting om een – om het even welk? – type van bronvermelding te gebruiken, zolang dit maar consequent en nauwkeurig gebeurt. Zij stelt dat de wijze van bronvermelding de lezer van de masterproef er op dient te attenderen dat het niet gaat om een eigen tekst van de auteur van de masterproef maar om een overname van ideeën, standpunten e.d. van een andere bron (m.n. door het gebruik van aanhalingstekens).

De verwerende partij stelt dat bij gebrek aan een verduidelijking van wat precies moet worden verstaan onder het begrip 'plagiaat' het artikel OER dient te worden geïnterpreteerd in het licht van de ter zake geldende facultaire richtlijnen. Zij verwijst daarbij naar de tijdens de voorbereiding van de masterproef gevestigde aandacht op de problematiek

en de risico's van plagiaat, waarbij zij refereert en citeert uit de belangrijkste passages uit de verschillende documenten die aan de studenten werden ter beschikking gesteld: 'Enkele nuttige wenken i.v.m. de masterproef' en het document 'Introduction to writing a Master Thesis'. Hieruit volgt volgens verwerende partij dat de geldende facultaire richtlijnen duidelijk waren waardoor de verzoekende partij bezwaarlijk kan voorhouden dat zij niet op de hoogte zou zijn geweest van het feit dat het gebruik van aanhalingstekens bij het citeren van auteurs verplicht is gesteld. Zij stelt dat de facultaire interne beroepscommissie dan ook slechts ten overvloede heeft verwezen naar de slidepresentatie die op het elektronisch leerplatform werd geplaatst.

Daarnaast benadrukt de verwerende partij dat de bestreden beslissing geenszins louter en alleen tot stand is gekomen op basis van het resultaat van software om plagiaat op te sporen, doch dat blijkt uit het verslag van de facultaire interne beroepscommissie dat er een gedegen onderzoek is gebeurd door de facultaire interne beroepscommissie, waarbij zowel het standpunt van de Decaan als van de verzoekende partij uitgebreid werd gehoord, zodat het plagiaat met voldoende zekerheid werd aangetoond.

De verwerende partij besluit dat de facultaire interne beroepscommissie in die omstandigheden dan ook in alle redelijkheid heeft kunnen besluiten dat (i) er wel degelijk sprake is van plagiaat in de zin van artikel OER en (ii) het plagiaat daarenboven van een substantiële omvang is, op grond waarvan zij de door de Decaan opgelegde examentuchtsanctie heeft bevestigd.

5.1.2. Beoordeling door de Raad

Wat de opgeworpen grief van de verzoekende partij dat de decaan tijdens de facultaire interne beroepscommissie nieuwe elementen zou hebben aangegeven waarop zij zich niet zou hebben kunnen verdedigen betreft, is de Raad van oordeel dat dit niets afdoet aan het feit dat de verzoekende partij haar opmerkingen hieromtrent kan weerleggen in huidige procedure, wat zij ook gedaan heeft. De Raad merkt op dat het OER vastlegt dat de student het recht heeft om gehoord te worden tijdens de interne beroepsprocedure, dit is gebeurd zodat haar rechten van verdediging werden gerespecteerd. Nergens wordt bepaald dat dit horen van de student tegelijkertijd dient te gebeuren met het horen van de andere betrokkenen of dat dit zou dienen te gebeuren op tegenspraak.

Wat de betwiste beslissing zelf betreft, benadrukt de Raad dat hij zijn oordeel over de juiste toedracht van de feiten bij de beoordeling van een examentuchtbeslissing niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde instanties van de onderwijsinstelling. De Raad dient er op toe te zien of op grond van de gegevens van het dossier bepaalde feiten redelijkerwijze als bewezen beschouwd kunnen worden en of de onderwijsinstelling de bewezen geachte feiten terecht als tuchtfeiten kon kwalificeren. Het komt daarbij aan de onderwijsinstelling toe te beslissen welke sanctie aangepast is aan de ernst van de feiten, zodat enkel ingeval vast komt te staan dat er een kennelijke wanverhouding is tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de sanctie er sprake is van een onrechtmatige beslissing.

De Raad stelt vooreerst vast dat de facultaire interne beroepscommissie zich bij haar onderzoek naar de toedracht van de feiten in eerste instantie heeft gebaseerd op de bevindingen van het softwareprogramma – wat conform het OER is. De Raad is van oordeel dat dergelijke geautomatiseerde detectiemethodes kunnen gebruikt worden in een onderzoek naar plagiaat op voorwaarde dat het onderzoek in zijn globaliteit met voldoende zekerheid plagiaat kan aantonen. In casu heeft verwerende partij deze bevindingen getoetst tijdens het horen van de betrokkenen: de decaan, de student en zijn raadsman, en de ombuds. Uit het dossier en onder meer het verslag van de interne beroepscommissie van 8 september 2014 blijkt voldoende dat verwerende partij een verdergaand onderzoek naar plagiaat heeft uitgevoerd en zich niet enkel uitsluitend heeft gebaseerd op de vaststellingen van het softwareprogramma. Dit is een redelijke en regelmatige werkwijze.

De Raad stelt verder vast dat de beroepsinstantie *in casu* met volheid van rechtsmacht de bestreden beslissing van de decaan heeft getoetst aan artikelOER.

Artikel OER stelt als volgt:

“

§2. Als onregelmatigheid wordt beschouwd elk gedrag van een student in het kader van een examen waardoor deze het vormen van een juist oordeel omtrent de kennis, het inzicht en/of de vaardigheden van hemzelf dan wel van andere studenten geheel of gedeeltelijk onmogelijk maakt of poogt te maken. Plagiaat is eveneens een onregelmatigheid in toepassing van dit artikel. Onder plagiaat wordt begrepen het gebruik maken van formuleringen van anderen, al dan niet in bewerkte vorm, zonder nauwkeurige bronvermelding, evenals iedere vorm van fraude die een inbreuk is op de wetenschappelijke integriteit. De VUB behoudt zich het recht voor de controle op plagiaat uit te voeren door middel van de door haar nuttig bevonden hulpinstrumenten.

”

De beroepsinstantie komt vooreerst tot de vaststelling dat de verzoekende partij concreet in haar masterproef letterlijk tekstgedeelten, inclusief bronvermeldingen, overgenomen heeft uit andere teksten waarbij zij dit deed zonder op enigerlei wijze duidelijk te maken dat het om een letterlijke overname ging, wat volgens de verwerende partij valt te kwalificeren als plagiaat zoals gedefinieerd in artikel OER.

De Raad dient niet zelf te oordelen of er effectief plagiaat is gepleegd, maar dient enkel na te gaan of de verwerende partij niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen rekening houdende met de reglementaire voorschriften terzake, de omstandigheden en de gegevens van het dossier.

De Raad is van oordeel dat *in casu* de betwisting in essentie gaat over de al dan niet correcte toepassing/interpretatie van artikel OER, met name: de invulling van de definitie die wordt gegeven aan plagiaat en meer bepaald wat kan begrepen worden onder een ‘nauwkeurige bronvermelding’.

Dit artikel OER, welke het juridisch kader is waarbinnen deze beslissing moet getoetst worden geeft volgende definitie van plagiaat:

“Onder plagiaat wordt begrepen het gebruik van formuleringen van anderen, al dan niet in bewerkte vorm, zonder nauwkeurige bronvermelding, evenals iedere vorm van fraude die een inbreuk is op de wetenschappelijke integriteit,”

De Raad stelt vast dat deze invulling, welke het vormelijke aspect accentueert, enigszins afwijkt van de gebruikelijke definitie van plagiaat waar het aspect intentioneel handelen een wezenlijk onderdeel vormt.

De definitie van plagiaat in het Van Dale Woordenboek luidt *“het zich toe-eigenen van het geestelijk werk van anderen en het als eigen werk openbaar maken”*.

Zoals reeds hoger gemeld kan de Raad zich niet in de plaats stellen van de instelling bij het bepalen van wat onder ‘plagiaat’ dient verstaan te worden binnen de context van de hoger onderwijsinstelling.

De Raad kan wel nagaan of de vooropgestelde reglementering en de toepassing *in casu* beantwoordt aan de beginselen van behoorlijk bestuur zoals het redelijkheidsbeginsel aangekaart in het verzoekschrift van verzoekende partij.

Verwerende partij stelt dat het louter vermelden van een bron onderaan tekstgedeelten en in een bronnenlijst zonder een duidelijke citeerwijze bv. met aanhalingstekens zoals door verzoekende partij is gebeurd een werkwijze is die onvoldoende aangeeft wanneer het om eigen tekst gaat van de auteur van de masterproef of om overname van ideeën en standpunten van een andere bron. Verwerende partij verwijst dienaangaande ook naar de diverse richtlijnen die aan studenten worden ter beschikking gesteld om op een correcte wijze te citeren en parafraseren met gebruik van aanhalingstekens. Zij kwalificeert deze werkwijze als een onnauwkeurige bronvermelding wat als plagiaat moet worden beschouwd.

Verzoekende partij stelt dat zij wel degelijk bij elk tekstgedeelte op nauwkeurige wijze de bron heeft vermeld telkens op een overzichtelijke en consequente manier onderaan de tekstgedeelten en achteraan in de bronnenlijst zodat er volgens de reglementering geen sprake kan zijn van plagiaat. Slechts bij één vaststelling werd door het softwareprogramma aangegeven dat de bron niet vermeld staat, maar deze was wel degelijk op een vorige pagina aangegeven.

Zij voldoet derhalve aan de vooropgestelde reglementering terzake welke ook nergens op een dwingende wijze duidelijk maakt dat het gebruik van aanhalingstekens verplicht is. Verzoekende partij benadrukt dat zij bij de ondertekening van de verklaring (dat zij zich bewust was van de reglementering over plagiaat en de sancties bij overtreding) conform de bepaling artikel OER handelde en alhoewel er niet in het OER wordt naar verwezen handelde conform met de handleiding "Enkele nuttige wenken i.v.m. masterproef".

De Raad stelt vast dat eventuele intentionaliteit door de verzoekende partij niet werd weerhouden maar dat dit ook niet vereist is om op grond van de definitie opgenomen in het OER van plagiaat beschuldigd te worden.

De Raad stelt ook vast dat meerdere richtlijnen ten behoeve van studenten worden ter beschikking gesteld waarin op diverse wijze uitleg wordt gegeven over het belang van citeren enz.. Enerzijds wijst de verwerende partij terecht naar het document 'Introduction to writing a Master Thesis' evenals naar de handleiding 'Enkele nuttige wenken i.v.m. de masterproef' waarin staat verduidelijkt wat het belang van citeren en parafraseren inhoudt. De Raad merkt ook op dat het werkwoord citeren op zichzelf letterlijk betekent 'het aanhalen van ...' wat *an sich* inhoudt dat er aanhalingstekens dienen te worden gebruikt.

De Raad is van oordeel dat de gehanteerde definitie van plagiaat in het artikel van het OER breed omvattend is en in algemene bewoordingen is geformuleerd, wat hij betreurt. Niettemin is de Raad van oordeel dat gezien de richtlijnen die ter beschikking werden gesteld aan studenten (de 'slides' buiten beschouwing gelaten die door verzoekende partij niet zouden ontvangen zijn) er voldoende aanwijzingen zijn gegeven om toe te laten na te gaan of aan de nauwkeurigheidsvereiste (bij bronvermelding) is voldaan.

De Raad benadrukt ook dat hij zich niet in de plaats kan stellen wat de invulling van het begrip plagiaat betreft en de invulling die verwerende partij geeft aan 'nauwkeurige bronvermelding' maar enkel kan toetsen of de gehanteerde definitie en de gegeven interpretatie niet onregelmatig of kennelijk onredelijk is.

In die zin komt de Raad tot de vaststelling dat het kwalificeren als plagiaat zoals *in casu* is gebeurd rekening houdend met alle gegevens in het dossier en in het bijzonder de uitgebreide richtlijnen die aan studenten werden ter beschikking gesteld reglementair en niet kennelijk onredelijk is.

Het middelonderdeel is ongegrond.

Verder stelt artikel OER met betrekking tot de zwaarte van een examentuchtsanctie een aantal criteria voorop:

§5. De decaan kan beslissen tot de volgende examentuchtsancties:

- een 0/20 op het examen of werkstuk van het opleidingsonderdeel of onderdeel ervan;
- uitsluiting examenperiode: geen cijfers toekennen voor alle examens in de betrokken examenperiode;
- afwijzing: de student kan in het lopende academiejaar niet meer deelnemen aan examens. Hij kan zich ten vroegste inschrijven voor het volgende academiejaar. De afgewezenen verliest alle examencijfers behaald in de betrokken examenperiode;
- uitsluiting instelling: onmiddellijke stopzetting van de inschrijving in het lopende academiejaar en het verbod tot inschrijving in het volgende academiejaar.

§6. De ernst van de overtreding en de strafmaat worden onder meer beoordeeld aan de hand van de volgende elementen:

- aard en omvang van de onregelmatigheid/plagiaat;
- de ervaring van de student;
- de intentie om het bedrog te plegen.

”

Met betrekking tot de aard en de omvang van het plagiaat verwijst de verwerende partij naar de substantiële omvang (39%) die werd vastgesteld via het softwareprogramma.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij bij de beoordeling van het criterium 'aard en omvang van het plagiaat' onvoldoende rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekende

partij wel degelijk bij elke overname van tekst een bronvermelding – zij het niet op een correcte wijze – heeft opgenomen. Verwerende partij ontkent ook niet dat dit is gebeurd. Ook dit aspect is uitermate belangrijk wanneer over de aard en de omvang van het plagiaat en bijgevolg de strafmaat wordt geoordeeld. Verzoekende partij wordt verweten ‘onnauwkeurige’ bronvermelding te hebben aangebracht. In de zienswijze van de Raad is er een belangrijk onderscheid tussen het niet vermelden van bronnen en het niet op de wijze aanbrengen van bronnen die volgens de richtlijnen is voorgeschreven ondanks het feit dat beide binnen de definitie als plagiaat kunnen worden bestempeld. Dit aspect weegt des te meer daar de definitie die opgenomen is in artikel over plagiaat zeer vaag en algemeen is omschreven.

De Raad is verder van oordeel dat het feit of de verzoekende partij al dan niet de intentie had om bedrog te plegen, inderdaad niet is vereist om op grond van artikel als plagiaat te worden gekwalificeerd, zoals verwerende partij aangeeft. Het intentioneel aspect is wel één van de drie criteria om de strafmaat te beoordelen. Zoals hoger gemeld werd het intentioneel karakter in hoofdte van verzoekende partij niet weerhouden door verwerende partij. De beslissing maakt onvoldoende duidelijk in hoeverre het feit dat verzoekende partij niet de intentie had om een onregelmatigheid *in casu* plagiaat te plegen meegenomen is bij het al dan niet opleggen van een zwaardere strafmaat.

De Raad stelt ook vast dat wat het derde en laatste criterium ‘ervaring’ betreft de verwerende partij zelf aangeeft dat verzoekende partij door zijn voortraject in het hoger professioneel onderwijs mogelijk minder vertrouwd was met het schrijven van een academische paper en de vereisten daaraan gesteld. Ook dit criterium kan geen doorslaggevende verantwoording geven om een hogere strafmaat te bepalen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij bij het bepalen van de strafmaat ‘uitsluiting examenperiode’ enkel de omvang van de overgenomen tekst in rekening heeft genomen en onvoldoende afweging heeft gemaakt van de aard van het gepleegde plagiaat in toepassing van het zeer algemeen geformuleerde artikel zoals hoger aangehaald. Temeer daar dit het enige reglementaire criterium is dat *in casu* gezien het niet intentioneel karakter van de onregelmatigheid en de beperkte ervaring van verzoekende partij mede zou kunnen verantwoorden om een hogere strafmaat te bepalen.

De Raad merkt tot slot op dat in de omstandigheden waarin verzoekende partij zich verkeert het verschil tussen het opleggen van de lichtste straf (een 0/20) en de op één na lichtste sanctie zoals *in casu* (een 0/20 op alle opleidingsonderdelen van de betreffende examenperiode) wel degelijk belangrijke gevolgen heeft voor de toekomst van verzoekende partij, met name: het niet kunnen behalen van zijn eindexamen in 2014 en bijgevolg ook de kans worden ontnomen op een inschrijving in de

De Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat bij het bepalen van een strafmaat het belangrijk is dat ook de gevolgen van het opleggen van een strafmaat in het specifieke geval mee worden genomen om de redelijkheid ervan te kunnen beoordelen.

De Raad is dan ook van oordeel dat verwerende partij niet afdoende heeft gemotiveerd waarom zij in redelijkheid deze zwaardere strafsancie heeft opgelegd.

Het middel is in haar geheel gegrond.

5.2. Het bij de Raad ingestelde beroep is deels gegrond.

Besluit

Om deze redenen beslist de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen na beraadslaging dat het beroep van ontvankelijk en gegrond is.

De beslissing van de facultaire interne beroepscommissie d.d. 8 september 2014 genomen in het kader van het intern beroep wordt vernietigd.

De bevoegde instantie van verwerende partij neemt uiterlijk op 10 oktober 2014 een nieuwe beslissing rekening houdend met de hoger vermelde overwegingen.

De Raad verzoekt verwerende partij om hem in kennis te stellen van het gevolg dat aan het besluit wordt gegeven.

De Raad doet geen uitspraak over de kosten, aangezien hij daarvoor niet bevoegd is.

Tegen dit besluit is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten besluit, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Aldus beslist op 30 september 2014 te Brussel.

De voorzitter,

De bijzitters,

Karla Van Lint

Daniël Cuypers

Piet Versweyvelt

De secretarissen,

David Keyaerts

Nele Laseure